

PRVA OBRAVNAVA

EVA: 2015-1611-0025

**PREDLOG ZAKONA
O PREPREČEVANJU PRANJA DENARJA IN FINANCIRANJA TERORIZMA**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja na področju urejanja

Kaznivo dejanje pranja denarja je bilo v Republiki Sloveniji prvič določeno v Kazenskem zakoniku iz leta 1995. Istega leta je začel veljati tudi prvi Zakon o preprečevanju pranja denarja, ki je predstavljal prvi pravni okvir za delovanje Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: urad). Zakon je v skladu z mednarodnimi standardi v Sloveniji uveljavil sistem boja proti pranju denarja, ki je finančnim in nefinančnim institucijam, poleg preventivne vloge, namenil tudi določeno vlogo pri odkrivanju pranja denarja, in sicer predvsem kot obveznost sporočanja sumljivih transakcij uradu. S tem se je obveznost zaznavanja razlogov za sum pranja denarja prenesla tudi na zavezance in urad.

Še pred vstopom v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: EU) leta 2004 je Republika Slovenija postala zavezana zagotoviti postopno združljivost svoje zakonodaje s pravom EU. Tako je v letu 2001 sprejet in nato dopolnjen Zakon o preprečevanju pranja denarja (Uradni list RS, št. 79/01 in 59/02 – ZPPD) upošteval vse do tedaj izoblikovane mednarodne standarde, pri čemer je v veliki meri upošteval tudi druge mednarodne predpise, ki formalno v času sprejema še niso bili sestavni del pravnega reda Republike Slovenije, vendar je uskladitev le-teh z našo zakonodajo predstavljala nujno predpostavko uspešnosti postopka vključevanja Republike Slovenije v EU.

Po vstopu Republike Slovenije v EU se je bilo treba uskladiti z evropskim pravnim redom, zato je 21. julija 2007 začel veljati nov Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/2007). Zakon je v slovenski pravni red prenesel tretjo »Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma« (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2005/60/ES) in »Direktivo Komisije 2006/70/ES z dne 1. avgusta 2006 o določitvi izvedbenih ukrepov za direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve politično izpostavljene osebe in tehničnih meril za postopke poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter izjeme na podlagi finančne dejavnosti, ki poteka zgolj občasno ali v omejenem obsegu« (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/70/ES).

Novi Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 – ZIS-E in 19/14) iz leta 2007 je bil nato marca 2010, oktobra 2011 in marca 2014 noveliran s tremi Zakoni o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, kot je opisano v nadaljevanju.

Zakon je bil prvič noveliran v letu 2010, ko je bil sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 19/2010 – ZPPDFT-A). Osnovni namen sprejetja tega zakona je bil prenos direktive EU, ki se je nanašala na ureditev področja plačilnih storitev. Poleg tega so bila s sprejetjem zakona v slovenski ureditvi še ustrezneje upoštevana v svetu splošno uveljavljena priporočila Projektne skupine za finančno ukrepanje (*angl. »Financial Action Task Force«* – v nadaljnjem besedilu: FATF), ki deluje pod okriljem Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (v nadaljnjem besedilu: OECD) in skupine G-20. Priporočila FATF so namreč tudi podlaga za ocenjevanje učinkovitosti in primernosti sprejetih ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma v posamezni državi.

Nadalje je bil v letu 2011 sprejet Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 77/2011 – ZPPDFT-B). 38. člen zakona, ki zavezancem nalaga sporočanje gotovinskih transakcij, se je dopolnil z odstavkom, ki zahteva tudi sporočanje vseh transakcij, ki presegajo mejo 30.000 eurov in ki so na zahtevo stranke opravljene na račune pravnih in fizičnih oseb v državi, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma in so uvrščene na seznam, ki ga objavi urad. Prav tako je bil s tem zakonom uveljavljen popolnoma nov 70.a člen, ki uradu omogoča zbiranje podatkov, informacij in dokumentacije od zavezancev in državnih organov za namene izdelave operativnih in strateških analiz, ugotavljanja izpostavljenosti in izdelave ocene tveganja finančnega in nefinančnega sistema Republike Slovenije za pranje denarja in financiranje terorizma ter za ugotavljanje pojavnih oblik in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

V letu 2014 je bil sprejet še Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 19/2014 – ZPPDFT-C), ki je spremenil znesek omejitve pri sprejemanju gotovinskih plačil blaga v vrednosti nad 15.000 eurov na 5.000 eurov. Splošna težnja mednarodne skupnosti na področju izvajanja preventivnih ukrepov s področja pranja denarja in financiranja terorizma je, da se zaradi omogočanja sledljivosti izvora denarja plačevanje z gotovino čim bolj omeji. V skladu s tretjo Direktivo 2005/60/ES so se lahko države članice odločile sprejeti strožje predpise, da bi se lahko primerno odzvale na tveganja, povezana s plačevanjem v visokih zneskih gotovine. Glede na navedeno možnost, ki jo je omogočala Direktiva 2005/60/ES, se je v 37. členu zakona znesek omejitve pri sprejemanju gotovinskih plačil blaga z vrednosti 15.000 eurov znižal na 5.000 eurov, pri čemer se je prepoved razširila tudi na dejavnost opravljanja storitev.

S sprejetjem zakona iz leta 2007 in treh zakonov o spremembah in dopolnitvah zakona je Republika Slovenija implementirala evropske direktive, se uskladila s takrat veljavnimi mednarodnimi standardi FATF (49 priporočil) in s Konvencijo Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma.

Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma je preventivni zakon, ki predpisuje naloge in obveznosti zavezancev in urada ter nekaterih drugih državnih organov. Najbolj učinkoviti pravni ukrepi proti pranju denarja so, poleg odvzema umazanega denarja, finančno-pravni ukrepi, ki so predpisani tudi v zakonu z namenom, da preprečujejo in odkrivajo vstop umazanega denarja v slovenski finančni sistem. Med temi ukrepi, ki jih izvajajo zavezanci, so najpomembnejši skrben pregled stranke, sporočanje sumljivih transakcij na podlagi seznama indikatorjev sumljivih transakcij za posamezne sektorje (bančni sektor, sektor trga kapitala, nepremičnine, igralnice, odvetniki, notarji itd.), hramba podatkov in notranja kontrola.

Republika Slovenija se je že v letu 1995 odločila za administrativni tip organa za preprečevanje pranja denarja, in sicer kot urada v sestavi Ministrstva za finance, s čimer je poleg odkrivanja poudarjena tudi

njegova vloga na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Naloge urada, ki se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, so predlaganje sprememb predpisov, pripravljane smernic za zavezanke, sodelovanje pri pripravi seznama indikatorjev za prepoznavanje sumljivih transakcij, sodelovanje pri strokovnem usposabljanju zavezancev in spremljanje tipologij in trendov.

Na področju odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma urad deluje kot posrednik med finančnimi in nefinančnimi institucijami, ki mu sporočajo sumljive transakcije, ter policijo in tožilstvom. Število sporočenih sumljivih transakcij uradu stalno narašča, kar pomeni, da se zavezanci vse bolj zavedajo, da je treba izvajati ukrepe za preprečevanje pranja denarja in sumljive transakcije sporočati uradu.

Število obvestil in informacij, ki jih urad zaradi razlogov za sum pranja denarja in drugih kaznivih dejanj pošilja na policijo in tožilstvo, je odvisno od količine in kakovosti sporočenih sumljivih transakcij, ki jih uradu sporočajo zavezanci. Ker narašča število sporočenih sumljivih transakcij, skladno s tem vsako leto narašča tudi število zadev, ki jih urad posreduje policiji in tožilstvu. Kar 56 odstotkov vseh zadev, povezanih s kaznivim dejanjem pranja denarja so začeli organi odkrivanja ali pregona obravnavati na podlagi podatkov, ki so jih uradu v obliki prijav sumljivih transakcij posredovali zavezanci, kar kaže na to, da sporočene sumljive transakcije zavezancev odločilno prispevajo k številu obravnavanih zadev policije in tožilstva. Navedeno dokazuje, da je sistem boja proti pranju denarja prek zaznavanja sumljivih transakcij v finančnem in nefinančnem sektorju učinkovit. Ker je urad le en od organov na področju odkrivanja kaznivih dejanj pranja denarja, se je zaradi povečane učinkovitosti urada na področju dela s sumljivimi transakcijami povečala tudi učinkovitost policije, tožilstva, Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) in ne nazadnje tudi sodišč oziroma sistema v celoti.

Pri oceni stanja je treba upoštevati tudi dejstvo, da so nacionalni sistemi boja proti preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma podvrženi mednarodnemu ocenjevanju izvajanja ukrepov proti preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki ga vsake štiri leta izvajajo strokovnjaki FATF ali posebnega odbora strokovnjakov MONEYVAL pri Svetu Evrope. V letih od 2009 do 2010 je bila Republika Slovenija kot članica Sveta Evrope ocenjena v 4. ocenjevalnem krogu, ki ga je izvedel odbor MONEYVAL in je temeljilo na takratnih 49 standardih FATF; hkrati je odbor MONEYVAL ocenjeval tudi usklajenost Republike Slovenije s tretjo Direktivo 2005/60/ES. Poročilo o ocenjevanju Republike Slovenije je bilo sprejeto na 32. plenarnem zasedanju odbora MONEYVAL v Strasbourgu marca 2010. Sestavni del poročila je bil tudi *»Priporočen načrt ukrepanja za izboljšavo slovenskega sistema za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma«*.

Vlada Republike Slovenije je v zvezi z omenjenim poročilom odbora MONEYVAL sprejela več sklepov, med drugim tudi podroben akcijski načrt iz januarja 2011, s katerim je pristojna ministrstva in organe v njihovi sestavi zadolžila za uresničitev priporočil. Del akcijskega načrta za realizacijo priporočil so bile tudi spremembe in dopolnitve zakona z novelo Zakona o preprečevanju pranja denarja iz leta 2010, pri pripravi katere so bile upoštevane vse glavne priporočene aktivnosti. V skladu s pravili odbora MONEYVAL je morala Republika Slovenija do aprila 2013 pripraviti poročilo o napredku in odpravi zaznanih pomanjkljivosti ter ga posredovati Svetu Evrope. Poročilo o napredku Slovenije je bilo soglasno sprejeto na plenarnem zasedanju odbora MONEYVAL aprila 2013, saj so bile ključne pomanjkljivosti uspešno odpravljene.

Pri oceni stanja je predvsem treba upoštevati, da je treba zakon uskladiti z revidiranimi standardi FATF, sprejetimi februarja 2012, in četrto *Direktivo (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES* (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU). Glavni cilji Direktive 2015/849/EU so zaščititi interese družbe pred

kriminaliteto in terorističnimi dejanji, zaščititi gospodarsko blaginjo EU z zagotavljanjem učinkovitega poslovnega okolja ter prispevati k finančni stabilnosti in krepiti notranji trg. Ti cilji bodo doseženi z zagotavljanjem usklajenosti predpisov EU in mednarodnih standardov, usklajenostjo med nacionalnimi predpisi držav članic in osredotočenostjo ukrepov na tveganja in prilagojenostjo novonastajajočim nevarnostim za pranje denarja in financiranja terorizma.

Direktiva 2015/849/EU povzema in razveljavlja tretjo Direktivo 2005/60/ES in Direktivo 2006/70/ES in vnaša v pravni red EU revidirana priporočila FATF. Direktiva 2015/849/EU, manj podrobno kot prejšnji direktivi, določa konkretne ukrepe, ki jih je treba sprejeti. Namesto tega določa visoko stopnjo skupnih standardov, hkrati pa od držav članic, nadzornih organov in zavezancev zahteva, da se ti standardi izvajajo z ukrepi in na način, ki je sorazmeren z ocenjenim tveganjem za pranje denarja in financiranje terorizma.

Evropska komisija je ugotovila, da obstoječa pravila EU niso skladna z nedavno revidiranimi mednarodnimi standardi FATF za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki se nanašajo na davčna kazniva dejanja, nacionalno oceno tveganja, informacije o dejanskem lastniku stranke, da si države članice pravila EU, ki se nanašajo predvsem na statistične podatke, dejanskega lastnika stranke in kazenske določbe, razlagajo različno ter da nezadostno obravnavajo nova tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v zvezi z igrami na srečo in trgovce z blagom. Direktiva 2015/849/EU zato med drugim razširja nabor zavezancev na vse ponudnike storitev iger na srečo, uvaja pristop, ki temelji na analizi in oceni tveganja na nacionalnem nivoju in nivoju EU, spreminja definicijo politično izpostavljenih oseb, uvaja ukrepe, ki zagotavljajo večjo jasnost in dostopnost informacij o dejanskem lastniku stranke, na področju kazenskih določb sledi politiki Evropske komisije za uskladitev sankcij, vključuje določbe, ki bodo okrepile sodelovanje med finančnimi obveščevalnimi enotami (*angl. »Financial Intelligence Unit«* – v nadaljnjem besedilu: FIU), in vključuje več področij, na katerih je predvideno delovanje evropskih nadzornih organov, ki so Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA) in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA).

Ne glede na navedeno oceno stanja in spremenjene mednarodne okoliščine, ki jih narekujeta FATF in EU, so se pri izvajanju zakona pokazale tudi nekatere pomanjkljivosti, ki vplivajo na operativno delo urada in učinkovitost sistema v celoti in med katerimi so najpomembnejše naslednje:

- izkušnje urada pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij kažejo, da dvigi in pologi gotovine v večjih zneskih še vedno predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, zato je treba znižati mejni znesek za sporočanje gotovinskih transakcij uradu s 30.000 eurov na 15.000 eurov, prav tako je treba znižati tudi znesek sporočenih nakazil v tvegane države na vrednost 15.000 eurov;
- urad ima pri izvajanju pooblastila, ki se nanaša na izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije za 72 ur, na voljo premalo časa za pridobitev vseh potrebnih podatkov, še posebej v primerih ko odredi začasno ustavitev ob koncu tedna in ko je treba podatke pridobiti iz tujine; da bi se izognili navedeni slabosti, se v predlogu zakona trajanje začasne ustavitve transakcije povečuje z 72 ur na tri delovne dni;
- izkušnje urada pri analiziranju sumljivih transakcij kažejo, da se gotovina, ki omogoča anonimne prenose denarja med udeleženci, vse pogosteje uporablja tudi za prikrivanje izvora denarja, ki izvira iz kaznivih dejanj davčnih zatajitev; podatki iz evidence gotovinskih in negotovinskih transakcij, ki jih upravlja urad, bi bili zato koristni tudi za inšpektorje FURS-a, saj bi jih lahko uporabili v postopkih finančnih preiskav in inšpekcijskih nadzorov – ker obstoječi zakon FURS-u ne omogoča dostopa do teh evidenc, je treba to področje urediti v zakonu;
- dostop do nekaterih evidenc urada je treba omogočiti tudi sodišču, tožilstvu in policiji na njihovo obrazloženo pisno zahtevo, če jih potrebujejo pri odkrivanju, pregonu ali sojenju kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma in pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi;

- zaradi sodelovanja urada s tožilstvom v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora je bilo treba v zakonu izrecno določiti, da lahko tožilstvo poda na urad tudi pobudo za zbiranje in analiziranje podatkov v zvezi s tem postopkom;
- ocenjevalci odbora MONEYVAL so v četrtem ocenjevanem krogu Slovenije na področju izvajanja ukrepov boja proti pranju denarja in financiranja terorizma ocenili, da je nadzor nad izvajanjem predpisov pri nefinančnih zavezancih pomanjkljiv. Poleg tega je sporočanje sumljivih transakcij s strani teh zavezancev nezadostno, kar kažejo tudi statistični podatki urada. Od vseh sporočenih sumljivih transakcij jih kar 85 odstotkov sporočijo banke in hranilnice, medtem ko je delež sporočenih sumljivih transakcij nefinančnih institucij, med katerimi so odvetniki, notarji, davčni svetovalci, računovodski servisi, trgovci z umetninami, neznatni. Ocenjujemo, da bi okrepljen nadzor nad temi zavezanci lahko prispeval k večjemu deležu sporočenih sumljivih transakcij. Nekateri od teh zavezancev nimajo v zakonu določenega primarnega nadzornika, posredni nadzor nad njimi lahko opravlja le urad, ki nima inšpekcijskih pooblastil za izvajanje nadzora na terenu. Z dodelitvijo inšpekcijskih pooblastil uradu bi bilo le-temu omogočeno izvajanje inšpekcijskih nadzorov nad zavezanci, ki nimajo primarnega nadzornika – to so pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, storitev davčnega svetovanja, prometa plemenitih kovin, trgovanja z umetninami, in drugi. Hkrati bi urad na podlagi inšpekcijskih pooblastil lahko po potrebi opravljal inšpekcijski nadzor tudi nad drugimi zavezanci, ki že imajo primarnega nadzornika.

1.2 Predpisi, ki urejajo to področje

Predpisi, ki v Republiki Sloveniji predstavljajo temelj za preprečevanje in odkrivanje ravnanj, s katerimi se zlorablja finančni sistem bodisi za prikrivanje izvora denarja oziroma premoženja, ki izvira iz katerih koli kaznivih dejanj, bodisi za zbiranje in preusmerjanje nezakonitih ali celo zakonitih sredstev za namene financiranja terorizma, so:

- Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 – ZIS-E in 19/14 – ZPPDFT) z naslednjimi osmimi podzakonskimi predpisi:
 - Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter upravljanju evidenc pri organizacijah, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 10/08 in 90/2011);
 - Pravilnik o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila stranke (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o določitvi seznama enakovrednih tretjih držav (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o določitvi pogojev za obravnavo osebe kot stranke z neznatnim tveganjem za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 10/08);
 - Pravilnik o načinu sporočanja podatkov odvetnika, odvetniške družbe ali notarja Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 10/08).
- Kazenski zakonik (Uradni list RS, št. 50/2012 – KZ-1-UPB2 in 54/15), ki z določbo 245. člena določa kaznivo dejanje pranja denarja in od leta 2004 tudi kaznivo dejanja financiranja terorizma z določbo 109. člena.

Poleg veljavnega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma in Kazenskega zakonika se na področje preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji v večji ali manjši meri nanašajo tudi naslednji zakoni:

- Zakon o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – ZKP-UPB8 in 47/13 – ZKP-L);
- Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (Uradni list RS, št. 98/04 – UPB1 in 65/08 – ZOPOKD-B);
- Zakon o odvzemu premoženja nezakonitega izvora (Uradni list RS, št. 91/11 – ZOPNI in št. 25/14 – ZOPNI-A);
- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – ZIntPK-UPB2);
- Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 – ZBan-2);
- Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10 – ZPlaSS-A, 9/11 – ZPlaSS-B);
- Zakon o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 108/10 – ZTFI-UBP3, 78/11, 55/12, 105/12 – ZBan-1 in 63/13 – ZS-K);
- Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 31/15 in 81/15 – ZISDU-3);
- Zakon o upravljavcih alternativnih skladov (Uradni list RS, št. 32/15 – ZUAIS);
- Zakon o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 16/08 – ZDP-2 in 85/2009 – ZDP-2A).

1.3 Predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja

Predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja, so:

- Direktiva (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015);
- Sklep Sveta št. 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o sodelovanju med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic pri izmenjavi informacij (UL L št. 271 z dne 24. 10. 2000);
- Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in odvzemu predmetov in premoženjske koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejanj (UL L št. 182 z dne 5. 7. 2001);
- Uredba (ES) št. 1889/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. 10. 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L št. 309 z dne 25. 11. 2005);
- Uredba (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015);
- Uredba Sveta (ES) št. 1110/2008 z dne 10. novembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L št. 300 z dne 11. 11. 2008).

1.4 Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

Nekateri ključni mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja, so konvencije, ki jih je Republika Slovenija ratificirala z naslednjimi zakoni:

- Zakon o ratifikaciji konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet mamil in psihotropnih snovi (Uradni list SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 14/90);
- Zakon o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 24/10);
- Zakon o ratifikaciji kazenskopravne konvencije Sveta Evrope o korupciji (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 26/00 in št. 7/00) in Zakon o ratifikaciji Dodatnega protokola h Kazenskopravni konvenciji o korupciji (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 17/04);
- Zakon o ratifikaciji konvencije o boju proti podkupovanju tujih javnih uslužbencev v mednarodnem poslovanju (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 1/01);
- Zakon o ratifikaciji Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu

(Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 14/04);

- Zakon o ratifikaciji mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 21/04).

1.5 Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po novem predpisu

Zaradi globalizacije kriminala in problema pranja denarja in financiranja terorizma mednarodna skupnost od držav zahteva določeno stopnjo usklajenosti notranjih pravil z mednarodnimi standardi. FATF in EU sta na področju boja proti pranju denarja sprejela nova pravila, zaradi katerih je bilo treba pristopiti k pripravi predloga novega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Februarja 2012 so namreč začeli veljati revidirani standardi FATF, ki jih morajo države upoštevati pri izvajanju ukrepov odkrivanja in preprečevanju pranja denarja, financiranja terorizma in po novem tudi financiranja orožja za množično uničevanje. Dosedanjih 40 in 9 standardov s področja financiranja terorizma je zdaj integriranih v 40 enotnih standardov. Med njimi je še posebej pomembno FATF priporočilo št. 1, ki od držav zahteva, da poleg sektorske analize tveganja izdelajo tudi nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma. Ker je FATF bistveno razširila priporočila, je bila tudi na ravni EU za uskladitev z revidiranimi mednarodnimi standardi pripravljena nova Direktiva 2015/849EU, določbe katere je treba v nacionalne zakonodaje prenesti do 26. junija 2017. To pomeni, da je treba zaradi uskladitve slovenske ureditve z evropskim pravnim redom obstoječi zakon čim prej nadomestiti s popolnoma novim zakonom, še posebej, ker bo odbor MONEYVAL že v drugi polovici leta 2016 ocenjeval usklajenost Republike Slovenije z novimi mednarodnimi standardi.

Nadaljnji razlog za sprejem zakona je Akcijski načrt za izvršitev priporočil odbora MONEYVAL, ki ga je Vlada Republike Slovenije sprejela dne 13. januarja 2011 s sklepom št. 46000-2/2010/3, s katerim je pristojna ministrstva in organe v njihovi sestavi zadolžila za uresničitev priporočil odbora.

Pri pripravi zakona je predlagatelj upošteval tudi sklep Vlade Republike Slovenije št. 02402-4/2010/17 z dne 14. julija 2011, s katerim se je Vlada Republike Slovenije seznanila s poročilom »Medresorske delovne skupine za pripravo ukrepov za preprečevanje davčnih utaj pri poslovanju z gotovino«. Sklep Vlade Republike Slovenije med drugim predvideva tudi pripravo sprememb in dopolnitev zakona, ki bi omejile gotovinsko poslovanje in omogočale tesnejše sodelovanje med FURS in uradom.

Drugi razlogi za pripravo predloga zakona so nekatere pomanjkljivosti, ki vplivajo na učinkovitost sistema v celoti in jih je treba odpraviti z novimi zakonskimi določbami.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Poleg prenosa Direktive 2015/849/EU se želijo z novim zakonom odpraviti nekatere ugotovljene težave obstoječe ureditve v Republiki Sloveniji, zato lahko splošne cilje predlaganega zakona strnemo v naslednje:

- prenos Direktive 2015/849/EU v slovenski pravni red in zagotovitev globalnega pristopa v boju zoper pranje denarja in financiranje terorizma z uporabo mednarodnih standardov, kadar je to mogoče, tudi izven meja Republike Slovenije;
- izboljšanje učinkovitosti sistema boja zoper pranje denarja in financiranje terorizma v Republiki Sloveniji z okrepitvijo pooblastil urada;
- okrepitev sodelovanja med uradom in drugimi državnimi organi;
- dodelitev inšpekcijskih pooblastil uradu;
- določitev učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni za primere nespoštovanja zakonskih določb.

2.2 Načela

Načela, na katerih temelji predlagani zakon, ne odstopajo od načel zdaj veljavnega zakona, saj gre za implementacijo mednarodnih standardov v slovenski pravni red, niti ne prinašajo v naš pravni red takšne vrste novosti, ki bi znatno odstopale od načel pravnega reda v Republiki Sloveniji. Še vedno je osnovno načelo zakona načelo, da se državljani Republike Slovenije in njene institucije ščitijo pred posledicami pranja denarja in financiranja terorizma. Prav tako je predlagatelj sledil tudi načelu transparentnosti in posvetovanja s pristojnimi državnimi organi, zavezanci in drugimi institucijami, ki jih bo zadeval novi zakon. Nadalje predlog zakona sledi načelu zagotavljanja določene prilagodljivosti pri uporabi ukrepov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer z upoštevanjem tveganja. S tem naj bi se posledično zagotavljalo tudi načelo dolgoročnega ohranjanja ravnovesja med stroški in koristmi pri izvajanju preventivnih ukrepov s strani organizacij, za katere bo veljal novi zakon.

S predlogom zakona so se želeli uskladiti različni predlogi rešitev, ki so nastali v različnih okoljih, so pa zasledovali enoten cilj, tj. doseči večjo učinkovitost udeleženih institucij v Republiki Sloveniji ob hkratnem zasledovanju transparentnosti poslovanja gospodarskih subjektov. Zaradi boljšega sodelovanja nadzornih organov in povečane učinkovitosti urada se bo zmanjšalo tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, ki mu je lahko izpostavljen finančni sistem Republike Slovenije.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlagatelj predloga novega zakona želi prenesti Direktivo 2015/849/EU, ki spreminja in dopolnjuje obstoječi sistem preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma z naslednjimi rešitvami:

- *opredelitev nekaterih novih pojmov*: v predlog zakona so vključeni nekateri novi pojmi, kot so na primer anonimen elektronski denar, distribucijska pot, evropski nadzorni organi, finančna obveščevalna enota, igre na srečo, mreža, nacionalna ocena tveganja, nerezident, občasna transakcija, poslovodstvo, nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva, poslovni subjekt, skupina, stalno ali začasno prebivališče in virtualne valute;
- *razširitev kroga zavezancev na vse ponudnike storitev iger na srečo*: zavezanci s področja iger na srečo niso več samo koncesionarji, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih, prireditelji, ki trajno prirejajo športne stave, ter prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih komunikacijskih sredstvih, temveč tudi ostali ponudniki storitev iger na srečo; v zvezi s tem je v zakonu predvidena možnost, da se z uredbo Vlade Republike Slovenije na podlagi izvedene ocene tveganja v celoti ali delno iz izvajanja ukrepov izvzamejo tisti ponudniki, za katere je ugotovljeno, da njihova storitev predstavlja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma (razen za igralnice in igralne salone);
- *določitev izjem v zvezi s finančno dejavnostjo*: predlog zakona omogoča, da se lahko pod določenimi pogoji iz kroga zavezancev za izvajanje ukrepov s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma izločijo določene pravne ali fizične osebe, ki izvajajo finančno dejavnost zgolj občasno ali v omejenem obsegu kot dopolnilo k ostalim nefinančnim dejavnostim;
- *uvedba pristopa, ki temelji na analizi in oceni tveganja na nacionalnem in nadnacionalnem nivoju, nivoju zavezancev in na področju delovanja nadzornih institucij*: v skladu z novim zakonom bo treba izdelati nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma, pri čemer Republika Slovenija lahko upošteva skupno mnenje evropskih nadzornih organov in ugotovitve iz poročila Evropske komisije, ki vplivajo na delovanje notranjega trga; namen nacionalne ocene tveganja je, da se ugotovi in ublaži tveganje in da se sredstva in viri nadzornih organov usmerijo v področja, na katerih so tveganja pranja denarja in financiranja terorizma večja; zavezanecem se lahko dovoli, da v primeru ugotovljenega neznatnega tveganja uporabljajo poenostavljene ukrepe pregleda stranke, pri ugotovljenem povečanem tveganju pa morajo obvezno uporabljati poglobljene ukrepe pregleda stranke; podobno se morajo enaki poenostavljeni ali poglobljeni ukrepi izvajati na podlagi ocene tveganja, ki jo mora izdelati tudi vsak zavezanec; pristop na

podlagi ocene tveganja morajo uporabljati tudi nadzorni organi pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti nadzora;

- *obvladovanje tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma*: zavezanci morajo, sorazmerno z njihovo velikostjo in vrsto, vzpostaviti politike, kontrole in postopke za učinkovito blažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na ravni Evropske unije, države in zavezancev samih;
- *uveljavitev pristopa na podlagi tveganja pri izvajanju določb v zvezi z uporabo sestavnih delov pregleda stranke*: zavezanec mora uporabljati vse ukrepe pregleda stranke, vendar lahko obseg takšnih ukrepov določi z upoštevanjem tveganja pranja denarja in financiranja terorizma; zavezanci morajo nadzornim organom dokazati (dokumentirati), da so ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;
- *dopolnitev obveznosti pregleda stranke pri sklepanju poslov življenjskega zavarovanja*: v zvezi s posli življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, morajo kreditne in finančne institucije poleg ukrepov pregleda stranke pri ugotavljanju identitete stranke in dejanskega lastnika izvajati še nekatere dodatne ukrepe pregleda upravičencev po zavarovalni polici, in sicer takoj ko so upravičenci opredeljeni ali določeni;
- *razširitev obveznosti pregleda stranke pri občasnih transakcijah*: zakon razširja obveznost pregleda stranke tudi pri občasnih transakcijah prenosa sredstev, ki presegajo 1.000 eurov in kadar stranka pri prirediteljih iger na srečo ob izplačilih dobitkov opravlja transakcijo v vrednosti 2.000 evrov ali več;
- *delna opustitev pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem*: popolna opustitev pregleda stranke pri določenih produktih, kot so bili posli sklepanja življenjskih in pokojninskih zavarovanj, ter pri nekaterih drugih produktih ni več možna; ohranja se le možnost, da lahko izdajatelj elektronskega denarja opustijo prve tri ukrepe pregleda stranke, razen rednega skrbnega spremljanja poslovnih aktivnosti, vendar le pod pogojem, če na podlagi ocene tveganja ugotovijo, da gre za nizko tveganje in če so kumulativno izpolnjeni v zakonu taksativno navedeni pogoji;
- *omogočen je nov poseben primer ugotavljanja istovetnosti stranke v zvezi s pristopi k sefu*: zaradi uvedbe novih tehnologij v bančno poslovanje se omogoči dostop do sefov z uporabo sredstev elektronske identifikacije, brez prisotnosti bančnega delavca;
- *poslovno razmerje lahko v imenu stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, sklepa tudi njihov pooblaščenec*: v teh primerih se istovetnost stranke ugotovi na podlagi podatkov iz pisnega pooblastila, ki ga izda stranka;
- *razširitev uporabe sredstva elektronske identifikacije*: ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije se lahko uporablja za stranko, ki je fizična oseba ali njen zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za pooblaščenca te stranke ter za zakonitega zastopnika in pooblaščenca pravne osebe;
- *omogočeno je ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke brez njene osebne navzočnosti z uporabo videoelektronske identifikacije*: navedena možnost velja le za stranke, ki so fizične osebe, če so izpolnjeni pogoji določeni v zakonu;
- *dopolnitev definicije dejanskega lastnika gospodarskega subjekta*: kot pokazatelj neposrednega lastništva se ohranja delež 25 odstotkov, uvedena je možnost, da se fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj v gospodarskem subjektu, določi na podlagi pogojev, določenih v zakonu, ki ureja gospodarske družbe; poleg tega zakon natančno določa, kdo so dejanski lastniki subjektov, ki nimajo poslovnih deležev (društva, zavodi, verske skupnosti, ustanove itd.);
- *spremenjena je definicija dejanskega lastnika strank, ki so tuji skladi, tuje ustanove ali podobni pravni subjekti tujega prava*: ukinjen je mejni 25-odstotni nadzorni delež kot kriterij za ugotavljanje dejanskega lastnika teh strank; namesto tega je treba identificirati vse fizične osebe, ki nastopajo bodisi v vlogi ustanovitelja, skrbnika premoženja, morebitnega zaščitnika, ki zastopa interese prejemnikov koristi premoženja ali upravičenca ne glede na odstotek njihove udeležbe;
- *bolj specifične in podrobnejše določbe glede pridobivanja in informacij o dejanskem lastniku stranke*: obveznost pridobivanja ustreznih, natančnih in posodobljenih podatkov o svojih dejanskih lastnikih je prenesena na poslovne subjekte; ti morajo voditi evidenco o svojih dejanskih

lastnikih in jih pravočasno posredovati zavezancu, kadar jih ta zahteva v zvezi z izvajanjem ukrepov pregleda stranke, ter pristojnim organom odkrivanja, pregona in nadzora na njihovo zahtevo.

- *uvedba obveznosti za poslovne subjekte, da podatke o svojih dejanskih lastnikih prijavijo v register o dejanskih lastnikih*: podatke o svojih dejanskih lastnikih bodo morali poslovni subjekti posredovati v »register dejanskih lastnikov«, ki ga bo upravljala Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve; podatki o osebnem imenu, stalnem ali začasnem bivališču ter o višini lastniškega deleža ali načinu nadzora dejanskih lastnikov so javni in se bodo lahko povezovali v sistem podobnih registrov držav članic;
- *uveljavitev pojma »visoko tvegane tretje države«*: namesto pojma enakovrednih tretjih držav predlog zakona uvaja pojem visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma; seznam teh držav z delegiranim aktom sprejeme Evropska komisija;
- *uporaba ukrepov poglobljenega pregleda stranke pri visoko tveganih neobičajnih transakcijah*: ukrepi se uporabijo, če zavezanec pri obravnavi neobičajnih transakcij oceni, da obstaja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma;
- *razširitev nabora tretjih oseb, prek katerih se lahko opravi pregled stranke*: poleg dosedanjih tretjih oseb je lahko tretja oseba tudi konzularno predstavništvo; med tretje osebe ne sodijo osebe s sedežem v tretjih državah, ki so prepoznane kot visoko tvegane tretje države, razen če izvajajo politike in postopke skupine skladno z določili predloga zakona, ki ureja politike in postopke skupine;
- *uvedba novih določil glede poenostavljenega in poglobljenega pregleda stranke*: zavezanci lahko v primeru neznatnih tveganj, ugotovljenih na podlagi nacionalne ocene tveganja, ali tveganj, ki jih ugotovijo sami, uporabljajo poenostavljene ukrepe pregleda stranke, v primeru ugotovljenih večjih tveganj pa morajo uporabljati poglobljen pregled stranke; pri tem lahko kot dejavnike nizkega ali povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma upoštevajo le tiste stranke, produkte, storitve, distribucijske poti in države ali geografska območja, ki izpolnjujejo pogoje, ki jih s pravilnikom določi minister;
- *nadomestitev pojma »tuja politično izpostavljena oseba« s pojmom »politično izpostavljena oseba«*: »politično izpostavljena oseba je vsaka fizična oseba, ki deluje ali je v zadnjem letu delovala na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi«; pojem torej ni več vezan samo na tuje politične osebe, ki so imele stalno prebivališče izven naše države, temveč so politično izpostavljene osebe stranke, ki so delovale na vidnem javnem položaju v kateri koli državi članici ali tretji državi; navedeno pomeni, da obveznost poglobljenega pregleda – poleg tujih – velja tudi za »domače« politično izpostavljene osebe, ki delujejo na vidnem javnem položaju v Republiki Sloveniji;
- *razširitev nabora fizičnih oseb, ki so politično izpostavljene osebe*: fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju, so v skladu s predlogom zakona tudi člani vodstva političnih strank; poleg tega so politično izpostavljene osebe tudi osebe, ki delujejo ali so delovale v mednarodnih organizacijah, in sicer kot predsedniki, generalni sekretarji, njihovi namestniki in člani vodstvenih organov ali nosilci enakovrednih funkcij;
- *uvedba dodatnih ukrepov pregleda stranke v primeru večjih tveganj, če so koristniki življenjske ali druge z naložbami povezane zavarovalne police ali dejanski lastnik koristnika, politično izpostavljene osebe*: zavezanec mora v takih primerih, poleg osnovnih ukrepov pregleda stranke, vzpostaviti še dva ukrepa, in sicer pred izplačilom police o tem obvestiti odgovorne osebe ter posebej skrbno pregledati celoten poslovni odnos z imetnikom police;
- *uvedba obveznosti izvajanja ustreznih ukrepov pri poslovanju s politično izpostavljenimi osebami tudi po prenehanju njihovega delovanja na vidnem javnem položaju*: zavezanec mora proučiti nadaljnja tveganja, ki jih morebiti predstavljajo te osebe, in izvajati ustrezne ukrepe v obdobju 12 mesecev;
- *izvajanje poglobljenega pregleda strank iz visoko tveganih tretjih držav*: zakon določa nabor poglobljenih ukrepov, ki se morajo izvajati, če je stranka ali transakcija povezana s tvegano tretjo državo s seznama, ki ga bo vzpostavila Komisija;

- *znižanje mejne vrednosti, nad katero morajo zavezanci uradu sporočati podatke o gotovinskih transakcijah s 30.000 eurov na 15.000 eurov*: izkušnje urada pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij še vedno kažejo, da dvigi in pologi gotovine v večjih zneskih še vedno predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, zato predlog zakona uvaja znižanje mejnega zneska;
- *uvedba obveznosti sporočanja gotovinskih transakcij uradu za odvetnike, odvetniške družbe in notarje*: obveznost je uvedena zaradi tveganj, ki se pojavljajo pri gotovinskem poslovanju odvetnikov in notarjev;
- *uvedba definicije sumljive transakcije*: sumljiva transakcija je vsaka nameravana ali izvršena transakcija, v zvezi s katero zavezanec ve, ali ima razloge za sum, da sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma, ali po značilnostih ustreza indikatorjem za prepoznavanje sumljivih transakcij, ki napotujejo na razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
- *uvedba obveznosti izvajanja politike skupine*: zavezanec, ki je del skupine, mora zagotoviti, da se politike in postopki v zvezi z ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v enakem obsegu izvajajo tudi na ravni skupine in v njegovih podružnicah ter hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti v državah članicah in tretjih državah;
- *možnost imenovanja osrednje kontaktne točke*: Banka Slovenije lahko od družb za izdajo elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev, ki niso podružnice in je sedež njihovega podjetja v drugi državi članici ter opravljajo posle prek mreže več zastopnikov, zahteva, da na ozemlju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko za zagotavljanje izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in sodelovanje pri nadzoru;
- *uvedba obveznosti izmenjave informacij znotraj skupine*: izmenjava informacij znotraj skupine je dovoljena vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje;
- *krepitev sodelovanja z nadzornimi organi drugih držav članic*: podružnice in hčerinske družbe v drugi državi članici morajo upoštevati predpise države gostiteljice na področju preprečevanja pranja denarja; nadzorni organi matične države in države gostiteljice morajo sodelovati, kadar gre za nadzor nad zavezancem, ki opravlja poslovno dejavnost v drugi državi članici prek podružnic ali zastopnikov;
- *obveznost uvedbe dodatnih ukrepov za kreditne in finančne institucije za odpravo tveganj v tretjih državah*: kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja politik in postopkov, mora zavezanec sprejeti dodatne ukrepe za odpravo tveganj za pranje denarja ali financiranja terorizma in o tem obvestiti pristojni nadzorni organ; če dodatni ukrepi ne zadostujejo, potem mora nadzorni organ sprejeti ukrepe, ki lahko vključujejo tudi prepoved sklenitve poslovnega razmerja ali njegovo prekinitve, prepoved izvedbe transakcije in, če je potrebno, lahko zahteva, da zavezanec zapre podružnico ali hčerinsko družbo v večinski lasti v tej tretji državi;
- *natančnejša določba glede obveznosti sprejetja ukrepov za usposabljanje zaposlenih, ki morajo biti sorazmerni glede na velikost zavezanca in tveganja za pranje denarja in financiranja*: zavezanec mora sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi, da so zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov;
- *okrepitev določb v zvezi z nalogami in pristojnostmi urada*: predlog zakona podrobneje določa definicijo urada, ki se nanaša na sprejemanje podatkov, njihovo analiziranje in posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom ter vključuje določbo, ki poudarja njegov neodvisen status;
- *natančnejša opredelitev pravne podlage, ki določa pristojnost urada za sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij*: natančno so opredeljeni viri podatkov in informacij, ki lahko privedejo do začetka zbiranja in analize podatkov, informacij in dokumentacije; omogočeno je tudi, da bo urad lahko začel z zbiranjem in analizo informacij in podatkov tudi na podlagi drugih virov, pri čemer bo imel diskrecijsko pravico o sprejemu takšne odločitve;
- *natančnejša opredelitev analitične funkcije urada*: urad opravlja operativne analize, ki so osredotočene na analizo sporočenih sumljivih transakcij in drugih informacij, ter strateške analize,

ki so osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;

- *zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov uradu:* poleg zahtev zavezancem, drugim državnim organom in nosilcem javnih obvestil je v predlog zakona vključena še zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava;
- *podaljšanje trajanja začasne zaustavitve transakcije z 72 ur na tri delovne dni:* ker se je pokazalo, da ima urad – v primerih, ko odredi začasno ustavitev ob koncu tedna – na voljo premalo časa, da zbere vse potrebne podatke za izdelavo obvestila o sumljivih transakcijah, se v predlogu zakona trajanje začasne ustavitve transakcije povečuje z 72 ur na tri delovne dni, kar velja tudi za primere, ko za začasno ustavitev transakcije zaprosi tuja finančna obveščevalna enota (FIU);
- *razširitev kroga pobudnikov za obravnavo zadev, pri katerih so v zvezi s transakcijo ali določeno osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma:* med pobudnike se uvrstita tudi FURS in Uprava Republike Slovenije za javna plačila; poleg tega predlog zakona izrecno določa, da lahko tožilstvo poda na urad tudi pobudo v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora in ne samo v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
- *okrepitev določb, ki se nanašajo na mednarodno sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami iz držav članic, tretjih držav in Evropsko komisijo:* predlog zakona vključuje določbe, ki so bile do zdaj vsebovane v Sklepu Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med FIU-ji držav članic pri izmenjavi informacij. Evropski FIU-ji si sicer že izmenjujejo podatke in informacije na podlagi navedenega Sklepa Sveta, vendar je v zakonu to področje zdaj natančneje opredeljeno;
- *sodelovanje urada z Evropsko komisijo:* gre za sodelovanje, ki se nanaša na sodelovanje med FIU-ji držav članic v zvezi z identifikacijo čezmejnih sumljivih transakcij, standardizacijo izmenjave podatkov prek decentraliziranega omrežja FIU.net, skupnimi analizami čezmejnih zadev ter trendov in dejavnikov, pomembnih za ocenjevanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na nacionalnem in nadnacionalnem nivoju (nivoju EU);
- *možnost posredne (diagonalne) izmenjave podatkov:* izmenjava podatkov bo lahko potekala med drugimi organi držav članic ali tretjih držav, pristojnih za področje pranja denarja ali financiranja terorizma (organi odkrivanja in pregona ter nadzorni organi), vendar mora izmenjava potekati izključno prek FIU-jev;
- *razširitev nabora podatkov in organov, ki lahko zaprosijo urad za predložitev podatkov iz nekaterih njegovih evidenc:* predlog zakona omogoča, da lahko sodišče, tožilstvo, policija FURS in organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, zaprosijo za določene podatke iz evidenc, ki jih upravlja urad;
- *uvedba možnosti razkritja podatkov v okviru, skupine, mreže in iste dejavnosti ali kategorij poklicev:* predlog zakona dovoljuje izmenjavo podatkov o sumljivih transakcijah znotraj skupine, mreže poklicev in pod določenimi pogoji celo v primerih, ki se nanašajo na isto stranko ali transakcijo v okviru istih kategorij dejavnosti ali poklicev;
- *okrepitev in večja natančnost zahteve glede zbiranja in sporočanja statističnih podatkov o fazah postopkov pranja denarja in financiranja terorizma:* zaradi primerljivosti statističnih podatkov je v predlogu zakona natančno določeno, katere statistične podatke mora zbirati urad in katere sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi; zaradi centralizacije podatkov je v predlogu zakona predlagana rešitev, da statistične podatke enkrat letno na spletni strani objavi urad in jih posreduje Evropski komisiji;
- *vzpostavitev nove evidence, ki jo upravlja Banka Slovenije:* zaradi uvedbe možnosti imenovanja osrednjih kontaktnih točk Banka Slovenije vzpostavi evidenco osrednjih kontaktnih točk;
- *vzpostavitev nove evidence, ki jo upravlja urad:* zaradi razširitve določbe, ki omogoča dostop do nekaterih evidenc urada, se mora vzpostaviti evidenca o predložitvi podatkov urada sodišču, državnemu tožilstvu, policiji, davčnemu in carinskemu organu;
- *vzpostavitev nove evidence, ki jo upravljajo poslovni subjekti:* zaradi obveznosti poslovnih subjektov, da ugotavljajo podatke o svojih dejanskih lastnikih, jim predlog zakona nalaga tudi dolžnost vzpostavitve in upravljanja evidenc o dejanskih lastnikih;

- *obveznost izvajanja nadzora na pristopu, ki temelji na tveganjih*: nadzorni organi pri načrtovanju, pogostosti in intenzivnosti nadzora uporabijo pristop, ki temelji na ocenjenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma;
- *dodelitev inšpekcijskih pooblastil uradu*: urad je do zdaj lahko opravljal le posredni nadzor nad zavezanci, predlog zakona pa daje uradu tudi pooblastila za izvajanje inšpekcijskega nadzora; s tem mu bo omogočeno izvajanje inšpekcijskih nadzorov nad zavezanci, ki nimajo primarnega nadzornika, po potrebi pa bo lahko opravljal inšpekcijski nadzor tudi nad drugimi zavezanci, ki že imajo primarnega nadzornika; omogočeno bo tudi sodelovanje in opravljanje nadzorov skupaj z drugimi primarnimi nadzorniki;
- *obveznost sodelovanja med nadzornimi organi*: predlog zakona daje pravno podlago za sodelovanje med nacionalnimi nadzornimi organi znotraj Republike Slovenije kot tudi za sodelovanje nacionalnih nadzornih organov s pristojnimi nadzornimi organi držav članic, tretjih držav in z evropskimi nadzornimi organi;
- *uvedba sistema obveščanja o kršitvah*: predlog zakona nalaga zavezancem in nadzornim organom, da vzpostavijo učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje sporočanja morebitnih ali dejanskih kršitev določb tega zakona;
- *uvedba obveznosti razkritja informacij o izrečenih ukrepih nadzora in identitete kršitelja*: nadzorni organi morajo na svojih uradnih spletnih straneh javno objavljati informacije o izrečenih ukrepih nadzora in razkriti identiteto kršitelja ter o kršitvah, ukrepih in kršiteljih obvestiti tudi evropske nadzorne organe, ki te podatke objavijo na svojih spletnih straneh;
- *prilagoditev kazenskih določb za kršitve neizvajanja zakona po Direktivi 2015/849/EU*: predlog zakona na področju kazenskih določb na podlagi načel za poostreitev kazni sledi Direktivi 2015/849/EU, ta pa politiki Evropske komisije za usklajevanje kazni, ki predvideva poenotenje okvirja kaznovanja za kršitve bistvenih določil zakona;
- *varstvo osebnih podatkov*: uvedba nekaterih določb v predlog zakona za pojasnitev medsebojne povezave med zahtevami v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma in zahtevami glede varstva podatkov.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Sprejem zakona bo povzročil povečanje izdatkov državnega proračuna, ki niso načrtovani v sprejetem proračunu zaradi dodelitve inšpekcijskih pooblastil Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja in zaradi uvedbe registra dejanskih lastnikov. Za potrebe izvajanja inšpekcijskih nadzorov je treba dodatno zaposliti še tri inšpektorje v nazivu inšpektor svetnik. Nove zaposlitve bodo imele za posledico povečanje potrebnih sredstev v proračunu države v zvezi s plačami in materialnimi pogoji, kamor sodi tudi nakup dveh službenih vozil. Ocenjujemo, da je v ta namen v tekočem letu in v letih 2017, 2018 in 2019 treba skupaj zagotoviti 376.000 eurov.

Dodatno je iz proračuna države treba zagotoviti stroške za vzpostavitev in vzdrževanje registra dejanskih lastnikov, ki ga bo upravljala in vzdrževala Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve. Omenjena agencija pri vzpostavitvi registra dejanskih lastnikov predvideva sodelovanje z zunanjimi izvajalci, zato ocenjujejo, da bodo znašali stroški vzpostavitve 50.000 eurov. Za vzdrževanje takega registra ocenjujejo od 15- do 20-odstotne vrednosti vzpostavitve – tako bi približni letni strošek vzdrževanja znašal 10.000 eurov.

Finančne posledice za druga javna finančna sredstva niso predvidene zaradi sprejema zakona.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona bodo zagotovljena z rebalansom proračuna za leto 2017 ter bodo načrtovana pri pripravi proračuna za leto 2018.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je popolnoma prilagojen pravu EU, saj v nacionalno zakonodajo prenaša Direktivo 2015/849/EU. Večina držav članic je v postopku prenosa Direktive 2015/849/EU, zato je v nadaljevanju prikazana ureditev drugih držav članic predvsem za področja, ki se nanašajo na nekatera pooblastila organov za preprečevanje pranja denarja oziroma FIU-jev, ki niso v celoti urejena z Direktivo 2015/849/EU in jih države članice in tudi tretje države v nacionalnih zakonodajah urejajo po svoje. Glede na pomembnost področja je prikazana mednarodna primerjava v zvezi z obveznostjo sporočanja sumljivih, gotovinskih in drugih transakcij, analitično funkcijo FIU-jev, odredbo o začasni ustavitvi transakcije, predložitvi podatkov FIU-jev drugim organom, nadzorom, kazenskimi določbami ter registrom dejanskih lastnikov.

a) Obveznost sporočanja sumljivih transakcij FIU

V zvezi s sporočanjem podatkov FIU je v FATF priporočilih št. 20 in 23 določeno, da mora biti v nacionalnih zakonih predpisana najmanj obveznost sporočanja sumljivih transakcij, pri katerih obstaja sum, da so povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, standard pa je povzet tudi v 33. členu Direktive 2015/849/EU. Sprejemanje sumljivih sporočil je ena od ključnih funkcij FIU-jev, določena v 32. členu Direktive 2015/849/EU in pojasnilih k FATF priporočilu št. 29. Uveljavljenih je več različnih modelov, ki se razlikujejo z vidika stopnje suma, ki mora biti podan, da se transakcija prepozna kot sumljiva, in z vidika definicije vrst kriminalnih dejavnosti, za katere nastane obveznost sporočanja. V državah, v katerih je opustitev sporočanja sumljive transakcije opredeljena kot kaznivo dejanje, mora biti definicija suma, pri katerem nastanejo obveznosti sporočanja transakcij FIU, kar se da jasna.

V svetu sta se uveljavila dva koncepta v zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij (*angl. »Suspicious transaction report – STR*) in definicijo suma. Nekatere države skušajo pojem sumljivosti čim bolj jasno definirati v zakonodaji in zahtevajo sporočanje čim bolj utemeljenih sumov (*angl. »a founded suspicion«, »reasonable grounds«*), da je bilo storjeno kaznivo dejanje, s čimer je diskrecijska pravica zavezancev o odločanju, kaj je sumljivo, omejena. Kriteriji sumljivosti so običajno opredeljeni v indikatorjih ali navodilih ali pa celo v aktu, ki ga predpiše vlada.

Nasprotno se nekatere druge države v zakonodaji izogibajo uporabi izraza »sum« in skušajo obveznost sporočanja omejiti na čim bolj objektivne kriterije. Tako se v zakonih uporablja zahteva po sporočanju kakršnih koli dejstev ali transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo indikatorji, da so povezane s pranjem denarja. Spet druge države so uvedle obveznost sporočanja neobičajnih transakcij (*angl. »Unusal Transaction Report – UTR«*) ali sumljivih aktivnosti (*angl. »Suspicious Activity Report – SAR*), pri katerih sploh ni zahtevano, da so povezane s kaznivim dejanjem – zadostuje že, da so neobičajne in prav tako temeljijo na indikatorjih. V državah, kjer je sporočanje razširjeno na neobičajne transakcije ali sumljive aktivnosti, je število sporočenih transakcij ogromno in znaša tudi do več tisoč dnevno ali tedensko, zato je breme ugotavljanja sumov pranja denarja in financiranja terorizma preneseno na FIU, ki izvajajo obsežne analize prejetih sporočil.

Nizozemska

V 16. členu nizozemskega zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma je določeno, da morajo zavezanci sporočati FIU Nizozemska (MOT) vsako izvršeno ali nameravano neobičajno transakcijo (*UTR*) v roku 14 dni po tem, ko je bila ugotovljena neobičajna narava transakcije. Neobičajna transakcija torej ni nujno povezana s kaznivim dejanjem niti njena definicija ni podana v zakonu. V 15. členu zakona je tako le predpisano, da se z vladno uredbo določijo indikatorji,

na podlagi katerih zavezanci ocenijo, ali se posamezna transakcija lahko klasificira kot neobičajna. V skladu z 21. členom zakona je ustanovljen poseben odbor, ki po posvetovanju z ministrstvom za finance in pravosodje predlaga obliko in način sporočanja ter indikatorje neobičajnosti. Poleg tega imata v nujnih primerih ministra za finance in pravosodje možnost, da z uredbo skupaj predpišeta obvezne indikatorje, ki jih morajo upoštevati zavezanci, vendar ne več kot za šest mesecev. FIU šele po končani analizi lahko neobičajno transakcijo razglasi za sumljivo in jo pošlje v nadaljnjo obravnavo policiji.

Velika Britanija

V Veliki Britaniji režim sporočanja temelji na sporočanju sumljivih aktivnosti (SAR), za katere ni nujno, da so povezane s kaznivim dejanjem. Zavezanci morajo FIU Velika Britanija, ki deluje v okviru nacionalne kriminalistične agencije (*»National Crime Agency – NCA«*), v skladu z zakonom o nezakonitem premoženju in zakonom o terorizmu sporočati vsako sumljivo aktivnost (SAR), ki se nanaša na informacije, do katerih so prišli pri poslovanju, če vedo ali obstaja sum ali utemeljeni razlogi za sum, da je oseba povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Zavezanci lahko SAR sporočijo ročno na obrazcih ali prek zaščitene internetne povezave, v obeh primerih pa morajo čim bolj obrazložiti zaznane sume, pri čemer lahko za lažje identificiranje posameznih kategorij sumov uporabljajo tudi »slovar SAR«. FIU Velike Britanije na ta način letno prejme več kot 200.000 SAR, na podlagi katerih se izvajajo obsežne analize sporočenih informacij za potrebe odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih kaznivih dejanj.

Latvija

V skladu s 30. členom latvijskega zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma morajo zavezanci brez odlašanja sporočiti FIU Latvija vsako neobičajno (UTR) kot tudi vsako sumljivo transakcijo (STR). Oba pojma sta definirana v 1. členu zakona, in sicer neobičajna transakcija pomeni transakcijo, ki ustreza vsaj enemu indikatorju z liste indikatorjev neobičajnih transakcij, medtem ko sumljiva transakcija pomeni transakcijo, v zvezi s katero obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali sum druge s tem povezane kriminalne aktivnosti. Listo indikatorjev neobičajnih transakcij in postopek za sporočanje neobičajnih in sumljivih transakcij z uredbo izda in predpiše Kabinet ministrov Republike Latvije. V nasprotju od indikatorjev neobičajnih transakcij Kabinet ministrov Republike Latvije ne izdaja indikatorjev sumljivih transakcij, temveč jih morajo zavezanci izdelati sami ob pomoči FIU Latvija.

b) Sporočanja gotovinskih in drugih transakcij FIU

Iz pojasnil k FATF priporočilu št. 29 izhaja, da je FIU osrednji organ za prejemanje različnih sporočil zavezancev, ki morajo obvezno vsebovati sporočila o sumljivih transakcijah v skladu s priporočiloma št. 20 in 23 in tudi druge informacije, določene v nacionalnih zakonodajah, kot so sporočila o gotovinskih transakcijah, elektronskih nakazilih ali drugih transakcijah, ki običajno temeljijo na predpisanih mejnih zneskih. V skladu s tem in Direktivo 2015/849/EU, ki vsebuje podobno določbo, so številne države v svojih zakonodajah, poleg sumljivih transakcij, zavezancem predpisale obveznost sporočanja gotovinskih in drugih transakcij, pri čemer se mejni zneski razlikujejo glede na skupine zavezancev. Mejni zneski, pri katerih nastanejo obveznosti sporočanja, se pri gotovinskih in drugih transakcijah najpogosteje gibljejo med 2.000 in 30.000 euri – odvisno od vrste zavezanca (Nizozemska, Latvija, Španija, Bolgarija, Litva, Poljska, Romunija, Kanada).

Nizozemska

V skladu z uredbo o izvajanju nizozemskega zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma morajo finančne institucije, poleg neobičajnih transakcij, sporočiti FIU Nizozemska (MOT) vsako transakcijo v znesku 15.000 eurov ali več, če gre za menjavo bankovcev nižje vrednosti v višjo, in prenose denarja v višini 2.000 eurov ali več, če se bodo sredstva izplačala v gotovini. Trgovci z blagom visoke vrednosti morajo sporočati vsako gotovinsko transakcijo, ki presega 25.000 eurov. Neodvisni pravni svetovalci, odvetniki, notarji, davčni svetovalci, računovodje, nepremičninski

posredniki in trusti morajo sporočati MOT-u vsako transakcijo v višini 15.000 eurov ali več, ki se nanaša na plačilo v gotovini, s čekom ali podobnim plačilnim instrumentom.

Latvija

Poleg liste neobičajnih transakcij (UTR), ki ustrezajo vsaj enemu indikatorju z liste indikatorjev neobičajnih transakcij, ki jih z uredbo predpiše Kabinet ministrov Republike Latvije, so v uredbi predpisani tudi mejni zneski, pri katerih transakcija postane neobičajna in jo je treba sporočiti FIU Latvija. Mejni zneski se nujno ne nanašajo na gotovinske transakcije in se razlikujejo glede na različne skupine zavezancev. Tako morajo kreditne institucije sporočati FIU Latvija gotovinske transakcije v višini 56.000 eurov ali več, transakcije v višini 1.420 eurov ali več, če gre za menjavo manjših bankovcev v večje ali obratno, dvige gotovine s karticami v višini 56.000 eurov ali več, nakup ali prodajo tuje valute v gotovini brez odprtja bančnega računa v vrednosti 7.000 eurov ali več, nakup vrednostnih papirjev v gotovini v višini 14.200 eurov ali več, izplačilo dobitka pri igrah na srečo v višini 7.000 eurov ali več itd. Podobne zahteve veljajo tudi za druge zavezance, kot so nepremičninski posredniki, trgovci s plemenitimi kovinami in dragimi kamni, trgovci z avtomobili, odvetniki, notarji in računovodje, pri katerih se mejni zneski gibljejo med 7.000 in 56.000 eurov. Tako morajo notarji FIU Latvija sporočati vsak depozit svoje stranke v gotovini v višini 14.200 eurov ali več, odvetniki pa vsak depozit svoje stranke oziroma prejem v gotovini v višini 10.000 eurov ali več, kadar nastopajo kot finančni posredniki za svojo stranko.

Kanada

Zavezanci morajo v skladu s kanadskim zakonom o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, FIU Kanada (*»FINTRAC«*) poleg sumljivih transakcij sporočati še o transakcijah pologov gotovine (*angl. »Large Cash Transactions«*) v višini 10.000 CAD (14.155 eurov) ali več in o povezanih transakcijah v tej višini ter tudi o vseh elektronskih prenosih sredstev (*angl. »Electronic Funds Transfers – EFT«*) iz države ali v državo v višini 10.000 CAD ali več in o povezanih prenosih v tej višini, izvršenih prek SWIFT-a ali drugih elektronskih naprav. V skladu z novo zakonodajo od januarja 2015 velja tudi obveznost istočasnega sporočanja EFT na kanadski davčni organ (*»Canada Revenue Agency – CRA«*). Poleg tega morajo igralnice sporočati podatke o izplačilih v višini 10.000 CAD ali več in povezanih izplačilih v tej višini.

c) Pooblastila FIU za analiziranje podatkov

V FATF priporočilu št. 29 in 32. členu Direktive 2015/849/EU je definirano, da je FIU osrednji nacionalni organ, odgovoren za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah in drugih relevantnih informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji in financiranjem terorizma ter za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom. V skladu s tem se analitični proces na FIU načeloma začne z analizo posameznega sporočila ali več sporočil zavezanca, odvisno od količine prejetih sporočil, in se nadaljuje z analizo dodatno zbranih podatkov iz evidenc FIU, policije, davčne uprave, podatkov tujih FIU, registrov podjetij in drugih javnih virov. Vendar ni nujno, da se analitični proces sproži samo na podlagi sporočil zavezancev, kot so sumljive, gotovinske in druge transakcije. V skladu z njihovo operativno neodvisnostjo lahko nekateri FIU sprožijo analitični proces tudi na osnovi podatkov in informacij, ki jih pridobijo na primer od državnih organov, tujih FIU, javno dostopnih podatkov ali na podlagi drugih virov, med katerimi so lahko tudi informacije in podatki, pridobljeni od širše javnosti. Pri tem mora biti izpolnjen pogoj, da v zvezi s transakcijo ali osebo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

Kanada

Kanadski zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma v 54. členu določa, da FIU Kanada (*»Financial Transactions and Reports Analysis Center of Canada – FINTRAC«*) prejema sporočila o sumljivih transakcijah, informacije tujih organov, ki imajo podobna pooblastila kot FINTRAC, informacije policije ali vladnih institucij in agencij ter druge informacije o sumih pranja denarja ali financiranja, ki mu jih prostovoljno posreduje javnost. Poleg tega lahko FINTRAC zbira informacije, za katere meni, da so koristne z vidika pranja denarja in financiranja terorizma in so

bodisi javno dostopne, vključno s komercialnimi registri, ali so shranjene v registrih državnih organov. Vsa prejeta sporočila in zbrane informacije mora FINTRAC analizirati in v primeru, da na podlagi njihove analize ugotovi razloge za sum, da so te informacije koristne za preiskovanje ali pregon kaznivenga dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma, jih mora razkriti pristojnim organom.

Latvija

Latvijski zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma v 51. členu nalaga obveznost FIU Latvija (*»Control Service«*), ki je ustanovljen v okviru tožilstva, da sprejema, zbira, hrani in analizira tako obvestila, ki mu jih posredujejo zavezanci iz zakona, kot ostale informacije, ki jih pridobi na drug način – vse z namenom, da ugotovi, ali so morda te informacije povezane s kaznivim dejanjem pranja denarja, financiranja terorizma ali predhodnimi kaznivimi dejanji.

Belgija

V skladu z 22. členom belgijskega zakona o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranja terorizma je FIU Belgija (*»Financial Intelligence Processing Unit – CTIF-CFI«*) odgovoren za sprejemanje in analiziranje transakcij, ki mu jih sporočijo zavezanci in pri katerih obstaja sum, da so povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, informacij, ki jih prejme od zavezancev v zvezi z nespoštovanjem omejitve plačil v gotovini nad 3.000 eurov, informacij zavezancev, ki se nanašajo na pranje denarja, povezanega z davčnimi goljufijami, informacij nadzornih organov, informacij tujih FIU ter podatkov o neprijavljenih vnosih ali iznosih gotovine pri vstopu ali izstopu iz EU. Po prejemu takšnega sporočila ali informacije lahko predstojnik FIU ali njegov namestnik določi finančnega preiskovalca in mu naloži, da pridobi dodatne informacije, potrebne za izvedbo nalog v pristojnosti FIU. Informacije lahko zahteva od zavezancev, policije in drugih državnih organov, stečajnega upravitelja in sodnih organov.

d) Odredba FIU o začasni ustavitvi transakcije

Čas trajanja ustavitve sumljive transakcije v Direktivi 2015/849/EU ni predpisan, zato države članice to zahtevo urejajo zelo različno. Direktiva 2015/849/EU v 36. členu določa le, da zavezanci ne smejo izvršiti sumljive transakcije, dokler je ne sporočijo FIU, in da počakajo na nadaljnja navodila FIU. Svetovna banka in skupina Egmont sta leta 2012 izdali obsežno študijo o uporabi pooblastila začasne ustavitve sumljive transakcije. Študija, v kateri je sodelovalo 88 FIU z vsega sveta, je pokazala, da ima 62 FIU-jev pooblastilo za začasno ustavitev sumljive transakcije. V zvezi s trajanjem ukrepa začasne ustavitve sumljive transakcije iz študije izhaja, da ima 27 FIU-jev (ali 43 odstotkov od 62), čas trajanja začasne ustavitve transakcije daljši kot tri delovne dni, in sicer: 12 FIU-jev pet delovnih dni (Italija, Belgija), trije FIU-ji od šest do sedem dni, štirje FIU-ji od deset do 12 dni, trije FIU-ji od 28 do 30 dni, trije FIU-ji tri mesece in dva FIU-ja celo šest mesecev (Luxembourg).

Poljska

Kot že omenjeno, zavezanci v skladu s 16. členom zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ne smejo izvršiti sumljive transakcije, predhodno sporočene FIU Poljska, vendar njeno zadrževanje ne sme trajati več kot 24 ur od prejema potrditve o prejemu sporočila s strani FIU. Če FIU v nadaljevanju oceni, da je sum, da je transakcija povezana s kaznivim dejanjem pranja denarja ali financiranjem terorizma, utemeljen, lahko v okviru roka teh 24 ur, v skladu z 18. členom zakona, zavezancem posreduje pisno zahtevo za ustavitev transakcije za največ 72 ur od datuma in časa, ko je potrdil prejem sumljive transakcije. FIU lahko torej ustavi transakcijo za največ 72 ur, pri čemer se v ta čas šteje tudi 24-urno zadrževanje transakcije s strani zavezanca.

Poleg tega lahko v skladu z 18.a členom zakona FIU Poljska za 72 ur začasno ustavi transakcijo ali blokira račun tudi brez predhodnega sporočila zavezancev o sumljivi transakciji, če sam razpolaga z informacijo o aktivnostih pranja denarja ali financiranja terorizma.

Italija

V skladu s 6. členom zakona o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranja terorizma lahko FIU Italija, ki deluje v okviru centralne banke, začasno ustavi transakcijo, za katero sumi, da je povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, za največ pet delovnih dni. Ustavitve transakcije se lahko izvede tudi na zahtevo drugih organov, kot so finančna policija, urad za boj proti mafiji ali organi pravosodja.

Belgija

Ukrep začasne ustavitve transakcije je predpisan v drugem odstavku 23. člena zakona o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranja terorizma. FIU Belgija lahko v pomembnih in nujnih zadevah nasprotuje izvršitvi vsake sporočene transakcije, za katero zavezanci sumijo ali vedo, da je povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, določi, na katero transakcijo in bančni račun se ukrep nanaša, in o odločitvi pisno obvesti zavezanca. Takšna začasna ustavitve transakcije lahko traja največ pet delovnih dni, pri čemer se za delovni dan ne štejejo sobote, nedelje in dela prosti dnevi.

Estonija

V skladu z novelo estonskega zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma iz leta 2012 je FIU Estonija dobil pooblastilo, namenjeno pravočasnemu zavarovanju premoženja, za katerega lastnik ne more dokazati, da ga je pridobil iz legalnih virov. V primeru suma pranja denarja ali financiranja terorizma lahko FIU Estonija v skladu s 40. členom zakona, z odredbo, za največ 30 dni, začasno ustavi transakcijo ali omeji razpolaganje s sredstvi na računu ali z drugim premoženjem, ki so predmet transakcije. Če gre za premoženje, ki je vpisano v zemljiški knjigi, registru vrednostnih papirjev, registru plovil ali drugem uradnem registru, lahko za namene zavarovanja premoženja omeji razpolaganje s premoženjem prav tako za največ 30 dni, vendar le v primeru utemeljenega suma pranja denarja ali financiranja terorizma.

V roku 30 dni od začasne ustavitve morata lastnik ali imetnik premoženja FIU predložiti dokaze, s katerimi potrjujeta zakonitost premoženja, ki je predmet odredbe. FIU ima v zvezi s premoženjem, ki je predmet preverjanja, še dodatno pooblastilo, ki je namenjeno njegovemu nadaljnjemu zavarovanju in morebitnemu zasegu v skladu z zakonom, ki ureja kazenski postopek. Tako lahko z namenom zavarovanja premoženja prepove razpolaganje s premoženjem še za nadaljnjih 60 dni pod pogojem, da lastnik ali imetnik premoženja v roku 30 dni od začasne ustavitve transakcije ali omejitve uporabe premoženja FIU ni predložil ustreznih dokazov, s katerimi bi potrdil, da premoženje izvira iz legalnih virov, ali če obstaja sum, da je premoženje uporabljeno za financiranja terorizma.

Če lastnik ali imetnik premoženja ustrezno potrdita, da je premoženje zakonito, FIU umakne prepoved razpolaganja pred potekom 60 dni. Če FIU sumi, da premoženje izvira iz kaznivih dejanj, dokazni material predloži tožilstvu, ki ga mora takoj obvestiti o morebitnem zasegu premoženja ali zavrnitvi zasega v skladu s postopkom, ki ga ureja zakon o kazenskem postopku, FIU pa mora takoj umakniti omejitev razpolaganja s sredstvi v skladu z odločbo sodišča.

e) Predložitev podatkov iz evidenc FIU pristojnim organom

Četrty odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilo št. 31 nalagata FIU-jem obveznost odgovarjati na utemeljene zahteve pristojnih organov, kot sta policija in tožilstvo, za informacije iz evidenc FIU-jev, vendar le v primerih, ko ti organi že izvajajo preiskave v zvezi s pranjem denarja in predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma. Ker sta FATF in Direktiva 2015/849/EU med predhodna kazniva dejanja za pranje denarja uvrstila tudi davčna kazniva dejanja, mora FIU odgovarjati tudi na utemeljene zahteve tistih davčnih organov, ki imajo pooblastilo za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj.

V zadnjem času se na številnih mednarodnih forumih, predvsem OECD, uveljavljajo pobude, ki med drugim spodbujajo tudi izmenjave podatkov in informacij med davčnimi organi in FIU. Delovna skupina za davčni in drug finančni kriminal pri OECD je analizirala sodelovanje med pristojnimi organi za boj proti davčnemu in drugemu finančnemu kriminalu v 48 državah in leta 2013 ugotovitve podala v

poročilu (*»Effective Inter-Agency Co-operation In Fighting Tax Crime And Other Financial Crimes«*). Od 48 držav, ki so sodelovale v raziskavi, ima 60 odstotkov davčnih organov tudi pooblastila za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj, v ostalih državah je ta odgovornost v pristojnosti policije in tožilstva.

V vseh obravnavanih državah obstaja možnost dostopa policije do sumljivih transakcij ali drugih informacij FIU-ja, vendar večinoma le v primerih, ko policija preiskuje kazniva dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma, ki praviloma niso povezana z davčnim kriminalom. Tako imajo FIU-ji obveznost ali možnost, da policiji spontano ali redkeje na njeno zahtevo sporočajo sumljive transakcije ali druge informacije, povezane s kaznivimi dejanji. Le v šestih državah ima policija neposreden dostop do informacij FIU-ja – ne glede na to, ali informacije potrebuje za namene preiskovanja davčnih ali drugih kaznivih dejanj.

V zvezi z neposrednim dostopom davčnih organov do sumljivih transakcij ali drugih informacij FIU-ja iz analize izhaja, da je neposreden dostop za namene preiskovanja davčnih kaznivih dejanj možen v samo sedmih državah ali v 15 odstotkih držav. Le v petih državah ali 10 odstotkih pa je dostop dovoljen tudi za namene ugotavljanja davčnih obveznosti in davčnih administrativnih postopkov, ki niso kazniva dejanja. V vseh teh primerih gre za države, ki imajo pooblastilo za preiskovanje davčnega kriminala – to so Irska, Velika Britanija, Avstralija, ZDA in druge.

Za namene preiskovanja davčnih kaznivih dejanj dostop do informacij FIU v nobenem primeru ni dovoljen v treh državah, za namene ugotavljanja davčnih obveznosti in davčnih administrativnih postopkov pa dostop ni dovoljen v 12 državah (tj. 25 odstotkov držav). V večini držav namreč za oba namena obstaja obveznost ali možnost FIU-ja, da davčnim organom odstopa svoje informacije spontano in le redkeje tudi na njihovo izrecno zahtevo.

Italija

V Italiji je za preiskovanje finančnega kriminala, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, pristojna *»Guardia di Finanza«*, ki preiskave izvaja samostojno ali pa jo usmerja državni tožilec. FIU Italija ji mora posredovati podatke o sumljivih transakcijah, poleg tega ji mora na podlagi sporazuma o medsebojnem sodelovanju posredovati vsako informacijo, s katero razpolaga in je pomembna za izvajanje njenih aktivnosti.

Španija

Španski davčni organ nima neposrednega dostopa do sumljivih transakcij FIU Španija (*»Executive Service of the Commission for the Prevention of Money Laundering and Monetary Offences – SEPBLAC«*). Vendar, če FIU pri analizi transakcij ugotovi sum storitve davčnih kaznivih dejanj ali druge nepravilnosti, ki bi jih lahko davčni organ uporabil za nadaljnje preiskave ali tudi za ugotavljanje davčnih obveznosti, jo mora, na podlagi medsebojnega sporazuma o sodelovanju, o tem spontano obveščati.

Irska

Irska je edina država, kjer morajo zavezanci v skladu z 42. členom irskega zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma sporočiti sumljive transakcije dvema organoma. Poleg tega, da zavezanci sporočajo sumljive transakcije FIU Irska (*»Guardia Siochana – Ireland's National Police Service«*), pošljejo kopijo sporočila tudi irskemu davčnemu organu (*»Revenue – Irish Tax and Custom«*), ki ima pooblastilo za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj. Uslužbenci obeh organov si na rednih srečanjih izmenjujejo informacije o opravljenih analizah sporočil o sumljivih transakcijah, in sicer z namenom, da koordinirajo preiskave, pri katerih obstajajo sumi davčnih kaznivih dejanj.

Poljska

V skladu z določbami poljskega preventivnega zakona s področja pranja denarja in financiranja terorizma morajo zavezanci FIU Poljska sporočiti sumljive in še nekatere druge transakcije. V primeru suma storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih kaznivih dejanj lahko

FIU navedene podatke posreduje tudi davčnemu organu (*»Fiscal Control«*), vendar le na podlagi njegovega pisnega zaprosila in za namene v okviru njegovih pristojnosti za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj. Navedene podatke lahko FIU na podlagi obrazloženega pisnega zaprosila posreduje tudi finančnim nadzornikom za namene potrebe bančnega nadzora, nadzora nad trgovanjem s finančnimi instrumenti in zavarovalniškega nadzora.

f) Nadzor in kazenske določbe

V zvezi z nadzorom nad izvajanjem zakonov s področja pranja denarja in financiranja terorizma so zaznani različni modeli urejanja in vsak od njih ima svoje prednosti in slabosti. Za nadzor nad izvajanjem zakona so lahko odgovorni predvsem sektorski nadzorniki (centralne banke, regulatorji kapitalskega in zavarovalniškega trga itd.) ali pa je večina odgovornosti za nadzor podeljena FIU-jem – največkrat gre za mešanico obeh modelov.

V zvezi s kazenskimi določbami se bodo morale vse države članice prilagoditi pravnemu redu EU in v nacionalne zakonodaje prenesti določbe Direktive 2015/849/EU ter v skladu z njo uveljaviti načelo poostritve kazni in poenotenja okvira kaznovanja za kršitve. Raznolikost ukrepov in kazni za kršitve ključnih preventivnih ukrepov, ki jih je omogočala tretja Direktiva 2005/60/ES, so škodile prizadevanju v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zato je v Direktivo 2015/849/EU vključen sklop ukrepov in kazni – ki jih imajo države članice na voljo za sistematične in ponavljajoče se kršitve – ki je dovolj širok, da se lahko upoštevajo razlike med zavezanci, zlasti razlike med kreditnimi in finančnimi institucijami ter drugimi zavezanci, glede njihove velikosti, značilnosti in dejavnosti.

Rešitve v predlogu zakona torej izvirajo iz prenosa Direktive 2015/849/EU in med drugim vključujejo tudi možnost izreka globe v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če ga je mogoče opredeliti. Za kreditne in finančne institucije se lahko za najhujše kršitve izreče globa v višini do 10 odstotkov letnega prometa pravne osebe v predhodnem poslovnem letu, v primeru fizične osebe pa globa največ do višine 5.000.000 eurov ali dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, če se ga da ugotoviti.

Španija

Španija je uvedla dvojni nadzorni režim, pri katerem je FIU Španija (v nadaljnjem besedilu: SEPBLAC) v skladu s 47. členom zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma odgovoren za nadzor nad celotnim finančnim in nefinančnim sektorjem v sodelovanju s sektorskimi nadzorniki. V bančnem sektorju si SEPBLAC nadzor deli s centralno banko, v kapitalskem in zavarovalniškem sektorju pa usmerja oba nadzornika, da izvajata inšpekcije pri določenih zavezancih, če je to potrebno. V nefinančnem sektorju obstaja še cela vrsta drugih nadzornikov. Kot glavni nadzornik je SEPBLAC za vsak sektor razvil metodologijo za izdelavo ocene tveganja, ki temelji predvsem na rezultatih njegovih strateških analiz, že izvedenih nadzorih, podatkih centralne banke in javnih informacij. Na podlagi izvedenih ocen tveganja se sprejme letni plan inšpekcijskih nadzorov. Španija v nacionalno zakonodajo še ni prenesla Direktive 2015/849/EU; v skladu z veljavno zakonodajo se lahko za hujše kršitve izrečeta maksimalna globa do višine 1.500.000 eurov in javno opozorilo ali odvzem licence, v najhujših primerih se lahko izrečejo tudi kazenske sankcije.

Estonija

V Estoniji je nadzor nad izvajanjem določb zakona o preprečevanju pranja razdeljen med več različnih nadzornih organov. Tako je nadzor nad kreditnimi in finančnimi institucijami v pristojnosti finančne inšpekcije (*»Financial Supervision Authority«*), nadzor nad odvetniki izvaja odvetniška zbornica, nad notarji pa ministrstvo za pravosodje. Poleg navedenih nadzornih organov ima pooblastilo za nadzor tudi FIU Estonija, ki je sicer policijski tip urada, vendar izvaja nadzor le nad tistimi zavezanci, ki nimajo primarnega nadzornika, kot so revizorji, računovodje, trusti ali osebe, ki zagotavljajo podjetniške ali fiduciarne storitve, nepremičninski posredniki in igralnice. Vsi ti nadzorniki imajo inšpekcijska pooblastila in lahko izvajajo nadzor neposredno pri zavezancih (*»on-site inspection«*). Finančna inšpekcija, odvetniška zbornica in ministrstvo za pravosodje morajo enkrat letno pošiljati FIU Estonija

podatke o številu nadzorov, odkritih prekrških in številu kaznovanih oseb. Za neizvajanje določb zakona se lahko izreče maksimalna globa do višine 1.250.000 eurov.

Belgija

Belgija je v letu 2011 reformirala celoten nacionalni sistem nadzora nad finančnimi institucijami, s katerim je usklajen tudi nadzor na področju izvajanja ukrepov preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma. Nadzor nad finančnimi institucijami je razdeljen med Nacionalno banko Belgije (*»BNB«*), ki nadzira kreditne institucije, investicijska podjetja s statusom borznih hiš, zavarovalnice, plačilne institucije in izdajatelje elektronskega denarja in FSMA (*»Belgian Financial Services and Market Authority«*), ki nadzira pokojninske družbe, investicijska podjetja za upravljanje naložb, zavarovalniške posrednike in druge. BNB in FSMA sta leta 2013 podpisala protokol o sodelovanju, na podlagi katerega koordinirata politiko nadzora, izmenjujeta informacije in izvajata konsistentne ukrepe nadzora. Koordinacija med obema nadzornikoma je še posebej pomembna zaradi deljene pristojnosti nadzora, saj BNB nadzira zavarovalnice, medtem ko je za nadzor nad zavarovalniškimi posredniki pristojna FSMA. Nadzor nad nefinančnimi institucijami, notarji, odvetniki nepremičninskimi posredniki, igralnicami in drugimi ni več v pristojnosti FIU Belgija, ker je bil leta 2010 s spremembami zakona prenesen na druge nadzornike, ki pokrivajo navedene sektorje in poklice.

g) Register dejanskih lastnikov

V skladu s tretjim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU morajo države članice podatke o dejanskih lastnikih poslovnih subjektov hraniti v osrednjem registru, ki je lahko na primer trgovski ali poslovni register. Podatki v registru morajo biti natančni in posodobljeni. Organi odkrivanja in pregona, FIU-ji in nadzorni organi morajo imeti dostop do vseh podatkov v registru, prav tako tudi zavezanci, kadar izvajajo ukrepe pregleda stranke, druge osebe pa le v primerih, ko izkažejo legitimen interes. Lahko pa se države članice odločijo, da je dostop do podatkov registra v celoti ali deloma javen.

Velika Britanija

Večina držav določb o registru dejanskih lastnikov še ni prenesla v nacionalne zakonodaje. Še največ je na tem področju naredila Velika Britanija, ki že izvaja projekt vzpostavitve registra dejanskih lastnikov za vse pravne osebe in posebej za truste, registrirane na njenem teritoriju. Po posvetovanju z zasebnim sektorjem se je britanska vlada odločila za vzpostavitev javnega registra. Ocenila je, da bi transparentnost podatkov o dejanskih lastnikih celo pritegnila investitorje, na drugi strani pa bi to imelo odvračilni učinek na izvajanje kriminalnih aktivnosti v njihovi državi. Od aprila leta 2016 bodo morali poslovni subjekti imeti v svojih evidencah (lastnih registrih) podatke o imenu, naslovu bivališča, državi, državljanstvu, datumu rojstva, podatku o datumu pridobitve nadzora nad poslovnim subjektom in naravo nadzora. Poslovni subjekti bodo morali vzpostaviti ustrezne postopke za ugotavljanje svojih dejanskih lastnikov. Če postopki ne bodo vzpostavljeni, bodo poslovni subjekt in odgovorne osebe lahko ovadeni za kaznivo dejanje. Prav tako bo storil kaznivo dejanje dejanski lastnik, ki poslovnemu subjektu na njegovo zahtevo ne bo hotel posredovati svojih podatkov.

Do junija 2016 bodo morali vsi poslovni subjekti pridobljene podatke o svojih dejanskih lastnikih posredovati v centralni register, ki ga upravlja agencija *»Companies House«*. Podatke o dejanskih lastnikih bodo morali poslati v register in potrditi njihovo pravilnost vsaj enkrat letno, v letu 2017 pa bo dokončno določeno, kako pogosto bo treba v register sporočati spremembe podatkov. Podatki, vpisani v register, bodo javni, razen dneva datuma rojstva in bivališča dejanskega lastnika.

Češka

Češka z amandmaji k zakonu o preprečevanju pranja denarja vzpostavlja register dejanskih lastnikov v okviru obstoječega poslovnega registra. Register bo vseboval podatke o imenu, naslovu bivališča, rojstnem datumu, številki osebnega dokumenta, državljanstvu in višini deleža ali naravi nadzora dejanskih lastnikov. Vsi ti podatki bodo neomejeno dostopni organom odkrivanja in pregona, FIU ter nadzornim organom. Zavezancem bodo ti podatki na voljo, kadar bodo izvajali skrbni pregled stranke v skladu z določili zakona. Druge zainteresirane osebe bodo prav tako dostopale do vseh podatkov,

razen do podatka v višini deleža ali naravi nadzora. Slednji podatek jim bo na voljo le v primeru, ko bodo za dostop izkazale upravičen legitimen interes.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predvidevamo, da zaradi novih zahtev Direktive 2015/849/EU povečanje zaposlitev v javni upravi ne bo potrebno, kljub temu da Direktiva 2015/849/EU predvideva nove naloge javnih organov pri pripravi analize in ocene tveganja na nacionalnem nivoju in na nivoju nadzornih institucij glede izvajanja nadzora. Največje breme pri tem bo nosil Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, ki bo kot osrednji organ na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma odgovoren za izvedbo nacionalne analize tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma in na tej osnovi za pripravo akcijskega načrta za sprejem potrebnih ukrepov za vzpostavitev učinkovitega sistema preprečevanja, odkrivanja in pregona kaznivega dejanja pranja denarja in povezanih predhodnih kaznivih dejanj ter financiranja terorizma. Povečale se bodo tudi obveznosti nadzora nad novimi zavezanci, predvsem tistih ponudnikov iger na srečo, ki do zdaj niso spadali v krog zavezancev. Zaradi izvajanja inšpekcijskih postopkov bodo nove zaposlitve le na uradu.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predpis ne bo imel posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predpis ne bo imel posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Natančne ocene o koristih posodobljenih, mednarodno usklajenih pravil, ki se dosledno uporabljajo na notranjem trgu, ni mogoče predložiti. Vendar učinkovit okvir za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma prinaša državi pomembne koristi tako doma kot v tujini. Te koristi vključujejo nižje stopnje kriminala in korupcije, večjo stabilnost finančnih institucij in trgov, pozitivne vplive na gospodarski razvoj in ugled v svetovni skupnosti, izboljšane tehnike za obvladovanje tveganja za finančne institucije v državi ter povečano integriteto trga. Posodobljen sistem boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, utemeljen na dejanskih tveganjih, bo omogočal boljšo izrabo virov, ki so na voljo za to področje delovanja države, njenih institucij in gospodarskih subjektov, in bo torej pomenil relativno znižanje.

V praksi ne obstaja zanesljiva metodologija, s katero bi lahko jasno ločili dodatne stroške, ki so posledica izvajanja ukrepov pregleda stranke, tekočih stroškov vzdrževanja informacijske tehnologije in občasnih stroškov nadgradnje od ostalih stroškov rednega poslovanja gospodarskih subjektov. Ocenjujemo, da zaradi že izoblikovanega sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji večji dodatni stroški zaradi Direktive 2015/849/EU za gospodarstvo ne bodo nastali. Sistem preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma je v Republiki že vzpostavljen in ga posamezni zavezanci že izvajajo. Stroški za delovanje tega sistema so torej stroški, ki že tekoče bremenijo posamezne zavezance in jih zavezanci tudi predvidijo v svojih poslovnih načrtih (npr. stroški usposabljanja zaposlenih, stroški za vzdrževanje informacijskega sistema kot podpore izvajanju ukrepov, prilagoditve programske opreme za izvajanje zahtev glede

analize tveganja, stroški ugotavljanja dejanskih lastnikov strank ter politično izpostavljenih oseb ipd.). Odvisni so tudi od stopnje tveganja v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma, povezane z naravo poslovne dejavnosti zavezanca.

Treba pa je poudariti, da pristop, ki temelji na tveganju, obenem vpliva na zmanjšanje stroškov na področjih, kjer bo prepoznano nizko tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma in se bo obseg nalog zavezancev v skladu z Direktivo 2015/849/EU zmanjšal.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predpis ne bo imel posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predpis ne bo imel posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Predpis ne bo imel posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

- ciljnim skupinam (seminarji, delavnice),
- širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve).

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

- zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa,
- organi, civilna družba,
- metode za spremljanje doseganja ciljev,
- merila za ugotavljanje doseganja ciljev,
- časovni okvir spremljanja za pripravo poročil,
- roki za pripravo poročil o izvajanju zakona, doseženih ciljih in nadaljnjih ukrepih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

- osebnostno ime zunanjega strokovnjaka ali firma in naslov pravne osebe, ki je sodelovala pri pripravi zakona.

Pri pripravi predloga zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Strokovna, zainteresirana in druga javnost je pri pripravi predloga zakona sodelovala v okviru javne obravnave osnutka predloga novega Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ki je bil dne 27. julija 2015 objavljen na spletni strani Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja www.uppd.gov.si, in na spletni strani Ministrstva za finance in na Državnem portalu Republike Slovenije eUprava, na podportalu E-demokracija.

Strokovna, zainteresirana in druga javnost je svoja stališča, pripombe in predloge lahko do 27. avgusta 2015 poslala na elektronski naslov mf.uppd@mf-rs.si ali po pošti na naslov: Urad RS za preprečevanje pranja denarja, Cankarjeva 5, 1000 Ljubljana.

V razpravo so bili vključeni nevladne organizacije, predstavniki zainteresirane javnosti in predstavniki strokovne javnosti. Predlog zakona se ne naša na občine in združenja občin.

Obvestilo o začetku javne obravnave je bilo posebej poslano Združenju bank Slovenije, Združenju

družb za upravljanje investicijskih skladov, Združenju članov borze vrednostnih papirjev, Slovenskemu zavarovalnemu združenju, Združenju zavarovalnih agencij, Združenju zavarovalnih posrednikov, Zvezi računovodij, finančnikov in revizorjev Slovenije, Zbornici računovodskih servisov, Združenju davčnih svetovalcev Slovenije, Obrtni zbornici Slovenije – Sekcija zlatarjev in draguljarjev, Zbornici za poslovanje z nepremičninami ter Pošti Slovenije in družbi Moro & Kunst, d. o. o. Obvestilo je bilo poslano tudi nadzornim organom, pristojnim za izvajanje nadzora nad zavezanci, in sicer Banki Slovenije, Agenciji za trg vrednostnih papirjev, Agenciji za zavarovalni nadzor, Slovenskemu zavarovalnemu združenju, Slovenskemu inštitutu za revizijo, Agenciji za javni nadzor nad revidiranjem, Tržnemu inšpektoratu Republike Slovenije, Odvetniški zbornici Slovenije, Notarski zbornici Slovenije in Finančni upravi Republike Slovenije, in sicer s prošnjo, da obvestilo posreduje vsem koncesionarjem in prirediteljem, ki prirejajo igre na srečo.

V javni razpravi so mnenja, pripombe in predloge podali Združenje bank Slovenije, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Slovensko zavarovalno združenje, Slovenski inštitut za revizijo, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, Tržni inšpektorat Republike Slovenije, Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov, Odvetniška zbornica Slovenije, KDD – Centralna klirinško depotna družba, Informacijski pooblaščenec, Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij, Turistično-gostinska zbornica Slovenije ter družbe Unicredit Bank Slovenija, d. d., Športna loterija, d. d., Loterija Slovenije, d. d., Hit, d. d., Casino Portorož, d. d., Domplan, d. d., mc2, kreativne rešitve, d. o. o., in Mastercard. Z večino navedenih predlagateljev je bilo izvedeno tudi posvetovanje na srečanjih. Nekaj pripomb in predlogov so že v tej fazi priprave zakona podali tudi Finančna uprava Republike Slovenije, Ministrstvo za pravosodje in Ministrstvo za finance.

Pripombe in predlogi z navedbo predlagateljev ter razlogi za upoštevanje oziroma neupoštevanje so povzeti v preglednici in objavljeni na spletni strani Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja www.uppd.gov.si.

Bistvene pripombe so se nanašale na: uvrstitev vseh koncesionarjev in prirediteljev, ki prirejajo igre na srečo, med zavezanke; zahtevo po izvajanju pregleda stranke pri izplačilih dobitkov ali vplačilu stav pri transakcijah, ki znašajo 2.000 eurov ali več; zahtevo po izvajanju pregleda stranke pri občasnih transakcijah prenosa sredstev nad 1.000 eurov; določbe, ki se nanašajo na delno opustitev pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem; definicijo dejanskih lastnikov stranke in obseg nabora obveznih podatkov o dejanskih lastnikih; uvrstitev domačih politično izpostavljenih oseb med osebe, za katere je obvezen poglobljen pregled stranke; znižanje mejnega zneska, nad katerim je treba uradu sporočati gotovinske transakcije s 30.000 eurov na 15.000 eurov; obveznost sporočanja gotovinskih transakcij za odvetnike in notarje; na določbo, ki daje zavezancem možnost zadrževanja izvršitve sumljive transakcije za 24 ur; podaljšanje rokačasne ustavitve transakcije na pet delovnih dni; dodelitev inšpekcijskih pooblastil uradu; višino kazni za prekrške in varstvo osebnih podatkov. V celoti ali pretežno meri so bile upoštewane naslednje bistvene pripombe:

- da se obveznost izvajanja pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ki pomenijo prenos sredstev in ki presegajo 1.000 eurov, uredi v posebnem členu;
- da se besedilo določbe, ki ureja opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem, prilagodi besedilu Direktive 2015/849/EU;
- da se omogoči izvajanje pregleda stranke brez njene osebne navzočnosti z uporabo alternativnih oblik identifikacije, na primer z videoelektronsko identifikacijo;
- da se podatki o dejanskih lastnikih namesto v Poslovni register Slovenije vpisujejo v na novo vzpostavljen register dejanskih lastnikov;
- da se v predlogu zakona jasno določi, kdo so dejanski lastniki pri subjektih, ki nimajo poslovnih deležev, kot so društva, zavodi, politične stranke, sindikati, verske skupnosti, ustanovljeni v Republiki Sloveniji, in kdo so dejanski lastniki tujih skladov (trust), tujih ustanov in podobnih pravnih subjektov tujega prava;
- da se iz predloga zakona briše določba, ki prepoveduje sklenitev poslovnega razmerja, če

zavezanec od tretje osebe ni pridobil kopij identifikacijskih listin, ker je določba strožja od zahtev Direktive 2015/849/EU;

- da se iz predloga zakona briše določba, ki daje zavezancem možnost zadrževanja izvršitve sumljive transakcije za 24 ur;
- da se ne podaljša rok začasne ustavitve transakcije z 72 ur na pet delovnih dni, temveč na tri delovne dni;
- da se v predlog zakona vključijo nekatere določbe v zvezi z varstvom osebnih podatkov, kot je na primer vzpostavitev novih evidenc.

Bistveni predlogi, ki niso bili upoštevani, so naslednji:

- da se nekateri koncesionarji in prireditelji iger na srečo ne uvrstijo med zavezance; v skladu z Direktivo 2015/849/EU bo posebej za sektor iger na srečo opravljena ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, na podlagi katere bo mogoče z vladno uredbo tiste prireditelje, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, v celoti ali delno izvzeti iz izvajanja ukrepov po predlaganem zakonu;
- da se ne uveljavi zahteva, ki določa obveznost pregleda stranke pri izplačilih dobitkov ali vplačilu stav pri transakcijah, ki znašajo 2.000 eurov ali več, ker gre za prenos določb Direktive 2015/849/EU;
- da se domače politično izpostavljene osebe ne uvrstijo med osebe, za katere je obvezen poglobljen pregled stranke, saj gre za prenos Direktive 2015/849/EU;
- da se zniža mejni znesek, nad katerim je treba uradu sporočiti gotovinske transakcije s 30.000 eurov na 15.000 eurov, in da se briše določba, ki predvideva obveznost sporočanja določenih podatkov uradu o nakazilih v tvegane države v zvezi s transakcijami, ki presegajo 15.000 eurov; predlog ni bil upoštevan, ker podatke o navedenih transakcijah urad potrebuje pri izdelavi operativnih in strateških analiz; poleg tega je v predlogu zakona predvidena možnost predložitve podatkov o gotovinskih transakcijah nad 15.000 eurov Finančni upravi Republike Slovenije;
- da se ne uveljavi obveznost sporočanja gotovinskih transakcij za odvetnike in notarje; v skladu z zaznamimi tveganji, ki se pojavljajo pri gotovinskem poslovanju odvetnikov in notarjev, bodo ti dolžni uradu sporočiti gotovinske transakcije nad 15.000 eurov, vendar le tiste, ki se bodo nanašale na posle, v zvezi s katerimi so zavezanci v skladu s predlaganim zakonom;
- da se uradu ne dodelijo inšpekcijska pooblastila; predlog ni bil upoštevan, saj nekateri od zavezancev nimajo v zakonu določenega primarnega nadzornika, posredni nadzor nad njimi lahko opravlja le urad, ki v skladu z obstoječo zakonodajo nima inšpekcijskih pooblastil za izvajanje nadzora na terenu; z dodelitvijo inšpekcijskih pooblastil uradu bi mu bilo omogočeno izvajanje inšpekcijskih nadzorov nad zavezanci, ki nimajo primarnega nadzornika, hkrati pa bi lahko po potrebi opravljal inšpekcijski nadzor tudi nad drugimi zavezanci, ki že imajo primarnega nadzornika, seveda v sodelovanju s temi primarnimi nadzorniki;
- da se zmanjša višina glob za prekrške za neizvajanje ukrepov zakona; predlog ni bil upoštevan, saj so globe v predlogu zakona usklajene z višino glob, določenih v Direktivi 2015/849/EU.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance,
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka,
- Darko Muženič, direktor Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja,
- Andrej Plaustainer, sekretar,
- Branka Glojnarič, podsekretarka.

II. BESEDILO ČLENOV

I. POGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

1.1 Vsebina zakona

1. člen (vsebina zakona in prenos direktiv EU)

(1) Ta zakon določa ukrepe, pristojne organe in postopke za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter ureja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem njegovih določb.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849).

1.2 Opredelitev pojmov in področje uporabe

2. člen (pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Pranje denarja po tem zakonu je katerokoli ravnanje z denarjem ali premoženjem, pridobljenim s kaznivim dejanjem, ki vključuje:

1. zamenjavo ali kakršen koli prenos denarja ali drugega premoženja, ki izvira iz kaznivega dejanja;
2. skrivanje ali prikrivanje prave narave, izvora, nahajanja, gibanja, razpolaganja, lastništva ali pravic v zvezi z denarjem ali drugim premoženjem, ki izvira iz kaznivega dejanja.

(2) Financiranje terorizma po tem zakonu je zagotavljanje ali zbiranje oziroma poskus zagotavljanja ali zbiranja denarja ali drugega premoženja zakonitega ali nezakonitega izvora, posredno ali neposredno, z namenom ali zavedajoč se, da bo v celoti ali delno uporabljeno za izvedbo terorističnega dejanja ali drugega dejanja, povezanega s terorizmom, ali da ga bo uporabil terorist oziroma teroristka (v nadaljnjem besedilu: terorist) ali teroristična organizacija.

(3) Teroristično dejanje po tem zakonu je kaznivo dejanje, določeno v 2. členu Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Zakon o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma, Uradni list RS-MP, št. 21/04) ter kaznivo dejanje terorizma in kazniva dejanja, povezana s terorizmom, ki so določena v poglavju Kazenskega zakonika, ki določa kazniva dejanja zoper človečnost.

(4) Terorist po tem zakonu je fizična oseba, ki:

- stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;
- je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja kot sosterilec, napeljevalec ali pomagač;

- organizira storitev terorističnega dejanja ali
- prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

(5) Teroristična organizacija po tem zakonu je katera koli skupina teroristov, ki:

- stori ali poskuša storiti teroristično dejanje;
- je udeležena pri storitvi terorističnega dejanja;
- organizira storitev terorističnega dejanja ali
- prispeva k terorističnemu dejanju posameznika ali skupine ljudi, ki deluje s skupnim ciljem, če ravna namerno in z namenom prispevati k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja ali je seznanjena z namenom posameznika ali skupine, da stori teroristično dejanje.

3. člen **(pomen drugih pojmov)**

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »anonimen elektronski denar« iz 22. člena tega zakona je plačilni instrument, ki zagotavlja anonimnost plačnika in nezmožnost sledenja plačil tako izdajateljem elektronskega denarja kot prejemnikom plačil;

2. »borznoposredniška družba« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

3. »davčna številka« je identifikacijski znak, ki se dodeli davčnemu zavezancu pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja davčni postopek, in zakonu, ki ureja finančno upravo, in se uporablja v zvezi z vsemi davki oziroma za davčne namene davčnega zavezanca; za davčno številko se šteje tudi identifikacijska številka za davčne namene, ki jo uporablja nerezident v državi rezidentstva;

4. »distribucijska pot« je mreža posameznikov oziroma organizacij, udeleženih v dobavi proizvoda ali storitve končnemu uporabniku;

5. »druga oseba civilnega prava« po tem zakonu je organizirana združba posameznikov, ki združuje ali bo združevala sredstva ali drugo premoženje za določen namen;

6. »družba za upravljanje« in »družba za upravljanje države članice« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

7. »država članica« je država članica Evropske unije ali pogodbenica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru;

8. »elektronski denar« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

9. »evropski nadzorni organi« so Evropski bančni organ (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES, ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES;

10. »faktoring« je odkup terjatev z regresom ali brez njega;

11. »finančne institucije« so zavezanci iz 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 16. in 20.a) do 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor našteti zavezanci;

12. »finančna obveščevalna enota« je osrednji nacionalni organ za sprejemanje in analiziranje sumljivih transakcij in drugih informacij o sumih pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ter o sumih financiranja terorizma in za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, ustanovljen v državi članici ali tretji državi;

13. »forfetiranje« je izvozno financiranje na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom;
14. »gospodarski subjekt« iz 35. člena tega zakona so gospodarska družba in podjetnik, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ter zadruga, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja zadruge;
15. »gotovina« iz 68. člena tega zakona so bankovci ali kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo;
16. »gotovina« iz 120. člena tega zakona ima enak pomen kakor v Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje (UL L št. 309 z dne 25. 11. 2005, str. 9);
17. »gotovinska transakcija« je vsak sprejem, izračun ali zamenjava gotovine iz 15. točke tega člena, pri čemer zavezanec od stranke fizično sprejme gotovino oziroma stranki fizično izroči gotovino v posest in razpolaganje;
18. »igre na srečo« imajo enak pomen kakor v zakonu, ki ureja igre na srečo;
19. »informacija o dejavnosti stranke, ki je fizična oseba«, je podatek o strankinem osebnem, poklicnem ali drugem podobnem delovanju (zaposlen oziroma zaposlena, upokojenec oziroma upokojenka, študent oziroma študentka, brezposeln oziroma brezposelna itd.) oziroma podatek o aktivnosti stranke (na športnem, kulturno-umetniškem, znanstvenoraziskovalnem, vzgojno-izobraževalnem ali drugem sorodnem področju), ki predstavljata ustrezno podlago za sklenitev določenega poslovnega razmerja;
20. »investicijsko podjetje države članice« in »investicijsko podjetje tretje države« imata enak pomen kot v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
21. »kontokorentni odnos« po tem zakonu je korespondenčni odnos med domačimi kreditnimi institucijami ali domačo in tujo kreditno (oziroma drugo podobno) institucijo, ki nastane z odprtjem računa domače kreditne institucije pri domači kreditni instituciji ali tuje kreditne oziroma druge podobne institucije pri domači kreditni instituciji (odprtje računa loro);
22. »korespondenčni odnos« je dogovor, ki ga domača kreditna institucija sklene z domačo ali tujo kreditno oziroma drugo podobno institucijo, zato da lahko prek nje posluje s tujino;
23. »kreditne institucije« so zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona ter institucije držav članic, ki opravljajo istovrstne storitve kakor naštetih zavezanci;
24. »mreža« iz 124. člena tega zakona pomeni obsežno strukturo, ki ji oseba pripada ter ima skupnega lastnika ali skupno upravo ali skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi;
25. »nacionalna ocena tveganja« je obsežen proces identifikacije in analize glavnih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma v določeni državi, razvijanja ustreznih ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na podlagi ugotovljenih tveganj ter čim bolj učinkovitega usmerjanja razpoložljivih virov za nadzor, ublažitev oziroma odpravo ugotovljenih tveganj;
26. »nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva« iz 60., 61., 62. in 63. člena tega zakona, je član vodstva, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo zavezanca tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da lahko sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju, in ni nujno, da je član uprave;
27. »navidezna banka« je kreditna ali finančna institucija oziroma druga institucija, ki opravlja istovrstne dejavnosti in ki je registrirana v državi, v kateri svoje dejavnosti ne opravlja, in ki ni povezana z nadzorovano ali drugače uravnano finančno skupino;
28. »neprofitne organizacije« po tem zakonu so društva, ustanove, zavodi, verske skupnosti in druge pravne osebe, ki so ustanovljene v skladu z veljavno zakonodajo in ki niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička;
29. »nerezident« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja devizno poslovanje;
30. »oseba, ki zagotavlja podjetniške ali fiduciarne storitve« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki kot svojo poslovno dejavnost opravlja katero izmed naslednjih storitev za tretjo osebo:
- a) ustanavlja pravne osebe,
 - b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo direktorja oziroma direktorice, poslovodje oziroma poslovodkinje ali družbenika oziroma družbenice (v nadaljnjem besedilu: družbenik), pri tem pa ne gre za dejansko opravljanje poslovodne funkcije oziroma oseba ne

prevzema poslovnega tveganja v zvezi s kapitalskim vložkom v pravni osebi, v kateri je formalno družbenik;

c) pravni osebi zagotavlja registrirani sedež, poslovni, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;

d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo skrbnika ustanove, sklada ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, pri čemer definicija ne zajema skrbnikov investicijskih skladov, vzajemnih pokojninskih skladov in pokojninskih družb;

e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča opravljati vlogo delničarja za račun druge osebe, razen če gre za družbo, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in za katero v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi veljajo zahteve po razkritju podatkov;

31. »organizirani trg in borza« imata enak pomen kakor v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

32. »osebno ime« je sestavljeno iz imena in priimka, ki sta vsak zase lahko sestavljena iz več besed, ki tvorijo celoto;

33. »plačilna institucija« ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

34. »plačilni račun« ima enak pomen kakor v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme;

35. »posameznik oziroma posameznica (v nadaljnjem besedilu: posameznik), ki samostojno opravlja dejavnost«, je fizična oseba, ki na prostem trgu samostojno in trajno opravlja pridobitno dejavnost;

36. »poslovno razmerje« je vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vzpostavi pri zavezancu in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca;

37. »poslovodstvo« iz 35. člena tega zakona ima enak pomen kot v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

38. »premoženje« so katera koli sredstva – materialna ali nematerialna, opredmetena ali neopredmetena, premičnine ali nepremičnine in pravne listine ali instrumenti v kateri koli obliki, tudi elektronski, ki dokazujejo lastništvo ali delež na teh sredstvih;

39. »skupina« pomeni skupino oseb, ki jo sestavljajo nadrejene in podrejene osebe, njene hčerinske družbe in osebe, v katerih ima nadrejena oseba ali njena hčerinska družba udeležbo, prav tako skupina pomeni tudi povezane družbe, ki izpolnjujejo pogoje za obvladujočo družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

40. »sredstva« po tem zakonu so finančna sredstva in koristi katere koli vrste vključno z:

a) gotovino, čeki, denarnimi zahtevki, menicami, denarnimi nakazili in drugimi plačilnimi sredstvi,

b) vlogami pri organizacijah,

c) finančnimi instrumenti, ki jih določa zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, med drugim vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, certifikati, dolžniškimi instrumenti, obveznicami, zadolžnicami, garancijami in izvedenimi finančnimi instrumenti,

d) obrestmi, dividendami ali drugimi dohodki od sredstev,

e) terjatvami, krediti in akreditivi,

f) drugimi dokumenti, ki izkazujejo upravičenost do sredstev ali drugih finančnih virov;

41. »sredstvo elektronske identifikacije« ima enak pomen, kot v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73)

42. »stalno in začasno prebivališče« je podatek o ulici, hišni številki, kraju, pošti in državi stalnega in začasnega prebivališča, če slednje obstaja;

43. »transakcija« je vsak sprejem, izročitev, zamenjava, hramba, razpolaganje ali drugo ravnanje z denarjem ali drugim premoženjem pri zavezancu;

44. »tretja država« je država, ki ni država članica;

45. »upravljavec alternativnih investicijskih skladov«, »podružnica upravljavca države članice« in »podružnica upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja alternativne investicijske sklade;

46. »urad« je Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;

47. »uraden osebni dokument« je vsaka s fotografijo opremljena veljavna listina, ki jo izda pristojni državni organ Republike Slovenije ali druge države in ki se po pravu države izdajateljice šteje za javno listino;

48. »virtualna valuta« je digitalni zapis vrednosti, izdan s strani fizične ali pravne osebe, ki ni centralna banka ali javna institucija, uporabljen kot sredstvo za menjavo, ki se lahko elektronsko prenese, hrani ali izmenjuje in ki ni nujno vezan na tradicionalne (fiat) valute ter lahko predstavlja neposredno plačilno sredstvo med subjekti, ki jo sprejmejo;

49. »življenjsko zavarovanje« je zavarovanje, ki ga kot življenjsko zavarovanje določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.

4. člen (zavezanci)

(1) Ukrepe za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, pred oziroma pri sprejemanju, izročitvi, zamenjavi, hrambi, razpolaganju oziroma drugem ravnanju z denarjem ali drugim premoženjem in pri sklepanju poslovnih razmerij izvajajo:

1. banke, podružnice bank tretjih držav in bank držav članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblašene za neposredno opravljanje bančnih storitev v Republiki Sloveniji;

2. hranilnice;

3. plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo ter plačilne institucije in plačilne institucije z opustitvijo držav članic, ki v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji ali opravljajo plačilne storitve v Republiki Sloveniji prek zastopnika oziroma neposredno;

4. pošta, če opravlja storitve prenosa denarja (vplačila in izplačila) prek poštne nakaznice;

5. borznoposredniške družbe;

6. investicijski skladi, ki prodajajo svoje lastne enote v Republiki Sloveniji; če se investicijski sklad ne upravlja sam, se določba tega zakona, ki velja za zavezanca, uporablja za upravljavca tega sklada;

7. družbe za upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, oziroma zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

8. podružnice investicijskega podjetja države članice in podružnice investicijskega podjetja tretje države v Republiki Sloveniji;

9. podružnice družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

10. podružnice upravljavca države članice in podružnice upravljavca alternativnega investicijskega sklada tretje države v Republiki Sloveniji, ki opravljajo storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti in pomožne storitve iz zakona, ki ureja upravljavce alternativnih investicijskih skladov;

11. upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov;

12. upravljavci premostitvenega sklada iz zakona, ki ureja premostitveno zavarovanje poklicnih in vrhunskih športnikov;

13. ustanovitelji in upravljavci pokojninskih družb;

14. zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v skupini življenjskih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: poslov življenjskega zavarovanja), podružnice zavarovalnic tretjih držav, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja, in zavarovalnice držav

članic, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje poslov življenjskega zavarovanja v Republiki Sloveniji;

15. izdajatelji elektronskega denarja, izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo, podružnice izdajateljev elektronskega denarja in izdajateljev elektronskega denarja z opustitvijo tretjih držav ter izdajatelji elektronskega denarja in izdajatelji elektronskega denarja z opustitvijo države članice, ki ustanovijo podružnico v Republiki Sloveniji oziroma so pooblaščen za neposredno opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja v Republiki Sloveniji;

16. menjalnice;

17. revizijske družbe in samostojni revizorji;

18. prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo;

19. zastavljalnice;

20. pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo:

a) dajanja kreditov oziroma posojil, ki vključuje tudi potrošniške kredite, hipotekarne kredite, faktoring in financiranje komercialnih poslov, vključno s forfetiranjem,

b) finančnega zakupa (lizinga),

c) izdajanja in upravljanja drugih plačilnih sredstev (npr. menic in potovalnih čekov), pri čemer ne gre za plačilno storitev v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme,

d) izdajanje in upravljanje virtualnih valut, vključno s storitvijo menjave virtualnih valut v običajne valute in obratno,

e) izdajanja garancij in drugih jamstev,

f) upravljanja naložb za tretje osebe in svetovanja v zvezi s tem,

g) oddajanja sefov,

h) posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov, razen tistih pravnih in fizičnih oseb, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun finančne ali kreditne institucije (kreditni posredniki v pomožni funkciji),

i) zavarovalnega zastopstva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

j) zavarovalnega posredništva pri sklepanju pogodb o življenjskem zavarovanju,

k) računovodskih storitev,

l) storitev davčnega svetovanja,

m) podjetniških ali fiduciarnih storitev,

n) prometa plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih,

o) trgovanja z umetninami,

p) organiziranja ali izvajanja dražb ali

r) poslovanja z nepremičninami, kamor spadajo poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin ter posredništvo v prometu z nepremičninami.

(2) Ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, se v skladu z določbami III. poglavja tega zakona izvajajo tudi pri odvetnikih oziroma odvetnicah (v nadaljnjem besedilu: odvetnik), odvetniških družbah in notarjih oziroma notarkah (v nadaljnjem besedilu: notar), vendar le v obsegu, določenem v IV. poglavju tega zakona.

(3) Izraz zavezanec se v tem zakonu uporablja kot skupni pojem za zavezance oziroma zavezanke iz prvega in drugega odstavka tega člena.

5. člen

(izjeme v zvezi z igrami na srečo)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Vlada) lahko z uredbo določi, da so prireditelji iger na srečo iz 18. točke prvega odstavka prejšnjega člena, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, v celoti ali delno izvzeti iz izvajanja ukrepov po tem zakonu.

(2) Odločitev Vlade iz prejšnjega odstavka temelji na poročilu o oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom. Pri oceni tveganja se upoštevajo naslednji dejavniki:

- obseg opravljanja storitve igre na srečo,
- stopnja ranljivosti igre na srečo in transakcije,
- uporabljene plačilne metode ter
- ugotovitve nacionalne in nadnacionalne ocene tveganja iz 8. člena tega zakona.

(3) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih.

(4) Vsako odločitev o izvzetju prirediteljev iger na srečo iz izvajanja določb tega zakona Finančna uprava Republike Slovenije sporoči Evropski komisiji.

6. člen

(izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti)

(1) Pravne osebe, samostojni podjetniki posamezniki oziroma samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetniki posamezniki) in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, ki le občasno ali v omejenem obsegu izvajajo finančno dejavnost iz 16. in 20.a) do 20.h) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, so lahko izvzeti iz izvajanja določb tega zakona, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. finančna dejavnost je pomožna in je neposredno povezana z glavno dejavnostjo;
2. čisti letni prihodek pomožne finančne dejavnosti ne presega 100.000 eurov ali ne znaša več kot 5 % (pet odstotkov) skupnega čistega letnega prihodka zavezanca;
3. njihova glavna dejavnost ni:
 - revizijske storitve,
 - prirejanje iger na srečo,
 - računovodske storitve,
 - storitve davčnega svetovanja,
 - poslovanje z nepremičninami,
 - podjetniške ali fiduciarne storitve ter
 - notarske in odvetniške storitve;
4. največja možna vrednost transakcije na stranko in posamezno transakcijo – ne glede na to, ali poteka v eni ali več transakcijah, ki se zdijo povezane – ne sme presegati 1.000 eurov in
5. finančna dejavnost se zagotavlja samo osebam, ki so stranke v zvezi z opravljanjem glavne dejavnosti, in ni splošno dostopna javnosti.

(2) Prejšnji odstavek ne velja za pravne osebe, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, če izvajajo denarna nakazila v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena vložijo zahtevo za opustitev izvajanja določb tega zakona pri uradu. Zahtevi priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena in o izvedeni oceni tveganja finančne dejavnosti za pranje denarja in financiranje terorizma. Pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da se bo uporabila ali zlorabila za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka urad izda odločbo v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka velja dve leti od izdaje. Za ponovni izvzem iz izvajanja določb tega zakona je treba vložiti novo zahtevo v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(6) Če se okoliščine, na podlagi katerih je bila izdana odločba, pred potekom veljavnosti odločbe spremenijo, je oseba iz prvega odstavka tega člena dolžna urad o teh spremembah obvestiti v roku petnajstih dni od nastanka sprememb. Urad lahko na podlagi takega obvestila ali na podlagi drugih informacij ponovno odloči o dovoljenju za opustitev izvajanja določb tega zakona.

(7) Urad enkrat letno obvesti Evropsko komisijo o odločbah, izdanih na podlagi tega člena.

II. POGLAVJE

SODELOVANJE IN NACIONALNA OCENA TVEGANJA

7. člen

(sodelovanje pristojnih organov)

Urad, nadzorni organi iz 139. člena tega zakona in drugi organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, med seboj sodelujejo in usklajujejo izvajanje politik in aktivnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za doseganje strateških in operativnih ciljev ti organi lahko sklepajo sporazume o medsebojnem sodelovanju in ustanovljajo medresorske delovne skupine.

8. člen

(nacionalna ocena tveganja)

(1) Za ugotovitev, oceno, razumevanje in ublažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma Republika Slovenija izvede nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, ki se posodobi najmanj vsake štiri leta.

(2) Vlada za izvedbo nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji ustanovi stalno medresorsko delovno skupino. Naloge stalne medresorske delovne skupine so:

1. izvedba nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji;
2. priprava poročila o ugotovljenih nacionalnih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma;
3. priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;
4. izvedba drugih analiz s področja pranja denarja in financiranja terorizma, pri katerih je potrebno sodelovanje in usklajevanje med različnimi institucijami, in priprava poročil o izvedenih analizah.

(3) Delo in naloge stalne medresorske delovne skupine iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Pri izvajanju nacionalne ocene tveganja iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo ugotovitve iz poročila Evropske komisije o ocenjenih tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma (nacionalna ocena tveganja).

9. člen
(poročilo in namen nacionalne ocene tveganja)

(1) Urad s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 2. točke drugega odstavka prejšnjega člena seznani Vlado.

(2) Ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja so namenjene:

1. izboljšanju nacionalne ureditve odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zlasti z opredelitvijo sektorjev ali dejavnosti, pri katerih morajo zavezanci uporabljati strožje ukrepe v zvezi s pregledom stranke in drugimi obveznostmi iz tega zakona;

2. ugotavljanju sektorjev ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;

3. opredeljevanju prednostne razporeditve vseh virov in sredstev, namenjenih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. pripravljanju ustreznih predpisov za posamezne sektorje ali dejavnosti v skladu z ugotovljenimi tveganji pranja denarja in financiranja terorizma in

5. zavezancem kot pomoč pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(3) Aktivnosti iz prejšnjega odstavka usmerja in usklajuje urad.

(4) Vlada z uredbo določi sektorje ali dejavnosti neznatnega ali povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma iz drugega odstavka tega člena.

10. člen
(obveščanje držav članic in evropskih institucij)

Urad seznani Evropsko komisijo, evropske nadzorne organe in druge države članice z nazivom stalne medresorske delovne skupine iz drugega odstavka 8. člena tega zakona in s povzetkom poročila nacionalne ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

11. člen
(priporočila Evropske komisije)

(1) V okviru ureditve preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v Republiki Sloveniji se lahko upoštevajo priporočila Evropske komisije o ukrepih, primernih za ublažitev tveganj, ki so ugotovljena v nadnacionalni oceni tveganja.

(2) Če se Republika Slovenija odloči, da ne bo upoštevala priporočil iz prejšnjega odstavka, o tem obvesti Evropsko komisijo in navede razloge za takšno odločitev.

III. POGLAVJE

NALOGE IN OBVEZNOSTI ZAVEZANCEV

3.1 Splošna določba

12. člen **(naloge in obveznosti zavezancev)**

(1) Zaradi odkrivanja ter preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma zavezanci pri opravljanju svojih dejavnosti izvajajo naloge, določene v tem zakonu in predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka obsegajo:

1. izdelavo ocene tveganja pranja denarja in financiranja terorizma;
2. vzpostavitev politik, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;
3. izvajanje ukrepov za poznavanje stranke (v nadaljnjem besedilu: pregled stranke) na način in pod pogoji, ki jih določa ta zakon;
4. sporočanje predpisanih in zahtevanih podatkov ter predložitve dokumentacije uradu po določbah tega zakona;
5. imenovanje pooblaščenca oziroma pooblaščenke (v nadaljnjem besedilu: pooblaščenec) in namestnikov pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo;
6. skrb za redno strokovno usposabljanje zaposlenih ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog po tem zakonu;
7. pripravo seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;
8. zagotovitev varstva in hrambe podatkov ter upravljanje s tem zakonom predpisanih evidenc;
9. izvajanje politik in postopkov skupine ter ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v lastnih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti v tretjih državah;
10. izvajanje drugih nalog in obveznosti po določbah tega zakona in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

3.2 Ocena in obvladovanje tveganja

13. člen **(ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma)**

(1) Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma je tveganje, da bo stranka izrabila finančni sistem za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma da bo stranka poslovno razmerje, transakcijo, produkt, storitev ali distribucijsko pot ob upoštevanju dejavnika geografskega tveganja (država ali geografsko območje) posredno ali neposredno uporabila za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Zavezanec izdelava oceno tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ocena tveganja in postopek določanja ocene tveganja iz prejšnjega odstavka odražata specifičnost zavezanca in njegovega poslovanja.

(4) Oceno tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec pripravi v skladu s smernicami, ki jih izda pristojni nadzorni organ iz 139. člena tega zakona v skladu s svojimi pooblastili, ter ob upoštevanju poročila o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja in nadnacionalne ocene tveganja.

(5) Ugotovitve ocene tveganja iz drugega odstavka tega člena zavezanec dokumentira in posodablja najmanj vsaki dve leti. Dokumentirane ugotovitve so na voljo pristojnim nadzornim organom iz 139. člena tega zakona na njihovo zahtevo.

(6) Zavezanec ob vseh pomembnih spremembah svojih poslovnih procesov – kot so na primer uvedba novega produkta, nove poslovne prakse, vključno z novimi distribucijskimi potmi, uvedba nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe – opravi ustrezno oceno, kako te spremembe vplivajo na izpostavljenost zavezanca tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec oceno tveganja iz prejšnjega odstavka izvede pred uvedbo spremembe in v skladu z ugotovitvami sprejme ustrezne ukrepe za zmanjšanje tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma.

14. člen

(neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma)

(1) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko izvaja ukrepe poenostavljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poenostavljenem pregledu stranke.

(2) Če zavezanec oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, mora izvajati ukrepe poglobljenega pregleda stranke v skladu z določbami tega zakona o poglobljenem pregledu stranke.

15. člen

(obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma)

(1) Zavezanec za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na podlagi 14. člena tega zakona, vzpostavi učinkovite politike, kontrole in postopke, ki so sorazmerni glede na njegovo dejavnost in velikost (kot npr. velikost in sestavo zavezanca, obseg in sestavo poslov, vrste strank, s katerimi posluje zavezanec, vrste produktov, ki jih ponuja zavezanec).

(2) Politike, kontrole in postopki iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. razvoj notranjih politik, kontrol in postopkov, ki se nanašajo na:

- modele upravljanja s tveganji,
- skrbni pregled stranke,
- sporočanje podatkov uradu,
- varstvo in hrambo podatkov ter upravljanje evidenc,
- notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,

- zagotavljanje skladnosti s predpisi in
- varno zaposlovanje in po potrebi varnostno preverjanje zaposlenih v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, ter

2. vzpostavitev samostojne službe notranje revizije za preverjanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz prejšnje točke, če je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(3) Zavezanec, ki je srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, imenuje enega od članov upravnega ali poslovnega organa, ki je odgovoren za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka in za zagotavljanje skladnosti izvajanja zakonov in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pred uvedbo politik, kontrol in postopkov zavezanci pridobijo odobritev vodstva ter v skladu s smernicami nadzornih organov iz 139. člena tega zakona spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

3.3 Pregled stranke

3.3.1 Splošne določbe

16. člen

(sestavni deli pregleda stranke)

(1) Če ta zakon ne določa drugače, pregled stranke obsega naslednje ukrepe:

1. ugotavljanje istovetnosti stranke in preverjanje njene istovetnosti na podlagi verodostojnih, neodvisnih in objektivnih virov;
2. ugotavljanje dejanskega lastnika stranke;
3. pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu;
4. redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu.

(2) Zavezanec pri izvajanju ukrepov iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka tega člena preveri, da ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, ter v skladu z določbami tega zakona ugotovi in preveri istovetnost vsake osebe, ki nastopa v imenu stranke.

(3) Zavezanec izvaja vse ukrepe pregleda stranke iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer lahko obseg izvajanja ukrepov določi z upoštevanjem tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pri določanju obsega izvajanja ukrepov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva vsaj:

- namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja,
- višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij,
- čas trajanja poslovnega razmerja in
- skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja.

(5) Zavezanec postopke izvajanja ukrepov iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena opredeli v svojih notranjih aktih.

(6) Zavezanec nadzornim organom iz 139. člena tega zakona na njihovo zahtevo predloži ustrezne analize, listine in druge podatke, s katerimi izkazuje, da so izvedeni ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

17. člen

(obveznost pregleda stranke)

(1) Zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke v naslednjih primerih:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja s stranko;
2. pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več, ne glede na to, ali poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;
3. pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov, vplačilu stav ali obojem, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane;
4. pri dvomu o verodostojnosti in ustreznosti predhodno pridobljenih podatkov o stranki ali dejanskem lastniku stranke;
5. vedno, kadar v zvezi s transakcijo, stranko, sredstvi ali premoženjem obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na vrednost transakcije.

(2) Če zavezanec s stranko sklepa dodatno poslovno razmerje ali na podlagi obstoječega poslovnega razmerja izvaja transakcije iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka, zavezanec pridobi le manjkajoče podatke iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, in sicer ob pogoju, da je predhodno opravil pregled stranke na način, kot to določa 16. člen tega zakona, in da je v okviru rednega spremljanja poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, zagotovil ustrezno preverjanje in posodabljanje predhodno pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(3) Pri transakcijah iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena prireditelj in koncesionar, ki prirejata igre na srečo, preverita istovetnost stranke, ki opravlja transakcijo, in pridobita predpisane podatke, ko se transakcija opravi pri blagajni ali na drugih vplačilnih ali izplačilnih mestih glede na vrsto igre na srečo ali načina igranja.

(4) Za sklenitev poslovnega razmerja se po tem zakonu šteje tudi registracija stranke za udeležbo v sistemu prirejanja iger na srečo pri prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih.

(5) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in družbo za upravljanje se po tem zakonu šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja vzajemnega sklada te družbe za upravljanje. Pristop k pravilom upravljanja drugega vzajemnega sklada iste družbe za upravljanje se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja po tem zakonu.

(6) Kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in zavezancem iz 6. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona se po tem zakonu šteje tudi pristop stranke k pravilom upravljanja investicijskega sklada oziroma drugi listini, na podlagi katere vlagatelj pristopi k investicijskemu skladu. Pristop k pravilom upravljanja drugega investicijskega sklada, ki ga upravlja ista družba za upravljanje oziroma upravljaivec alternativnega investicijskega sklada, se ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja po tem zakonu.

(7) Za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu se ne štejeta:

- izvajanje plačilnih transakcij na podlagi univerzalnega plačilnega naloga pri ponudnikih plačilnih storitev, pri katerih plačnik nima odprtega plačilnega računa, ki ne presegajo 1.000 eurov,
- izvajanje menjalniških poslov, ki ne presegajo vrednosti 1.000 eurov.

18. člen
(obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena zavezanec pod pogoji, ki jih določa ta zakon, opravi pregled stranke tudi pri vsaki občasni transakciji, ki pomeni prenos sredstev in presega 1.000 eurov.

(2) Občasna transakcija iz prejšnjega odstavka je transakcija, ki jo izvaja stranka, ki z zavezancem nima sklenjenega poslovnega razmerja.

(3) Prenos sredstev iz prvega odstavka tega člena pomeni katero koli transakcijo, vsaj delno izvedeno z elektronskimi sredstvi v imenu plačnika prek ponudnika plačilnih storitev, z namenom dati sredstva na voljo prejemniku plačila prek ponudnika plačilnih storitev – ne glede na to, ali sta plačnik in prejemnik plačila ista oseba, in ne glede na to, ali je ponudnik plačilnih storitev plačnika in prejemnika plačila isti, vključno z naslednjimi plačilnimi storitvami:

1. kreditnim plačilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme,
2. direktno bremenitvijo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme,
3. denarnim nakazilom, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ne glede na to, ali gre za domače ali čezmejne plačilne transakcije, in
4. prenosom, izvedenim z uporabo plačilnih kartic, elektronskim denarjem, mobilnimi telefoni ali drugimi digitalnimi ali predplačniškimi ali naročniškimi informacijsko-tehnološkimi napravami s podobnimi značilnostmi.

19. člen
(pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja)

(1) Pri sklepanju poslovnega razmerja iz 1. točke prvega odstavka 17. člena zavezanec izvede predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pred sklenitvijo poslovnega razmerja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec ukrepa iz 1. in 2. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona izjemoma izvede tudi med sklepanjem poslovnega razmerja s stranko, in sicer če je to potrebno, da se ne prekine običajen način sklepanja poslovnih razmerij pri zavezancu, in če v skladu s 13. členom tega zakona obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezanec iz 1., 14., 20.i) in 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona pri sklepanju poslovnega življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, poleg ukrepov pregleda stranke izvede še naslednje ukrepe pregleda upravičencev izplačil po polici, takoj ko so upravičenci opredeljeni ali določeni:

1. za upravičence, ki so ob sklepanju posla opredeljeni kot točno določene fizične ali pravne osebe ali podobni pravni subjekti tujega prava, zavezanec pridobi podatke o njihovem osebnem imenu in datumu rojstva;

2. za upravičence, ki so opredeljeni po značilnostih, kategorijah ali na druge načine, zavezanec pridobi dovolj podatkov in informacij, tako da bo lahko v času izplačila zagotovo ugotovil in preveril njihovo istovetnost.

(4) V primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka zavezanec ugotovi in preveri istovetnost upravičenca v času izplačila. V primeru popolnega ali delnega prenosa življenjskega zavarovanja ali

življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, na tretjo osebo, zavezanec, ki je seznanjen s prenosom, opredeli novega upravičenca v času prenosa zavarovanja na tretjo osebo.

20. člen

(pregled stranke pri izvajanju transakcij)

Pri izvajanju transakcij iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona mora zavezanec predpisane ukrepe iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, ob upoštevanju drugega odstavka 17. člena tega zakona, izvesti pred izvršitvijo transakcije.

21. člen

(neizpolnitev obveznosti pregleda stranke)

Zavezanec, ki ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona ne more izvesti v skladu z določbami tega zakona, ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcije oziroma mora prekiniti poslovno razmerje, če je to že sklenjeno, in preučiti možnost, da v skladu z 69. členom tega zakona uradu sporoči podatke o stranki oziroma sumljivi transakciji.

22. člen

(opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem)

(1) Zavezanci iz 15. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko opustijo pregled stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona, če na podlagi izvedene ocene tveganja ugotovijo, da obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, in če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. na plačilni instrument:
 - ni mogoče ponovno naložiti podatkov ali
 - najvišji znesek mesečnih transakcij ne presega 250 eurov, pri čemer se plačilni instrument lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;
2. najvišji znesek elektronskega denarja, naložen na plačilnem instrumentu:
 - ne presega 250 eurov ali
 - ne presega 500 eurov, pri čemer se plačilni instrument lahko uporablja samo v Republiki Sloveniji;
3. plačilni instrument se lahko uporablja le za nakup blaga ali storitev;
4. plačilnega instrumenta ni mogoče naložiti z anonimnim elektronskim denarjem;
5. izdajatelj elektronskega denarja v zadostni meri spremlja transakcije ali poslovno razmerje iz 4. točke 16. člena tega zakona, da lahko odkrijejo neobičajne ali sumljive transakcije.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora biti pregled stranke iz 16. člena tega zakona opravljen pred unovčenjem gotovine ali dvigom gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega vrednost 100 eurov.

(3) Zavezanci iz prvega odstavka tega člena o opustitvi določenih ukrepov pregleda stranke obvestijo urad, in sicer še pred trženjem produkta. Obvestilu priložijo dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev in oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena opustitev določenih ukrepov pregleda stranke ni dovoljena, kadar v zvezi s stranko, produktom, sredstvi ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

3.3.2 Izvajanje ukrepov pregleda stranke

3.3.2.1 Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke

23. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke)

(1) Zavezanec za:

- stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- zakonitega zastopnika pravne osebe,

ugotovi in preveri njegovo istovetnost ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument stranke ob njeni osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži stranka, oziroma neposredno od stranke.

(2) Če je stranka samostojni podjetnik posameznik ali oseba, ki samostojno opravlja dejavnost, zavezanec pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona ob smiselni uporabi 28. člena tega zakona.

(3) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke po tem členu podvomi v resničnost pridobljenih podatkov ali verodostojnost listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora zahtevati tudi pisno izjavo stranke.

24. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

(1) Če sklepa poslovno razmerje v imenu stranke, ki je fizična oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o fizični osebi, samostojnem podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ne sme biti starejše od treh mesecev.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona, zavezanec od stranke pridobi izjavo, ali posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o stranki in pooblaščenču iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

25. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe)

(1) Če poslovno razmerje v imenu stranke, ki je pravna oseba, namesto njenega zakonitega zastopnika sklepa njegov pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument pooblaščenca ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge javne listine, ki jo predloži pooblaščenec, oziroma neposredno od njega. Podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o zakonitem zastopniku, v imenu katerega nastopa pooblaščenec, pridobi zavezanec iz overjenega pisnega pooblastila, ki ga izda zakoniti zastopnik.

(2) Če stranka iz prejšnjega odstavka izvaja transakcijo iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona, zavezanec od zakonitega zastopnika pridobi izjavo, ali stranka posluje v svojem imenu ali v imenu nekoga tretjega. Če stranka posluje v imenu nekoga tretjega, zavezanec postopa po tretjem odstavku tega člena. Če navedena transakcija poteka na podlagi predhodno sklenjenega poslovnega razmerja, se kot zadosten šteje tudi podatek o tem, ali je transakcijo opravila stranka ali njen pooblaščenec.

(3) Če transakcije iz 2. ali 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona v imenu stranke iz prvega odstavka tega člena izvaja njen pooblaščenec, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost pooblaščenca ter pridobi zahtevane podatke o zakonitem zastopniku in pooblaščenca iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tako, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(4) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pooblaščenca podvomi o resničnosti prejetih podatkov, mora od njega zahtevati tudi pisno izjavo.

26. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 23., 24. in 25. člena tega zakona lahko zavezanec pod pogoji, ki jih s pravilnikom določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, ugotovi in preveri istovetnost tudi na podlagi:

1. sredstva elektronske identifikacije takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke, in ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo;

2. sredstva elektronske identifikacije takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke in ga izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v drugi državi članici ali tretji državi pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo, če obstajajo za to tehnološke možnosti.

(2) Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena se lahko uporablja za:

- stranko, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- pooblaščenca stranke iz prejšnje alineje,
- zakonitega zastopnika in pooblaščenca pravne osebe.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prejšnjega odstavka dobi zahtevane podatke o stranki iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona iz sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena. Podatki, ki jih iz tega sredstva elektronske identifikacije ni mogoče dobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisani način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(4) Izdajatelj sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena, mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti podatke o načinu, s katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik sredstva elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena. Pridobljene podatke zavezanec hrani skladno z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije ni dovoljena, če obstaja sum, da je bilo sredstvo elektronske identifikacije zlorabljeno, oziroma če zavezanec ugotovi, da so se spremenile okoliščine, ki bistveno vplivajo na veljavnost sredstva elektronske identifikacije, tega pa izdajatelj sredstva elektronske identifikacije še ni preklical.

(6) Če zavezanec pri sklepanju poslovnega razmerja ugotovi in preveri istovetnost stranke na podlagi prvega odstavka tega člena, mora sprejeti ukrepe, s katerimi zagotovi, da se pred izvajanjem nadaljnjih transakcij stranke pri zavezancu prvo plačilo stranke opravi v breme plačilnega računa, ki ga stranka v svojem imenu ali strankin zakoniti zastopnik ali pooblaščenec v svojem imenu ali v imenu stranke odpre ali ima odprtega pri kreditni instituciji.

(7) Če zavezanec ugotavlja in preverja istovetnost v skladu s tem členom, pri izdelavi ocene tveganja iz 13. člena tega zakona upošteva večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke.

27. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank z uporabo videoelektronske identifikacije)

(1) Ne glede na določbe 23. in 24. člena tega zakona lahko zavezanec izključno za stranko, ki je fizična oseba, ugotovi in preveri njeno istovetnost tudi brez njene osebne navzočnosti z uporabo videoelektronske identifikacije, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v zvezi s produkti ali storitvami, za katere se bo izvedla elektronska videoidentifikacija stranke, ni ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu s 13. členom in prvim odstavkom 14. člena tega zakona,

2. istovetnost stranke se ugotovi in preveri izključno na podlagi uradnega osebnega dokumenta, opremljenega z biometrično fotografijo,

3. stranka je starejša od 18 let,

4. stranka ima stalno prebivališče v državah članicah ali tretjih državah, ki imajo vzpostavljene učinkovite sisteme preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma,

5. stranka nima stalnega prebivališča v državah, ki so uvrščene na sezname iz tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

6. zavezanec večje tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke, nadomesti z uporabo enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke po določbah tega zakona, pri čemer morajo ti ukrepi trajati najmanj eno leto, in

7. zavezanec sprejme ukrep, s katerim zagotovi, da se pred izvajanjem nadaljnjih transakcij stranke pri zavezancu prvo plačilo stranke opravi v breme računa, ki ga ima stranka odprtega pri kreditni instituciji.

(2) Kadar posamezna transakcija, vezana na produkt ali storitev, preseže 15.000 eurov, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost stranke ob njeni osebni navzočnosti v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju in preverjanju istovetnosti.

(3) Zavezanec v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena o stranki pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(4) Podatki iz prejšnjega odstavka tega člena, ki jih v okviru ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena ni mogoče dobiti, se pridobijo iz kopije uradnega osebnega dokumenta, ki jo stranka pošlje zavezancu v papirnati ali digitalni obliki. Če na opisan način ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od stranke.

(5) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati videoelektronska identifikacijska sredstva.

28. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe)

(1) Zavezanec za stranko, ki je pravna oseba, ugotovi in preveri istovetnost stranke ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu v imenu pravne osebe predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(2) Dokumentacija iz prejšnjega odstavka ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(3) Zavezanec lahko ugotovi in preveri istovetnost pravne osebe ter pridobi podatke iz 1. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. Na izpisu iz registra, v katerega je bil opravljen vpogled, zavezanec z zaznamkom navede datum in čas vpogleda ter osebno ime tistega, ki je opravil vpogled. Izpis iz registra zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(4) Druge podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona, razen podatka o dejanskem lastniku, zavezanec pridobi z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo. Če iz teh listin in dokumentacije ni mogoče dobiti vseh podatkov iz prvega odstavka 137. člena tega zakona, se manjkajoči podatki, razen podatki o dejanskem lastniku, ki se pridobivajo v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju dejanskega lastnika, pridobijo neposredno od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti pravne osebe podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo.

(6) Zavezanec mora pri preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega in tretjega odstavka tega člena predhodno preveriti naravo registra, iz katerega bo pridobil podatke za preverjanje istovetnosti.

(7) Če je stranka tuja pravna oseba, ki opravlja dejavnost v Republiki Sloveniji prek svoje podružnice, zavezanec ugotovi in preveri istovetnost tuje pravne osebe in njene podružnice.

29. člen

(ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava)

(1) Če je stranka oseba civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona, ki ni fizična ali pravna oseba, zavezanec:

1. ugotovi in preveri istovetnost osebe, pooblaščenega za zastopanje (v nadaljnjem besedilu: zastopnik);
2. pridobi overjeno pisno pooblastilo za zastopanje;
3. pridobi podatke iz 2. in 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Zavezanec ugotovi in preveri istovetnost zastopnika iz prvega odstavka tega člena in pridobi podatke iz 2. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona z vpogledom v uradni osebni dokument zastopnika ob njegovi osebni navzočnosti. Če iz tega dokumenta ni mogoče dobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne javne listine, ki jo predloži zastopnik, oziroma neposredno od njega.

(3) Zavezanec podatke iz 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki fizični osebi, ki je član osebe civilnega prava iz prvega odstavka tega člena, pridobi iz overjenega pisnega pooblastila za zastopanje, ki ga zavezancu predloži zastopnik. Če iz tega pooblastila ni mogoče dobiti vseh podatkov iz 15. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona, se manjkajoči podatki pridobijo neposredno od zastopnika.

(4) Ne glede na 2. točko prvega odstavka in tretji odstavek tega člena lahko zavezanec v primeru, da je njegova stranka skupnost dijakov, učencev ali otrok v vrtcu, ki je del vzgojno-izobraževalnega sistema v Republiki Sloveniji ali prostovoljna skupnost zaposlenih, ki kot blagajna vzajemne pomoči deluje v okviru sindikata posameznega delodajalca, pridobi zgolj pisno pooblastilo za zastopanje.

(5) Če zavezanec pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti osebe iz prvega odstavka tega člena podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin, iz katerih so bili podatki zajeti, lahko pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahteva tudi pisno izjavo zastopnika.

30. člen

(posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke)

(1) Ob upoštevanju 17. člena tega zakona mora biti istovetnost stranke ugotovljena oziroma preverjena tudi v naslednjih primerih:

1. ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo;
2. ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu.

(2) Pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke na podlagi prvega odstavka tega člena koncesionar, ki prireja posebne igre na srečo v igralnici ali igralnem salonu, ali zavezanec, ki opravlja dejavnost oddajanja sefov, pridobi podatke iz 3. in 5. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe 23., 24. in 25. člena tega zakona se lahko istovetnost stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu ugotovi in preveri na podlagi elektronske identifikacijske kartice, osebnega gesla za dostop in video elektronskega identifikacijskega sredstva oziroma sredstva, ki omogoča identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

(4) Določbe tega člena v zvezi z obveznostjo preverjanja istovetnosti stranke pri pristopu k sefu se nanašajo na vsako fizično osebo, ki dejansko pristopi k sefu, ne glede na to, ali je ta oseba sama stranka pogodbe o sefu ali zgolj zakoniti zastopnik oziroma pooblaščenec takšne osebe, in veljajo le, če je bila ob sklenitvi poslovnega razmerja istovetnost vseh oseb ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

(5) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi minimalne tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati sefi in video elektronska identifikacijska sredstva oziroma sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

31. člen

(posebnosti pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv)

(1) Zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona lahko ugotovijo in preverijo istovetnost banke in druge podobne kreditne institucije ter njihovih zakonitih zastopnikov s skrbnim zbiranjem in presojo razpoložljivih javno dostopnih informacij o banki ali drugi podobni kreditni instituciji, pri čemer se:

1. ne glede na 28. člen tega zakona istovetnost pravne osebe ugotovi z uporabo virov, ki so običajni v mednarodnih bančnih razmerjih,

2. ne glede na 23. in 25. člen tega zakona istovetnost njenih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv ugotovi na način, kot je to običajno v mednarodnih medbančnih razmerjih.

(2) Zavezanec iz prejšnjega odstavka pridobi podatke v obsegu, kot je določeno v petem odstavku 60. člena tega zakona.

(3) Ta člen se ne uporablja za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, kadar ima banka oziroma druga podobna kreditna institucija sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena tega zakona.

32. člen

(hramba kopij uradnih osebnih dokumentov v elektronski obliki)

Ne glede na določbe drugih zakonov lahko zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, kopije uradnih osebnih dokumentov, ki so jih pridobili v okviru izvajanja ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke po določbah tega zakona, hranijo v elektronski obliki, če je zagotovljeno njihovo varovanje z organizacijskimi, tehničnimi in logično-tehničnimi postopki in ukrepi skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

3.3.2.2 Dejanski lastnik

3.3.2.2.1 Ugotavljanje dejanskega lastnika

33. člen

(pojem)

Dejanski lastnik je vsaka fizična oseba, ki je končni lastnik stranke ali jo nadzira ali kako drugače obvladuje, ali fizična oseba, v imenu katere se izvaja transakcija.

34. člen

(obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika)

(1) Zavezanci iz 4. člena tega zakona izvedejo ukrep ugotavljanja dejanskega lastnika stranke kot sestavni del pregleda stranke iz 16. člena tega zakona, razen če ta zakon določa drugače.

(2) Poslovni subjekti ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Podatke in dokumentacijo, pridobljeno v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, zavezanci iz 4. člena tega zakona in poslovni subjekt hranijo v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

35. člen

(dejanski lastnik gospodarskega subjekta)

(1) Po tem zakonu se kot dejanski lastnik gospodarskega subjekta šteje:

1. vsaka fizična oseba, ki:

- je posredno ali neposredno imetnik zadostnega poslovnega deleža, delnic, glasovalnih oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju gospodarskega subjekta, ali
- je posredno ali neposredno udeležena v kapitalu gospodarskega subjekta z zadostnim deležem ali
- ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta;

2. vsaka fizična oseba, ki gospodarskemu subjektu posredno zagotovi ali zagotavlja sredstva in ima na tej podlagi možnost nadzorovati, usmerjati ali drugače bistveno vplivati na odločitve posloводства gospodarskega subjekta pri odločanju o financiranju in poslovanju.

(2) Pokazatelj neposrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu fizična oseba ali fizične osebe iz prve in druge alineje 1. točke prejšnjega odstavka, je lastništvo več kot 25 odstotkov poslovnega deleža, glasovalnih ali drugih pravic, na podlagi katerih je podana udeležba pri upravljanju pravne osebe, ali lastništvo 25 odstotkov in ene delnice.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja pri ugotavljanju posrednega lastništva, ki ga ima v gospodarskem subjektu pravna oseba, ki je pod nadzorom:

- ene ali več fizičnih oseb ali
- ene ali več pravnih oseb, ki so pod nadzorom ene ali več istih fizičnih oseb.

(4) Fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve posloводства iz prvega odstavka tega člena, se lahko med drugim določi na podlagi pogojev, ki jih mora gospodarski subjekt, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, upoštevati pri pripravi letnega konsolidiranega poročila v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(5) Če po določbah tega člena ni ugotovljena nobena fizična oseba kot dejanski lastnik – ob pogoju, da so izvedeni vsi možni ukrepi za ugotovitev dejanskega lastnika in ob pogoju, da ne obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi – se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj posloводства.

(6) Če obstaja dvom, da je po določbah tega člena ugotovljena fizična oseba dejanski lastnik, se za dejanskega lastnika gospodarskega subjekta šteje ena ali več oseb, ki zasedajo položaj posloводства.

36. člen

(dejanski lastnik subjekta, ki nima poslovnih deležev, in dejanski lastnik ustanove)

(1) Kot dejanski lastnik društva, zavoda, politične stranke, sindikata, verske skupnosti ali drugega poslovnega subjekta, v katerem ni možna udeležba pri upravljanju na podlagi poslovnega deleža, delnice ali udeležbe v kapitalu, se v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki zastopa takšen subjekt.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se kot dejanski lastnik ustanove v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki je:

1. ustanovitelj ustanove, če ima na podlagi akta o ustanovitvi ustanove ali pravil ustanove obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev ustanove,
2. skrbnik ustanove, kot ga določa zakon, ki ureja ustanove,
3. zastopnik ustanove, če za dejanskega lastnika ni mogoče šteti ustanovitelja ustanove.

37. člen

(dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava)

(1) Kot dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, ki sprejema, upravlja ali razdeljuje premoženjska sredstva za določen namen, se v tem zakonu šteje:

a) vsaka fizična oseba, ki je:

- ustanovitelj tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
- skrbnik premoženja tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava,
- prejemnik koristi od premoženja, ki se upravlja, pod pogojem, da so bodoči upravičenci že določeni ali določljivi;
- morebitni zaščitnik, ki je imenovan za zastopanje in zaščito interesov prejemnikov koristi premoženja;

b) kategorija oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, če je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, še določiti;

c) vsaka druga fizična oseba, ki kako drugače posredno ali neposredno obvladuje premoženje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(2) Podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika tujega sklada, tuje ustanove ali podobnih pravnih subjektov tujega prava na podlagi prejšnjih odstavkov, zavezanec hrani v skladu z določili tega zakona o hrambi podatkov.

3.3.2.2 Posebni primeri ugotavljanja dejanskega lastnika

38. člen

(dejanski lastnik samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost)

Šteje se, da je dejanski lastnik stranke, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje dejavnosti stranke, in je hkrati njen edini zastopnik, če pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače.

39. člen
(dejanski lastnik enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo)

Šteje se, da je dejanski lastnik stranke, ki je enoosebna družba z omejeno odgovornostjo, fizična oseba, ki je edini družbenik te stranke, če je hkrati tudi njen edini zastopnik, v kolikor pri izvajanju pregleda stranke ni ugotovljeno drugače.

40. člen
(izjema v zvezi z neposrednimi in posrednimi proračunskimi uporabniki)

Šteje se, da je dejanski lastnik neposrednega ali posrednega proračunskega uporabnika fizična oseba, ki takšen subjekt zastopa.

3.3.2.3 Obveznost poslovnih subjektov

41. člen
(obveznost poslovnih subjektov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Poslovni subjekti iz 35. in 36. člena tega zakona, vpisani v Poslovni register Slovenije, morajo ugotoviti podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih na način, kot je določeno v 35. in 36. členu tega zakona.

(2) Poslovni subjekti iz 37. člena morajo v skladu s 37. členom tega zakona ugotoviti podatke o svojem dejanskem lastniku, kadar iz njihovega poslovanja nastanejo davčne obveznosti v Republiki Sloveniji.

(3) Poslovni subjekti iz prejšnjih odstavkov vzpostavijo in upravlajo natančno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih, ki se posodablja ob vsaki spremembi podatkov. Vsebina evidence je predpisana v šestnajstem odstavku 137. člena tega zakona.

(4) Podatke o svojih dejanskih lastnikih poslovni subjekti iz prvega in drugega odstavka tega člena hranijo pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika po tem zakonu.

(5) V primeru prenehanja poslovnega subjekta iz prvega in drugega odstavka tega člena mora sodišče oziroma organ, ki vodi postopek prenehanja ali statusno spremembo poslovnega subjekta brez znanega naslednika, pred prenehanjem poslovnega subjekta odrediti, da bo zagotovljena hramba podatkov o dejanskih lastnikih v roku iz prejšnjega odstavka.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so:

- samostojni podjetniki posamezniki,
- posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost,
- enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter
- neposredni in posredni proračunski uporabniki.

(7) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

42. člen (posredovanje podatkov)

Poslovni subjekti iz prejšnjega člena brez odlašanja posredujejo podatke o svojih dejanskih lastnikih na zahtevo:

- zavezancev iz 4. člena tega zakona, kadar jih zahtevajo v zvezi z izvajanjem ukrepov pregleda stranke v skladu s tem zakonom, ali
- organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzornih organov iz 139. člena tega zakona.

3.3.2.2.4 Obveznost zavezancev

43. člen (pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika)

(1) Zavezanec ugotovi dejanskega lastnika stranke, tako da pridobi podatke iz 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona. Glede na tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je izpostavljen pri poslovanju s posamezno stranko, zavezanec pridobljene podatke preveri v taki meri, da pozna lastniško in nadzorno sestavo stranke ter je prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zavezanec ne pridobi podatkov o dejanskem lastniku stranke, če je stranka fizična oseba, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti.

(3) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec pridobi z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register ter z neposrednim vpogledom v register dejanskih lastnikov, pri čemer se ne sme izključno zanašati na podatke, vpisane v register dejanskih lastnikov.

(5) Če iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče pridobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke, zavezanec pridobi manjkajoče podatke z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo, ki ji jih predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec.

(6) Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti na način, opisan v tem členu, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke. Enako ravna zavezanec, če sicer pridobi vse podatke o dejanskem lastniku, vendar jih pridobi le v registru dejanskih lastnikov.

(7) Če zavezanec pri ugotavljanju dejanskega lastnika stranke podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili podatki

pridobljeni, mora od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo, pri čemer je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko en ukrep ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

3.3.2.2.5 Register dejanskih lastnikov

44. člen (register dejanskih lastnikov)

(1) Register dejanskih lastnikov (v nadaljnjem besedilu: register), v katerem se zbirajo natančni in posodobljeni podatki o dejanskih lastnikih, se vzpostavi z namenom zagotavljanja transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov in s tem onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma. Z vzpostavitvijo registra se zavezancem omogoči dostop do relevantnih podatkov za potrebe izvajanja ukrepa pregleda stranke ter organom odkrivanja in pregona, sodiščem in nadzornim organom iz 139. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Register vzdržuje in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: upravljavec registra).

(3) Poslovni subjekti iz 35., 36. in 37. člena tega zakona, razen:

- samostojni podjetniki posamezniki,
- posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost,
- enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter
- neposredni in posredni proračunski uporabniki

so dolžni v register vpisati podatke o svojem dejanskem lastniku in njihove spremembe v roku osmih dni od vpisa poslovnega subjekta v Poslovni register Slovenije ali davčni register, če niso vpisani v Poslovni register Slovenije, oziroma v roku osmih dni od nastanka spremembe podatkov.

(4) Določbe tega člena se ne uporabljajo za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

(5) Za pravilnost vpisanih podatkov so odgovorni poslovni subjekti.

45. člen (vpis podatkov)

(1) V register se vpišejo naslednji podatki:

a) podatki o poslovnem subjektu:

- firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka, datum vpisa in izbrisa poslovnega subjekta – za poslovne subjekte, vpisane v Poslovni register Slovenije;
- firma, naslov, sedež, davčna številka, datum vpisa in izbrisa iz davčnega registra – za poslovne subjekte, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije;

b) podatki o dejanskem lastniku: osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, davčna številka, državljanstvo, višina lastniškega deleža ali drug način nadzora ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra;

c) v primeru iz točke b prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(2) Upravljavec register vzdržuje in upravlja tako, da:

- se poleg zadnjega stanja podatkov o dejanskih lastnikih ohranjajo tudi vsi pretekli vpisi, spremembe podatkov in izbrisi po času nastanka in vrstah dogodkov,
- so podatki v registru dostopni še pet let po izbrisu poslovnega subjekta iz poslovnega registra oziroma iz davčnega registra in
- so ne glede na prejšnjo alineo podatki v registru za organe odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorne organe iz 139. člena tega zakona trajno dostopni.

(3) Vpis se izvede prek spletnega portala upravljavca registra.

(4) Podatki o poslovnih subjektih se ob vpisu v register na podlagi matične številke samodejno pridobijo iz Poslovnega registra Slovenije, podatki o poslovnih subjektih, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, se pridobijo z uporabo davčne številke iz davčnega registra. Spremembe podatkov o poslovnih subjektih upravljavec registra pridobiva samodejno iz Poslovnega registra Slovenije oziroma davčnega registra.

(5) Osebni podatki o dejanskem lastniku se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz Centralnega registra prebivalstva. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah upravljavec pridobiva iz Centralnega registra prebivalstva samodejno z uporabo davčne številke.

(6) Osebni podatki o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva, se ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz davčnega registra. Spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah, ki se vodijo v registru dejanskih lastnikov in niso vpisane v Centralni register prebivalstva, upravljavec pridobiva iz davčnega registra samodejno z uporabo davčne številke.

(7) Osebnostne podatke in spremembe osebnih podatkov o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni register prebivalstva niti v davčni register, poslovni subjekt v register vnese sam.

(8) Minister, pristojen za gospodarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, s pravilnikom podrobneje določi način vpisa podatkov, ki se vpišejo v register, šifrant o načinu nadzora dejanskega lastnika nad poslovnim subjektom, način posredovanja javnih podatkov v svetovni splet ter način vzdrževanja in upravljanja ter tehnične zahteve za vzpostavitev registra.

46. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih)

(1) Podatki o osebnem imenu, stalnem in začasnem bivališču, o višini lastniškega deleža ali obliki nadzora dejanskih lastnikov ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra so javni in brezplačno dostopni na spletni strani upravljavca registra. Namen javnosti podatkov je v zagotavljanju višje ravni pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij, varnosti pravnega prometa, integritete poslovnega okolja ter preglednosti poslovnih razmerij posameznikov s poslovnimi subjekti, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu.

(2) Nihče, razen zavezanci iz 4. člena in organi odkrivanja in pregona, sodišča in nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, nima pravice dostopa do podatkov iz registra na način, ki bi

omogočal ugotovitev, ali je določena oseba dejanski lastnik poslovnega subjekta in dejanski lastnik katerega subjekta je.

(3) Zavezanci iz 4. člena tega zakona imajo neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, ko izvajajo pregled stranke po določbah tega zakona. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se zavezancem iz 4. člena tega zakona omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(4) Organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz 139. člena tega zakona imajo brezplačen neposreden elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, ko izvajajo pooblastila in naloge v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se navedenim subjektom iz tega odstavka omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena in datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena ter naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

(5) Zavezancu iz 4. člena tega zakona za dostop do podatkov iz registra upravljavec registra lahko zaračuna stroške v skladu s tarifo. Tarifo določi upravljavec registra v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

(6) Ne glede na prejšnje odstavke imajo državni organi neposreden brezplačen elektronski dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, kadar odločajo o pravicah subjektov, ki imajo finančne posledice za državni proračun. Iskanje podatkov o dejanskih lastnikih se državnim organom omogoči tudi z uporabo kombinacije osebnega imena in davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena in naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

47. člen

(dostop do podatkov o dejanskih lastnikih na podlagi upravičenega interesa)

(1) Osebe ali organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, imajo poleg pravice dostopa do podatkov iz prvega odstavka prejšnjega člena tudi pravico dostopa do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov.

(2) Osebe ali organizacije iz prejšnjega odstavka zahtevo za dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov vložijo pri uradu. V zahtevi mora biti določeno navedeno, v zvezi s katerim dejanskim lastnikom zahtevajo dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu. Podana mora biti tudi utemeljitev, iz katere izhaja upravičenost njihovega interesa v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, ki mora biti v skladu z javnim interesom.

(3) Upravičen interes iz prejšnjega odstavka je podan, kadar seznanitev z zahtevanimi podatki vpliva na varovanje neposredne, na zakon ali drug predpis oprte koristi ali pravice te osebe ali organizacije, ali na njen pravni položaj.

(4) Postopek na podlagi zahteve iz drugega odstavka tega člena vodi in v njem odloča urad po prostem preudarku z namenom zagotavljanja podatkov o dejanskih lastnikih, ki bi sicer ostali skriti, osebam in organizacijam v primeru njihovega izkazanega upravičenega interesa, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

(5) Zoper odločbo urada iz prejšnjega odstavka pritožba ni dovoljena, temveč je dovoljen upravni spor.

3.3.2.3 Pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov po tem zakonu

48. člen (nabor podatkov)

(1) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 1. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 4., 5. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 2. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz 3., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(4) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 4. in 5. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona pridobi podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru pregleda stranke iz 18. člena tega zakona pridobi podatke iz 1., 2., 6., 7., 8., 9. in 14. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

3.3.2.4 Spremljanje poslovnih aktivnosti

49. člen (skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti)

(1) Zavezanec skrbno spremlja poslovne aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri njem, s čimer se zagotovi poznavanje stranke, vključno z izvorom sredstev, s katerimi ta posluje. Spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, vključuje:

- preverjanje skladnosti strankinega poslovanja s predvideno naravo in namenom poslovnega razmerja, ki ga je stranka sklenila pri zavezancu;
- spremljanje in preverjanje skladnosti strankinega poslovanja z njenim običajnim obsegom poslovanja;
- preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov o stranki.

(2) Za stranko, ki je pravna oseba, preverjanje in posodabljanje pridobljenih listin in podatkov iz prejšnjega odstavka obsega:

1. preverjanje podatkov o firmi, naslovu in sedežu pravne osebe;
2. preverjanje podatkov o osebnem imenu in stalnem ali začasnem prebivališču zakonitega zastopnika pravne osebe;
3. preverjanje podatkov o dejanskem lastniku pravne osebe;
4. preverjanje veljavnosti pooblastila iz tretjega odstavka 24. člena tega zakona;
5. ugotavljanje, ali je zakoniti zastopnik ali pooblaščenec ali dejanski lastnik pravne osebe postala politično izpostavljena oseba v času trajanja poslovnega razmerja.

(3) Če opravlja transakcije iz prvega odstavka 17. člena tega zakona v imenu in za račun tuje pravne osebe njena podružnica, zavezanec v okviru preverjanja in posodabljanja pridobljenih listin o stranki poleg podatkov iz prejšnjega odstavka pridobi tudi:

1. podatke o naslovu in sedežu podružnice tuje pravne osebe;
2. podatke o osebnem imenu in stalnem prebivališču zakonitega zastopnika podružnice tuje pravne osebe.

(4) Zavezanec zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka tega člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko. To tveganje zavezanec določi na podlagi 13. člena tega zakona ob upoštevanju 9. člena tega zakona. Ne glede na navedeno mora zavezanec zagotoviti, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

50. člen

(obravnavanje neobičajnih transakcij)

(1) V zvezi z zapletenimi in neobičajno visokimi transakcijami ali transakcijami, ki imajo neobičajno sestavo ali nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena ali niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, zavezanec:

- preuči ozadje in namen teh transakcij, vključno z izvorom premoženja in sredstev, in sicer v takšni meri, kot je glede na okoliščine to mogoče, in
- zabeleži in hrani svoje ugotovitve.

(2) Če zavezanec oceni, da neobičajna transakcija predstavlja povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, uporabi enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kot je predpisano v določbah tega zakona, ki urejajo ukrepe poglobljenega pregleda stranke.

(3) Pri obravnavanju neobičajnih transakcij mora zavezanec posebno skrbnost nameniti strankam, poslovnim razmerjem ali transakcijam, ki so povezane z državami:

1. ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali
2. pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec v primerih iz 1. točke prejšnjega odstavka obvezno uporabi ukrepe poglobljenega pregleda stranke iz 59. člena tega zakona.

(5) Za namene 1. točke tretjega odstavka tega člena zavezanec upošteva delegiran akt, ki ga v skladu z 10. členom Direktive 2015/849/EU sprejme Evropska komisija in v katerem so opredeljene visoko tvegane tretje države, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma. Informacijo o teh državah urad objavi tudi na svojih spletnih straneh.

(6) Seznam držav iz 2. točke tretjega odstavka tega člena izdela urad, pri čemer upošteva tudi podatke pristojnih mednarodnih organizacij. Informacijo o teh državah urad objavi na svojih spletnih straneh.

3.3.3 Pregled stranke prek tretjih oseb

51. člen (prepustitev pregleda stranke tretji osebi)

(1) Zavezanec lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, izvajanje ukrepov iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona pri sklepanju poslovnega razmerja zaupa tretji osebi.

(2) Zavezanec predhodno preveri, ali tretja oseba, ki ji bo zaupala izvedbo pregleda stranke, izpolnjuje vse pogoje, predpisane v tem zakonu.

(3) Pregleda stranke, ki ga je za zavezanca opravila tretja oseba, ne sme sprejeti za ustreznega, če je tretja oseba v okviru tega pregleda istovetnost stranke ugotovila in preverila brez njene navzočnosti.

(4) Zavezanec, ki zaupa pregled stranke tretji osebi, se s tem ne razbremeni odgovornosti za pravilno izvedbo pregleda stranke po tem zakonu.

52. člen (tretje osebe)

(1) Tretje osebe iz prejšnjega člena so lahko:

1. zavezanci iz 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. in 14. točke 4. člena tega zakona;
2. podružnica borznoposredniške družbe, ustanovljena v državi članici;
3. investicijsko podjetje države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državi članici;
4. podružnice investicijskih podjetij tretjih držav, ustanovljene v drugih državah članicah;
5. podružnica družbe za upravljanje, ustanovljena v državi članici;
6. družba za upravljanje države članice in njene podružnice, ustanovljene v državah članicah;
7. podružnica upravljalca alternativnih investicijskih skladov, ustanovljena v drugi državi članici;
8. upravljavca alternativnih investicijskih skladov države članice in njegove podružnice, ustanovljene v državah članicah;
9. podružnice upravljalcev alternativnih investicijskih skladov tretjih držav, ustanovljene v državah članicah.

(2) Tretja oseba je lahko tudi banka, družba za upravljanje, investicijsko podjetje ali zavarovalnica s sedežem v tretji državi, in sicer pod pogojem, da:

- je zavezana k izvajanju enakih ali enakovrednih določb o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določene v tem zakonu, in
- je glede izvajanja teh zahtev tudi nadzorovana v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(3) Zavezanci ob upoštevanju informacij, ki jih pridobijo od urada, preverijo, ali so pogoji iz prejšnjega odstavka tega člena izpolnjeni.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi konzularno predstavništvo Republike Slovenije v drugi državi članici ali tretji državi.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se kot tretja oseba šteje tudi notar s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici ali tretji državi, v kateri je zavezan k izvajanju enakih ali enakovrednih določb o izvajanju pregleda stranke in upravljanju evidenc, kot so določene v tem zakonu, ter je glede izvajanja teh zahtev tudi nadzorovan v skladu z določbami, ki so enake ali enakovredne določbam tega zakona.

(6) Ne glede na druge določbe tega člena kot tretja oseba v nobenem primeru ne more nastopati navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

(7) Kot tretje osebe iz prvega odstavka prejšnjega člena se ne štejejo:

- zunanji izvajalci in zastopniki zavezancev,
- osebe, ustanovljene v tretjih državah, ki so uvrščene na seznam visoko tveganih tretjih držav iz 1. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona.

(8) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretjim osebam, ki so podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti, ustanovljene v visoko tveganih tretjih državah ali državah, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja in financiranja terorizma, in sicer pod pogojem:

- da ima ustanovitelj podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sedež v državi članici in
- da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v celoti izvajajo politike in postopke skupine, ki so enake ali enakovredne določbam 71. člena, 72. člena in 75. člena tega zakona.

53. člen **(izjeme v zvezi s strankami)**

Ne glede na prvi odstavek 51. člena tega zakona zavezanec ne more zaupati izvedbe pregleda stranke tretji osebi, kadar je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana.

54. člen **(pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe)**

(1) Tretja oseba, ki v skladu z določbami tega zakona namesto zavezanca opravi pregled stranke, je dolžna zavezancu nemudoma predložiti pridobljene podatke o stranki, ki jih zavezanec potrebuje za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu.

(2) Tretja oseba mora zavezancu na njegovo zahtevo brez odlašanja predložiti tudi kopije listin in druge dokumentacije, na podlagi katerih je opravila pregled stranke in pridobila zahtevane podatke o stranki. Pridobljene kopije listin in dokumentacije zavezanec hrani v skladu z določbami tega zakona o varstvu in hrambi podatkov.

(3) Tretja oseba po posredovanju podatkov, kopij listin in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena zavezancu ne sme hraniti podatkov, listin in dokumentacije o stranki, ki jih je pridobila v okviru pregleda stranke.

(4) Če zavezanec presodi, da obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti opravljenega pregleda stranke oziroma identifikacijske dokumentacije ali o resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, mora pregled opraviti sam.

(5) Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če:

1. je pregled stranke opravila oseba, ki ni tretja oseba v skladu s 52. členom tega zakona;
2. če je tretja oseba, ki ji je zavezanec zaupal pregled stranke, ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti;
3. od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni dobil podatkov iz prvega odstavka tega člena;

4. obstaja utemeljen dvom o verodostojnosti izvedenega pregleda stranke ali resničnosti pridobljenih podatkov o stranki, zavezanec pa ne opravi pregleda stranke sam.

55. člen **(tretje osebe in program skupine)**

Zavezanec lahko v okviru svoje politike skupine zaupa izvajanje ukrepov pregleda stranke iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 16. člena tega zakona tretji osebi, ki je del te skupine, in sicer pod pogojem:

1. da ta skupina izvaja ukrepe pregleda stranke in upošteva obveznosti glede hrambe podatkov ter ima uveljavljene ustrezne programe proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona ali drugim predpisom in

2. da izvajanje obveznosti iz prejšnje točke na ravni skupine nadzorujejo nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ali pristojni nadzorni organi držav članice ali tretje države.

3.3.4 Posebni obliki pregleda stranke

56. člen **(splošno)**

Pregled stranke se opravi v skladu s prvim odstavkom 16. člena tega zakona, v nekaterih primerih, ki jih določa ta zakon, pa se omogočajo poenostavljeni ukrepi ali pa se zahtevajo posebno strogi ukrepi za poznavanje in preverjanje strank. Posebni obliki pregleda stranke sta:

1. poenostavljeni pregled stranke;
2. poglobljeni pregled stranke.

3.3.4.1 Poenostavljeni pregled stranke

57. člen **(splošno)**

(1) Zavezanec lahko v primerih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona opravi poenostavljeni pregled stranke, če v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Pri odločitvi, ali bo opravil poenostavljeni pregled stranke, zavezanec lahko upošteva tudi, ali je ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko upošteva dejavnike neznatnega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o kriterijih tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

(6) Revizijska družba ali samostojni revizor pri sklenitvi poslovnega razmerja obveznega revidiranja zaradi zahtev zakona, ki ureja poslovanje stranke, lahko opravi poenostavljeni pregled stranke, razen če v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(7) Zavezanec v zadostni meri spremlja poslovne aktivnosti stranke in transakcije, da lahko prepozna neobičajne in sumljive transakcije. Poenostavljeni pregled stranke ni dovoljen, kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

58. člen

(izvajanje poenostavljenega pregleda stranke)

(1) Pri poenostavljenem pregledu stranke iz prvega odstavka prejšnjega člena se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke izvaja v skladu z določbami od 23. do 31. člena tega zakona, podatki pa se pridobijo v obsegu, kot je določeno v tem členu.

(2) Ugotavljanje dejanskega lastnika stranke se izvaja v skladu z določbami od 33. do 40. člena tega zakona.

(3) Pridobivanje podatkov o namenu, predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in drugih podatkov se izvaja v obsegu, kot je določeno v tem členu.

(4) Redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, se izvaja v skladu z določbami 49. člena tega zakona.

(5) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja ter preverjanju in posodabljanju podatkov v okviru spremljanja poslovnih aktivnosti:

- firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katerega se sklepa poslovno razmerje,
- osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenice osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, sklene poslovno razmerje in
- namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če se da o namenu in naravi sklepati iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja;

2. pri izvajanju transakcije iz 2. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona:

- firmo, naslov in sedež pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katerega se opravi transakcija,
- osebno ime zakonitega zastopnika ali pooblaščenice osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo,
- datum in čas izvedbe transakcije,

- znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija,
- način izvedbe transakcije in državo, v katero je izvršena transakcija, in
- namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča, če obstaja, oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena.

(6) Zavezanec pridobi podatke iz prejšnjega odstavka tega člena z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki jo zavezancu posreduje stranka, oziroma z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register.

(7) Če vseh zahtevanih podatkov ni mogoče dobiti na način, določen v šestem odstavku tega člena, zavezanec pridobi manjkajoče podatke iz originalnih ali overjenih listin in druge poslovne dokumentacije, ki mu jih posreduje stranka. Če manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti niti na ta način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali pooblaščenca.

(8) Dokumentacija iz šestega in sedmega odstavka tega člena ob predložitvi zavezancu ne sme biti starejša od treh mesecev.

(9) Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec, pridobi naslednje podatke:

1. pri sklepanju poslovnega razmerja:
 - osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki sklene poslovno razmerje oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje,
 - osebno ime, naslov stalnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki skleneta poslovno razmerje, in
 - namen in predvideno naravo poslovnega razmerja, razen če se da o namenu in naravi sklepati iz sklenjenega poslovnega razmerja, ter datum sklenitve poslovnega razmerja;
2. pri izvajanju transakcije iz 2., in 3. točke prvega odstavka 17. člena tega zakona in 18. člena tega zakona:
 - osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO osebe, ki opravlja transakcijo,
 - osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčno številko ali EMŠO zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo,
 - datum in čas izvedbe transakcije,
 - način izvedbe transakcije,
 - znesek transakcije in valuto, v kateri se opravi transakcija, ter način izvedbe transakcije in
 - namen transakcije, razen če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije, ter osebno ime in naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firmo in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in državo, v katero je izvršena transakcija.

3.3.4.2 Poglobljeni pregled stranke

59. člen (splošno)

(1) Poglobljeni pregled stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona vključuje dodatne ukrepe, ki jih ta zakon določa za naslednje primere:

1. sklepanje kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi;

2. sklepanje poslovnega razmerja ali izvajanje transakcije iz 2. in 3. točke prvega odstavka 17. člena in 18. člena tega zakona s stranko, ki je politično izpostavljena oseba iz 61. člena tega zakona;

3. kadar so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastniki upravičenca politično izpostavljene osebe iz 62. člena tega zakona;

4. kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo.

(2) Zavezanec mora poglobljeni pregled stranke opraviti v vseh primerih iz prvega odstavka tega člena in:

1. kadar v skladu z drugim odstavkom 14. člena tega zakona oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma;

2. kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena tega zakona in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva dejavnike povečanega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance.

(4) Zavezanci pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o dejavniki tveganja in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih.

(5) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi.

60. člen

(kontokorentna bančna razmerja s kreditnimi institucijami tretjih držav)

(1) Pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke izvede ukrepe iz prvega odstavka 16. člena tega zakona ter dodatno pridobi naslednje podatke, informacije in dokumentacijo:

1. datum izdaje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ter naziv in sedež pristojnega organa tretje države, ki je izdal dovoljenje;

2. opis izvajanja internih postopkov, ki se nanašajo na odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti postopkov pregleda stranke, ugotavljanja dejanskih lastnikov, sporočanja podatkov o sumljivih transakcijah in strankah pristojnim organom, vodenja evidenc, notranje kontrole in drugih postopkov, ki jih je banka oziroma druga podobna kreditna institucija sprejela v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja ter financiranjem terorizma;

3. opis sistemske ureditve na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma, ki velja v tretji državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana banka oziroma druga podobna kreditna institucija;

4. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija ne posluje kot navidezna banka;

5. pisno izjavo, da banka oziroma druga podobna kreditna institucija z navideznimi bankami nima vzpostavljenih poslovnih razmerij oziroma jih z njimi ne sklepa oziroma ne izvaja transakcij;

6. pisno izjavo, da je banka ali druga podobna kreditna institucija v državi, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, pod upravnim nadzorom ter je v skladu z zakonodajo te države zavezana k

upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka tega člena in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, mora pred to sklenitvijo pridobiti pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena zavezanec dobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov oziroma z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, katere ji pošlje banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi.

(4) Izvajanje ukrepov iz prejšnjih odstavkov zavezanec dokumentira.

(5) Zavezanec ne sme skleniti ali nadaljevati kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, če:

1. predhodno ni pridobila podatkov iz 1., 2., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena;
2. zaposleni pri zavezancu za sklenitev kontokorentnega razmerja predhodno ni pridobil pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe;
3. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi nima vzpostavljenega sistema za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ali v skladu z zakonodajo tretje države, v kateri ima sedež oziroma je registrirana, ni zavezana k upoštevanju zakonskih in drugih ustreznih predpisov glede odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
4. banka ali druga podobna kreditna institucija s sedežem v tretji državi posluje kot navidezna banka oziroma sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in opravlja transakcije z navideznimi bankami.

61. člen

(politično izpostavljene osebe)

(1) Zavezanec mora vzpostaviti ustrezen sistem upravljanja s tveganji, ki vključuje tudi postopek, s katerim ugotavlja, ali je stranka oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec politično izpostavljena oseba. Ta postopek, ki temelji na oceni tveganja iz 13. člena, določi v svojem notranjem aktu ob upoštevanju smernic pristojnega nadzornega organa iz 139. člena tega zakona. Politična izpostavljenost se ugotavlja tudi za dejanske lastnike stranke.

(2) Politično izpostavljena oseba iz prejšnjega odstavka je vsaka fizična oseba, ki deluje ali je v zadnjem letu delovala na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi, vključno z njenimi ožjimi družinskimi člani in ožjimi sodelavci.

(3) Fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju, so:

- a) voditelji držav, predsedniki vlad, ministri in njihovi namestniki oziroma pomočniki;
- b) izvoljeni predstavniki zakonodajnih teles;
- c) člani vodstvenih organov političnih strank;
- d) člani vrhovnih in ustavnih sodišč ter drugih sodnih organov na visoki ravni, zoper odločitve katerih, razen v izjemnih primerih, ni mogoče uporabiti rednih ali izrednih pravnih sredstev;
- e) člani računskih sodišč in svetov centralnih bank;
- f) vodje diplomatskih predstavništev in konzulatov ter predstavništev mednarodnih organizacij, njihovi namestniki in visoki častniki oboroženih sil;
- g) člani upravnih ali nadzornih organov podjetij, ki so v večinski lasti države;
- h) predstojniki organov mednarodnih organizacij (kot so na primer predsedniki, generalni sekretarji, direktorji, sodniki), njihovi namestniki in člani vodstvenih organov ali nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

(4) Ožji družinski člani osebe iz drugega odstavka tega člena so: zakonec ali zunajzakonski partner, starši ter otroci in njihovi zakonci ali zunajzakonski partnerji.

(5) Ožji sodelavci osebe iz drugega odstavka tega člena so vse fizične osebe, za katere je znano, da so skupaj dejanski lastniki ali da imajo kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo. Ožji sodelavec je tudi fizična oseba, ki je edini dejanski lastnik poslovnega subjekta ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, za katerega je znano, da je bil ustanovljen v dejansko korist politično izpostavljene osebe.

(6) Če je stranka, ki sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcijo, oziroma če je stranka, za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravlja transakcija, oziroma njen zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali dejanski lastnik politično izpostavljena oseba, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednje:

1. pridobi podatke o njenem premoženjskem stanju ter podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, in sicer iz listin in druge dokumentacije, ki jih zavezancu predloži stranka; če teh podatkov ni mogoče dobiti na opisani način, jih zavezanec pridobi neposredno iz pisne izjave stranke;

2. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva;

3. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja politično izpostavljena oseba.

(7) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje z izvajanjem ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju ponovno oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

62. člen

(politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje)

(1) Zavezanec vzpostavi ustrezne ukrepe, s katerimi ugotavlja, ali so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, in dejanski lastnik upravičencev politično izpostavljene osebe. Navedeni ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolnega ali delnega prenosa police. V primeru ugotovljenega povečanega tveganja zavezanec poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona sprejme še naslednja dodatna ukrepa:

1. pred izplačilom police o tem obvesti nadrejeno odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva;

2. posebej skrbno pregleda poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police, in v primeru razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma uradu posreduje sporočilo o sumljivih transakcijah v skladu z 69. členom tega zakona.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se izvajajo tudi za ožje družinske člane in ožje sodelavce iz četrtega in petega odstavka prejšnjega člena tega zakona.

(3) Kadar politično izpostavljena oseba iz tega člena preneha delovati na vidnem javnem položaju, zavezanec nadaljuje z izvajanjem ustreznih ukrepov še 12 mesecev. Po tem obdobju ponovno oceni nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter izvaja ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler ne ugotovi, da v zvezi s to osebo tveganje ne obstaja več.

63. člen
(pregled strank iz visoko tveganih tretjih držav)

(1) Kadar je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo iz petega odstavka 50. člena tega zakona, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke poleg ukrepov iz prvega odstavka 16. člena tega zakona izvede najmanj še naslednje ukrepe:

1. pridobi dodatne podatke o dejavnosti stranke in pogosteje posodablja podatke o istovetnosti stranke in njenem dejanskem lastniku,
2. pridobi dodatne podatke o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja in podatke o razlogih nameravane ali izvršene transakcije,
3. pridobi podatke o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije,
4. zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki prihaja iz visoko tvegane tretje države, pred njegovo sklenitvijo obvezno pridobi pisno odobritev nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva,
5. po sklenitvi poslovnega razmerja s posebno skrbnostjo spremlja transakcije in druge poslovne aktivnosti, ki jih pri zavezancu izvaja oseba iz visoko tvegane tretje države.

(2) Zavezancu ni treba izvajati dodatnih ukrepov iz prejšnjega odstavka, kadar je stranka podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe s sedežem v Evropski uniji, ustanovljena v visoko tvegani tretji državi, če ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 13. člena tega zakona.

3.3.5 Omejitve pri poslovanju s strankami

64. člen
(prepoved uporabe anonimnih produktov)

Zavezanec strankam ne sme odpirati, izdajati ali zanje voditi anonimnih računov, hranilnih knjižic na geslo ali prinesitelja oziroma drugih produktov, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke.

65. člen
(prepoved sklepanja poslovnega razmerja)

Zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja ali opraviti transakcij iz 17. in 18. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra ali trgovalnih računov in se ga ne da ugotoviti na podlagi druge poslovne dokumentacije.

66. člen
(prepoved poslovanja z navideznimi bankami)

Zavezanec ne sme sklepati ali nadaljevati korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali drugo podobno kreditno ali finančno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam.

67. člen
(omejitev gotovinskega poslovanja)

(1) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve v Republiki Sloveniji, od stranke ali nekoga tretjega pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve ne smejo sprejeti plačila v gotovini, če to plačilo presega vrednost 5.000 eurov.

(2) Omejitev sprejemanja gotovinskih plačil iz prejšnjega odstavka velja tudi, če se plačilo za prodano blago ali opravljeno storitev opravi v več med seboj povezanih gotovinskih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov.

(3) Osebe, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitev, plačilo iz prvega in drugega odstavka tega člena od stranke ali nekoga tretjega sprejmejo na svoj plačilni račun, če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(4) Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo.

3.4 Sporočanje podatkov uradu

68. člen
(obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v tvegane države ter roki)

(1) Zavezanec mora sporočiti uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki gotovinski transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov, in sicer takoj, ko je opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(2) Zavezanec iz 1., 2., 3., 4. in 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona mora sporočiti uradu podatke iz 1., 2., 6., 7., 8. in 9. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov in ki je na zahtevo stranke opravljena na račune:

- pravnih in fizičnih oseb v države iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona,
- pravnih in fizičnih oseb s sedežem oziroma stalnim ali začasnim prebivališčem v državah iz 1. in 2. točke tretjega odstavka 50. člena tega zakona,

in sicer takoj, ko je transakcija opravljena, najpozneje pa v treh delovnih dneh po opravljeni transakciji.

(3) Sporočilo iz prvega in drugega odstavka tega člena mora biti uradu posredovano po zaščiteni elektronski poti. Če je sporočanje po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo lahko izjemoma posreduje uradu zgolj v pisni obliki.

(4) Obveznost sporočanja gotovinskih transakcij iz prvega odstavka in transakcij iz drugega odstavka tega člena ne velja za revizijske družbe, samostojne revizorje ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

(5) Urad na svojih spletnih straneh takoj, najkasneje pa naslednji delovni dan, objavi prejete podatke iz drugega odstavka tega člena. Podatki, ki se objavijo, obsegajo podatke 1., 7. in 8. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona, razen podatkov o osebnem imenu ter naslovu stalnega in začasnega bivališča iz 8. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za finance, s pravilnikom določi pogoje, pod katerimi zavezanec za nekatere stranke uradu ni treba sporočiti podatkov o transakcijah iz prvega odstavka tega člena.

69. člen **(obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki)**

(1) Zavezanec mora sporočiti uradu podatke iz prvega odstavka 137. člena tega zakona ter dokumentacijo v zvezi z njimi vedno, kadar v zvezi s transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, in sicer še pred izvedbo transakcije, ter v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se ta opravila. Takšno sporočilo o sumljivi transakciji mora biti uradu posredovano po zaščiteni elektronski poti, izjemoma se lahko posreduje po telefonu, vendar mora biti uradu posredovano tudi po zaščiteni elektronski poti najpozneje naslednji delovni dan.

(2) Če je sporočanje transakcij iz prejšnjega odstavka po zaščiteni elektronski poti iz tehničnih razlogov bistveno oteženo ali onemogočeno, se takšno sporočilo lahko izjemoma posreduje uradu zgolj v pisni obliki.

(3) Obveznost sporočanja transakcij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za nameravano transakcijo, ne glede na to, ali je bila pozneje opravljena ali ne.

(4) Sumljiva transakcija iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena je vsaka nameravana ali izvršena transakcija, v zvezi s katero zavezanec ve ali ima razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma ali po značilnostih ustrezajo indikatorjem za prepoznavanje sumljivih transakcij iz 85. člena tega zakona, ki napotujejo na razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(5) Revizijske družbe, samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporočijo uradu takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

(6) Če zavezanec v primerih iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena zaradi narave transakcije ali ker ta sploh ni bila opravljena ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po opisanem postopku, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to mogoče, oziroma takoj po zaznavi razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V sporočilu mora obrazložiti razloge, zaradi katerih ni ravnal po opisanem postopku.

70. člen **(način sporočanja)**

Podatke iz prvega in drugega odstavka 68. člena ter podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka 69. člena zavezanec predloži uradu na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

3.5 Izvajanje politike skupine in ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti s sedežem v državah članicah in tretjih državah

71. člen
(obveznost izvajanja politike skupine)

(1) Zavezanci, ki so del skupine, izvajajo politike in postopke te skupine, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, vključno s politikami in postopki varstva podatkov ter izmenjave informacij znotraj skupine za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Politike in postopki skupine iz prejšnjega odstavka se izvajajo v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca s sedežem v državah članicah in tretjih državah.

(3) Izmenjava informacij znotraj skupine je dovoljena, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 69. člena tega zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje.

(4) Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

72. člen
(obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah)

(1) Zavezanec, ki neposredno opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici ali jo opravlja prek podružnice ali zastopnikov, zagotovi, da podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice, ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzor nad izvajanjem prejšnjega člena izvajajo pristojni nadzorni organi države članice, v kateri zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost prek podružnice, zastopnikov ali neposredno, v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz 139. člena tega zakona.

73. člen
(osrednje kontaktne točke)

(1) Banka Slovenije lahko od izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, zahteva, da na območju Republike Slovenije imenujejo osrednjo kontaktno točko v primerih, kadar izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev:

1. niso podružnice ali hčerinske družbe, ustanovljene na območju Republike Slovenije,
2. je njihov sedež na območju druge države članice in
3. opravljajo posle na območju Republike Slovenije prek mreže več zastopnikov.

(2) Zastopniki iz 3. točke prejšnjega odstavka so fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali plačilnih storitev, na podlagi pooblastila o zastopanju delujejo v imenu izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko izdajatelji elektronskega denarja ali ponudniki plačilnih storitev s sedežem na območju druge države članice na lastno pobudo imenujejo osrednjo kontaktno točko na območju Republike Slovenije. O nameri imenovanja osrednje kontaktne točke izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev obvestijo Banko Slovenije.

(4) Osrednje kontaktne točke so lahko fizične ali pravne osebe, ki imajo stalno bivališče oziroma sedež na območju Republike Slovenije.

(5) Banka Slovenije pridobi o fizičnih in pravnih osebah, ki so osrednje kontaktne točke, podatke iz 3. odstavka 137. člena tega zakona.

(6) Osrednje kontaktne točke, imenovane na območju Republike Slovenije, v imenu izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev:

1. zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu,
2. posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo Banki Slovenije ali uradu na njuno zahtevo, kadar izvajata nadzor v skladu z določbami tega zakona,
3. nudijo pomoč pri sodelovanju in usklajevanju nadzora nad mrežo zastopnikov med Banko Slovenije, uradom in pristojnimi nadzornimi organi držav članic, v katerih je sedež izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnika plačilnih storitev.

(7) Pri določanju pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje kontaktne točke, Banka Slovenije upošteva tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

74. člen

(nadzor nad zastopniki)

(1) Če Banka Slovenije pri poslovanju zastopnikov iz prejšnjega člena ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, lahko v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Ukrepi so začasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene.

(2) Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

75. člen

(obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah)

(1) Zavezanec zagotovi, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določeni v tem zakonu, v enakem ali večjem obsegu izvajajo tudi v njegovih podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, in sicer v obsegu, kakršnega dopušča pravo teh tretjih držav.

(2) Če so v tretjih državah iz prejšnjega odstavka minimalni standardi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma manj strogi, kot so predpisani v tem zakonu, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom, predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. Ustrezni ukrepi vključujejo tudi ukrepe varstva podatkov.

(3) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor o tem obvestijo evropske nadzorne organe in pristojne nadzorne organe drugih držav članic, in sicer z namenom, da se uskladijo aktivnosti pri doseganju ustrezne rešitve.

(4) Kadar pravo tretje države ne dopušča izvajanja politik in postopkov iz 71. člena tega zakona in iz prvega in drugega odstavka tega člena, zavezanec zagotovi, da podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi sprejmejo in izvajajo ustrezne dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne nadzorne organe iz 139. člena tega zakona.

(5) Če dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka ne zadostujejo, lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona zavezancu naložijo, da v tretji državi izvede še dodatne ukrepe nadzora, med katerimi so lahko tudi:

1. prepoved sklepanja poslovnih razmerij,
2. prekinitev poslovnega razmerja,
3. prepoved izvajanja transakcij ali
4. prenehanje delovanja v tej tretji državi.

(6) Zavezanci, ki jih nadzorujejo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor, pri sprejemanju in izvajanju ustreznih enakovrednih ukrepov iz drugega odstavka tega člena ter dodatnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena upoštevajo minimalne tehnične standarde, ki jih izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

3.6 Pooblaščenec, usposabljanje in notranja kontrola

3.6.1 Pooblaščenec

76. člen

(določitev pooblaščenca in njegovega namestnika)

(1) Zavezanci morajo za posamezne naloge odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so določene v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi, imenovati pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena zavezancem, ki imajo zaposlene manj kakor štiri zaposlene, ni treba določiti pooblaščenca in izvajati notranje kontrole po tem zakonu.

77. člen

(pogoji za pooblaščenca)

(1) Zavezanec mora zagotoviti, da delo pooblaščenca iz prejšnjega člena lahko opravlja izključno oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je zaposlena na delovnem mestu, ki je pri zavezancu sistemizirano na tako visokem položaju, da osebi omogoča hitro, kakovostno in pravočasno izvajanje nalog, predpisanih v tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi;

2. da ni bila pravnomočno obsojena ali ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, pranja denarja, izdaje tajnih podatkov ali povzročitve splošne nevarnosti in kazni še ni bila izbrisana;

3. da je ustrezno strokovno usposobljena za naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za opravljanje funkcije pooblaščenca;

4. da dobro pozna naravo poslovanja zavezanca na področjih, ki so izpostavljena tveganju za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) Namestnik pooblaščenca mora izpolnjevati pogoje iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena.

78. člen

(dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca)

(1) Pooblaščenec iz 76. člena tega zakona opravlja zlasti naslednje naloge:

1. skrbi za vzpostavitev, delovanje in razvoj sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

2. skrbi za pravilno in pravočasno sporočanje podatkov uradu v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

3. sodeluje pri pripravi in spremembah operativnih postopkov ter pri pripravi določb notranjih aktov zavezanca, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;

4. sodeluje pri izdelavi smernic za opravljanje kontrole v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma;

5. spremlja in koordinira dejavnosti zavezanca na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

6. sodeluje pri vzpostavitvi in razvoju informacijske podpore za izvajanje dejavnosti v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma pri zavezancu;

7. upravi ali drugemu poslovodnemu organu pri zavezancu daje pobude in predloge za izboljšanje sistema odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;

8. sodeluje pri pripravi programov strokovnega usposabljanja in izobraževanja zaposlenih pri zavezancu na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Namestnik nadomešča pooblaščenca med njegovo odsotnostjo v celotnem obsegu nalog iz prvega odstavka tega člena in opravlja druge naloge po tem zakonu, če je tako določeno z notranjim aktom zavezanca.

79. člen

(dolžnosti zavezanca)

(1) Zavezanec mora za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu pooblaščenca:

1. zagotoviti neomejen dostop do vseh podatkov, informacij in dokumentacije, ki so potrebni za izvajanje teh nalog;

2. priskrbeti ustrezna pooblastila za učinkovito izvajanje nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;

3. izpolniti ustrezne kadrovske, materialne in druge pogoje dela;

4. ponuditi primerne prostorske in tehnične zmogljivosti, ki zagotavljajo ustrezno stopnjo varnosti tajnih podatkov in informacij, s katerimi razpolaga pooblaščenec na podlagi tega zakona;

5. zagotoviti ustrezno informacijsko-tehnično podporo, ki omogoča stalno in varno spremljanje dejavnosti na tem področju;
6. zagotavljati redno strokovno usposabljanje v zvezi z odkrivanjem in preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma in
7. priskrbeti nadomeščanje med njegovo odsotnostjo.

(2) Notranje organizacijske enote, vključno z upravo ali drugim poslovnim organom pri zavezanec, morajo pooblaščenca zagotoviti pomoč in podporo pri opravljanju nalog po tem zakonu in predpisih, izdanih na njegovi podlagi, ter ga tekoče obveščati o vseh dejstvih, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Zavezanec način sodelovanja med svojimi organizacijskimi enotami in pooblaščencom podrobneje uredi z notranjim aktom.

(3) Zavezanec mora zagotoviti osebi, ki ima funkcijo pooblaščenca po tem zakonu, da svoje delo in naloge opravlja kot izključno delovno obveznost s polnim delovnim časom, če je zaradi velikega števila zaposlenih, narave ali obsega poslovanja oziroma drugih upravičenih razlogov trajno povečan obseg nalog preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Pooblaščenec iz prejšnjega odstavka opravlja svoje naloge kot samostojen organizacijski del, ki je neposredno odgovoren upravi ali drugemu poslovnemu organu ter je funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavezanca.

(5) Zavezanec sporoči uradu podatke o osebni imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca ter namestnika pooblaščenca in vsako spremembo teh podatkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od dneva imenovanja oziroma spremembe podatka.

3.6.2 Strokovno usposabljanje

80. člen

(obveznost rednega usposabljanja in izobraževanja)

(1) Zavezanec sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da so zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov. Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni glede na vrsto in velikost zavezanca ter tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma.

(2) Zavezanec mora skrbeti za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

(3) Strokovno usposabljanje in izobraževanje iz prejšnjega odstavka tega člena se nanašajo na seznanjanje z določili zakona ter na njegovi podlagi izdanih pravilnikov in notranjih aktov, s strokovno literaturo glede preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, s seznamami indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Zavezanec mora pripraviti program letnega strokovnega usposabljanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma najpozneje do konca marca za tekoče leto.

3.6.3 Notranja kontrola in podzakonski predpisi za izvajanje nekaterih nalog

81. člen (obveznost redne notranje kontrole)

Zavezanci morajo zagotoviti redno notranjo kontrolo nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu.

82. člen (podrobnejši predpisi o pooblaščenju, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih)

Minister, pristojen za finance, s pravilnikom predpiše podrobnejša pravila o pooblaščenju, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, upravljanju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih po tem zakonu pri zavezcih.

IV. POGLAVJE NALOGE IN OBVEZNOSTI ODVETNIKOV, ODVETNIŠKIH DRUŽB IN NOTARJEV

83. člen (posebnosti v zvezi z odvetniki, odvetniškimi družbami in notarji)

(1) Odvetnik, odvetniška družba ali notar izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po določbah tega zakona le, kadar:

1. pomaga pri načrtovanju ali izvajanju transakcij za stranko v zvezi z:
 - a) nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe,
 - b) upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja,
 - c) odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji,
 - d) zbiranjem sredstev, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe,
 - e) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike;
2. ali v imenu in za račun stranke izvaja finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

(2) Odvetnik, odvetniška družba ali notar vedno, ko stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, to sporoči uradu, in sicer takoj oziroma najpozneje v treh delovnih dneh od dneva, ko je stranka pri njih iskala nasvet.

84. člen (izjeme)

(1) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja se 21. člen tega zakona ne uporablja, kadar ugotavljajo pravni položaj stranke ali ko zastopajo stranko v sodnem postopku, kar vključuje tudi svetovanje o predlaganju ali izogibanju takšnemu postopku.

(2) Za odvetnika, odvetniško družbo ali notarja obveznost sporočanja iz 69. člena tega zakona ne velja v zvezi s podatkom, ki ga dobi od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali o njenem zastopanju v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju tega postopka, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred sodnim postopkom ali med njim ali po njem.

(3) Pod pogoji iz drugega odstavka tega člena odvetniku, odvetniški družbi ali notarju ni treba poslati podatkov, informacij in dokumentacije na podlagi zahteve urada iz prvega in drugega odstavka 92. člena tega zakona. V tem primeru mora uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve pisno sporočiti razloge, zaradi katerih ni ravnal v skladu z zahtevo urada.

V. POGLAVJE

SEZNAM INDIKATORJEV ZA PREPOZNAVANJE STRANK IN TRANSAKCIJ, V ZVEZI S KATERIMI OBSTAJAJO RAZLOGI ZA SUM PRANJA DENARJA ALI FINANCIRANJA TERORIZMA

85. člen

(obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev)

(1) Zavezanci morajo sestaviti seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka tega člena zavezanci upoštevajo zlasti zapletenost in obseg izvajanja transakcij, neobičajno sestavo, vrednost ali povezanost transakcij, ki nimajo jasno razvidnega ekonomskega ali pravno utemeljenega namena oziroma niso v skladu ali so v nesorazmerju z običajnim oziroma pričakovanim poslovanjem stranke, in druge okoliščine, ki so povezane s statusom ali drugimi lastnostmi stranke.

(3) Zavezanci morajo pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem uporabljati seznam indikatorjev iz prvega odstavka tega člena.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko s pravilnikom predpiše obvezno vključitev posameznih indikatorjev na seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

86. člen

(sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev)

Pri sestavi seznama indikatorjev iz prvega odstavka prejšnjega člena sodelujejo tudi urad, Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor, Finančna uprava Republike Slovenije, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem, Slovenski inštitut za revizijo, Notarska zbornica Slovenije, Odvetniška zbornica Slovenije ter združenja in društva, katerih člani so zavezanci po tem zakonu.

VI. POGLAVJE

NALOGE IN PRISTOJNOSTI URADA

6.1 Splošne določbe

87. člen **(splošno)**

(1) Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, ter druge naloge, določene s tem zakonom.

(2) Urad je osrednji nacionalni organ, pristojen za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah ter drugih podatkov, informacij in dokumentacije o morebitnem pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma, ki jih pridobi v skladu z določbami tega in drugih zakonov ali neposredno uporabljivih predpisov EU, ter za posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(3) Urad je pri opravljanju svojih nalog iz prejšnjega odstavka v celoti avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno z odločitvami o sprejemanju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije ter o posredovanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

(4) Urad mora imeti za opravljanje svojih nalog pravočasen, neposreden ali posreden dostop do podatkov, informacij in dokumentacije, s katerimi razpolagajo zavezanci, državni organi in nosilci javnih pooblastil, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj.

(5) Vsaka predložitev podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu je brezplačna.

88. člen **(usposabljanje)**

(1) Urad kot lastno dejavnost izvaja usposabljanja za zavezance v zvezi z določbami tega zakona, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma.

(2) Urad sprejme podrobnejše navodilo o načinu opravljanja lastne dejavnosti, načinu oblikovanja cen, izkazovanju prihodkov in odhodkov ter druge elemente lastne dejavnosti.

6.2 Odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma

89. člen **(sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij)**

Urad je pristojen za sprejemanje in analiziranje naslednjih vrst podatkov in informacij:

1. sporočil o sumljivih transakcijah, prejetih od zavezancev na podlagi prvega, drugega in četrtega odstavka 69. člena tega zakona;

2. sporočil o gotovinskih transakcijah in nakazilih, prejetih od zavezancev na podlagi prvega in drugega odstavka 68. člena tega zakona;
3. pobud, prejetih na podlagi prvega in drugega odstavka 99. člena tega zakona;
4. pobud, prejetih na podlagi 100. člena tega zakona;
5. podatkov, prejetih od Finančne uprave Republike Slovenije na podlagi 120. člena tega zakona;
6. dejstev, prejetih na podlagi 140. člena tega zakona;
7. zaprosil, obvestil, podatkov, informacij in dokumentacije, prejetih na podlagi določb tega zakona o mednarodnem sodelovanju;
8. podatkov, informacij in dokumentacije, zbranih na podlagi 91., 92., 93. in 94. člena tega zakona;
9. podatkov in informacij, pridobljenih na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

90. člen

(analitična funkcija urada)

V okviru analitične funkcije urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih prejme in zbere na podlagi prejšnjega in 115. člena tega zakona, opravlja:

1. operativne analize, ki so osredotočene na analiziranje:
 - posameznih ali izbranih sporočil o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena in
 - drugih sporočil, obvestil, podatkov in informacij iz prejšnjega člena, z namenom, da presodi, ali so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ter
2. strateške analize, ki so osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

91. člen

(zahteva zavezancu za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od zavezanca zahteva, da mu predloži:

1. podatke iz evidence o strankah in transakcijah, ki jo zavezanci vodijo na podlagi prvega odstavka 137. člena tega zakona;
2. podatke o stanju sredstev in drugega premoženja te osebe pri zavezancu;
3. podatke o prometu s sredstvi, posameznih transakcijah in premoženjem te osebe pri zavezancu;
4. podatke o drugih poslovnih razmerjih, sklenjenih pri zavezancu;
5. vse druge podatke in informacije, ki jih je zavezanec pridobil ali jih vodi na podlagi zakona ter so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Urad v zahtevi iz prejšnjega odstavka navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko urad od zavezanca zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v

zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(4) V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena mora zavezanec uradu na njegovo zahtevo poslati tudi vso potrebno dokumentacijo.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov mora zavezanec predložiti uradu brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve. Izjemoma lahko urad v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali zaradi pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

(6) Urad lahko zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov zavezancu na njegovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok iz petega odstavka tega člena, lahko pa v takih primerih opravi pregled dokumentacije pri zavezancu.

92. člen

(zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi s posli iz 83. člena tega zakona, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Glede rokov za predložitev podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo peti in šesti odstavek prejšnjega člena tega zakona.

93. člen

(zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena

v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

94. člen

(zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah ali osebah, premoženju ali sredstvih)

(1) Če urad presodi, da so v zvezi z neko transakcijo ali osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona lahko tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi taka oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko urad od drugih oseb javnega in zasebnega prava zahteva tudi za osebo, za katero je mogoče sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(3) Druge osebe javnega in zasebnega prava uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo iz prejšnjih odstavkov brez odlašanja, najpozneje pa v 15 dneh od prejema zahteve, ali mu brez nadomestila omogočijo neposreden elektronski dostop do določenih podatkov in informacij.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena lahko urad izjemoma v zahtevi določi krajši rok, če je to potrebno zaradi ugotavljanja okoliščin, pomembnih za izdajo odredbe o začasni ustavitvi transakcije, ali pošiljanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ter v drugih nujnih primerih, kadar je treba preprečiti nastanek premoženjske škode.

95. člen

(preverjanje pravilnosti podatkov)

Ne glede na druge določbe tega zakona lahko urad za potrebe preverjanja pravilnosti podatkov, posredovanih uradu na podlagi 68. in 69. člena tega zakona, pridobi od pristojnega državnega organa enolični identifikacijski znak osebe, na katero se nanašajo posredovani podatki.

96. člen
(odredba o začasni ustavitvi transakcije)

(1) Urad lahko s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo, če presodi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Namen ukrepa začasne ustavitve transakcije je, da se uradu zagotovi potreben čas za analiziranje sumljivih transakcij, drugih podatkov in informacij ter za posredovanje svojih ugotovitev pristojnim organom.

(3) Če zaradi narave ali načina izvedbe transakcije oziroma okoliščin, ki transakcijo spremljajo, ni mogoče odlašati in v drugih nujnih primerih se lahko odredba izjemoma izda tudi ustno, vendar jo mora urad v pisni obliki poslati zavezancu takoj, ko je to mogoče, oziroma še isti dan, ko je bila izdana. O prejemu ustne odredbe odgovorna oseba zavezanca naredi zaznamek in ga hrani v svojih evidencah v skladu z določbami tega zakona, ki urejajo varstvo in hrambo podatkov.

(4) V zvezi z izdajo odredbe lahko urad – če je v predkazenskem ali kazenskem postopku treba zbrati še dodatne podatke ali iz drugih upravičenih razlogov – zavezancu da navodila o postopku z osebami, vključno z informacijami, ki se lahko razkrijejo stranki, na katere se nanaša začasna ustavitev transakcije.

(5) Pristojni organi iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo po prejemu obvestilu o odredbi ali ugotovitvah urada ravnati posebno hitro in najpozneje v treh delovnih dneh od začasne ustavitve transakcije ukrepati v skladu s svojimi pooblastili.

97. člen
(prenehanje začasne ustavitve transakcije)

(1) Če urad v treh delovnih dneh od izdaje odredbe o začasni ustavitvi transakcije presodi, da ni več utemeljenih razlogov za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, obvesti o tem pristojne organe in zavezanca, ki transakcijo lahko opravi takoj.

(2) Če urad v roku iz prejšnjega odstavka ne ukrepa, lahko zavezanec takoj opravi transakcijo.

98. člen
(zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

(1) Urad lahko od zavezanca pisno zahteva, da tekoče spremlja finančno poslovanje osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma, ali druge osebe, za katero je mogoče utemeljeno sklepati, da je sodelovala oziroma je udeležena v transakcijah ali poslih takšne osebe, in mu sproti sporoča podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri zavezancu opravita ali nameravata opraviti navedeni osebi. V zahtevi urad obvezno določi rok, v katerem mu morajo zavezanci poslati zahtevane podatke.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka mora zavezanec sporočiti uradu še pred izvedbo transakcije ali sklenitvijo posla in v sporočilu navesti rok, v katerem naj bi se transakcija ali posel opravila.

(3) Če zavezanec zaradi narave transakcije oziroma posla ali iz drugih upravičenih razlogov ne more ravnati po drugem odstavku tega člena, mora uradu sporočiti podatke takoj, ko je to

mogoče, najpozneje pa naslednji delovni dan. V sporočilu mora obvezno navesti, zakaj ni ravnal po drugem odstavku tega člena.

(4) Izvajanje ukrepa iz prvega odstavka tega člena lahko traja največ tri mesece, iz utemeljenih razlogov pa se njegovo trajanje vsakič lahko podaljša še za en mesec, vendar skupno ne več kakor za šest mesecev.

99. člen (pobudniki)

(1) Če v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo sodišča, državnega tožilstva, policije, Slovenske obveščevalno-varnostne agencije, Obveščevalno-varnostne službe Ministrstva za obrambo, Računskega sodišča, Komisije za preprečevanje korupcije, Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna, Finančne uprave Republike Slovenije in Uprave Republike Slovenije za javna plačila. Pobuda mora vsebovati podatke iz sedmega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Če obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma v zvezi z delovanjem nepridobitne organizacije, njenih članov ali z njimi povezanih oseb, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na podlagi obrazložene pisne pobude inšpektorata, pristojnega za notranje zadeve, in drugih inšpekcijskih organov, pristojnih za nadzor nad delovanjem nepridobitnih organizacij.

(3) Urad ne obravnava pobude iz prvega in drugega odstavka tega člena, če v njej niso obrazloženi razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. O tem pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih pobude ni sprejel v obravnavo.

100. člen (pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora)

(1) Kadar državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo državnega tožilstva, ki mora vsebovati podatke iz sedmega odstavka 137. člena tega zakona.

(2) Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila, določena v 91. do 94. členu in poglavju o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

101. člen (obvestilo o sumljivih transakcijah)

(1) Če urad na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi v skladu s tem zakonom, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, ali v primerih iz 100. člena tega zakona, pisno obvestilo s potrebno dokumentacijo pošlje pristojnim organom.

(2) Urad v obvestilu iz prejšnjega odstavka ne navede podatkov o zavezancu in zaposlenemu pri tem zavezancu, ki je uradu prvi sporočil podatke na podlagi 69. člena tega zakona, razen če obstajajo razlogi za sum, da sta zavezanec ali njegov zaposleni storila kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, ali če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskem postopku in če predložitev teh podatkov pisno zahteva pristojno sodišče.

102. člen **(informacija o drugih kaznivih dejanjih)**

Ne glede na prvi odstavek prejšnjega člena tega zakona urad pošlje pisno informacijo s potrebno dokumentacijo pristojnim organom, tudi če na podlagi podatkov, informacij in dokumentacije, pridobljenih po tem zakonu, presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj, določenih v Kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katera je predpisana kazen zapora.

103. člen **(povratna informacija)**

(1) O končanem zbiranju in analiziranju podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi, pri katerih so bili podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivega dejanja financiranja terorizma ali so bila ugotovljena dejstva, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, urad pisno obvesti zavezanca iz 69. člena tega zakona, pobudnika iz 99. in 100. člena tega zakona ter nadzorni organ iz 153. člena tega zakona, razen če presodi, da bi to lahko škodovalo nadaljnjemu postopku.

(2) Urad zavezanca, ki na podlagi določb tega zakona sporočajo uradu sumljive transakcije, obvesti o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij.

6.3 Mednarodno sodelovanje

104. člen **(splošne določbe)**

(1) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se uporabljajo, če z mednarodno pogodbo ali neposredno uporabljivim predpisom EU ni določeno drugače.

(2) Določbe tega zakona o mednarodnem sodelovanju se nanašajo na sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami ne glede na njihov organizacijski status ter na sodelovanje z Evropsko komisijo.

(3) Sodelovanje urada s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami se nanaša na izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Sodelovanje zajema:

1. zaprosilo urada tujim finančnim obveščevalnim enotam,
2. zaprosilo tujih finančnih obveščevalnih enot uradu,
3. izmenjavo na podlagi spontane pobude urada ali tujih finančnih obveščevalnih enot.

(4) Urad sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi pristojnimi telesi EU, kadar je to potrebno za lažje usklajevanje in izmenjavo informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic, in se udeležuje zasedanj foruma finančnih obveščevalnih enot držav članic v zvezi s pomembnimi vprašanji z njihovega področja dela in sodelovanjem, ki se nanaša na:

- odkrivanje sumljivih transakcij s čezmejno razsežnostjo,
- standardizacijo izmenjave podatkov in informacij prek zaščitene, decentralizirane računalniške mreže, namenjene izmenjavi podatkov in informacij v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma med finančnimi obveščevalnimi enotami;
- skupne analize čezmejnih zadev,
- opredelitev trendov in dejavnikov, pomembnih za ocenjevanje tveganja pranja denarja in financiranja terorizma na nacionalni ravni in ravni Evropske unije.

(5) Urad lahko za namene izmenjave podatkov, informacij in dokumentacije iz tretjega odstavka tega člena s tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami sklene dogovor o sodelovanju.

(6) Pred pošiljanjem osebnih podatkov tuji finančni obveščevalni enoti urad pridobi zagotovila, da ima finančna obveščevalna enota iz države, v katero se podatki pošiljajo, urejeno ustrezno raven varstva osebnih podatkov in da jih bo uporabila samo za namene, določene s tem zakonom.

(7) Različne definicije davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah ali tretjih državah ne smejo ovirati izmenjave podatkov in informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic ali tretjih držav, kot je to mogoče v skladu z nacionalno zakonodajo.

105. člen

(zaposilo tuji finančni obveščevalni enoti za predložitev podatkov)

(1) Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma tujo finančno obveščevalno enoto pisno zaprosi za podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, ki jih potrebuje za obdelavo, analiziranje, odkrivanje in preprečevanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

(2) Če urad potrebuje podatke, informacije in dokumentacijo od zavezanca iz druge države članice, pošlje zaposilo finančni obveščevalni enoti te države članice.

(3) Zaposilo urada iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in opredelitev namena uporabe zaprosenih podatkov. Za podatke lahko zaprosi tudi, če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaprosila ni znano.

(4) Podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene na podlagi prejšnjih odstavkov, sme urad uporabiti izključno za namene, določene v tem zakonu. Brez predhodnega soglasja tuje finančne obveščevalne enote urad prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi zaproseni organ.

106. člen

(predložitev podatkov in informacij na zaposilo tuje finančno obveščevalne enote)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih

pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, predloži tuji finančni obveščevalni enoti na njeno pisno zaprosilo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Kadar tuja finančna obveščevalna enota zaprosi urad za podatke, informacije in dokumentacijo, ki se nanašajo na zavezanca s sedežem v Republiki Sloveniji, urad pri pridobivanju podatkov, informacij in dokumentacije uporabi vsa pooblastila, ki jih ima na voljo v skladu z določbami tega zakona.

(3) Zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote iz prejšnjih odstavkov mora vsebovati pomembna dejstva in okoliščine, iz katerih izhajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in iz katerih je razviden namen uporabe zaprosenih podatkov. Urad lahko odgovori na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote, tudi če predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja v času zaprosila ni znano.

(4) Urad lahko izjemoma zavrne izpolnitev zaprosila tuje finančne obveščevalne enote v naslednjih primerih:

1. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 104. člena tega zakona;

2. če bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije.

Urad tujo finančno obveščevalno enoto o zavrnitvi zaprosila pisno obvesti ter v obvestilu navede in obrazloži razloge zavrnitve.

(5) Podatke, informacije in dokumentacijo, predložene na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena, smejo tuje finančne obveščevalne enote uporabiti izključno za namene, za katere so bili posredovani. Brez predhodnega soglasja urada tuja finančna obveščevalna enota prejetih podatkov, informacij in dokumentacije ne sme pošiljati oziroma dajati na vpogled tretji osebi ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad.

(6) Soglasje za pošiljanje podatkov tretjim osebam iz prejšnjega odstavka mora urad dati v čim krajšem času in v največjem možnem obsegu. Urad lahko zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam le v naslednjih primerih:

1. če predložitev podatkov presega uporabo določil tega zakona;

2. če bi predložitev podatkov ogrozila ali utegnila ogroziti potek kazenskega postopka v Republiki Sloveniji oziroma bi lahko kakor koli drugače škodovala interesom tega postopka;

3. če bi bila predložitev podatkov nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične in pravne osebe ali Republike Slovenije;

4. če predložitev podatkov ne bi bila v skladu s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije;

5. če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe iz šestega odstavka 104. člena tega zakona.

Vsaka zavrnitev izdaje soglasja mora biti ustrezno obrazložena.

(7) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti podatke iz prvega odstavka tega člena.

107. člen
(predložitev podatkov in informacij o dejanskih lastnikih na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote države članice)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o dejanskih lastnikih predloži tuji finančni obveščevalni enoti države članice na njeno pisno zaprosilo.

(2) Urad lahko določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti podatke iz prejšnjega odstavka.

108. člen
(spontana predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti)

(1) Urad podatke, informacije in dokumentacijo o strankah, transakcijah, premoženju ali sredstvih, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki jih pridobi ali upravlja v skladu z določbami tega zakona in ki bi lahko bili pomembni za obdelavo ali analiziranje informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma v drugi državi članici ali tretji državi, pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice ali tretje države na lastno pobudo ob pogoju dejanske vzajemnosti.

(2) Če iz sporočila o sumljivih transakcijah, ki ga urad prejme na podlagi 69. člena tega zakona, izhaja, da so osebe, transakcije, premoženje ali sredstva, povezani z drugo državo članico, urad pošlje finančni obveščevalni enoti te države članice podatke iz 1., 2., 8., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona iz poglavja o mednarodnem sodelovanju.

109. člen
(povratna informacija)

(1) Urad tuji finančni obveščevalni enoti na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov iz prvega odstavka 105. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analiz, ki jo je izdelal na podlagi podatkov, prejetih od tuje finančne obveščevalne enote.

(2) Urad lahko od tuje finančne obveščevalne enote zahteva povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti predloženih podatkov iz prvega odstavka 106. člena tega zakona in informacijo o rezultatih analize, izdelane na podlagi predloženih podatkov.

110. člen
(začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančne obveščevalne enote)

(1) Urad lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, in ob pogoju dejanske vzajemnosti s pisno odredbo začasno, vendar največ za tri delovne dni ustavi transakcijo tudi na obrazloženo pisno pobudo tuje finančne obveščevalne enote in o tem obvesti pristojne organe.

(2) Urad lahko zavrne pobudo tuje finančne obveščevalne enote, če na podlagi dejstev in okoliščin, navedenih v pobudi iz prejšnjega odstavka tega člena, presodi, da niso podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma. O zavrnitvi pobude urad pisno obvesti pobudnika in navede razloge, zaradi katerih je zavrnil pobudo.

(3) V zvezi z odredbo o začasni ustavitvi transakcije po tem členu se smiselno uporabljata 96. in 97. člen tega zakona.

111. člen
(pobuda tuji finančni obveščevalni enoti za začasno ustavitev transakcije)

Urad lahko v okviru svojih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tujim finančnim obveščevalnim enotam pošlje pisno pobudo za začasno ustavitev transakcije, če presodi, da so podani utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma.

112. člen
(varni komunikacijski sistemi)

Izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije med uradom in tujimi finančnimi obveščevalnimi enotami na podlagi 104. do 111. člena tega zakona mora potekati po varnih komunikacijskih sistemih.

113. člen
(diagonalna izmenjava)

(1) Urad lahko za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(2) Urad lahko podatke, informacije in dokumentacijo na podlagi zaprosila posredno posreduje tudi tujemu organu države članice ali tretje države, pristojnemu za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov.

(3) Za izmenjavo podatkov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe iz poglavja o mednarodnem sodelovanju tega zakona.

6.4 Preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma

114. člen
(preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma)

Urad opravlja naloge, ki se nanašajo na preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, tako da:

1. pristojnim organom predlaga spremembe in dopolnitve predpisov, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma;

2. sodeluje pri sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

3. pripravlja in izdaja priporočila ali smernice za enotno izvajanje tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, pri zavezancih iz 4. člena tega zakona;
4. sodeluje pri strokovnem usposabljanju zaposlenih pri zavezancih, državnih organih, nosilcih javnih pooblastil;
5. zbira in objavi statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma;
6. na drug primeren način obvešča javnost o pojavnih oblikah pranja denarja in financiranja terorizma.

115. člen **(predložitev podatkov uradu)**

(1) Urad lahko od zavezancev iz 4. člena tega zakona, nadzornih organov iz 139. člena tega zakona ter drugih državnih organov in organizacij z javnimi pooblastili zahteva podatke:

1. iz vseh evidenc, ki so jih dolžni voditi na podlagi tega zakona;
2. o vseh poslovnih razmerjih, ki so jih sklenile s svojimi strankami, ne glede na njihovo vrsto in obliko;
3. o vseh transakcijah med njimi in njihovimi strankami;
4. o vseh transakcijah njihovih strank, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije;
5. o vseh transakcijah, ki so jih njihove stranke opravile v države članice ali tretje države;
6. o vseh transakcijah, ki so bile opravljene iz držav članic ali tretjih držav njihovim strankam v Republiko Slovenijo;
7. druge razpoložljive podatke in dokumentacijo, ki jo vodijo na podlagi drugih predpisov in ki jih urad potrebuje za namene iz tega člena.

(2) Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, navede tudi pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti podatki posredovani uradu.

(3) Podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena urad uporablja za namene izdelave operativnih in strateških analiz, ugotavljanja izpostavljenosti in izdelave ocene tveganja finančnega in nefinančnega sistema Republike Slovenije za pranje denarja in financiranje terorizma ter za ugotavljanje pojavnih oblik in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Zavezanci iz 4. člena tega zakona uradu posredujejo podatke, informacije, dokumentacijo in druge razpoložljive podatke iz prvega odstavka tega člena brezplačno v roku petnajstih dni po prejemu zahteve.

(5) Brezplačno in v roku iz prejšnjega odstavka tega člena posredujejo uradu zahtevane podatke tudi nadzorniki iz 139. člena tega zakona ter drugi državni organi in organizacije z javnimi pooblastili.

(6) Ne glede na rok iz četrtega in petega odstavka tega člena lahko urad zaradi obsežnosti dokumentacije ali drugih upravičenih razlogov subjektom iz četrtega in petega odstavka tega člena na njihovo obrazloženo pisno pobudo s pisnim obvestilom podaljša rok.

(7) Urad rezultate opravljenih strateških analiz, ugotovljenih ocen tveganj, pojavnih oblik in trendov pranja denarja objavi na svoji spletni strani, lahko pa z rezultati seznanjeni tudi Vlado v obliki posebnega ali rednega letnega poročila o delu urada.

6.5 Druge naloge

116. člen

(predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji)

(1) Urad predloži sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz svojih evidenc od 1. do 5. in od 9. do 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, ki jih sodišče, državno tožilstvo ali policija potrebujejo:

1. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali kaznivih dejanj financiranja terorizma, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek;

2. pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi, v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, če tuja finančna obveščevalna enota za takšno predložitev ni podala soglasja.

(3) Iz obrazložene pisne zahteve iz prvega odstavka mora biti razvidno, da v zvezi z osebami, transakcijami, sredstvi ali premoženjem nezakonitega izvora potekajo postopki odkrivanja, pregona ali preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma ali postopki v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje in izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Sodišče, državno tožilstvo in policija morajo vsaj enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi prejetih podatkov iz tega člena in o rezultatih preiskav ali pregledov, opravljenih na podlagi teh podatkov.

117. člen

(predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije)

(1) Urad predloži Finančni upravi Republike Slovenije podatke iz evidence iz 1. točke četrtega odstavka 136. člena, ki se nanašajo na osebe in transakcije iz 68. člena tega zakona, ki jih Finančna uprava Republike Slovenije potrebuje za namene izvajanja naslednjih nalog iz njene pristojnosti:

1. finančni nadzor;
2. finančna preiskava;
3. nadzor nad prirejanjem iger na srečo;
4. nadzor nad prijavo vnosa in iznosa gotovine na območje Evropske unije ali z območja le-te;
5. izvajanje nalog s področja carin na podlagi predpisov Evropske unije, ki urejajo medsebojno pravno pomoč med upravnimi organi držav članic.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko Finančna uprava Republike Slovenije zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišla na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepov, ki jih je sprejela na tej podlagi.

118. člen

(predložitev podatkov stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe)

(1) Urad predloži stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, podatke iz svojih evidenc iz 1. do 5. in 9. do 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, ki jih ta skupina potrebuje pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s predpisi, ki urejajo omejevalne ukrepe.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka urad stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe, ne predloži podatkov iz evidence iz 4. in 5. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona, če tuji pristojni organ za takšno predložitev ni podal soglasja.

(3) Podatke iz prejšnjega odstavka lahko stalna koordinacijska skupina zahteva le na podlagi obrazložene pisne zahteve, iz katere mora biti razvidno, da v zvezi z osebami ali transakcijami izvaja naloge iz prejšnjega odstavka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(4) Urad lahko zahtevo iz prvega in drugega odstavka zavrne, če oceni:

1. da obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij otežila ali onemogočila delovanje ali izvajanje nalog urada, ali

2. v izjemnih primerih, če bi bila predložitev podatkov očitno nesorazmerna z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembna za namene, za katere je bila zahtevana.

(5) Stalna koordinacijska skupina iz prvega odstavka tega člena mora enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, urad obvestiti o svojih ugotovitvah, do katerih je prišel na podlagi prejetih podatkov iz tega člena, in drugih ukrepov, ki jih je sprejel na tej podlagi.

119. člen

(poročanje Vladi)

Urad najmanj enkrat na leto o svojem delu poroča Vladi.

VII. POGLAVJE
NALOGE DRŽAVNIH ORGANOV IN NOSILCEV JAVNIH POOBLASTIL

120. člen
(Finančna uprava Republike Slovenije)

(1) Finančna uprava Republike Slovenije uradu najpozneje v treh dneh sporoči podatke iz četrtega odstavka 137. člena tega zakona o vsaki prijavi vnosa ali iznosa gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje.

(2) Finančna uprava Republike Slovenije podatke iz četrtega odstavka 137. člena tega zakona sporoči uradu tudi, če vnos ali iznos gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prvega odstavka tega člena ni bil prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(3) Finančna uprava Republike Slovenije sporoči uradu podatke iz petega odstavka 137. člena tudi pri vnosu oziroma iznosu ali poskusu vnosa oziroma iznosa gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če v zvezi z osebo, ki gotovino prenaša, načinom prenosa ali drugimi okoliščinami prenosa obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

121. člen
(sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi)

(1) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu pošiljati podatke o kaznivih dejanjih pranja denarja in financiranja terorizma ter o prekrških po tem zakonu.

(2) Pristojni državni organi morajo uradu tekoče pošiljati naslednje podatke, v kolikor z njimi razpolagajo:

1. datum vložitve kazenske ovadbe;
2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovađene osebe;
3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;
4. zakonsko označbo predhodnega kaznivega dejanja ter kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake predhodnega kaznivega dejanja.

(3) Državna tožilstva in sodišča morajo uradu enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto poslati naslednje podatke, v kolikor z njimi razpolagajo:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovađene osebe oziroma obdolžene osebe ali osebe, ki je vložila zahtevo za sodno varstvo v okviru postopka o prekršku;
2. opravilno številko zadeve, fazo postopka in njihovo zadnjo odločitev v posamezni fazi;
3. zakonsko označbo kaznivega dejanja ali prekrška;
4. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je bilo odrejeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasni zaseg;
5. datum izdaje in čas trajanja odredbe o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;
6. znesek sredstev ali vrednost premoženja, na katero se nanaša odredba o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi ali začasnem zasegu;

7. datum izdaje odredbe o odvzemu sredstev ali premoženja;
8. znesek odvzetih sredstev ali vrednost odvzetega premoženja.

(4) Pristojni državni organi morajo enkrat na leto, najpozneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, obvestiti urad o svojih ugotovitvah, do katerih so prišli na podlagi prejetih obvestil o sumljivih transakcijah iz 103. člena tega zakona ali informacij o drugih kaznivih dejanjih iz 104. člena tega zakona, in drugih ukrepih, ki so jih sprejeli na tej podlagi.

VIII. POGLAVJE

VARSTVO IN HRAMBA PODATKOV, STATISTIČNI PODATKI TER UPRAVLJANJE EVIDENC

8.1 Varstvo podatkov

122. člen **(prepoved razkritja)**

(1) Zavezanci in njihovi zaposleni, vključno s člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov, oziroma druge osebe, ki so jim kakor koli dostopni podatki o spodnjih dejstvih, stranki, tretji osebi ali drugemu nadzornemu organu iz točke b) do i) prvega odstavka 139. člena tega zakona, razen če ni v tem zakonu določeno drugače, ne smejo razkriti:

1. da je bil ali da bo podatek, informacija ali dokumentacija o stranki ali transakciji iz 69. člena tega zakona sporočen/-a uradu;
2. da je urad zahteval predložitev podatkov iz 91., 92., 93. in 94. člena tega zakona;
3. da je urad na podlagi 94. člena tega zakona začasno ustavil transakcijo oziroma v zvezi s tem zavezancu dal navodila, razen v primeru, ko je razkritje v skladu s četrtem odstavkom 96. člena tega zakona;
4. da je urad na podlagi 98. člena tega zakona zahteval tekoče spremljanje poslovanja stranke;
5. da urad zoper stranko ali tretjo osebo opravlja ali bo opravljal operativno analizo iz 1. točke 90. člena;
6. da je zoper stranko ali tretjo osebo uveden ali bi bil lahko uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma.

(2) Dejstva iz prvega odstavka tega člena in obvestilo o sumljivih transakcijah oziroma informacija o drugih kaznivih dejanjih iz 101. in 102. člena tega zakona ter podatki iz 116., 117. in 118. člena tega zakona morajo biti označeni in obravnavani z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

(3) O umiku oznake tajnosti iz prejšnjega odstavka odloča predstojnik urada.

(4) Prepoved razkritja dejstev iz prvega odstavka tega člena ne velja, če so podatki, informacije in dokumentacija, ki jih v skladu s tem zakonom pridobi in vodi zavezanec, potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in če predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče.

(5) Prepoved razkritja dejstev iz 1. točke prvega odstavka tega člena ne velja, če podatke iz prejšnje točke zahteva nadzorni organ iz 139. člena tega zakona zaradi nadzora nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

Obstoj dejstev iz 2. do 6. točke prvega odstavka tega člena nadzorni organi preverijo neposredno pri uradu.

(6) Kadar poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, odvrniti stranko od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu prvega odstavka tega člena.

123. člen **(razkritje podatkov v okviru skupine)**

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če so politike in postopki skupine enakovredni določbam tega zakona.

(2) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena prav tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah izvajajo politike in postopke skupine, vključno s postopki izmenjave informacij znotraj skupine, ki so enakovredni določbam iz 71., 72. in 75. člena tega zakona, in

2. da so politike in postopki skupine enakovredni določbam iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru skupine, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

- firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo;
- osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo;
- datum in čas izvedbe transakcije in
- znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Pred iznosom osebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

124. člen **(razkritje podatkov v okviru mreže)**

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo

računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, in sicer pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah.

(2) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporabi tudi v primeru, ko imajo osebe iz prejšnjega odstavka sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona.

(3) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru mreže, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

- firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo;
- osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo;
- datum in čas izvedbe transakcije in
- znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(4) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(5) Pred iznosom osebnih podatkov iz tretjega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

125. člen

(razkritje podatkov v okviru istih kategorij)

(1) Prepoved razkritja podatkov iz 1. točke prvega odstavka 122. člena tega zakona ne velja, če gre za razkritje podatkov med osebami, ki so kreditne in finančne institucije, odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe in samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev ali storitev davčnega svetovanja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. transakcija se nanaša na dve ali več navedenih oseb,
2. transakcija se nanaša na isto stranko,
3. navedene osebe imajo sedež v državi članici ali tretji državi, ki izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, enakovredne zahtevam iz tega zakona,
4. navedene osebe opravljajo istovrstno dejavnost ali pripadajo isti kategoriji poklicev in
5. zanje veljajo obveznosti glede varovanja poklicne in poslovne skrivnosti ter osebnih podatkov.

(2) Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru istih kategorij, v kateri se obdelujejo naslednji podatki:

- firma pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, za katere se opravi transakcija;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca osebe, ki za pravno osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, opravi transakcijo;

- osebno ime in datum rojstva fizične osebe, ki opravi transakcijo;
- osebno ime in datum rojstva zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, ki za fizično osebo opravi transakcijo;
- datum in čas izvedbe transakcije in
- znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija.

(3) Zavezanec evidenco iz prejšnjega odstavka brez odlašanja posreduje uradu na njegovo zahtevo.

(4) Pred iznosom osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena v tretje države zavezanec pridobi pisno zagotovilo prejemnika podatkov s sedežem v tretjih državah, da pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov kot zavezanec.

126. člen

(izjema od načela varovanja tajnosti)

(1) Pri posredovanju podatkov, informacij in dokumentacije uradu po tem zakonu za zavezanca, državni organ ali drugega nosilca javnih pooblastil, sodišče, državno tožilstvo in njihove zaposlene ne velja obveznost varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov.

(2) Zavezanci in njihovi zaposleni ne odgovarjajo za škodo, povzročeno strankam ali tretjim osebam, če v skladu z določbami tega zakona:

1. uradu predložijo podatke, informacije in dokumentacijo o svojih strankah;
2. pridobivajo in obdelujejo podatke, informacije in dokumentacijo o strankah;
3. uresničujejo odredbo urada o začasni ustavitvi transakcije ali navodilo, dano v zvezi s to odredbo;
4. uresničujejo zahtevo urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja stranke.

(3) Zaposleni pri zavezancu ne morejo biti disciplinsko ali kazensko odgovorni za kršitve obveznosti varovanja tajnih podatkov, poslovne skrivnosti, poklicne tajnosti ter zaupnih bančnih podatkov, če:

1. podatke, informacije in dokumentacijo predložijo uradu v skladu z določbami tega zakona;
2. podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljene v skladu s tem zakonom, obdelujejo zaradi preverjanja strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

127. člen

(uporaba pridobljenih podatkov)

(1) Urad, državni organi in drugi nosilci javnih pooblastil, zavezanci in njihovi zaposleni smejo podatke, informacije in dokumentacijo, ki so jih pridobili po tem zakonu, uporabljati samo za namene, določene s tem zakonom.

(2) Organi iz 116., 117. in 118. člena tega zakona smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi navedenih členov, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili pridobljeni.

(3) Obdelava podatkov, informacij in dokumentacije, ki so pridobljeni po tem zakonu, v kakršne koli druge namene, kot na primer v komercialne namene, je prepovedana.

128. člen
(obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov)

Zavezanci, ki na podlagi določb tega zakona zbirajo osebne podatke neposredno od posameznika, ga o obdelavi osebnih podatkov pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali pred izvedbo transakcije iz prvega odstavka 17. in 18. člena tega zakona obvestijo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

8.2 Hramba podatkov

129. člen
(rok hrambe podatkov pri zavezancu)

(1) Zavezanci hranijo podatke, ki so jih pridobili na podlagi 16., 17., 18., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 43., 48., 49., 50., 54., 58., 59., 60., 61., 62., 63., 68., 69., 96., 97. in 98. člena tega zakona, in pripadajočo dokumentacijo, ki se nanaša na pregled stranke in posamezne transakcije, deset let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe.

(2) Pripadajoča dokumentacija iz prejšnjega odstavka obsega kopije, zapise ali originale naslednje dokumentacije:

- uradnih dokumentov za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke,
- dokumentacije o poslovnih razmerjih in računih,
- dokumentacije o poslovni korespondenci,
- zapisov in evidenc, potrebnih za prepoznavo in sledljivost domačih ali čezmejnih transakcij,
- dokumentacije v zvezi z ugotavljanjem ozadja in namena neobičajnih transakcij in
- drugo pripadajočo dokumentacijo, ki je bila pridobljena ali je nastala pri pregledu stranke ali posamezni transakciji.

(3) Zavezanci hranijo podatke in pripadajočo dokumentacijo o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13., 76., 77. in 80. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedenih notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca.

(4) Po preteku rokov iz prejšnjih odstavkov tega člena se osebni podatki izbrišejo, razen če ni z drugim zakonom določeno drugače.

(5) V primeru prenehanja zavezanca mora organ, ki izvaja postopek prenehanja ali izvaja statusno spremembo zavezanca brez znanega naslednika, pred prenehanjem zavezanca obvestiti urad in poskrbeti za hrambo podatkov in pripadajoče dokumentacije v rokih, določenih s tem zakonom.

130. člen
(rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije)

Finančna uprava Republike Slovenije hrani podatke iz evidenc iz četrtega in petega odstavka 137. člena tega zakona 12 let od dneva, ko jih je pridobila. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

131. člen
(rok hrambe podatkov pri Banki Slovenije)

Banka Slovenije hrani podatke iz evidence iz drugega odstavka 136. člena tega zakona deset let od dneva, ko fizična ali pravna oseba preneha biti osrednja kontaktna točka. Po tem roku se podatki uničijo.

132. člen
(rok hrambe podatkov v uradu)

(1) Urad podatke in informacije iz evidenc, ki jih upravlja po tem zakonu, hrani 12 let od dneva, ko jih je pridobil, razen če drug zakon ne predvideva daljšega roka hrambe. Po tem roku se podatki in informacije uničijo.

(2) O zbranih podatkih in informacijah urad ne sme obvestiti osebe, na katero se podatki in informacije nanašajo, ali tretje osebe.

(3) Oseba, na katero se podatki in informacije nanašajo, ima pravico do vpogleda v osebne podatke oziroma do njihovega prepisa, izpisa ali kopije:

- za evidence iz 1., 2., 3., 4., 5. in 12. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona po osmih letih od dneva, ko so bili podatki pridobljeni;
- za evidence iz 6., 7., 8., 9., 10. in 11. točke četrtega odstavka 136. člena tega zakona po pravnomočnosti sodbe ali druge odločbe za kaznivo dejanje ali prekršek oziroma po zastaranju kazenskega pregona oziroma takoj po dokončni odločitvi pristojnega organa, da ne bo ukrepal zoper osebo, na katero se podatki in informacije nanašajo.

8.3 Statistični podatki

133. člen
(zbiranje statističnih podatkov urada)

Urad za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbira statistične podatke o:

- številu, velikosti in pomembnosti posameznih skupin zavezancev,
- številu sporočenih sumljivih transakcij, ki so mu bile poslane v skladu s tem zakonom,
- številu obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posređoval pristojnim organom,
- številu in deležu sumljivih transakcij, na podlagi katerih so bili uvedeni ukrepi iz pristojnosti policije, tožilstva ali sodišča,
- številu prejetih, zavrnjenih in odgovorjenih zaprosil tujih finančnih obveščevalnih enot.

134. člen
(zbiranje statističnih podatkov drugih državnih organov)

(1) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi za namen priprave nacionalne ocene tveganja in preverjanja učinkovitosti sistema preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma na letnem nivoju zbirajo statistične podatke o:

1. številu oseb, zoper katere poteka kriminalistična preiskava za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
2. številu oseb, zoper katere je vložena kazenska ovadba za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
3. številu oseb, zoper katere je uvedena preiskava,
4. številu oseb, obtoženih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
5. številu oseb, obsojenih za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma,
6. vrsti predhodnega kaznivega dejanja za kaznivo dejanje pranja denarja ali kaznivo dejanje financiranja terorizma, če je podatek na voljo,
7. vrednosti zavarovanega, zaseženega ali odvzetega nezakonitega premoženja v eurih.

(2) Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi uradu enkrat na leto, najkasneje do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka.

135. člen
(objava statističnih podatkov)

Urad najmanj enkrat na leto objavi in pošlje Evropski komisiji statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma iz 133. in 134. člena tega zakona.

8.4 Upravljanje evidenc

136. člen
(upravljanje evidenc)

(1) Zavezanci upravljajo naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz 17. in 18. člena tega zakona;
2. evidence sporočenih podatkov uradu iz 68. in 69. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije upravlja evidenco o kontaktnih točkah iz 73. člena tega zakona.

(3) Finančna uprava republike Slovenije upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidenco o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje iz prvega in drugega odstavka 120. člena tega zakona;
2. evidenco o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma iz tretjega odstavka 120. člena tega zakona.

(4) Urad upravlja naslednje evidence podatkov:

1. evidence podatkov o osebah in transakcijah iz 68. in 69. člena tega zakona;
2. evidenco o prejetih pobudah iz 99. in 100. člena tega zakona;
3. evidenco obvestil in informacij iz 101. in 102. člena tega zakona;
4. evidenco mednarodnih zaprosil iz 105. in 106. člena tega zakona;
5. evidenco o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 105., 106., 107. in 108. člena tega zakona;
6. evidenco o dostopu do podatkov iz 116. člena tega zakona;
7. evidenco o dostopu do podatkov iz 117. člena tega zakona;
8. evidenco o dostopu do podatkov iz 118. člena tega zakona.
9. evidenco o kaznivih dejanjih iz 121. člena tega zakona;
10. evidenco o prekrških iz 121. člena tega zakona;
11. evidenco o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah in izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora iz 152. člena tega zakona;
12. evidenco o sporočenih dejstvih iz 153. člena tega zakona.

(5) Poslovni subjekti upravljajo evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih iz 35., 36. in 37. člena tega zakona.

(6) Za namen izvajanja 87. člena tega zakona lahko urad brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje podatke, vključno z osebnimi podatki, iz zbirk podatkov, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblaščen organi in organizacije, in sicer iz zbirk podatkov naslednjih upravljavcev:

1. Ministrstva za notranje zadeve:
 - podatke iz centralnega registra prebivalstva (osebno ime, EMŠO, državljanstvo, davčna številka, stalno ali začasno prebivališče, država bivanja, naslov za vročanje, zakonski stan, oče, mati, zakonec, otrok, sprememba osebnega imena, odvzem in vrnitev poslovne sposobnosti, datum smrti, podatke o izdanem dovoljenju za prebivanje tujca,
 - podatke o gospodinjstvu iz evidence gospodinjstev (osebno ime in EMŠO oseb v skupnem gospodinjstvu, podatek o nosilcu gospodinjstva in razmerju do nosilca gospodinjstva);
2. Ministrstva za infrastrukturo:
 - podatke o lastništvu vozila in o vozilu iz evidence registriranih motornih vozil in priklopnih vozil (datum prve registracije vozila, podatke o lastniku, podatke o osebi, na katero je vozilo registrirano, pa ni lastnik vozila, podatke o vozilu);
3. Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije:
 - podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter podatke o zavarovalnem času), in uživalcih pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki jih izplačuje Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (o vrsti, višini, datumu izplačila in datumu upravičenosti do posamezne pravice);
4. Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije:
 - podatke o zavarovancih, vključenih v obvezno zdravstveno zavarovanje (podlaga za zavarovanje, datum prijave in odjave v obvezno zdravstveno zavarovanje), ter podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;
5. Finančna uprava Republike Slovenije:
 - podatke o dohodkih, ki so navedeni v letni odmeri za dohodnino
 - podatke o odmeri davka na dodano vrednost iz mesečnih obračunov davka na dodano vrednost,
 - podatke o odmeri davka od dohodkov pravnih oseb iz obračuna davka od dohodkov pravnih oseb,
 - podatke iz obračuna akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti,

- podatke o odmeri davka na promet nepremičnin,
- podatke o vodenju postopkov davčnega nadzora,
- podatke o vodenju postopkov davčnih preiskav,
- podatke o številkah TRR oseb v tujini
- podatke iz davčnega registra (subjekt vpisa v sodni register, fizična osebe s stalnim prebivališčem ali začasnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, samostojni podjetnik posameznik, druga pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost in je vpisana v drug register oziroma drugo predpisano evidenco na območju Republike Slovenije, pravna ali fizična oseba, ki nima sedeža ali druge registrirane oblike v Republiki Sloveniji in opravlja dejavnost na območju Republike Slovenije, združenje oseb po tujem pravu, ki je brez pravne osebnosti, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, druge osebe, vpisane v davčni register);

6. Geodetske uprave Republike Slovenije:

- podatke o vrednosti nepremičnin (posplošena tržna vrednost po predpisu, ki ureja množično vrednotenje nepremičnin iz registra nepremičnin),
- podatke o vrsti nepremičnine (dejanska raba parcele iz zemljiškega katastra, dejanska raba stavb in delov stavb iz katastra stavb),
- podatke o površini stanovanja;

7. Uprave Republike Slovenije za pomorstvo:

- podatke o lastništvu vodnih plovil posamezne osebe ter o vodnem plovilu;

8. okrajnih sodišč:

- podatke o lastništvu nepremičnin ter drugih stvarnih pravicah na nepremičninah posamezne osebe;

9. klirinško depotne družbe:

- računalniški izpis podatkov, vpisanih v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev, ki se nanašajo na posameznega imetnika nematerializiranih vrednostnih papirjev;

10. Slovenskega informacijskega sistema bonitet (SISBON):

- podatke o vrsti posla (osebni računi z odobrenim izrednim limitom, izredni limit, posojila, kreditne kartice, poročila drugim, druge terjatve), datumu sklenitve posla, oznaki valute, znesku ob odobritvi, znesku anuitete ali obroka, vrsti anuitete ali obroka, odplačilni dobi v mesecih, podatke o moratoriju, podatke o poslovnih dogodkih, ki vplivajo na potek posla (odplačilo dolga, predčasno odplačilo, sprememba odplačilne dobe, sprememba obroka), podatke o poslovnih dogodkih, ki niso skladni s pogodbo (odpoved posla zaradi neplačila dolga, neplačan zapadli dolg, blokiranje, deblokiranje);

11. Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJ PES):

- podatke o poslovnih subjektih, njihovih ustanoviteljih in zastopnikih vključno z vsemi spremembami (datum vpisa in izbrisa, matična številka, davčna številka, firma ali ime, sedež, osebno ime oziroma firma, sedež in naslov oziroma naslov stalnega ali začasnega prebivališča, EMŠO ali matična številka, davčna številka),
- podatke o vrednosti lastniških deležev (matična številka zasebnika ali pravne osebe, datum vpisa in izbrisa v Poslovni register Slovenije, pravnoorganizacijska oblika, davčna številka zasebnika ali pravne osebe, znesek osnovnega kapitala, lastniški delež osebe v gospodarski družbi ali zadrugi),
- podatek o višini dobička zasebnikov in pravnih oseb,
- podatek o številki transakcijskega računa,
- podatek o statusu računa (odprt, zaprt),
- datum zaprtja računa.

(7) Urad dostopa do pisnih in grafičnih podatkov iz zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka z neposredno računalniško povezavo, če tehnične možnosti to omogočajo.

(8) Za namen izvajanja drugega odstavka 87. člena tega zakona se evidence iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko povezujejo med seboj in z evidencami iz šestega odstavka tega člena.

(9) Za medsebojno povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena se lahko uporablja davčno številko ali EMŠO, matično številko ter evidenčno oznako, določeno s strani urada.

(10) Za povezovanje evidenc iz tretjega in četrtega odstavka tega člena z evidencami iz šestega odstavka tega člena se za osebne podatke uporablja davčna številka ali EMŠO ali matična številka poslovnega subjekta.

137. člen **(vsebina evidenc)**

(1) V evidencah o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 16. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka:
 - pravne osebe,
 - samostojnega podjetnika posameznika ali
 - posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost,ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo oziroma za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcija;
2. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta:
 - fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo, oziroma fizične osebe, za katero se sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcija;
 - zakonitega zastopnika pravne osebe, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,
 - pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo,
 - pooblaščenec osebe, ki za pravno osebo ali drugo osebo civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona sklene poslovno razmerje ali opravi transakcijo;
3. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča ter datum in kraj rojstva fizične osebe, ki vstopi v igralnico oziroma igralni salon, kateri je izplačan dobiček ali ki vplača stavo iz 3. točke prvega odstavka 17. člena, ali fizične osebe, ki pristopi k sefu;
4. namen in predvidena narava poslovnega razmerja, vključno z informacijo o dejavnosti stranke;
5. datum sklenitve poslovnega razmerja oziroma datum in čas vstopa v igralnico oziroma igralni salon ali pristopa k sefu;
6. datum in čas izvedbe transakcije;
7. znesek transakcije in valuta, v kateri se opravi transakcija;
8. namen transakcije ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča oziroma firma in sedež osebe, ki ji je transakcija namenjena, in država, v katero je izvršena transakcija;
9. način izvedbe transakcije;
10. podatki o izvoru premoženja in sredstev, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja ali transakcije;
11. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež ter matična številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

12. podatki o transakciji, sredstvih in premoženju, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, vrsta sredstev in premoženja, vrednost sredstev in premoženja, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

13. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

14. Za dejanske lastnike iz 35., 36., 37., 38., 39. in 40. člena tega zakona:

a) osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

b) v primeru iz točke b prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava;

15. naziv druge osebe civilnega prava iz 5. točke 3. člena tega zakona ter osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva ter davčna številka ali EMŠO člana.

(2) V evidencah o sporočenih podatkih uradu, ki jih upravljajo zavezanci, se za namen izvajanja 68. in 69. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(3) V evidencah o kontaktnih točkah, ki jih upravlja Banka Slovenije, se za namen izvajanja 73. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe, ki je imenovana kot osrednja kontaktna točka.

(4) V evidencah o prijavljenih in neprijavljenih vnosih in iznosih gotovine v vrednosti 10.000 eurov ali več pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije, se za namen izvajanja prvega in drugega odstavka 120. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki vnaša ali iznaša gotovino prek meje Evropske unije;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO in državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;

3. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO in državljanstvo fizične osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;

4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;

6. kraj, datum in čas prehoda meje Evropske unije;

7. podatek o tem, ali je bil vnos ali iznos gotovine prijavljen Finančni upravi Republike Slovenije.

(5) V evidencah, ki jih upravlja Finančna uprava Republike Slovenije o vnosih oziroma iznosih ali poskusih vnosov oziroma iznosov gotovine pri vstopu v Evropsko unijo ali izstopu iz nje v znesku, ki je nižji od 10.000 eurov, če obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, se za namen izvajanja tretjega odstavka 120. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta fizične osebe, ki vnaša oziroma iznaša ali poskuša vnesti oziroma iznesti gotovino prek meje Evropske unije;

2. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter državljanstvo fizične osebe, za katero se opravlja vnos ali iznos gotovine prek meje Evropske unije;

3. firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka pravne osebe oziroma osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter državljanstvo fizične osebe, ki je nameravani prejemnik gotovine;

4. znesek, valuta in vrsta gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
5. izvor in namen uporabe gotovine, ki se vnaša ali iznaša prek meje Evropske unije;
6. kraj, datum in čas prehoda ali poskusa prehoda prek meje Evropske unije;
7. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

(6) V evidencah o podatkih o osebah in transakcijah, prejetih na podlagi 68. in 69. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. člena tega zakona obdelujejo podatki iz prvega odstavka tega člena.

(7) V evidencah o prejetih pobudah iz 99. in 100. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebne dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali razlogi za uvedbo postopka odvzema premoženja nezakonitega izvora.

(8) V evidencah o obvestilih in informacijah iz 101. in 102. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebne dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, v zvezi s katero je urad poslal obvestilo ali informacijo;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo razlogi za sum pranja denarja (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. podatki o predhodnem kaznivem dejanju;

4. podatki o organu, ki mu je bilo poslano obvestilo ali informacija.

(9) V evidencah mednarodnih zaprosil iz 105. in 106. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebne dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, na katere se zaprosilo nanaša;

2. ime države in naziv zaprosenega organa oziroma organa, ki je izdal zaprosilo.

(10) V evidencah o iznesenih osebnih podatkih iz države iz 105., 106., 107. in 108. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebne dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, katere podatki se iznašajo iz države;

2. ime države in naziv organa, h kateremu se podatki iznašajo.

(11) V evidencah o kaznivih dejanjih iz 121. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka ovađene osebe oziroma obdolžene osebe, ali osebe, v zvezi s katero je bilo određeno začasno zavarovanje zahtevka za odvzem premoženjske koristi;

2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake kaznivega dejanja;

3. faza postopka, v kateri je zadeva ter zakonska označba kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnega kaznivega dejanja in kaznivega dejanja financiranja terorizma;

4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(12) V evidencah o prekrških iz 121. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namene, ki jih opredeljuje zakon, ki ureja prekrške, ter za namen centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO oziroma firma, naslov, sedež, matična številka in davčna številka osebe, zoper katero teče postopek o prekršku po tem zakonu pred prekrškovnim organom ali pred sodiščem;

2. kraj, čas in način storitve dejanja, ki ima znake prekrška;

3. faza postopka, v kateri je zadeva, in zakonska označba prekrška;

4. znesek odvzetega denarja ali vrednost premoženja nezakonitega izvora in datum odvzema.

(13) V evidencah, ki jih upravlja urad, o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih, ki jih v zvezi z zaznanimi kršitvami sprejmejo nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, se za namen izvajanja 152. člena tega zakona obdelujejo:

1. podatki o zavezancu fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, pa datum in kraj rojstva ter naslov stalnega in začasnega prebivališča);

2. podatki o zavezancu pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

3. kraj in čas opravljanja nadzora;

4. predmet nadzora;

5. ugotovitve;

6. podatki o određenih ukrepih nadzora;

7. podatki o kršitelju fizični osebi (osebno ime, enotna matična številka občana, če je fizična oseba tujec, datum in kraj rojstva, državljanstvo in naslov stalnega in začasnega prebivališča fizične osebe, za odgovorno osebo pravne osebe pa tudi zaposlitev ter dela in naloge, ki jih opravlja);

8. podatki o kršitelju pravni osebi (ime, sedež in matična številka);

9. pravilna številka in datum izdaje odločbe o prekršku;

10. datum pravnomočnosti odločbe o prekršku;

11. zakonska označba prekrška;

12. opis kršitve.

(14) V evidencah o sporočenih dejstvih iz 153. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namen izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero obstajajo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis dejstev, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

(15) V evidencah o predložitvi podatkov iz 116., 117. in 118. člena tega zakona, ki jih upravlja urad, se za namene izvajanja 87. in 113. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum in kraj rojstva, davčna številka ali EMŠO, državljanstvo ter številka, vrsta in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta oziroma firma, naslov, sedež, matična številka ter davčna številka osebe, v zvezi s katero so sodišče, državno

tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada;

2. podatki o transakciji, v zvezi s katero so sodišče, državno tožilstvo, policija, Finančna uprava Republike Slovenije ali organ, pristojen za uvedbo ali izvajanje omejevalnih ukrepov, dostopali do podatkov urada (znesek, valuta, datum ali obdobje opravljanja transakcij);

3. opis okoliščin in razlogov za predložitev podatkov urada ter namena uporabe zahtevanih podatkov.

(16) V evidencah o dejanskih lastnikih, ki jih upravljajo poslovni subjekti, se za namene izvajanja 35., 36. in 37. člena tega zakona obdelujejo naslednji podatki:

1. osebno ime, naslov stalnega in začasnega prebivališča, datum rojstva, državljanstvo ter višina lastniškega deleža ali drug način nadzora;

2. v primeru iz točke b prvega odstavka 37. člena tega zakona podatek o kategoriji oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.

(17) Ne glede na prejšnje odstavke evidence iz 136. člena tega zakona ne obsegajo podatka o matični številki ali davčni številki, kadar gre za nerezidenta in če matična številka ali davčna številka nerezidentu ni bila dodeljena.

138. člen

(evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov, informacij in dokumentacije)

(1) Zavezanec mora voditi ločeno evidenco o dostopu nadzornih organov iz 139. člena do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena tega zakona.

(2) Evidenca iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje podatke:

1. naziv nadzornega organa;
2. osebno ime pooblaščenih uradnih oseb nadzornega organa, ki je v opravila pogled;
3. datum in ura vpogleda v podatke;
4. podatek, informacija in dokumentacija, do katere je dostopal nadzorni organ.

(3) O vsakem dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov iz prvega odstavka tega člena mora zavezanec najpozneje v treh delovnih dneh od vpogleda v te podatke pisno obvestiti urad.

IX. POGLAVJE NADZOR

9.1 Nadzorni organi

139. člen (nadzorni organi in njihovo ukrepanje)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo v okviru svojih pristojnosti:

- a) urad,
- b) Banka Slovenije,
- c) Agencija za trg vrednostnih papirjev,
- d) Agencija za zavarovalni nadzor,
- e) Finančna uprava Republike Slovenije,
- f) Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
- g) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo,
- h) Odvetniška zbornica Slovenije in
- i) Notarska zbornica Slovenije.

(2) Če nadzorni organ iz prvega odstavka tega člena pri opravljanju nadzornih nalog ugotovi kršitve iz 163., 164., 165., 166., 167., 168., 169. in 170. člena tega zakona, ima pravico in dolžnost:

- 1. odrediti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga sam določi;
- 2. izvesti postopke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške;
- 3. predlagati pristojnemu organu sprejetje ustreznih ukrepov;
- 4. odrediti druge ukrepe in dejanja, za katere je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

(3) Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa iz prvega odstavka tega člena, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in po predpisih, ki so sprejeti na njegovi podlagi.

140. člen (nadzor in ocena tveganja)

(1) Pri nadzoru nad zavezanci iz 4. člena tega zakona se uporabi pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena pri načrtovanju pogostosti, obsega in intenzivnosti ter izvajanju nadzora upoštevajo:

- podatke o ugotovljenih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja,
- podatke o specifičnih nacionalnih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami,
- podatke o tveganju posameznih zavezancev in druge razpoložljive podatke in
- pomembne dogodke ali spremembe v zvezi z upravljanjem in vodenjem zavezanca ter spremembo dejavnosti.

(3) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevajo tudi smernice evropskih nadzornih organov.

(4) Urad ostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev glede na informacije in podatke, s katerimi razpolaga urad, ter glede na opravljene strateške in operativne analize.

141. člen **(splošne pristojnosti urada)**

(1) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

(2) Urad opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona z zbiranjem in preverjanjem podatkov, informacij in dokumentacije, ki jih pridobi na podlagi tega zakona.

(3) Zavezanci uradu pisno posredujejo podatke, informacije in dokumentacijo v zvezi z opravljanjem svojih nalog po tem zakonu ter druge podatke, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora, in sicer brez odlašanja, najpozneje pa v osmih dneh od prejema zahteve.

(4) Urad lahko od državnih organov in nosilcev javnih pooblastil zahteva vse podatke, informacije in dokumentacijo, ki jo potrebuje pri izvajanju nadzora po tem zakonu in pri vodenju postopka o prekršku.

9.2 Inšpekcijski nadzor urada

142. člen **(pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru)**

(1) Poleg nadzora, ki ga izvajajo nadzorni organi v skladu s 140. in 141. členom tega zakona, inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona in drugih predpisov s področja odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma izvaja urad na kraju samem in zunaj njega.

(2) Urad v okviru poročila iz 119. člena tega zakona Vladi poroča tudi o svojem delu s področja inšpekcijskega nadzorstva.

143. člen **(inšpektor za preprečevanje pranja denarja)**

Naloge inšpekcijskega nadzora urada opravljajo uradne osebe. Uradne osebe po tem zakonu so inšpektorji za preprečevanje pranja denarja.

144. člen
(uporaba zakona)

Inšpektor za preprečevanje pranja denarja samostojno opravlja naloge nadzora po tem zakonu, vodi postopke ter izdaja odločbe in sklepe v upravnem in prekrškovnem postopku.

145. člen
(službena izkaznica)

(1) Inšpektor pooblastilo za opravljanje inšpekcijskih nalog izkazuje s službeno izkaznico, ki jo izda minister, pristojen za finance.

(2) Obliko izkaznice in postopek za njeno izdajo predpiše minister, pristojen za finance, če poseben zakon ne določa drugače.

146. člen
(pooblastila inšpektorja)

(1) Poleg pooblastil, ki jih določa zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor, ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri fizični ali pravni osebi pravico:

- vstopiti in pregledati prostore, zemljišča in prevozna sredstva (v nadaljnjem besedilu: prostori) na sedežu zavezancev in na drugem kraju;
- pregledovati notranje akte, poslovne knjige, pogodbe, listine, poslovno korespondenco, evidence in druge podatke ter dokumentacijo, ki se nanašajo na poslovanje zavezanca in izvajanje ukrepov za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma, ne glede na nosilec, na katerem so zapisani ali shranjeni (v nadaljnjem besedilu: poslovne knjige in druga dokumentacija);
- odvzeti ali pridobiti kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije v kakršni koli obliki z uporabo fotokopirnih sredstev ter računalniške opreme zavezanca ali urada; če zaradi tehničnih razlogov ni mogoče narediti kopij z uporabo fotokopirnih sredstev in računalniške opreme zavezanca ali urada, lahko inšpektor odnese poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas, potreben, da se naredijo kopije; o tem naredi uradni zaznamek;
- zapečatiti vse poslovne prostore ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za čas trajanja nadzora in v obsegu, potrebnem za njegovo izvedbo;
- zaseči predmete ter poslovne knjige in drugo dokumentacijo za največ 20 delovnih dni;
- zahtevati od katerega koli predstavnika ali predstavnice (v nadaljnjem besedilu: predstavnik) ali osebe, zaposlene pri zavezancu, ustno ali pisno pojasnilo dejstev ali dokumentov, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ter o tem sestaviti zapisnik; če inšpektor zahteva pisno pojasnilo, določi rok, v katerem mora biti posredovano;
- pregledati listine, s katerimi se lahko ugotovi istovetnost oseb;
- opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom nadzora.

(2) Zavezanec mora inšpektorju omogočiti dostop do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ter ne sme kakorkoli ovirati opravljanja inšpekcijskega nadzora, razen če gre za uveljavljanje odvetniške zaupnosti. Na zahtevo inšpektorja mora zavezanec zagotoviti pogoje za delo v prostorih zavezanca.

(3) Pri izvajanju pooblastil inšpektorja za preprečevanje pranja denarja iz prvega odstavka tega člena mora biti spoštovano načelo sorazmernosti. Inšpektor pri izvrševanju svojih pooblastil in

izrekanju ukrepov v razmerju do zavezanca ne sme preseči tistega, kar je nujno potrebno za izpolnitev ciljev tega zakona. pri izbiri več možnih pooblastil in ukrepov inšpektor izbere tiste, ki so za zavezanca ugodnejši, če se s tem doseže namen zakona. V dvomu odloči v korist zavezanca.

(4) Inšpektor za preprečevanje pranja denarja predhodno obvesti Odvetniško zbornico Slovenije o okvirnem terminu in lokaciji nameravanega opravljanja inšpekcijskega nadzora z namenom zagotovitve navzočnosti njihovega predstavnika pri inšpekcijskem nadzoru.

(5) Odvetnik, pri katerem se opravlja inšpekcijski nadzor, in odvetniška družba, pri kateri se opravlja inšpekcijski nadzor, imata pravico zahtevati, da se inšpekcijski nadzor opravi v navzočnosti predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije. Do njegovega prihoda se vsa dejanja v inšpekcijskem nadzoru prekinejo, vendar ne več kot za dve uri od trenutka, ko odvetnik ali odvetniška družba zahtevata njegovo navzočnost. Po preteku tega roka se nadzor nadaljuje brez njegove navzočnosti.

(6) Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pri odvetniku ali odvetniški družbi ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pravico izvajati pooblastila iz prvega odstavka tega člena, razen v kolikor bi z izvajanjem pooblastil posegel v odvetniško zaupnost.

(7) Odvetnik, odvetniška družba oziroma predstavnik Odvetniške zbornice Slovenije, če je navzoč, imajo v inšpekcijskem postopku pravico ugovarjati vpogledu v podatke in listine oziroma njihovemu zasegu, da zavarujejo odvetniško zaupnost. V primeru ugovora se postopek nadaljuje s smiselno uporabo določb zakona, ki ureja kazenski postopek.

147. člen **(oviranje nadzora)**

Če zavezanec ne dovoli vstopa v prostore ali ga ovira ali ne dovoli dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije ali ga ovira ali kako drugače ovira opravljanje inšpekcijskega nadzora ali če se to utemeljeno pričakuje, lahko inšpektor vstopi v prostore ali dostopa do poslovnih knjig ali druge dokumentacije proti volji zavezanca ob pomoči policije, razen če je zavezanec odvetnik ali odvetniška družba. Stroške vstopa ali dostopa in morebitno škodo krije zavezanec.

148. člen **(zapisnik)**

(1) O opravljenem inšpekcijskem nadzoru inšpektor sestavi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o:

- začetku in zaključku oziroma trajanju inšpekcijskega pregleda,
- zavezancu,
- ugotovljenem dejanskem stanju
- izjavah oseb, navzočih pri inšpekcijskem pregledu,
- zasegu dokumentacije,
- pooblaščenim uradni osebi, ki opravlja pregled, ter o drugih osebah, prisotnih pri pregledu.

(2) Za potrebe vodenja postopka o prekrških zapisnik iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi podatke v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, zlasti pa:

- podatke o kršitelju: osebno ime, enotna matična številka občana oziroma datum in kraj rojstva, državljanstvo, prebivališče oziroma ime, sedež in matična številka pravne osebe, zaposlitev odgovorne osebe,
- kraj in čas storitve prekrška,
- pravno opredelitev prekrška.

149. člen (odločba)

(1) Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor pristojnost z odločbo zavezancu odrediti, da z dejanjem, opustitvijo dejanja oziroma z aktom v roku, ki ga določi inšpektor, zagotovi izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti.

(2) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka je dovoljena pritožba v 15 dneh od njene vročitve. Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Zavezanec mora inšpektorju poročati o izvršitvi odločbe v osmih dneh po poteku posameznega roka za njeno izvršitev.

150. člen (pritožbeni organ)

O pritožbi zoper odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena odloča ministrstvo, pristojno za finance.

9.3 Pristojnosti drugih nadzornih organov

151. člen (drugi nadzorni organi)

(1) Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 15., 16. in 20.d) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(2) Agencija za trg vrednostnih papirjev v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 1., 2., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah. Pri zavezancih iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona opravlja nadzor samo v delu, ki se nanaša na storitve in dejavnost investicijskega bančništva zavezanca in za katerega se uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov. Nadzor lahko opravlja samostojno ali v sodelovanju z Banko Slovenije.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 11., 12., 13., 14., 20.i) in 20.j) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(4) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(5) Finančna uprava Republike Slovenije v skladu s svojimi pooblastili opravlja nadzor nad izvajanjem prepovedi sprejemanja plačil za blago in opravljene storitve v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov, pri pravnih in fizičnih osebah iz 67. člena tega zakona.

(6) Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 19., 20.a), 20.b), 20.h), 20.n) in 20.r) točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(7) Agencija za javni nadzor nad revidiranjem in Slovenski inštitut za revizijo v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravljata nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri zavezancih iz 17. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona in drugih osebah.

(8) Odvetniška zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri odvetnikih in odvetniških družbah ter drugih osebah.

(9) Notarska zbornica v skladu s pooblastili, določenimi po tem in drugih zakonih, opravlja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona pri notarjih in drugih osebah.

(10) Nadzorni organi iz tega člena morajo drugemu nadzornemu organu na njegovo zahtevo predložiti vse potrebne informacije, ki jih potrebuje za opravljanje nadzornih nalog.

9.4 Sporočanje podatkov v zvezi z nadzorom

152. člen (sporočanje kršitev in ukrepov)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona brez odlašanja pisno obvestijo urad o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke iz trinajstega odstavka 137. člena tega zakona.

(3) Nadzorni organ, ki je zaznal kršitev, o svojih ugotovitvah oziroma nepravilnostih obvešča še druge nadzorne organe, če so pomembne za njihovo delo.

(4) Zaradi centralizacije in analize vseh podatkov v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma morajo nadzorni organi poslati uradu tudi izvod odločbe, izdane v postopku o prekršku, ter odločbe ali odredbe, s katero so odrejeni drugi ukrepi.

153. člen (sporočanje dejstev)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona, ki pri izvajanju nadzora po tem zakonu ali pri izvajanju dejavnosti ali poslov, ki jih opravljajo v skladu s pristojnostmi, določenimi v drugih zakonih, ugotovijo ali odkrijejo dejstva, ki so ali bi bila lahko povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem brez odlašanja pisno obvestijo urad.

(2) Na podlagi sporočenih dejstev iz prvega odstavka tega člena lahko urad, če tako presodi, začne z zbiranjem in analiziranjem podatkov, informacij in dokumentacije, in sicer v skladu s svojimi pooblastili, določenimi v tem zakonu.

9.5 Izdajanje priporočil in smernic

154. člen (izdajanje priporočil in smernic)

Da bi zagotovili enotno izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov pri zavezancih, nadzorni organi iz 139. člena tega zakona samostojno ali v sodelovanju z drugimi nadzornimi organi izdajo priporočila ali smernice v zvezi z izvajanjem posameznih določb tega zakona pri zavezancih iz 4. člena tega zakona.

155. člen (nacionalno sodelovanje)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si prizadevajo za učinkovitost ukrepov in nadzora v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks in v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov in nadzora.

9.6 Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic, tretjih držav in evropskimi nadzornimi organi

156. člen (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo z organi držav članic, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

157. člen (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav)

(1) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo z organi tretjih držav, ki so pristojni za nadzor na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in tretjih državah, v katerih nimajo sedeža.

(2) Urad in drugi nadzorni organi iz 139. člena tega zakona sodelujejo s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav – zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad zavezanci.

(3) Sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav je možno, če so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnih standardov ali drugim predpisom.

158. člen **(sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi)**

(1) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor evropskim nadzornim organom zagotovijo vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njihovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

9.7 Sistem obveščanja o kršitvah

159. člen **(interni sistem obveščanja o kršitvah)**

(1) Zavezanec vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, ki zaposlenim in osebam v primerljivem položaju omogoča, da prek neodvisnih in anonimnih poročevalskih linij interno prijavijo kršitve določb tega zakona.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, ki so sorazmerni z naravo in velikostjo zavezanca.

(3) Kadar je identiteta prijavitelja kljub določbi prvega odstavka tega člena zavezancu razkrita, mora zavezanec zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo o kršitvah, obravnavajo kot zaupni v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zavezanec teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja prijavitelja, razen ko je razkritje identitete prijavitelja nujno za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka.

160. člen **(sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)**

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona vzpostavijo učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona.

(2) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotovijo:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,
2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav,
3. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper zavezanca, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Podatkov iz 3. točke prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja prijavitelja in domnevnega kršitelja, razen ko je razkritje njune identitete v skladu z zakonom nujna za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka. Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ne smejo zavezancu, zoper katerega je prijava podana, ali tretjim osebam razkriti podatkov o prijavitelju ali domnevnemu kršitelju. Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona si morajo prizadevati, da se pri

ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete prijavitelja in domnevnega kršitelja.

9.8 Razkritja v zvezi z nadzorom

161. člen (razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objavijo informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju in zavezancu za izvedbo ukrepa:
 - naziv in sedež pravne osebe ali
 - osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi ali naravi odrejenega ukrepa:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona oziroma narekujejo izvedbo odrejenega ukrepa,
 - naravo ugotovljenih kršitev oziroma vrsto pomanjkljivosti, zaradi katerih je bil odrejen ukrep;
3. izrek odločbe, s katero je postopek pravnomočno končan;
4. o morebitni odpravi kršitve ali izvedbi odrejenega ukrepa.

(3) Ko postane odločba, s katero je ugotovljena kršitev, odrejen ukrep ali izrečen prekršek, pravnomočna in je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa z njo seznanjen, se informacije iz drugega odstavka tega člena javno objavijo na spletnih straneh nadzornih organov iz 139. člena in so na spletni strani dostopne pet let po objavi. Namen javne objave informacij iz prejšnjega odstavka je v preprečevanju kršitev zakonskih določb in s tem večje pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij in integritete poslovnega okolja, ter obveščanju zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu, na področju predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredujejo pristojnim evropskim nadzornim organom.

162. člen (razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena lahko nadzorni organi iz 139. člena tega zakona odločijo, da se informacije o identiteti kršitelja in zavezanca za izvedbo ukrepa ne objavijo, če:

1. je ukrep nadzora ali sankcija izrečena zaradi lažjih kršitev iz 165. člena tega zakona ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja oziroma zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka.

(2) Če nadzorni organi iz 139. člena tega zakona ob izdaji odločbe ocenijo, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izrečejo ukrepe nadzora, odločijo tudi, da se:

- identiteta kršitelja ne objavi ali
- se objava identitete kršitelja začasno zadrži in se navedejo roki za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati.

X. POGLAVJE KAZENSKE DOLOČBE

163. člen (najtežje kršitve)

- (1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če ne izdela ocene tveganja oziroma ne določi ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti in upošteva dejavnike geografskega tveganja ali če ne opravi ustrezne ocene o vplivu sprememb poslovnih procesov na izpostavljenost tveganju (drugi in šesti odstavek 13. člena tega zakona);
 2. če ne izvaja ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kljub oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo povečano tveganje (drugi odstavek 14. člena tega zakona);
 3. če ne vzpostavi učinkovitih politike, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj (prvi odstavek 15. člena tega zakona);
 4. če ne opravi pregleda stranke (prvi odstavek 17. člena, prvi odstavek 18. člena in četrti odstavek 22. člena tega zakona);
 5. če s stranko sklene poslovno razmerje, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (prvi odstavek 19. člena tega zakona);
 6. če opravi transakcijo, ne da bi pred tem izvedla predpisane ukrepe (20. člen tega zakona);
 7. če urada še pred trženjem produkta (tretji odstavek 22. člena tega zakona) ne obvesti o nameravani delni opustitvi pregleda stranke ter obvestilu ne priloži dokumentacije o izpolnjevanju pogojev in ocene tveganja iz prvega odstavka 22. člena;
 8. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, zakonitega zastopnika pravne osebe, pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, pooblaščenca pravne osebe, pravne osebe, zastopnika druge osebe civilnega prava ter dejanskega lastnika oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način ali ne pridobi overjenega pisnega pooblastila ali pisnega pooblastila za zastopanje (23., 24., 25., 28., 29., 35., 36., 37. in 43. člen tega zakona);
 9. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije na nedovoljeni način (peti odstavek 26. člena tega zakona);
 10. če ugotovi in preveri istovetnost stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, čeprav za to niso izpolnjeni pogoji (27. člen tega zakona);
 11. če ne ugotovi in ne preveri istovetnosti stranke ob vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon koncesionarja, ki prireja igre na srečo, ali ob vsakokratnem pristopu stranke k sefu oziroma ne pridobi predpisanih podatkov ali jih ne pridobi na predpisani način (30. člen tega zakona);
 12. če v nasprotju z določbami zakona ugotovi in preveri istovetnost bank in drugih podobnih kreditnih institucij, ki imajo sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena (tretji odstavek 31. člena);
 13. če ne hrani podatkov in dokumentacije, pridobljene v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika, v skladu z določili tega zakona (tretji odstavek 34. člena);

14. če ne pridobi podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter drugih podatkov po tem zakonu oziroma ne pridobi vseh zahtevanih podatkov (48. člen tega zakona);
15. če je zavezanec sklenil poslovno razmerje v nasprotju z določbami zakona (peti odstavek 54. člena tega zakona);
16. če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v skladu s prvim odstavkom 14. člena tega zakona ne oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko območje predstavljajo neznatno tveganje (prvi odstavek 57. člena tega zakona);
17. če v okviru poenostavljenega pregleda stranke ne pridobi predpisanih podatkov o stranki, poslovnem razmerju ali transakciji ali jih ne pridobi na predpisani način (58. člen tega zakona);
18. če pri sklepanju kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne izvede predpisanih ukrepov ali dodatno ne pridobi podatkov, informacij in dokumentacije v skladu s prvim odstavkom 60. člena ali jih ne pridobi na predpisani način (prvi in tretji odstavek 60. člena tega zakona);
19. če sklene ali nadaljuje kontokorentno razmerje z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, v nasprotju z določbami tega zakona (peti odstavek 60. člena tega zakona);
20. če pri sklepanju poslovnega razmerja ali opravljanju transakcije za stranko, ki je politično izpostavljena oseba, ne pridobi podatkov o izvoru sredstev in premoženja, ki so ali bodo predmet poslovnega razmerja oziroma transakcije, ali jih ne pridobi na predpisani način (1. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona);
21. če ne vzpostavi in izvaja ukrepov glede politično izpostavljenih oseb pri poslih življenjskega zavarovanja in življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov (62. člen tega zakona);
22. če ne izvaja ukrepov v okviru poglobljenega pregleda strank v primeru, ko so stranke iz visoko tveganih tretjih držav (63. člen tega zakona);
23. če strankam odpira, izdaja ali zanje vodi anonimne račune, hranilne knjižice na geslo ali prinesitelja oziroma vodi zanje druge produkte, ki bi posredno ali neposredno omogočali prikrivanje identitete stranke (64. člen tega zakona);
24. če sklepa poslovno razmerje ali opravi transakcijo iz 17. in 18. člena tega zakona, kljub temu da stranka izkazuje lastništvo pravne osebe ali podobnega subjekta tujega prava na podlagi delnic na prinostnika, katerih sledljivost ni omogočena prek centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra (65. člen tega zakona);
25. če sklepa oziroma nadaljuje korespondenčne ali kontokorentne odnose z banko, ki posluje ali bi lahko poslovala kot navidezna banka, ali z drugo podobno kreditno institucijo, za katero je znano, da dovoljuje uporabo svojih računov navideznim bankam (64. člen tega zakona);
26. če od stranke ali tretje osebe pri prodaji posameznega blaga ali opravljanju posamezne storitve sprejme plačilo v gotovini, ki presega vrednost 5.000 eurov oziroma sprejme plačilo v več med seboj povezanih transakcijah, ki skupaj presegajo vrednost 5.000 eurov (prvi in drugi odstavek 67. člena tega zakona);
27. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov, kadar v zvezi s transakcijo ali nameravano transakcijo oziroma stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (69. člen tega zakona);
28. če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (91. člen tega zakona);
29. če ne upošteva odredbe urada o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem danih navodil urada (96. člen ter prvi in tretji odstavek 110. člena tega zakona);
30. če ne upošteva pisne odredbe urada o tekočem spremljanju finančnega poslovanja določene stranke (prvi, drugi in tretji odstavek 98. člena tega zakona);
31. če stranki ali tretji osebi razkrije dejstva iz prvega odstavka 122. člena tega zakona;
32. če ne odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti v roku, ki ga je odredila pooblaščen uradna oseba (1. točka drugega odstavka 139. člena tega zakona);

33. če uradu v predpisanem roku in na predpisani način ne predložijo podatkov, informacij in dokumentacije v zvezi z opravljanjem njihovih nalog po tem zakonu ter drugih podatkov, ki jih urad potrebuje pri izvajanju nadzora (tretji odstavek 141. člena tega zakona);
34. če inšpektorju za preprečevanje pranja denarja ne omogoči dostopa do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ali kako drugače ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil (drugi odstavek 146. člena tega zakona)

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 800 do 4.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 1.000.000 eurov, ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz 1. do 22. točke prvega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi, zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, zaradi ponavljanja ali sistematičnosti storitve prekrška, se samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznuje z globo v višini do:

1. 500.000 eurov, ali
2. dvakratnega zneska premoženjske koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(6) Odgovorna oseba pravne osebe iz četrtega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 250.000 eurov.

(7) Pravna oseba iz četrtega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov, ali
2. 10 odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(8) Kadar je pravna oseba iz prejšnjega odstavka oseba, kreditna ali finančna institucija, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb ali ki je odvisna družba, se za podatek o skupnem letnem prometu v predhodnem poslovnem letu upošteva letno konsolidirano poročilo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(9) Samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega odstavka tega člena, ki je kreditna ali finančna institucija, se kaznuje z globo v višini do:

1. 2.500.000 eurov, ali
2. 10 odstotkov skupnega letnega prometa v predhodnem poslovnem letu, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(10) Odgovorna oseba pravne osebe iz sedmega odstavka tega člena ter odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz devetega odstavka tega člena se kaznuje z globo v višini do 500.000 eurov.

(11) Zoper pravno osebo iz četrtega in sedmega odstavka tega člena ter zoper samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, iz petega in devetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi trajen ali začasen umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, kadar pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje takšno dovoljenje.

(12) Odredbo o trajnem ali začasnem umiku dovoljenja za opravljanje dejavnosti iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je takšno dovoljenje izdal, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

(13) Zoper odgovorno osebo iz šestega in desetega odstavka tega člena se poleg izreka globe odredi tudi začasna prepoved izvrševanja vodstvenih nalog.

(14) Odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog iz prejšnjega odstavka izda organ, ki je izvrševanje vodstvenih nalog dovolil, v postopku, ki ga uvede organ sam ali na predlog urada.

164. člen **(težje kršitve)**

- (1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če ne opravi pregleda stranke v predpisanem obsegu (prvi odstavek 16. člena tega zakona);
 2. če postopkov izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 16. člena ne opredeli v svojih notranjih aktih (peti odstavek 16. člena tega zakona);
 3. če od stranke, zakonitega zastopnika, pooblaščenca ali zastopnika drugih oseb civilnega prava ne zahteva pisne izjave (tretji odstavek 23. člena, četrti odstavek 24. člena, četrti odstavek 25. člena, peti odstavek 28. člena in peti odstavek 29. člena tega zakona);
 4. če poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu (prvi odstavek 49. člena tega zakona), ne spremlja skrbno;
 5. če pri preverjanju in posodabljanju podatkov ne pridobi predpisanih podatkov (drugi in tretji odstavek 49. člena tega zakona);
 6. če je tretji osebi zaupala opravljanje pregleda stranke, vendar predhodno ni preverila, ali ta tretja oseba izpolnjuje vse pogoje, ki so predpisani v tem zakonu (drugi odstavek 51. člena tega zakona);
 7. če je pregled stranke, v okviru katerega je tretja oseba ugotovila in preverila istovetnost stranke brez njene navzočnosti (tretji odstavek 51. člena tega zakona), sprejela kot ustrezen;
 8. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, ki je navidezna banka ali druga podobna kreditna institucija, ki ne opravlja ali ne sme opravljati svoje dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (šesti odstavek 52. člena tega zakona);
 9. če je izvedbo pregleda stranke zaupala tretji osebi, pri čemer je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati trgovske, proizvodne ali druge dejavnosti v državi, v kateri je registrirana (53. člen tega zakona);
 10. če zavezanec postopka ugotavljanja politično izpostavljenih oseb ne določi v svojem notranjem aktu (prvi odstavek 61. člena tega zakona);
 11. če po sklenitvi poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, transakcij in drugih poslovnih dejavnosti, ki jih pri organizaciji izvaja ta oseba (3. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona), ne spremlja s posebno skrbnostjo;
 12. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki poteka v gotovini in presega vrednost 15.000 eurov (prvi odstavek 68. člena tega zakona);

13. če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči predpisanih podatkov o transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov in je opravljena na račune iz drugega odstavka 68. člena tega zakona (drugi odstavek 68. člena tega zakona);
14. če ne zagotovi izvajanja politik in postopkov skupine, katere del je, ki se nanašajo na ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma (prvi odstavek 71. člena tega zakona);
15. če ne zagotovi izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu, pri svojih podružnicah in hčerinskih družbah v njeni večinski lasti, ki imajo sedež v tretji državi (prvi odstavek 75. člena tega zakona);
16. če ne imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov za opravljanje posameznih nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v tem zakonu in predpisih, sprejetih na njegovi podlagi (76. člen tega zakona);
17. če pooblaščenca ne zagotovi ustreznih pooblastil, pogojev in podpore za opravljanje njegovih del in nalog (79. člen tega zakona);
18. če ne sestavi seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, oziroma ga ne sestavi na predpisani način oziroma v predpisanem roku (85. člen);
19. če ne hrani podatkov in dokumentacije pet let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu (prvi odstavek 129. člena tega zakona).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

165. člen (lažje kršitve)

- (1) Z globo od 3.000 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če pri preverjanju istovetnosti stranke predhodno ne preveri narave registra, iz katerega bo pridobila podatke o stranki (šesti odstavek 28. člena tega zakona);
 2. če ne zagotovi, da sta obseg oziroma pogostost izvajanja ukrepov iz prvega odstavka 49. člena prilagojena tveganju pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri opravljanju posameznega posla oziroma pri poslovanju s posamezno stranko (četrti odstavek 49. člena tega zakona);
 3. če ne obvesti pristojnih nadzornih organov iz 139. člena tega zakona in ne sprejme ustreznih ukrepov za odpravo tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 75. člena tega zakona);
 4. če ne zagotovi, da delo pooblaščenca in njegovega namestnika opravlja oseba, ki izpolnjuje predpisane pogoje (prvi in drugi odstavek 77. člena tega zakona);
 5. če uradu v predpisanem roku ne sporoči podatkov o osebni imenu in nazivu delovnega mesta pooblaščenca in namestnika pooblaščenca ter vsako spremembo teh podatkov (peti odstavek 79. člena tega zakona);
 6. če ne skrbi za redno strokovno usposabljanje vseh zaposlenih, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (drugi odstavek 80. člena tega zakona);
 7. če ne pripravi programa letnega strokovnega usposabljanja in izobraževanja za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma v predpisanem roku (četrti odstavek 80. člena tega zakona);

8. če ne zagotovi redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma po tem zakonu (81. člen tega zakona);
9. če pri ugotavljanju razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ter drugih okoliščin v zvezi s tem ne uporablja seznama indikatorjev iz prvega odstavka 85. člena (tretji odstavek 85. člena tega zakona);
10. če ne hrani podatkov in pripadajoče dokumentacije o pooblaščenca in namestniku pooblaščenca, strokovnem usposabljanju zaposlenih, izvajanju notranje kontrole in upravljanju s tveganji iz 13., 76., 77. in 80. člena tega zakona štiri leta po imenovanju pooblaščenca in namestnika pooblaščenca, opravljenem strokovnem usposabljanju ter izvedeni notranji kontroli in analizi vplivov, ki jih v zvezi s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma predstavljajo spremembe poslovnih procesov zavezanca (tretji odstavek 129. člena tega zakona);
11. če ne vodi ločene evidence o dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena zakona oziroma je ta evidenca pomanjkljiva (prvi in drugi odstavek 138. člena tega zakona);
12. če ob dostopu nadzornih organov iz 139. člena tega zakona do podatkov, informacij in dokumentacije iz prvega odstavka 122. člena o tem dogodku ne obvesti urada v predpisanem roku in na predpisan način (tretji odstavek 138. člena tega zakona).

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznujeta samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storita prekršek iz prejšnjega odstavka.

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznujejo odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega odstavka tega člena.

166. člen

(kršitve izdajateljev sredstev elektronske identifikacije)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj sredstev elektronske identifikacije, če zavezancu na njegovo zahtevo ne predloži podatkov o načinu, s katerim je ugotovil in preveril istovetnost stranke, ki je imetnik sredstva elektronske identifikacije (četrti odstavek 26. člena tega zakona).

(2) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba izdajatelja sredstev elektronske identifikacije, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

167. člen

(kršitve poslovnih subjektov v zvezi s podatki o dejanskem lastniku)

- (1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:
1. če ne ugotovi ali če ugotovi napačne podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih, ne vzpostavi in upravlja natančne evidence podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če je ne posodablja ob vsaki spremembi podatkov ali če podatkov o svojih dejanskih lastnikih ne hrani pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 41. člena tega zakona);
 2. če ne posreduje brez odlašanja podatkov o svojih dejanskih lastnikih ali če posreduje napačne podatke na zahtevo zavezancev ali organov odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišč in nadzornih organov iz 139. člena tega zakona (42. člen tega zakona);
 3. če ne vpiše v register podatkov o svojem dejanskem lastniku ter njihove spremembe ali če vpiše napačne podatke v roku osmih dni od njegovega vpisa v Poslovni register Slovenije ali od njegovega vpisa v davčni register, če ni vpisan v Poslovni register Slovenije, oziroma v roku osmih dni od nastanka spremembe podatkov (tretji odstavek 44. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

168. člen **(kršitve zaposlenih pri zavezancu)**

(1) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri zavezancu, ki sklepa kontokorentno razmerje iz prvega odstavka 60. člena in vodi postopek poglobljenega pregleda stranke, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe pri zavezancu, ki zaseda položaj višjega vodstva pri zavezancu (drugi odstavek 60. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri zavezancu, ki vodi postopek sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, če pred sklenitvijo tega razmerja ne pridobi pisne odobritve nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva pri zavezancu (2. točka šestega odstavka 61. člena tega zakona).

169. člen **(posebne kršitve revizijske družbe, samostojnega revizorja ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja)**

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (šesti odstavek 57. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni revizor, če opravi poenostavljeni pregled stranke kljub temu, da v zvezi s stranko ali okoliščinami revidiranja obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (šesti odstavek 57. člena tega zakona).

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba oziroma pravna oseba, ki opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (peti odstavek 69. člena tega zakona).

(4) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni revizor oziroma posameznik, ki kot dejavnost samostojno opravlja računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, če uradu v zakonsko določenem roku ne sporoči podatkov, da je stranka pri njem iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (peti odstavek 69. člena tega zakona).

(5) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika in odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki storijo prekršek iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

170. člen **(kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev)**

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njej iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 83. člena tega zakona).

(2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči, da je stranka pri njem iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma (drugi odstavek 83. člena tega zakona).

(3) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetniška družba, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 92. člena tega zakona).

(4) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se za prekršek kaznuje odvetnik ali notar, če uradu v predpisanem roku ne sporoči zahtevanih podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi, drugi in tretji odstavek 92. člena tega zakona).

(5) Z globo od 800 do 4.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba odvetniške družbe, odvetnika ali notarja, če stori prekršek iz prvega, drugega, tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

171. člen **(izrekanje globe v hitrem prekrškovnem postopku)**

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

172. člen **(uporaba določb o prekrških)**

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 163. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

XI. POGLAVJE **PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

173. člen **(podzakonski predpisi)**

(1) Vlada sprejme uredbo iz prvega odstavka 5. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po seznanitvi s poročilom o oceni tveganja, ki jo izvede Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom.

(2) Do sprejema uredbe iz prejšnjega odstavka se za zavezanca iz 18. točke prvega odstavka 4. člena tega zakona štejejo zavezanci, ki so določeni v 12., 13. in 14. točki prvega odstavka 4. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 in 19/14).

(3) Vlada sprejme uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po seznaitvi s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja, ki bo izvedena po določbah tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, sprejme pravilnike iz:

- prvega odstavka 26. člena tega zakona,
- petega odstavka 27. člena tega zakona,
- petega odstavka 30. člena tega zakona,
- tretjega odstavka 57. člena tega zakona,
- četrtega odstavka 59. člena tega zakona,
- šestega odstavka 68. člena tega zakona,
- 70. člena tega zakona,
- 82. člena tega zakona in
- drugega odstavka 145. člena tega zakona

tega zakona najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

(5) Minister, pristojen za gospodarstvo, sprejme v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, pravilnik iz osmega odstavka 45. člena tega zakona najpozneje v šestih mesecih po njegovi uveljavitvi.

174. člen **(izdaja smernic)**

Nadzorni organi iz 139. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona izdajo smernice iz 154. člena tega zakona.

175. člen **(izvedba ocene tveganja)**

Zavezanci v šestih mesecih od izdaje smernic iz prejšnjega člena izdelajo oceno tveganja v skladu s 13. členom tega zakona za posamezne skupine ali vrste strank, poslovna razmerja, transakcije, produkte, storitve ali distribucijske poti ob upoštevanju dejavnikov geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma.

176. člen **(ugotavljanje in vpis podatkov o dejanskih lastnikih v Poslovni register Slovenije)**

(1) Poslovni subjekti v enem letu od uveljavitve tega zakona ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ali lastnikih v skladu s 41. členom tega zakona.

(2) Poslovni subjekti v 14 mesecih od uveljavitve tega zakona vpišejo v register dejanskih lastnikov podatke o dejanskih lastnikih v skladu s 44. členom tega zakona.

177. člen **(ugotavljanje dejanskih lastnikov)**

Zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona v skladu z določbami tega zakona za obstoječe stranke ugotovijo njihovega dejanskega lastnika.

178. člen
(ugotavljanje politično izpostavljenih oseb)

(1) Zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona ugotovijo, ali so obstoječe stranke, njeni zakoniti zastopniki, pooblaščenca ali dejanski lastniki politično izpostavljene osebe iz 61. člena tega zakona.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka se uporabi za tiste stranke, njene zakonite zastopnike, pooblaščenca ali dejanske lastnike, za katere pred uveljavitvijo tega zakona ni obstajala obveznost ugotavljanja, ali so politično izpostavljene osebe.

179. člen
(uskladitev pri anonimnih produktih)

Ne glede na določbo 64. člena tega zakona zavezanec pri anonimnih produktih, obstoječih na dan uveljavitve tega zakona, pri katerih ni mogoče ugotoviti imetnika, opravi pregled stranke oziroma drugega uporabnika produkta v skladu s 16. členom tega zakona ob prvi transakciji, ki jo stranka ali drug uporabnik opravi na podlagi takega produkta.

180. člen
(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 in 19/14).

- (2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji podzakonski predpisi:
1. Pravilnik o določitvi seznama enakovrednih tretjih držav (Uradni list RS, št. 10/08, 102/11 in 84/12);
 2. Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila stranke (Uradni list RS, št. 10/08);
 3. Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter upravljanju evidenc pri organizacijah, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih (Uradni list RS, št. 10/08);
 4. Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 10/08);
 5. Pravilnik o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe (Uradni list RS, št. 10/08);
 6. Pravilnik o določitvi pogojev za obravnavo osebe kot stranke z neznatnim tveganjem za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 10/08);
 7. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov odvetnika, odvetniške družbe ali notarja Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 10/08);
 8. Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 90/11).

(3) Podzakonski predpisi iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo do izdaje novih predpisov, če niso v nasprotju s tem zakonom.

181. člen
(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

Predlog zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma v primerjavi z obstoječim Zakonom o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07, 19/10, 77/11, 108/12 ZIS-E in 19/14) skladno z *Direktivo (EU) št. 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES* (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU) bolj sistematično in podrobno ureja področje preprečevanja in odkrivanja pranja denarja. Dosedanjim desetim poglavjem je dodano novo poglavje »Sodelovanje in nacionalna ocena tveganja«, namesto dosedanjih 106 členov pa predlog zakona sestavlja 181 členov. Vsako poglavje predstavlja vsebinsko zaokroženo celoto, kar je neposredno razvidno tudi iz posameznih poglavij:

- I. Splošne določbe
- II. Sodelovanje in nacionalna ocena tveganja
- III. Naloge in obveznosti zavezancev
- IV. Naloge in obveznosti odvetnikov, odvetniških družb in notarjev
- V. Seznam indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma
- VI. Naloge in pristojnosti Urada RS za preprečevanje pranja denarja
- VII. Naloge državnih organov in nosilcev javnih pooblastil
- VIII. Varstvo in hramba podatkov, statistični podatki ter upravljanje evidenc
- IX. Nadzor
- X. Kazenske določbe
- XI. Prehodne in končne določbe

Obrazložitev posameznih členov je podrobnejša predvsem v tistih delih, ki predstavljajo novost v primerjavi z veljavnim zakonom.

K 1. členu (vsebina zakona in prenos direktiv Evropske unije):

Poglavitni cilj predloga zakona je uskladitev slovenske zakonodaje z zakonodajo Evropske unije na področju odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter posredno s tem tudi uskladitev in harmonizacija s splošno uveljavljenimi mednarodnimi standardi na tem področju, zlasti z novimi priporočili Projektne skupine za finančno ukrepanje (Financial Action Task Force – FATF), ki so bili spremenjeni v februarju 2012. Navedena priporočila so tudi podlaga za ocenjevanje učinkovitosti in primernosti sprejetih ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma. Del ukrepov iz Direktive 2015/849/EU bodo povzemali podzakonski akti, ki jih bosta za izvajanje novega zakona v obliki uredb ali pravilnikov izdala vlada ali minister, pristojen za finance ali gospodarstvo. Na podlagi 9. člena Direktive 2015/849/EU bo Evropska komisija izdala tudi delegirani akt, v katerem bodo opredeljene visoko tvegane tretje države.

K 2. členu (pranje denarja in financiranje terorizma):

V tem členu so naštetá ravnanja, ki so opredeljena kot pranje denarja in financiranje terorizma in zoper katera se izvajajo ukrepi, določeni v tem zakonu. Besedilo, ki se nanaša na ravnanja pranja denarja, se v predlogu zakona glede na veljavni zakon ni spremenilo in je usklajeno z 9. členom Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (CETS 198) iz maja 2005, ki jo je Republika Slovenija ratificirala marca 2010 in je nadomestila Konvencijo Sveta Evrope 141, ter 245. členom Kazenskega zakonika. V slovarju novih priporočil FATF so na listo kategorij predhodnih kaznivih dejanj na novo vključena tudi davčna kazniva dejanja. V skladu s tem so v 3. členu Direktive 2015/849/EU, kjer je definiran pojem kriminalne dejavnosti, med kazniva dejanja vključena tudi davčna kazniva dejanja, ki se nanašajo na neposredne in posredne davke, vendar to ne vpliva na besedilo 2. člena predloga

zakona. V Republiki Sloveniji je namreč že več let uveljavljen model, pri katerem so lahko vsa kazniva dejanja, ki generirajo premoženjsko korist, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, predhodna kazniva dejanja za pranje denarja (*angl. »all crime model«*).

Pri opredelitvi pojma financiranja terorizma je predlagatelj izhajal iz definicije FATF, Zakona o ratifikaciji Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma (Uradni list RS-MP, št. 21/04), Konvencije Sveta Evrope CETS 198 in Direktive 2015/849/EU, ki v petem odstavku 1. člena določa, da je financiranje terorizma zbiranje sredstev, ki bodo uporabljena za storitev enega od kaznivih dejanj iz 1. do 4. člena *Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu*, ki je bil spremenjen z *Okvirnim sklepom Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008*.

Predlog 2. člena je glede na besedilo veljavnega zakona dopolnjen v delu, ki se nanaša na definicijo terorističnega dejanja. Določbe Mednarodne konvencije o zatiranju financiranja terorizma namreč ne zajemajo vseh oblik kaznivih dejanj terorizma oziroma kaznivih dejanj, povezanih s terorizmom, ki so določena v slovenskem Kazenskem zakoniku in ki poleg dejanj, ki vključujejo elemente nasilja, kot kazniva vključujejo tudi tista teroristična dejanja, ki so usmerjena zoper človekove pravice in svoboščine ter ne predstavljajo neposrednega napada na življenje ljudi. Dikcija »kazniva dejanja, povezana s terorizmom« vključuje poleg 108. člena (terorizem) tudi dejanja po 109. členu (financiranje terorizma), 110. členu (ščuvanje in javno povečevanje terorističnih dejanj) in 111. členu (novačenje in usposabljanje za terorizem) Kazenskega zakonika, ki so opredeljena v poglavju, ki določa kazniva dejanja zoper človečnost. Definicija terorističnega dejanja zasleduje tudi opredelitev navedenega pojma v Skupnem stališču Sveta z dne 27. decembra 2001 o uporabi posebnih ukrepov za boj proti terorizmu (UL L št. 344 z dne 28.12.2001, str. 93), ki je bilo sprejeto za izvajanje Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1373 (2001) o določitvi široke strategije za boj proti terorizmu in zlasti proti financiranju terorizma.

Nadalje je v predlogu 2. člena zaradi jasnosti dopolnjena določba, ki označuje prispevanje k terorističnemu dejanju, tako da ni dvoma, da to teroristično dejanje, h kateremu prispeva, lahko stori tako posameznik kot tudi skupina in da se prispevek šteje k izvajanju ali nadaljevanju izvajanja terorističnega dejanja.

K 3. členu (pomen drugih pojmov):

Zaradi uskladitve zakonodaje z direktivo predlog zakona, poleg že obstoječih pojmov iz veljavnega zakona, po novem podrobneje opredeljuje tudi nekatere nove pojme. Tako so v ta člen vključeni novi pojmi, kot so anonimen elektronski denar, borzno-posredniška družba, davčna številka (za davčno številko se po novem šteje tudi identifikacijska številka za davčne namene, ki jo uporablja nerezident v državi rezidentstva), distribucijska pot, družba za upravljanje, evropski nadzorni organi, gospodarski subjekt, sredstvo elektronske identifikacije, igre na srečo, investicijsko podjetje države članice, mreža, nacionalna ocena tveganja, nerezident, posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, posloводство, nadrejena odgovorna oseba, ki zaseda položaj višjega vodstva, poslovni subjekt, skupina, stalno ali začasno prebivališče, upravljavec alternativnih investicijskih skladov in virtualne valute. Pojmi, kot so prenos sredstev (vključno s kreditnim plačilom, direktno obremenitvijo in denarnim nakazilom), dejanski lastnik, tretja oseba, politično izpostavljene osebe in sumljiva transakcija, so definirani v tistih členih predloga zakona, ki so vsebinsko povezani s temi pojmi.

Definicija poslovnega razmerja ostaja enaka kot v obstoječem zakonu. V 3. členu Direktive 2015/849/EU je opredelitev pojma poslovni odnos sicer nekoliko drugačna, saj ga definira kot razmerje, za katerega se ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal. Zaradi koncepta predloga zakona element trajanja v definiciji predloga zakona ni vključen. Poslovno razmerje je tako vsak poslovni ali drug pogodbeni odnos, ki ga stranka sklene ali vzpostavi pri zavezancu in je povezan z opravljanjem dejavnosti zavezanca. Razlog za takšno opredelitev je v tem, da z vključitvijo elementa trajanja v definicijo za poslovni odnos ne bi mogli šteti poslov, ki temeljijo na enkratnih poslih, kot je na primer enkratni menjalniški posel ali kupoprodaja nepremičnine, ki se v skladu z zakonom, ki ureja obligacijska razmerja, šteje za pogodbeni odnos, čeprav ne vsebuje elementa trajanja.

K 4. členu (zavezanci):

Direktiva 2015/849/EU v 2. členu razširja nabor zavezancev na vse ponudnike storitev iger na srečo (*angl. »gambling services«*) in ne samo na igralnice, kot je bilo predpisano v tretji direktivi. Glede na to, da obstoječi zakon med zavezance ne vključuje vseh ponudnikov, temveč le koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih, prireditelje, ki trajno prirejajo športne stave, ter prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih, so v 18. točki prvega odstavka 4. člena predloga zakona vsi navedeni sedanji zavezanci nadomeščeni s »prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo igre na srečo«.

V 3. točki prvega odstavka 4. člena predloga zakona so med zavezance vključene tudi plačilne institucije z opustitvijo, ki v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, niso definirane, vendar jih zajema Direktiva 2007/64/EU z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L št. 319 z dne 5. 12. 2007, str. 1). Podobno je v 15. točki tega odstavka dosednji pojem družbe za izdajo elektronskega denarja nadomeščen s pojmom izdajatelj elektronskega denarja in izdajatelj elektronskega denarja z opustitvijo. Pojem izdajatelj elektronskega denarja je precej širši od dosedanjega pojma, saj so lahko izdajatelj elektronskega denarja v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme, med drugim lahko tudi banke, Uprava Republike Slovenije za javna plačila in drugi državni organi.

Glede na številna tveganja, ki obstajajo pri poslovanju z virtualnimi valutami, je zaradi jasnosti v 20.d) točki prvega odstavka 4. člena izrecno navedeno, da med zavezance spadajo tudi izdajatelji virtualnih valut, čeprav to že predvideva obstoječi zakon. Glede na sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-264/14 z dne 22. oktobra 2015 predstavljajo virtualne valute, kot je »bitcoin«, neposredno plačilno sredstvo med subjekti, ki takšno valuto sprejmejo.

Podobna dopolnitev je v predlog zakona vnesena tudi v zvezi z zavezanci, ki opravljajo dejavnost prometa z nepremičninami. Ker v praksi pogosto ni bilo jasno, katere kategorije zavezancev so vključene v navedeno dejavnost, je v predlogu zakona zaradi jasnosti in nedvornosti v 20.r) točki navedeno, da se ukrepi za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja izvajajo pri pravnih in fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost poslovanja z nepremičninami, kamor spada poslovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin, ter posredništvo v prometu z nepremičninami. V predlogu je tako izrecno navedeno, da med nepremičninske posle spada tudi oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin in posredovanje pri najemu. V skladu z 8. recitalom Direktive 2015/849/EU se namreč lahko med nepremičninske zastopnike vključi tudi posrednike pri najemu.

Nadalje je v predlog zakona v 20.h) točki prvega odstavka uvedena sprememba glede zavezancev, ki so pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo posredovanja pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov. Storitve kreditnega posredovanja so dodatne finančne storitve v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo. Glede na določbe zakona, ki ureja potrošniške kredite, je kreditni posrednik pravna ali fizična oseba, ki na podlagi pooblastila dajalca kredita potrošnikom le predstavlja ali ponuja kredite, jim pomaga v postopkih pred sklenitvijo kreditne pogodbe ali v imenu dajalca kredita s potrošniki celo sklepa kreditne pogodbe. V praksi večinoma obstajajo kreditni posredniki, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun dajalca kredita (kreditni posredniki v pomožni funkciji). Glede na to, da takšni kreditni posredniki dajalcu kredita le pomagajo pri sklenitvi kreditnih pogodb in ne sklepajo pogodb v imenu in za račun dajalca kredita, so v predlogu zakona zaradi nizkega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma takšni kreditni posredniki, torej kreditni posredniki v pomožni funkciji, izključeni iz določil izvajanja zakona.

Zaradi prilagoditve Zakonu o trgu finančnih instrumentov je besedilo člena, ki opredeljuje zavezance, ki so borznoposredniške družbe, dopolnjeno s terminom investicijsko podjetje, ker se ta termin uporablja za podobne subjekte v državah članicah in tretjih državah. Nadalje so bile pri opredelitvi

zavezancev s področja trga kapitala upoštevane določbe Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3) in Zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov in drugih zakonov, zato so bolj natančno opredeljeni zavezanci, ki so investicijski skladi, družbe za upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov.

Ne glede na točko e) tretjega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU predlog zakona med zavezance za izvajanje ukrepov na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma ni posebej uvrstil pravnih in fizičnih oseb, ki trgujejo z blagom, če gre za plačila v gotovini v znesku 10.000 eurov ali več. Že leta 2014 je bila namreč z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS št. 19/2014; ZPPDFT-C) za trgovce z blagom v 37. členu uvedena omejitev oziroma prepoved gotovinskega poslovanja v vrednosti nad 5.000 eurov, tako da pravnih in fizičnih oseb, ki trgujejo z blagom ter sprejemajo plačila v gotovini v slovenskem pravnem redu gotovinskih zneskov v višini 10.000 eurov ali več, že po določbi 67. člena ne smejo sprejeti. Z vidika smiselnosti in učinkovitosti izvajanja preventivnih ukrepov predlog zakona, podobno kot obstoječi zakon, ohranja ureditev, ki omejuje poslovanje z gotovino pri trgovcih z blagom oziroma sprejemanje plačil v vrednosti nad 5.000 eurov (glej tudi obrazložitev k 67. členu).

V skladu s podtočko (b) 3. točke prvega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU kot zavezanci ostajajo tudi odvetniki, odvetniške družbe in notarji, katerim pa zaradi specifične narave svojega dela in zaupnega razmerja s stranko predlog zakona posebej določa izvajanje ukrepov, kot izhaja iz IV. poglavja predloga tega zakona in drugih členov.

K 5. členu (izjeme v zvezi z igrami na srečo):

Ker vsi prireditelji vseh klasičnih iger na srečo (številčne loterije, loterije s trenutno znanim dobitkom, kviz loterije, tombole, loto, športne napovedi, srečelovi in druge podobne igre ali stave v zvezi s športnimi tekmovanji, kot so kasaške in galopske dirke) ne predstavljajo enakega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, je v skladu z drugim odstavkom 2. člena Direktive 2015/849/EU v 5. členu predloga zakona omogočena izjema, ki določa, da lahko na podlagi izvedene ocene tveganja Finančne uprave Republike Slovenije in ugotovljenega neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma Vlada Republike Slovenije z uredbo te ponudnike, v celoti ali delno, izvzame iz izvajanja ukrepov po tem zakonu (npr.: kviz loterije, srečelovi, tombole). Navedena izjema ne velja za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih. Predvideno je, da bo v uredbi Vlade Republike Slovenije določeno, za katere zavezance oziroma produkte se lahko ukrepi izvajanja zakona opustijo v celoti in za katere le deloma, kar bo temeljilo na ugotovljeni stopnji tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma.

K 6. členu (izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti):

Glede na možnost, ki jo nudi tretji odstavek 2. člena Direktive 2015/849/EU (prej določena v izvedbeni Direktivi 2006/70/ES), predlog zakona v 6. členu omogoča, da se lahko pod določenimi pogoji iz kroga zavezancev za izvajanje ukrepov s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma izločijo določene pravne ali fizične osebe, ki finančno dejavnost izvajajo zgolj občasno ali v omejenem obsegu kot dopolnilo k ostalim nefinančnim dejavnostim (npr.: hoteli, ki zagotavljajo storitve menjave valut svojim strankam) in pri katerih obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Namen te določbe je zmanjšati administrativne ovire poslovanja, vendar zgolj pri tistih zavezancih, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena. O odločbah, izdanih na podlagi tega člena, urad enkrat letno obvesti Evropsko komisijo.

K 7. členu (sodelovanje pristojnih organov):

V skladu z 49. členom Direktive 2015/849/EU morajo države članice vzpostaviti učinkovite mehanizme, ki bodo omogočili nadzornikom, FIU-jem in drugim pristojnim organom, da sodelujejo, koordinirajo in izvajajo politike in aktivnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, vključno z izpolnjevanjem obveznosti izdelave nacionalne ocene tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma v skladu s 7. členom Direktive 2015/849/EU. Glede na to in ker je pri preprečevanju in odkrivanju pranja denarja in financiranja terorizma ključnega pomena dobro sodelovanje med vsemi pristojnimi organi, je v 7. členu predloga zakona vzpostavljena pravna podlaga za takšno sodelovanje na nacionalni ravni.

K 8. členu (nacionalna ocena tveganja):

Predlagani člen prenaša 7. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo države članice izvesti nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma ter sprejeti ustrezne ukrepe za ublažitev tveganj, obenem pa tudi upošteva novo FATF priporočilo št. 1, ki uvaja strožje zahteve glede pristopa na podlagi tveganja (*angl. »Risk Based Approach«*) in določa ukrepe, ki jih morajo izvajati tako država kot posamezni zavezanci. Namen tega priporočila je uveljavitev novega pristopa k oblikovanju učinkovitega nacionalnega sistema za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki bo temeljil na prepoznanih tveganjih za pranje denarja in financiranje terorizma v državi in bo omogočal učinkovito razporejanje omejenih sredstev države na bolj tvegana področja. Osnova za uveljavitev tega pristopa je izdelana ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma na nadnacionalnem, nacionalnem in sektorskem nivoju ter nivoju posameznih zavezancev.

V skladu s tem predlog 8. člena določa, da mora Republika Slovenija za ugotovitev, oceno, razumevanje in blažitev tveganj izvesti nacionalno oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, ki jo je treba posodobiti najmanj vsake štiri leta, ob spremenjenih okoliščinah lahko tudi prej. Predlog člena določa, da Vlada Republike Slovenije za izvedbo nacionalne ocene tveganja ustanovi stalno medresorsko delovno skupino, ki jo usmerja urad, ki je že sicer osrednji nacionalni organ na tem področju. Člen določa tudi naloge stalne medresorske delovne skupine, med katere spada tudi priprava predlogov ukrepov in akcijskega načrta za ublažitev ugotovljenih tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma.

V četrti odstavku tega člena je prenesen tretji odstavek 7. člena Direktive 2015/849/EU, ki državam članicam nalaga, da pri izdelavi nacionalne ocene tveganja uporabijo ugotovitve poročila Evropske komisije o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma na ravni Evropske unije, ki vplivajo na delovanje njenega notranjega trga in se nanašajo na specifične čezmejne pojave. Gre torej za nadnacionalno oceno tveganja na ravni Evropske unije (*angl. »Supra National Risk Assessment«*).

Evropska komisija mora v ta namen v skladu s 6. členom Direktive 2015/849/EU v roku dveh let po njeni uveljavitvi pripraviti poročilo, v katerem opredeli, analizira in oceni nadnacionalna tveganja. Poročilo zajema vsaj področja notranjega trga, na katerih obstaja največje tveganje, tveganja posameznih sektorjev in najbolj razširjene metode storilcev kaznivih dejanj pranja denarja. Pri izdelavi poročila Evropska komisija upošteva tudi mnenje evropskih nadzornih organov (EBA, EIOPA in ESMA) o tveganjih, ki vplivajo na finančne trge Evropske unije. To mnenje mora biti na voljo državam članicam in zavezancem v 18 mesecih po uveljavitvi Direktive 2015/849/EU. V izvedbo ocene tveganja lahko Evropska komisija vključi tudi strokovnjake držav članic, predstavnike FIU-jev in druge evropske organe, kadar je to primerno. V skladu s tem predlog člena določa, da se pri izvajanju nacionalne ocene tveganja upoštevata tudi poročilo Evropske komisije in mnenje evropskih nadzornih organov.

K 9. členu (poročilo in namen nacionalne ocene tveganja):

Predlagani člen določa, da urad s končnim poročilom o nacionalni oceni tveganja, ki jo pripravi medresorska delovna skupina, seznani Vlado Republike Slovenije. Ugotovitve iz poročila o nacionalni oceni tveganja so namenjene izboljšanju nacionalne ureditve preprečevanja in odkrivanja pranja

denarja in financiranja terorizma, ugotavljanju področij ali sektorjev povečanega ali neznatnega tveganja, opredelitvi prednostne razporeditve vseh virov sredstev, morebitni prilagoditvi predpisov in kot pomoč zavezancem pri izvedbi njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma. Usklajevanje ukrepov, ki jih na podlagi poročila z akcijskim načrtom sprejme Vlada Republike Slovenije, prav tako izvaja urad.

V primeru, da bo iz nacionalne ocene tveganja izhajalo, da določeni sektorji ali dejavnosti predstavljajo neznatno ali povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, bo Vlada Republike Slovenije te sektorje ali dejavnosti določila z uredbo. Kadar bo iz poročila o nacionalni oceni tveganja izhajalo, da bi zaradi visoke stopnje tveganja morali biti med zavezance uvrščeni tudi subjekti, ki to še niso, se bo lahko skladno s pojasnilom k FATF priporočilu št. 1 ustrezno razširil nabor zavezancev.

K 10. členu (obveščanje držav članic in evropskih institucij):

V člen je prenesen drugi odstavek 7. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da mora urad seznaniti Evropsko komisijo, evropske nadzorne organe in druge države članice z nazivom organa, ki je pristojen za usklajevanje aktivnosti pri izdelavi nacionalne ocene tveganja, kar je glede na določbo drugega odstavka 7. člena stalna medresorska delovna skupina.

Nadalje je v člen prenesen tudi peti odstavek 7. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je v tem členu določeno, da mora navedene evropske organe in države članice seznaniti s povzetkom nacionalne ocene tveganja.

K 11. členu (priporočila Evropske komisije):

Navedeni člen se navezuje na nadnacionalno oceno tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jo mora v skladu s 6. členom Direktive 2015/849/EU izdelati Evropska komisija. Evropska komisija v zvezi s tveganji, ugotovljenimi na podlagi nadnacionalne ocene tveganja, državam članicam na podlagi četrtega odstavka 6. člena Direktive 2015/849/EU priporoči ukrepe, primerne za obravnavo in ublažitev teh tveganj. Če se Republika Slovenija odloči, da v svoji ureditvi ne bo upoštevala njenih priporočil, jo o tem obvesti in obrazloži razloge za takšno odločitev.

K 12. členu (naloge in obveznosti zavezancev):

Zaradi novih obveznosti zavezancev iz 8. člena Direktive 2015/849/EU je v 12. členu predloga zakona med njihove naloge uvrščena tudi obveznost izdelave ocene tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma, vzpostavitev učinkovitih politik, kontrol in postopkov za ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ter izvajanje politik in postopkov skupine.

K 13. členu (ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma):

Predlog zakona v skladu z 8. členom Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilom št. 1 razširja obveznosti zavezancev v zvezi z izdelavo ocene tveganja in ukrepi za obvladovanje tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma. V predlaganem 13. členu je zdaj podrobneje določeno, da morajo zavezanci poleg izdelave ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja in produkta izdelati tudi oceno tveganja storitve in distribucijske poti in pri tem upoštevati dejavnike geografskega tveganja. Upoštevati morajo tudi ugotovitve iz nacionalne in nadnacionalne ocene tveganja. Novost v predlogu zakona je tudi obveznost, da morajo zavezanci ocene tveganj dokumentirati, redno posodabljati ter dati na razpolago pristojnim nadzornim organom na njihovo zahtevo.

Zaradi uskladitve s FATF priporočilom št. 18 in recitalom 19 Direktive 2015/849/EU je v šestem in sedmem odstavku 13. člena določena obveznost izdelave ocene tveganja tudi v primerih, ko zavezanec uvaja nove produkte, poslovne prakse, distribucijske poti, nove tehnologije za nove in obstoječe produkte ali organizacijske spremembe. Navedene določbe so v obstoječem zakonu sicer obravnavane v poglavju o notranji kontroli in upravljanju s tveganji, vendar so zdaj – ker po vsebini sodijo v področje, ki ureja oceno tveganja – obravnavane v 13. členu predloga zakona.

K 14. členu (neznatno in povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma):

Kadar zavezanec ugotovi področje neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko uporabi ukrepe poenostavljenega pregleda stranke, če pa ugotovi področje povečanega tveganja, mora obvezno uporabljati ukrepe poglobljenega pregleda stranke, kot je podrobneje urejeno v določbah predloga zakona o poenostavljenem in poglobljenem pregledu stranke. Gre za uskladitev s FATF priporočilom št. 1 in prenos nekaterih določb iz 15. in 18. člena Direktive 2015/849/EU, ki obravnavajo obveznosti zavezancev v primerih, ko je ugotovljeno neznatno ali povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma.

K 15. členu (obvladovanje tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma):

V 15. člen se prenaša ena od pomembnih novosti, ki jo uvajata 8. člen Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilo št. 1 in ki ureja obvladovanje tveganj, ugotovljenih tako na ravni Evropske unije kot tudi na nacionalni ravni in na nivoju zavezancev. V skladu s tem predlagani 15. člen določa, da morajo zavezanci razvijati notranje politike, kontrole in postopke v zvezi s ključnimi obveznostmi, ki jih določa predlog tega zakona. Razvijanje notranjih politik, kontrol in postopkov se tako med drugim nanaša tudi na razvijanje modelov upravljanja s tveganji in varno zaposlovanje ter po potrebi tudi na varnostno preverjanje zaposlenih, pri čemer se slednje izvaja v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.

Zavezanci morajo vzpostaviti tudi samostojno službo notranje revizije za preverjanje notranjih politik, postopkov in kontrol, vendar le v primerih, kadar gre za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, saj morajo biti ukrepi sorazmerni z vrsto in velikostjo zavezancev.

Nadalje sta v tretji odstavku predlaganega 15. člena preneseni dve določbi Direktive 2015/849/EU, in sicer določba iz 8. člena, ki v okviru politik, kontrol in postopkov vključuje tudi imenovanje osebe na vodstveni ravni, ter določba iz četrtega odstavka 46. člena, ki določa imenovanje člana upravnega organa kot odgovornega za zagotavljanje skladnosti izvajanja zakonov in drugih predpisov z Direktivo 2015/849/EU. Ker obe določbi Direktive 2015/849/EU urejata sorodno vsebino, sta obravnavani v enem, tj. 15. členu predloga zakona, vendar obveznost imenovanja članov upravnega ali poslovnega organa velja le v primerih, ko je zavezanec srednja ali velika družba v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Navedeno pomeni, da bodo morali zavezanci, ki imajo štiri ali več zaposlenih, v skladu s 76. členom predloga tega zakona imenovati pooblaščenca za izvajanje nekaterih nalog kot do zdaj, srednje in velike družbe pa bodo morale poleg tega imenovati še enega od članov upravnega ali poslovnega organa za izvajanje politik, kontrol, postopkov in zagotavljanje skladnosti s področnimi predpisi ter vzpostaviti samostojno službo notranje revizije za njihovo preverjanje.

V skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se pri razvrstitvi družbe v posamezni velikostni razred upoštevajo trije kriteriji, in sicer število zaposlenih, dosežen čisti prihodek od prodaje in vrednost aktive. Srednja družba je tako družba, ki ni mikrodružba ali majhna družba ter izpolnjuje dve od treh meril (povprečno število zaposlenih največ 250 v poslovnem letu, čisti prihodki ne presegajo 40.000.000 eurov ter vrednost aktive ne presega 20.000.000 eurov). Velika družba pa je družba, ki ni niti mikro, niti majhna, niti srednja, vedno pa tista družba, ki je subjekt javnega interesa, borza vrednostnih papirjev ter družba, ki mora pripraviti konsolidirano letno poročilo.

Upoštevajoč navedene kriterije, se obveznost ustanavljanja službe za notranjo revizijo nalaga le tistim gospodarskim subjektom, pri katerih obseg poslovanja upravičuje takšno ustanovitev. V primeru subjektov, ki so zavezanci po 4. členu tega zakona le v manjšem obsegu svojega poslovanja, bodo pri ugotavljanju kriterijev upoštevali specifiko svojega poslovanja.

K 16. členu (sestavni deli pregleda stranke):

Predlog zakona v 16. členu ohranja obseg ukrepov običajnega pregleda stranke iz obstoječega zakona. Direktiva 2015/849/EU je namreč v zvezi s sestavnimi deli pregleda stranke v 13. členu

ohranila dosedanje štiri sestavine (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke, ugotavljanje dejanskega lastnika stranke, pridobitev podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije ter redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti). Nadalje je v predlog 16. člena zakona prenesena nova določba iz prvega odstavka 13. člena Direktive 2015/849/EU, ki izrecno nalaga zavezancem, da preverijo, ali ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, in da ugotovijo in preverijo istovetnost te osebe. Navedena dopolnitev je pojasnjevalne narave, glede na to, da je način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti zakonitega zastopnika in pooblaščenca stranke podrobno predpisan v 23.–26. členu predloga zakona.

V zvezi s sestavnimi deli pregleda stranke so v predlagani 16. člen prenesene tudi zahteve iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 13. člena Direktive 2015/849/EU glede pristopa, ki temelji na oceni tveganja. Že v tretji direktivi je bilo določeno, da se lahko obseg navedenih ukrepov določi na podlagi ugotovljenega tveganja, vendar v veljavnem zakonu to ni izrecno zapisano. Tako je zdaj v skladu z drugim odstavkom 13. člena Direktive 2015/849/EU v predlog zakona prenesena zahteva, da morajo zavezanci upoštevati vse ukrepe pregleda stranke, vendar lahko obseg takšnih ukrepov določijo z upoštevanjem ocenjenega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma. Pri določanju obsega ukrepov pregleda stranke zavezanec upošteva vsaj namen sklenitve in naravo poslovnega razmerja, višino sredstev, vrednost premoženja ali obseg transakcij, čas trajanja poslovnega razmerja in skladnost poslovanja z namenom sklenitve poslovnega razmerja, kot je navedeno v Prilogi I Direktive 2015/849/EU. Zavezanec mora pristojnim nadzornim organom predložiti ustrezno dokumentacijo, iz katere izhaja, da je obseg ukrepov primeren glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

K 17. členu (obveznost pregleda stranke):

Predlagani 17. člen prenaša 11. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, v katerih primerih morajo zavezanci opraviti pregled stranke. Direktiva 2015/849/EU razširja obveznost pregleda stranke z dosedanjih štirih primerov še na tri nove primere, in sicer na osebe, ki trgujejo z blagom in izvajajo občasne transakcije v vrednosti 10.000 eurov ali več, na občasne transakcije prenosov sredstev nad 1.000 eurov (glej obrazložitev k 18. členu) ter na storitve iger na srečo v zvezi s transakcijami izplačil dobitkov ali vplačilom stav ali obojem v višini 2.000 eurov ali več. V predlog zakona sta na novo vključena le zadnja dva primera, kar izhaja iz tega, da je bila že leta 2014 z Zakonom o spremembah in dopolnitvah zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 19/2014; ZPPDFT-C) za trgovce z blagom v 37. členu uvedena omejitev oziroma prepoved gotovinskega poslovanja v vrednosti nad 5.000 eurov. Posledično osebe, ki trgujejo z blagom in izvajajo občasne transakcije v vrednosti 10.000 eurov ali več, niso določene kot zavezanci za izvajanje ukrepov po tem zakonu, s čimer zanje obveznost pregleda stranke ne pride v poštev.

V predlaganem 17. členu je v skladu z 11. členom Direktive 2015/849/EU določena tudi nova obveznost izvajanja pregleda stranke pri vseh prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov ali vplačilih stav ali obojem, kadar gre za transakcije v vrednosti 2.000 eurov ali več (tudi povezane). FATF priporočilo št. 22 sicer priporoča, da je treba opraviti pregled stranke in izvajati druge ukrepe le v igralnicah, kadar stranka izvaja transakcije nad 3.000 eurov, vendar je Direktiva 2015/849/EU strožja, saj razširja to obveznost na vse ponudnike iger na srečo, kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 2.000 eurov ali več – bodisi da transakcija poteka posamično bodisi v več transakcijah, ki se zdijo povezane. Pregled stranke bo torej lahko zavezanec izvedel ob izplačilih dobitkov ali ob vplačilih stav ali obojem, odvisno od posamezne vrste igre na srečo in od ugotovljene stopnje tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma.

Če bo na podlagi izvedene ocene tveganja iz 5. člena predloga zakona ugotovljeno, da posamezen prireditelj ali koncesionar, ki prireja igre na srečo, ali posamezna igra na srečo predstavljata nizko stopnjo tveganja, se lahko z vladno uredbo takega prireditelja, koncesionarja (razen igralnic in igralnih salonov) ali igro na srečo v celoti ali deloma izvzame iz izvajanja ukrepov po tem zakonu, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na pregled stranke v zvezi s transakcijami, ki znašajo 2.000 eurov ali več. V

skladu z recitalom 21 Direktive 2015/849/EU se izvetje lahko uporabi le v strogo omejenih in utemeljenih okoliščinah ter takrat, kadar so tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma nizka.

V recitalu 21 Direktive 2015/849/EU je obrazloženo, da je uporaba storitev sektorja iger na srečo za pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji, skrb vzbujajoča, zato se za ponudnike iger na srečo, ki predstavljajo večja tveganja, uporabijo ukrepi pregleda stranke, kadar ta izvaja posamezne transakcije, ki znašajo 2.000 eurov ali več. Ponudniki storitev iger na srečo, ki izvajajo storitve v prostorih, kot so igralnice, in ki ugotavljajo in preverjajo istovetnost stranke na točki vstopa, morajo zagotoviti, da je skrbno preverjanje strank na točki vstopa v prostore mogoče povezati s transakcijami, ki jih stranka opravi v teh prostorih. Nadaljnje preverjanje istovetnosti stranke bo tako lahko izvedeno na blagajni ali na drugih vplačilnih ali izplačilnih mestih glede na vrsto igre na srečo ali načina igranja.

Glede na določbe zakonodaje, ki ureja investicijske sklade kot kolektivni naložbeni podjem za vlaganje v prenosljive vrednostne papirje ali alternativni investicijski sklad, je bilo treba določiti, da se kot sklenitev poslovnega razmerja med stranko in družbo za upravljanje šteje tudi pristop k pravilom upravljanja vzajemnega sklada te družbe za upravljanje oziroma pristop stranke k pravilom upravljanja investicijskega sklada oziroma drugi listini, na podlagi katere vlagatelj pristopi k investicijskemu skladu. Prav tako je v predlaganem členu določeno, v katerih primerih pristop k pravilom ne šteje za sklenitev novega poslovnega razmerja.

Za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu se ne šteje izvajanje plačilnih transakcij na podlagi univerzalnega plačilnega naloga pri ponudnikih plačilnih storitev, pri katerem plačnik nima odprtega plačilnega računa, ki ne presegajo 1.000 eurov, in izvajanje menjalniških poslov, ki ne presegajo vrednosti 1.000 eurov.

K 18. členu (obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah):

V skladu z 11. členom Direktive 2015/849/EU morajo zavezanci izvesti pregled stranke tudi pri vsaki občasni transakciji, ki predstavlja prenos sredstev, kot je opredeljen v 9. točki 3. člena *Uredbe (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006*, in presega 1.000 eurov. V tem členu predlaganega zakona je opredeljena tudi definicija občasne transakcije, ki se nanaša izključno na občasne transakcije prenosa sredstev, torej tiste, ki ne temeljijo na sklenjenih poslovnih razmerjih stranke z zavezancem. V drugem odstavku tega člena je nadalje definiran pojem prenosa sredstev. Definicija prenosa sredstev v skladu z Uredbo 2015/847/EU tako vključuje tudi plačilne storitve s kreditnim plačilom, direktno bremenitvijo in denarnim nakazilom, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ter prenose, izvedene z uporabo plačilnih kartic, elektronskim denarjem, mobilnimi telefoni ali drugimi digitalnimi ali predplačniškimi ali naročniškimi informacijsko-tehnološkimi napravami s podobnimi značilnostmi.

Obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah je v predlogu zakona zaradi posebnosti namenoma izključena iz vsebine 17. člena in je posebej urejena v tem členu. Zavezanci morajo po novem izvesti pregled stranke tudi pri občasnih transakcijah, ki pomenijo »prenos sredstev« in presegajo 1.000 eurov. V primerih, ko se te transakcije izvajajo na podlagi sklenjenih poslovnih razmerij, pregled stranke ni potreben.

Namen navedene obveznosti je predvsem zagotoviti možnost ugotavljanja identitete nakazil majhnih vrednosti in sledenje tem nakazilom zaradi morebitnih zlorab plačilnih storitev za financiranje terorizma.

K 19. členu (pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja):

Člen prenaša peti in šesti odstavek 13. člena Direktive 2015/849/EU, ki ureja pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja ter posebej v zvezi s posli »klasičnega« ter »naložbenega« življenjskega zavarovanja, tako imenovanega življenjskega zavarovanja, vezanega na enote

investicijskih skladov. Poleg ukrepov pregleda stranke, vključno z ugotavljanjem in preverjanjem istovetnosti stranke ter ugotavljanjem njenega dejanskega lastnika, morajo izrecno naštetí zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, izvesti dodatne ukrepe pregleda upravičencev izplačil po zavarovalnih policah, in sicer takoj, ko so upravičenci opredeljeni ali določeni.

Predlog zakona v zvezi s tem predvideva dve možnosti. V primerih, ko so upravičenci izrecno imenovane osebe, zavezanec ob sklepanju posla pridobi le podatke o njihovem osebnem imenu in datumu rojstva, s čimer je omogočena enolična identifikacija upravičencev v času izplačila.

Če pa gre za upravičence, določene po značilnostih ali kategorijah, zavezanec o njih pridobi dovolj podatkov in informacij, tako da bo lahko v času izplačila zagotovo ugotovil in preveril istovetnost upravičenca.

Upravičenci morajo biti opredeljeni ob sklenitvi poslovnega razmerja po tem členu. V primeru popolnega ali delnega prenosa zavarovanj na tretje osebe je treba upravičenca opredeliti tudi v času prenosa police na tretjo osebo. Tako v primeru, ko je upravičenec izrecno imenovana oseba, kot v primeru, ko je upravičenec določen po značilnostih ali kategorijah, pa se istovetnost upravičencev ugotovi in preveri v času izplačila po zavarovalni polici.

K 20. členu (pregled stranke pri izvajanju transakcij):

Člen prenaša prvi odstavek 14. člena Direktive 2015/849/EU in, kot že doslej, določa obveznost ugotavljanja in preverjanja istovetnost stranke pred samo izvršitvijo transakcije. Člen je usklajen z novimi obveznostmi pregleda stranke pri transakcijah izplačil dobitkov ali vplačilih stav pri igrah na srečo v vrednosti 2.000 eurov ali več iz 17. člena predloga zakona in občasnih transakcijah prenosa sredstev, ki presegajo 1.000 eurov iz 18. člena predloga zakona.

K 21. členu (neizpolnitev obveznosti pregleda stranke):

Obstoječi zakon že zdaj določa, da zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja in opraviti transakcije, če ne more izvesti ukrepov pregleda stranke, čeprav je bila v tretji direktivi prepoved izvedbe transakcije opsijska. Glede na to, da Direktiva 2015/849/EU v prvem pododstavku četrtega odstavka 14. člena zdaj izrecno določa, da zavezanec transakcije ne sme izvesti, in da je navedena obveznost že zdaj predpisana, se predlog zakona v prvem odstavku 21. člena ne razlikuje od obstoječe ureditve.

V zvezi s tem je treba omeniti, da so iz te določbe izvzeti odvetniki, odvetniške družbe in notarji, ko ugotavljajo pravni položaj stranke ali ko zastopajo stranko v sodnem postopku, kar je vključeno v besedilo predlaganega 84. člena.

K 22. členu (opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem):

S členom se prenaša 12. člen Direktive 2015/849/EU, ki ureja izjemo v zvezi s pregledom stranke, kadar gre za elektronski denar. Predlog zakona v zvezi s pregledom stranke ne dopušča več izjem, ki jih sicer dovoljuje obstoječi zakon pri poslih življenjskega zavarovanja, pokojninskih ali drugih podobnih sistemih, ki zaposlenim zagotavljajo prihodke iz naslova pokojnin, pri poslovanju z elektronskim denarjem in za druge produkte, ki ustrezajo pogojem, določenim v razveljavljeni izvedbeni Direktivi 2006/70/ES.

Direktiva 2015/849/EU sicer določa visoko stopnjo skupnih standardov, vendar od držav članic, nadzornih organov in zavezancev zahteva, da sami ocenijo tveganje in sprejmejo primerne blažilne ukrepe, sorazmerne s takim tveganjem. Zato Direktiva 2015/849/EU manj podrobno določa konkretne ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in ne dopušča več omenjenih izjem v zvezi s pregledom stranke. Edina izjema, ki jo je pod spremenjenimi pogoji ohranila Direktiva 2015/849/EU, je možna na podlagi njenega 12. člena in se nanaša na možnost opustitve določenih ukrepov pregleda stranke pri poslovanju z elektronskim denarjem. V skladu s tem je v 21. členu predloga zakona določeno, da zavezanci iz 15. točke prvega odstavka 4. člena predloga zakona (izdajatelji elektronskega denarja)

lahko opustijo prve tri ukrepe pregleda stranke iz prvega odstavka 16. člena predloga zakona, če na podlagi ocene tveganja ugotovijo, da gre za nizko tveganje, in če so izpolnjeni izrecno navedeni pogoji. Opustiti je torej možno samo prve tri ukrepe pregleda stranke iz 16. člena predloga zakona, ne pa tudi zadnjega iz 4. točke, ki se nanaša na redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti stranke.

Ne glede na navedeno izjemo mora biti pregled stranke na podlagi vseh štirih ukrepov iz 16. člena tega zakona v celoti opravljen pred unovčenjem gotovine ali dvigom gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega vrednost 100 eurov. Pregleda stranke tudi ni možno opustiti, kadar v zvezi s stranko ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

Predlog člena določa še, da zavezanci iz 15. točke prvega odstavka 4. člena predloga zakona o opustitvi določenih ukrepov pregleda stranke obvestijo urad in mu priložijo tudi oceno tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma ter dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za opustitev določenih ukrepov pregleda stranke.

K 23. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke):

V predlaganem členu je določen način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke v primerih, ko gre za fizično osebo, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost. Poleg teh so v tem členu obravnavani tudi zakoniti zastopniki tako fizičnih kot pravnih oseb. Ključna dolžnost zavezancev pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti stranke je tako imenovana »face-to-face« identifikacija, torej pridobivanje podatkov z vpogledom v uradni osebni dokument stranke v njeni osebni navzočnosti. Zahtevani podatki obsegajo osebno ime, stalno in začasno prebivališče, datum in kraj rojstva, davčno številko ali EMŠO, državljanstvo ter številko, vrsto in naziv izdajatelja uradnega osebnega dokumenta. Če kateri od teh podatkov ni razviden iz uradnega osebnega dokumenta, ga mora zavezanec pridobiti iz druge veljavne javne listine oziroma neposredno od stranke same. Pri samostojnih podjetnikih posameznikih ter osebah, ki samostojno opravljajo dejavnost, mora zavezanec pridobiti smiselno tudi tiste podatke, ki se nanašajo na njuno poslovno subjektiviteto, zaradi česar predlog člena smiselno napotuje na uporabo 28. člena predloga zakona, ki določa ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe. V primeru dvoma v resničnost podatkov ali verodostojnost listin zavezanec vedno zahteva tudi pisno izjavo stranke.

K 24. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost):

Predlagani 24. člen določa način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pooblaščenca fizične osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, kar je novost v primerjavi z obstoječim zakonom. Po zdaj veljavni ureditvi namreč prej naštete osebe kot stranke nimajo možnosti nastopati prek svojega pooblaščenca, temveč je to omogočeno le pravnim osebam. Zaradi odprave tovrstnih administrativnih ovir predlog zakona možnost nastopanja prek pooblaščenca tako razširja tudi na zgoraj naštete osebe. Pri tem smiselno veljajo enake zahteve, kot so določene s prejšnjim členom, dodatno pa je določen pogoj glede pridobivanja podatkov o pooblastitelju, ki morajo biti razvidni iz overjenega pisnega pooblastila, ki ne sme biti starejše od treh mesecev. Navedeni pogoj služi preprečevanju morebitnih zlorab pooblastil, ki so bila dana v preteklosti in ne odražajo več aktualne volje pooblastitelja.

K 25. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe):

Poseben člen določa ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca pravne osebe, v katerem je izrecno določeno, da mora pooblaščenca pooblastiti zakoniti zastopnik pravne osebe. Glede načina pridobivanja podatkov ter obveznosti v tako imenovani identifikaciji »face-to-face« je ta člen smiselno enak določbam, ki jih vsebuje predhodni člen. Razlikuje pa se po tem, da v primeru pooblaščenca pravne osebe ni dodan pogoj, da pooblastilo ne sme biti starejše od treh mesecev, kot v 24. členu predloga zakona, ker bi taka določba pomenila nesorazmerno administrativno oviro pri poslovanju pravnih oseb, saj je tveganje za morebitne zlorabe v tem primeru manjše.

K 26. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti na podlagi sredstva elektronske identifikacije):

V primerjavi z obstoječo ureditvijo predlog zakona ne uporablja več pojma »kvalificirano digitalno potrdilo« in pojma »registrirani overitelj«, ki sta sedaj nadomeščena z namenom uskladitve s terminologijo, ki jo vpeljuje Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73, v nadaljnjem besedilu: Uredba eIDAS), ki je pričela veljati 17. septembra 2014, uporabljati pa se prične 1. julija 2016. Predlog zakona tako sedaj pojem »kvalificirano digitalno potrdilo« nadomešča s pojmom »sredstvo elektronske identifikacije«, pri čemer gre izključno za sredstvo takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke. Pojem »registrirani overitelj« pa je nadomeščen s pojmom »izdajatelj sredstva elektronske identifikacije«.

Predlog zakona razširja možnost uporabe sredstva elektronske identifikacije takšne ravni zanesljivosti, ki ob izdaji zahteva osebno navzočnost stranke, kot podlage za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank na vse v predhodnih treh členih zajete kategorije oseb: fizične osebe, njihove zakonite zastopnike, samostojne podjetnike posameznike, posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, zakonite zastopnike pravnih oseb ter pooblaščenca vseh predhodno naštetih. Obstoječi zakon to možnost predvideva zgolj za fizične osebe in njihove zakonite zastopnike, samostojne podjetnike posameznike in posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost. Glede na vse večjo razširjenost uporabe elektronskih sredstev v vsakodnevnem poslovanju vrste subjektov se je pokazala potreba, da se v to kategorijo uvrstijo tudi zakoniti zastopniki pravnih oseb ter pooblaščenca vseh strank. Enako kot v obstoječem zakonu pa ta predlog pogojuje identifikacijo na podlagi sredstva elektronske identifikacije v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo. Natančnejše pogoje za identifikacijo z uporabo sredstva elektronske identifikacije bo določil pravilnik, ki ga bo izdal minister, pristojen za finance. Podatke o stranki zavezanci pridobijo iz sredstva elektronske identifikacije, pri čemer mora stranka zavezancu posredovati kopijo uradnega osebnega dokumenta oziroma jih neposredno zagotoviti, če iz sredstva elektronske identifikacije ni mogoče pridobiti vseh podatkov.

Ta člen predloga zakona je treba šteti kot izjemo od splošnega pravila, ki zahteva »face-to-face« identifikacijo, in je že zaradi tega podvržen restriktivni razlagi in uporabi. Sedmi odstavek 26. člena tako zavezanca pri izdelavi ocene tveganja iz 13. člena predloga zakona napotuje na upoštevanje povečanega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma, ki nastane zaradi nenavzočnosti stranke pri izvedbi ukrepa ugotavljanja in preverjanja istovetnosti.

K 27. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti strank z uporabo videoelektronske identifikacije):

Določbe 27. člena predloga zakona uvajajo možnost alternativne izvedbe ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank s pomočjo uporabe videoelektronske identifikacije. V tem primeru predlog zakona dopušča možnost, da se identifikacija opravi brez osebne navzočnosti stranke, vendar na način, da se s stranko vzpostavi videopovezava in tako omogoči identifikacija na daljavo. Zaradi večjega tveganja, ki ga takšen način identifikacije predstavlja, so postavljeni dodatni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v primeru uporabe takega načina identifikacije. Tako v zvezi s produkti ali storitvami, za katere se bo izvedla elektronska videoidentifikacija stranke, ne sme biti ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma. Istovetnost stranke se ugotovi in preveri izključno na podlagi uradnega osebnega dokumenta, opremljenega z biometrično fotografijo. Nadalje se pogoji nanašajo na stalno bivališče in polnoletnost stranke, uporabo enega izmed ukrepov poglobljenega pregleda stranke, izvedbo prvega plačila v breme računa, ki ga ima stranka odprtega pri kreditni instituciji. V primeru, kadar posamezna transakcija preseže 15.000 eurov, pa predlog zakona določa zahtevo, da se istovetnost stranke ugotovi in preveri v njeni navzočnosti v skladu z določbami tega zakona o ugotavljanju in preverjanju istovetnosti.

Tehnični pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za izvedbo takšnega načina ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi elektronskega identifikacijskega sredstva, bodo predpisani s podzakonskim aktom.

K 28. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pravne osebe):

Ureditev načina ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pravne osebe v predlogu zakona se od obstoječe ureditve praktično ne razlikuje. Osnova za pridobivanje podatkov predstavlja dokumentacija iz poslovnih, sodnih ali drugih javnih registrov, ki mora biti bodisi originalna bodisi overjena ter ne sme biti starejša od treh mesecev, dovoljen pa je tudi neposreden vpogled v tak register. Naslednji vir podatkov, ki niso razvidni iz javnih registrov, predstavljajo druge listine in poslovna dokumentacija ter v zadnji instanci sam zakoniti zastopnik ali pooblaščenec. Določeno je tudi, da v primeru dvoma v resničnost podatkov ali verodostojnost listin zavezanec vedno zahteva pisno izjavo stranke.

Zavezanec pri preveritvi narave registra upošteva zlasti pristojni organ upravljanja registra, način vodenja, organiziranost, njegov komercialni ali javni namen, način preverjanja verodostojnosti njegove vsebine itd..

K 29. členu (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti drugih oseb civilnega prava):

Predlog zakona veljavne ureditve ugotavljanja in preverjanja istovetnosti drugih oseb civilnega prava, ki niso fizične ali pravne osebe, ne spreminja. Tudi v tej določbi se odražajo načela identifikacije »face-to-face«, pridobivanja podatkov iz uradnega osebnega dokumenta, drugih veljavnih javnih listin in neposredno od zastopnika ter v primeru dvoma pridobitev pisne izjave stranke. Prav tako se ohranja določba o manj strogem režimu ugotavljanja in preverjanja istovetnosti za skupnosti dijakov, učencev ali otrok v vrtcu oziroma prostovoljno skupnost zaposlenih, saj se v teh primerih lahko pridobi zgolj pisno pooblastilo za zastopanje, ki ni overjeno.

K 30. členu (posebni primeri ugotavljanja istovetnosti stranke):

Predlagani 30. člen zakona določa, da se ugotavljanje oziroma preverjanje istovetnosti stranke še naprej opravlja ob vstopu stranke v prostore igralnice ali igralnega salona in ob vsakokratnem pristopu k sefu. Zavezanci ugotovijo in preverijo istovetnost stranke v skladu z določbami 23., 24. in 25. člena, pri čemer je ključno načelo identifikacije »face-to face«, tj. pridobitev podatkov z vpogledom v uradni osebni dokument v osebni navzočnosti stranke. Če iz tega dokumenta ni mogoče pridobiti vseh predpisanih podatkov, se manjkajoči podatki pridobijo iz druge veljavne listine, ki jo predloži stranka, oziroma neposredno od stranke.

V zvezi s pristopom stranke k sefu predlog zakona v tretjem, četrtem in petem odstavku 30. člena uvaja možnost, da se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke ob vsakokratnem pristopu k sefu lahko izvede tudi na osnovi elektronske identifikacijske kartice in osebnega gesla za dostop oziroma drugega primerne elektronskega identifikacijskega sredstva. Takšen način je možen le ob pogoju, da je bila istovetnost stranke, njenega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca ob sklenitvi pogodbe o najemu sefa ali ob pooblaščenju ugotovljena in preverjena v njihovi osebni navzočnosti.

Novost je v predlog zakona uvedena predvsem zaradi tega, ker gredo trendi pri poslovanju s sefi v smeri avtomatizacije in omogočanja dostopa do sefov prek posebnih terminalov, ki izključujejo prisotnost bančnega uslužbenca. Namen je zagotoviti 24-urni dostop do sefa ob zagotovitvi ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank z elektronskimi identifikacijskimi sredstvi. Predvsem so tukaj mišljene različne vrste pametnih kartic, elektronskih gesel ipd., ki po opravljeni identifikaciji stranke ob njeni navzočnosti v finančni instituciji stranki omogočijo dostop do sefa brez ponovnega ugotavljanja in preverjanja istovetnosti prek bančnega uslužbenca.

Da bi zagotovili enotna merila in enakopraven nastop vseh udeležencev na trgu, je potrebno, da minimalne tehnične pogoje predpiše minister, pristojen za finance.

K 31. členu (posebnosti pri ugotavljanju in preverjanju istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv):

V predlogu zakona je na novo določena možnost posebnega načina ugotavljanja in preverjanja istovetnosti bank in drugih podobnih kreditnih institucij, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv, ki sledi praksi mednarodnega bančnega poslovanja. Zavezanci, ki lahko uporabljajo takšen način ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank, so zato le zavezanci iz 1. in 2. točke prvega odstavka 4. člena predloga zakona.

V okviru sklepanja medbančnih poslovnih razmerij (kontokorentno poslovno razmerje v državah članicah in tretjih državah) se za preverjanje istovetnosti bank uporabljajo različne baze oziroma registri, kot sta Bankers Almanac in Swift – Online BIC Directories. Ti registri veljajo za zanesljiv in verodostojen vir informacij o bankah z vrsto podatkov (npr. firma, naslov in sedež, osebno ime zakonitega zastopnika, podatki o lastniški strukturi banke), posodobljenih dokumentov (licence, letna poročila, AML vprašalniki, Wolfsbergov vprašalnik, dokumentacija US Patriot, dokumentacija v zvezi s FATC-o ipd.). Upoštevajo se tudi standardi sistema SWIFT, ki določajo, da je banka, če ima naslov SWIFT, pregledana tudi s strani SWIFT. Velik pomen v običajnih medbančnih razmerjih imata prepoznavnost in ugled banke v javnosti. V ta namen se preveri, ali ima banka odprte račune pri priznanih ameriških ali evropskih bankah, preverijo pa se tudi javno dostopne informacije (mediji, spletne strani banke ipd.).

Zaradi poenostavitve poslovanja slovenskih kreditnih institucij ter odprave nepotrebnih administrativnih ovir je zato v tem členu določeno, da se lahko ugotovi in preveri istovetnost banke in druge podobne kreditne institucije, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenecv s skrbnim zbiranjem in presojo razpoložljivih javno dostopnih informacij o banki ali drugi podobni kreditni instituciji z uporabo virov, ki so običajni v mednarodnih bančnih razmerjih. Obseg pridobljenih podatkov je enak, kot je v petem odstavku 58. člena tega zakona določeno v primeru poenostavljenega pregleda stranke. Kadar pa ima banka oziroma druga podobna kreditna institucija sedež v visoko tvegani tretji državi iz petega odstavka 50. člena tega zakona (delegirani akt Evropske komisije v skladu z 9. členom Direktive 2015/849/EU), pa uporaba tega člena ni mogoča zaradi večjega tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma.

K 32. členu (hramba kopij uradnih osebnih dokumentov v elektronski obliki):

Zakon uvaja možnost, da zavezanci, ki so kreditne in finančne institucije, ne glede na določbe drugih zakonov lahko hranijo kopije uradnih osebnih dokumentov, ki so jih pridobili v okviru izvajanja ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke po določbah tega zakona, v elektronski obliki. Pri tem morajo zavezanci skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, zagotoviti njihovo varovanje z organizacijskimi, tehničnimi in logično-tehničnimi postopki in ukrepi.

Določba predstavlja izjemo o načelne prepovedi hrambe kopij osebnih dokumentov v elektronski obliki, kot jo določata Zakon o potnih listinah in Zakon o osebni izkaznici, vendar predstavlja za zavezanca, ki so kreditne in finančne institucije, možnost pridobivanja in shranjevanja kopij osebnih dokumentov tudi v elektronski obliki za namen dokazovanja, naknadnega preverjanja točnosti podatkov, izvajanja notranjih kontrol, učinkovitejšega zagotavljanja organizacijsko-tehničnih pogojev za varovanje zaupnosti in preprečevanja nezakonitega nadaljnega kopiranja ter distribuiranj teh kopij. Prepoved shranjevanja kopij osebnih dokumentov v elektronski obliki je bila prepoznana tudi kot ena ključnih pomanjklivosti v okviru Nacionalne ocene tveganja, ki je bila izvedena v letu 2015.

Glede na celovite informacijsko-tehnične rešitve v kreditnih in finančnih institucijah, ki na visokem nivoju zagotavljajo spoštovanje visokih standardov načel varstva osebnih podatkov, predstavlja prepoved hrambe kopije uradnih osebnih dokumentov v elektronski obliki nesorazmerno anomalijo v sistemu kreditnega in finančnega poslovanja, saj se drugi dokumenti lahko hranijo v elektronski obliki, le kopije uradnih osebnih dokumentov se glede na sedanjo ureditev hranijo v fizični obliki. Navedena določba upošteva načelo sorazmernosti, saj je ta možnost dana zgolj kreditnim in finančnim institucijam, v kolikor zagotavljajo njihovo varstvo skladno z Zakonom o varstvu podatkov, ne pa vsem zavezancem na sploh. Namenjena pa je zgolj tistim kopijam, ki so bile pridobljene v okviru izvajanja

ukrepov ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke. Tovrstna določba je tudi že del slovenskega pravnega reda, in sicer sedmi odstavek 266.c člena Zakona o davčnem postopku (ZDavP-2) omogoča hrambo kopij osebnih dokumentov v elektronski obliki. V okviru izvajanja postopka dolžne skrbnosti za identificiranje računov v ZDA poročevalska finančna institucija Slovenije dokumentacijo kopira in hrani v elektronski obliki, če hramba dokaznih listin ni možna v izvirniku, med te dokazne listine pa so všeti tudi uradni osebni dokumenti. Navedena določba tako omogoča poenotenje procesov in IT podpor, kar bo služilo lažjemu in boljšemu zagotavljanju varstva osebnih podatkov.

K 33. členu (pojem):

Zaradi sistematike podpoglavja o ugotavljanju dejanskega lastnika se v uvodnem členu tega podpoglavja definira pojem dejanskega lastnika, ki ga morajo ugotoviti zavezanci skladno z določbami o ukrepih v zvezi s pregledom stranke. Smiselno se ta pojem uporabi tudi glede obveznosti poslovnih subjektov, da ugotovijo svojega dejanskega lastnika.

Uvodni člen podpoglavja o dejanskih lastnikih definira pojem dejanskega lastnika kot vsako fizično osebo, ki je končni lastnik stranke ali jo nadzira ali kako drugače obvladuje, ali kot fizično osebo, v imenu katere se izvaja transakcija. Pojem dejanskega lastnika (angl. »*beneficial owner*«, nem. »*wirtschaftlicher Eigentümer*«) tako ni enak pojmu pravnega lastnika nekega poslovnega subjekta, čeprav lahko sovpadata in je pravni lastnik obenem tudi dejanski lastnik stranke. Kadar je stranka fizična oseba, se njen dejanski lastnik ne ugotavlja. Vendar se v primeru, ko se izvaja transakcija ali opravlja dejanje, ki je povezano s sklenitvijo poslovnega razmerja, v imenu druge fizične osebe, kot navaja dikcija 6. točke 3. člena Direktive 2015/849/EU, uporabljajo določbe tega zakona, ki določajo obveznost zavezanca, da preveri, ali ima vsaka oseba, ki nastopa v imenu stranke, pravico zastopanja ali pooblastilo te stranke, ter druge določbe, ki urejajo pooblaščenca fizične osebe.

V primerjavi z zdaj veljavnim besedilom je predlog člena usklajen z uvodno dikcijo 6. točke 3. člena Direktive 2015/849/EU. Dejanski lastnik je tako vsaka fizična oseba, ki je končni lastnik stranke ali jo nadzira ali kako drugače obvladuje, pri čemer kot stranka lahko nastopajo gospodarski subjekti, subjekti, ki nimajo poslovnih deležev, ustanove, tuji skladi, tuje ustanove ali podobni pravni subjekti tujega prava, samostojni podjetniki posamezniki ter posamezniki, ki opravljajo dejavnost.

Poleg tega je dejanski lastnik tudi vsaka fizična oseba, v imenu katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost, pri čemer kot stranka lahko nastopajo le fizična oseba ter tisti poslovni subjekti, ki so fizične osebe, torej samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki opravljajo dejavnost.

K 34. členu (obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika):

Obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika obstaja že v veljavni zakonodaji kot obveznost zavezancev, da ugotovijo dejanskega lastnika svoje stranke skladno z določbami o pregledu stranke. Izjemoma zavezancem ni treba ugotavljati dejanskega lastnika, na primer v primeru, ko gre za stranko, ki predstavlja neznatno tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma. Novost, ki jo uvaja predlog zakona in s tem prenaša določbo 1. točke 30. člena Direktive 2015/849/EU, predstavlja obveznost poslovnih subjektov, da ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku. Namen določbe je zagotoviti, da tudi poslovni subjekti sami vedo, kdo je njihov dejanski lastnik.

K 35. členu (dejanski lastnik gospodarskega subjekta):

Predlog zakona posebej definira način ugotavljanja dejanskega lastnika za gospodarske subjekte, med katere v smislu tega člena štejemo gospodarske družbe, kot jih pojmuje zakon, ki ureja gospodarske družbe (pravne osebe, ki na trgu samostojno opravljajo pridobitno dejavnost kot svojo izključno dejavnost), fizične osebe, ki na trgu samostojno opravljajo pridobitno dejavnost (podjetniki), ter zadruge, kot jih pojmuje zakon, ki ureja zadruge.

V predlog 35. člena sta preneseni dve novosti, ki jih skladno s FATF priporočilom št. 10 uvaja Direktiva 2015/849/EU v 6. točki 3. člena. Gre za pojasnilo pojma »drugi načini nadzora« (angl. »*control through*

other means») ter določitev dejanskega lastnika gospodarskega subjekta v primerih, ko so izčrpane vse možnosti ugotavljanja dejanskega lastnika.

Predlog 35. člena, tako kot doslej, določa pokazatelje neposrednega in posrednega lastništva, pri čemer je kot pokazatelj lastništva ohranjena mejna vrednost več kot 25-odstotna. Glede na to, da zgolj ugotovitev odstotka deleža ali lastništva še ne pomeni, da je dejanski lastnik enoznačno ugotovljen, predlog zakona v skladu s 3. členom Direktive 2015/849/EU uvaja možnost ugotavljanja dejanskega lastnika tudi na podlagi drugih načinov nadzora. Delež v višini več kot 25 odstotkov torej predstavlja le enega od pokazateljev, ki ga je treba upoštevati, lahko pa se upoštevajo tudi kriteriji, določeni v zakonu, ki ureja gospodarske družbe in v katerem so predpisani pogoji, pod katerimi mora obvladujoča družba, ki obvladuje eno ali več odvisnih družb, pripraviti konsolidirane računovodske izkaze. Predlog člena zato v četrtem odstavku določa, da se fizična oseba, ki ima obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev gospodarskega subjekta ali ki na drug način nadzoruje, usmerja ali bistveno vpliva na odločitve posloводства, lahko določi v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

V petem odstavku 35. člena je uvedena novost, da se v primerih, ko ni mogoče ugotoviti dejanskega lastnika ali če obstaja kakršen koli dvom, da je fizična oseba dejanski lastnik, za dejanskega lastnika šteje oseba, ki je član posloводства. V skladu z definicijo posloводства iz zakona, ki ureja gospodarske družbe, se lahko za posloводство štejejo organi ali osebe, ki so pooblaščen, da vodijo posle družbe. Tako se lahko pri delniški družbi za posloводство šteje celotna uprava ali upravni odbor in pri družbi z omejeno odgovornostjo eden ali več poslovodij. Glede na navedeno je v petem odstavku 35. člena predloga zakona določeno, da se lahko v teh izjemnih primerih za dejanskega lastnika šteje več poslovodij, ki so člani posloводства, kot predvideva tudi 6.a(ii) točka 3. člena Direktive 2015/849/EU.

Šesti odstavek 35. člena nadalje izrecno določa, da se hranijo podatki in dokumentacija o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika gospodarskega subjekta, v skladu z določili predloga tega zakona, ki se nanašajo na hrambo podatkov.

Predlog člena ohranja izjemo glede primerov, ko so lastniki stranke javne delniške družbe, tj. družbe na organiziranem trgu, ki morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informaciji o dejanskem lastniku. V teh primerih namreč nadaljnje ugotavljanje njenih dejanskih lastnikov ni potrebno.

K 36. členu (dejanski lastnik subjekta, ki nima poslovnih deležev, in dejanski lastnik ustanove):

Zaradi težav, ki so se pojavljale v praksi pri ugotavljanju dejanskih lastnikov subjektov, v katerih ni možna udeležba pri upravljanju na podlagi poslovnega deleža, delnice ali udeležbe v kapitalu (npr.: društva, zavodi, politične stranke, sindikati, verske skupnosti), predlog zakona uvaja nov člen, ki določa, da se v teh primerih za dejanskega lastnika šteje vsaka fizična oseba, ki takšen subjekt zastopa.

Podobno je v drugem odstavku člena jasno določeno, da za dejanskega lastnika ustanove v tem zakonu šteje vsaka fizična oseba, ki je ustanovitelj ustanove, vendar le tisti, ki ima na podlagi akta o ustanovitvi ustanove ali pravil ustanove obvladujoč položaj pri upravljanju sredstev ustanove. Za dejanskega lastnika ustanove se šteje tudi skrbnik ustanove, kot ga določa zakon, ki ureja ustanove. V primerih, ko za dejanskega lastnika ni mogoče šteti ustanovitelja ustanove, se za dejanskega lastnika šteje njen zastopnik.

K 37. členu (dejanski lastnik tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava):

V predlaganem 37. členu je v skladu s 6.b) točko 3. člena Direktive 2015/849/EU, izključno za tuje subjekte zaradi njihovih specifičnih karakteristik, uveljavljen koncept dejanskega lastništva, in sicer za tuje sklade (*angl. »trusts«*), tuje ustanove (*angl. »foundation«*) ali podobne pravne subjekte tujega prava (*angl. »legal arrangements similar to trusts«*), medtem ko se predlagani 35. člen nanaša

izključno na gospodarske subjekte. Direktiva 2015/849/EU v 6.b) točki 3. člena tako določa, kdo je lahko dejanski lastnik v primerih, ko gre za gospodarske subjekte, in v primerih, ko gre za ustanovitelje (*angl. »settlor«*), skrbnike premoženja (*angl. »trustee«*), morebitne zaščitnike (*angl. »protector«*) in upravičence (*angl. »beneficiaries«*), pri čemer so mišljeni predvsem trusti, ki nimajo pravne subjektivitete, in njim podobni pravni subjekti. V slovarju priporočil FATF so kot primer trustom podobnih subjektov navedeni *Fiducie, Treuhand in Fidecomisio*.

V tem členu je v skladu s 3. členom Direktive 2015/849/EU za druge poslovne subjekte, ustanove ali podobne pravne subjekte tujega prava uvedena ukinitev mejnega 25-odstotnega nadzornega deleža kot kriterija za ugotavljanje dejanskega lastnika. Predlog člena tako izrecno določa, da se morajo v primerih, ko gre za sklepanje poslovnega razmerja s temi subjekti, ugotoviti vse fizične osebe, ki nastopajo bodisi v vlogi ustanovitelja, skrbnika premoženja, morebitnega zaščitnika ali upravičenca, ne glede na odstotek njihove udeležbe.

V primerih, ko je treba posameznike, ki bodo prejemniki koristi tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, še določiti, se za dejanskega lastnika šteje kategorija (skupina) oseb, v interesu katerih sta ustanovitev in delovanje tujega sklada, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava. Navedena določba torej zdaj velja samo za tuje subjekte.

Kot dejanski lastnik se šteje tudi vsaka druga fizična oseba, ki posredno ali neposredno obvladuje premoženje takega subjekta.

V drugem odstavku predlaganega člena je tudi posebej določeno, da zavezanec hrani vse podatke in dokumentacijo o ukrepih, izvedenih za ugotovitev dejanskega lastnika.

K 38. členu (dejanski lastnik samostojnega podjetnika posameznika in posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost):

V recitalu 12 Direktive 2015/849/EU je sicer navedeno, naj se zaradi zagotovitve dejanske preglednosti zajame čim širši krog pravnih subjektov, ki so registrirani ali ustanovljeni na ozemlju držav članic. Vendar za subjekte, ki nimajo zapletene lastniške strukture, določbe o ugotavljanju in preverjanju dejanskih lastnikov ni treba enako strogo uveljaviti kot na primer za gospodarske družbe ipd., saj to ne bi sledilo namenu, ki je v zagotavljanju čim večje transparentnosti.

Namen te določbe je v tem, da se subjekti, ki imajo enostavno lastniško in upravljavsko strukturo, po nepotrebnem ne obremenjujejo z administrativnimi ovirami v obliki ugotavljanja in dokumentiranja podatkov o dejanskih lastnikih ter posledičnega vpisovanja teh podatkov v register dejanskih lastnikov. V slovenskem pravnem redu so tipični primeri takih enostavnih oblik poslovnih subjektov samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo poklic ali dejavnost, ter vrsta drugih podobnih subjektov, kot so zasebni športni delavci, poklicni športniki, zasebni zdravstveni delavci, zasebni zdravniki, odvetniki, notarji, samostojni novinarji, samozaposleni v kulturi, ribiči ipd.

V predlaganem 38. členu je tako opredeljen prvi od treh posebnih primerov ugotavljanja dejanskega lastnika, ki jih glede na različno stopnjo kompleksnosti posameznih oblik subjektov uvaja predlog zakona. Zaradi običajno preproste lastniške strukture samostojnih podjetnikov posameznikov in posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, se šteje, da je dejanski lastnik take stranke tista fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje dejavnosti stranke in je hkrati njen edini zastopnik. Ne glede na to pa lahko zavezanec pri svojem izvajanju pregleda stranke ugotovi, da je dejanski lastnik (npr. zaradi zagotavljanja sredstev, bistvenega vplivanja na odločitve posloводства ipd.) druga fizična oseba.

K 39. členu (dejanski lastnik enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo):

Enako kot v primeru strank, ki so samostojni podjetniki posamezniki ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, se v primeru enoosebnih družb z omejeno odgovornostjo šteje, da je dejanski

lastnik tista fizična oseba, ki je edini družbenik te stranke, če je hkrati tudi njen edini zastopnik, pri čemer je tudi v teh primerih dopuščeno, da zavezanci pri izvajanju pregleda stranke ugotovijo drugače.

K 40. členu (izjema v zvezi z neposrednimi in posrednimi proračunskimi uporabniki):

V primerih, ko so stranke subjekti državne oziroma širše javne uprave, kamor sodijo neposredni in posredni proračunski uporabniki, ki pri izvajanju svoje dejavnosti zasledujejo javni interes, ne pa zasebnega, predlog zakona določa, da se za njenega dejanskega lastnika šteje njen zastopnik in posebnega ugotavljanja dejanskega lastnika tako ni treba izvesti. Z vidika stopnje tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma ob hkratni zavezanosti teh subjektov po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, morebitno posebno ugotavljanje dejanskega lastništva ni smiselno.

K 41. členu (obveznosti poslovnih subjektov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika):

Predlagani 41. člen prenaša 30. in 31. člen Direktive 2015/849/EU in FATF priporočili št. 24 in 25, v skladu s katerimi je v predlog zakona uvedena ena od bistvenih novosti na področju ugotavljanja dejanskega lastnika. Gre za obveznost poslovnih subjektov iz 35., 36. in 37. člena (zadnji le ob nastanku davčnih obveznosti v Republiki Sloveniji), da sami ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku ter vzpostavijo in upravljajo natančno in posodobljeno evidenco podatkov o svojih dejanskih lastnikih. V šestem odstavku predlaganega člena so iz te obveznosti izvzeti samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter neposredni in posredni proračunski uporabniki. Takšno rešitev narekuje dejstvo, da imajo navedeni subjekti enostavno in pregledno lastniško strukturo oziroma način zastopanja, tako da bi obveznost ugotavljanja dejanskega lastnika vključno z vodenjem evidence za tovrstne subjekte pomenilo nesorazmerno administrativno breme. Prav tako so v sedmem odstavku iz te obveznosti izvzeti poslovni subjekti, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

Poslovni subjekti morajo podatke o svojih dejanskih lastnikih hraniti pet let od dneva, ko v evidenco iz šestnajstega odstavka 137. člena tega zakona vpisana oseba izgubi status dejanskega lastnika, v primerih, ko je uveden postopek prenehanja poslovnega subjekta, pa še vsaj pet let po pravnomočnem zaključku tega postopka. Zaradi zagotovitve dostopnosti in zakonite hrambe podatkov o dejanskih lastnikih tudi po prenehanju poslovnega subjekta mora sodišče oziroma organ, ki vodi postopek prenehanja ali statusno spremembo poslovnega subjekta brez znanega naslednika, pred prenehanjem poslovnega subjekta odrediti, da bo zagotovljena hramba.

K 42. členu (posredovanje podatkov):

Poslovni subjekti morajo podatke o svojih dejanskih lastnikih brez odlašanja posredovati zavezancem, kadar izvajajo ukrepe pregleda stranke na podlagi določb predloga tega zakona ter, na njihovo zahtevo, tudi organom odkrivanja in pregona, sodišču in nadzornim organom, ki nadzirajo izvajanje določb tega zakona.

K 43. členu (pridobivanje podatkov v zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika):

Ne glede na obveznost, ki jo imajo poslovni subjekti v zvezi z ugotavljanjem svojih dejanskih lastnikov, ter ne glede na izjeme, ki so v predhodnem členu v zvezi s tem določene, za zavezance velja, da morajo (razen, kadar zakon določa drugače) ugotoviti dejanskega lastnika vsake svoje stranke tako, da sorazmerno s tveganjem pranja denarja ali financiranja terorizma, ki mu je zavezanec izpostavljen pri poslovanju s posamezno stranko, pridobi in preveri podatke o dejanskem lastniku do te mere, da pozna lastniško in nadzorno sestavo stranke. Ključni cilj določbe je zagotovitev načela »poznavanja svoje stranke« (angl. »*know your customer* – KYC«) tako, da je zavezanec prepričan, da ve, kdo so dejanski lastniki stranke. Zaradi jasnosti zakonskih določb predlagani člen v drugem odstavku pojasni, da zavezanec ne pridobi podatkov o dejanskem lastniku stranke, če je stranka fizična oseba, ki ne opravlja pridobitne dejavnosti. Pri izvajanju načela poznavanja stranke v primeru, ko so te fizične osebe, zavezanci uporabljajo določbe, ki urejajo zastopanje teh fizičnih oseb bodisi v smislu zakonitih zastopnikov bodisi v smislu pooblaščenec.

Ponovno so iz izvajanja določbe tega člena izvzeti poslovni subjekti, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu, saj se šteje, da je ob izpolnjevanju navedenih pogojev dosežen dovolj visok standard transparentnosti lastništva.

Način, kako zavezanci pridobijo podatke o dejanskem lastniku stranke, je v primerjavi z obstoječo zakonodajo nespremenjen. Tako je v četrtem odstavku določeno, da se podatki pridobijo z vpogledom v originalno ali overjeno dokumentacijo iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra, ki ne sme biti starejša od treh mesecev. Lahko jih pridobi tudi z neposrednim vpogledom v poslovni, sodni ali drug javni register. Novost je, da zavezanec podatke lahko pridobi tudi z neposrednim vpogledom v register dejanskih lastnikov, vendar glede na določbo 8. točke 30. člena Direktive 2015/849/EU zavezanci svojih ugotovitev ne smejo opreti izključno na podatke, vpisane v register dejanskih lastnikov. Navedena določba je glede na različno naravo ostalih registrov (npr. sodni register, Poslovni register Slovenije ipd.) smiselna, saj vpisovanje podatkov v register dejanskih lastnikov ni podvrženo presoji javnega organa, pregledovanju dokumentacije ali preverjanju izpolnjevanja pogojev za vpis dejanskih lastnikov. Zaradi navedenega ima za zavezanca register dejanskih lastnikov informativno naravo, pri čemer mora iz njega pridobljene podatke podkrepiti še z drugimi načini, določenimi v tem členu.

Enako kot doslej je v petem odstavku določena možnost pridobivanja manjkajočih podatkov z vpogledom v originalne ali overjene listine in drugo poslovno dokumentacijo, ki jih zavezancu predloži zakoniti zastopnik ali njegov pooblaščenec, v primeru, ko iz poslovnega, sodnega ali drugega javnega registra ni mogoče pridobiti vseh podatkov o dejanskem lastniku stranke. Kadar pa manjkajočih podatkov iz objektivnih razlogov ni mogoče dobiti na tak način, se lahko pridobijo neposredno iz pisne izjave zakonitega zastopnika ali njegovega pooblaščenca. To možnost je treba uporabljati restriktivno in predvsem upoštevati, da mora biti nemožnost pridobivanja podatkov podana objektivno. Iz tega logično tudi izhaja obveznost, da zavezanec za tako stranko uporabi enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke, kar velja tudi v primeru, ko zavezanec sicer pridobi vse podatke o dejanskem lastniku, vendar jih pridobi le v registru dejanskih lastnikov.

Načelo posebne skrbnosti pri pridobivanju podatkov o dejanskih lastnikih izhaja tudi iz določbe sedmega odstavka predlaganega člena, ki določa, da mora zavezanec, kadar podvomi o resničnosti prejetih podatkov ali verodostojnosti listin in druge poslovne dokumentacije, iz katerih so bili pridobljeni podatki o dejanskem lastniku, od zakonitega zastopnika ali pooblaščenca pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcije zahtevati tudi njegovo pisno izjavo. Obenem je zavezanec dolžan uporabiti za to stranko enega ali več ukrepov poglobljenega pregleda stranke.

K 44. členu (register dejanskih lastnikov):

Z uvedbo registra dejanskih lastnikov zakon prenaša določbo 3. točke 30. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa obveznost držav članic, da zagotovijo, da se podatki o dejanskih lastnikih hranijo v osrednjem registru. V slovenski pravni red se tako s predlaganim členom uvede register dejanskih lastnikov, v katerem se zbirajo natančni in posodobljeni podatki o dejanskih lastnikih. Namen njegove vzpostavitve je v zagotavljanju transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov in s tem onemogočanja zlorab poslovnih subjektov za pranje denarja in financiranje terorizma.

V skladu z določbo 5. točke 30. člena Direktive 2015/849/EU je dostop do podatkov v registru omogočen organom odkrivanja in pregona, sodiščem in nadzornim organom iz 139. člena tega zakona za potrebe izvajanja pooblastil in nalog v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma. Prav tako je omogočen dostop zavezancem do relevantnih podatkov za potrebe izvajanja ukrepa pregleda stranke.

Kot vzdrževalec in upravljavalec registra je določena Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

V tretjem odstavku predlaganega člena je določena obveznost vseh poslovnih subjektov, za katere velja v skladu s predlaganim 41. členom že obveznost ugotavljanja svojega dejanskega lastnika in ustreznega vodenja evidence o teh podatkih, da vpišejo v register podatke ter spremembe podatkov o svojih dejanskih lastnikih. Ker so iz obveznosti iz 41. člena izvzeti samostojni podjetniki posamezniki, posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, enoosebne družbe z omejeno odgovornostjo ter neposredni in posredni proračunski uporabniki, so izvzeti tudi glede obveznosti vpisa podatkov v register dejanskih lastnikov. Enako velja tudi za poslovne subjekte, ki so gospodarske družbe na organiziranem trgu, na katerem morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju, ki zagotavlja ustrezno preglednost informacij o lastništvu.

Zaradi narave registra dejanskih lastnikov, ki ni podvržen nobeni presoji podatkov, ki se vanj vpišejo, so za pravilnost vpisanih podatkov v celoti odgovorni poslovni subjekti sami.

K 45. členu (vpis podatkov):

Predlagani člen določa način in vsebino vpisa podatkov v register dejanskih lastnikov, pri čemer gre za sklop podatkov o poslovnem subjektu in sklop podatkov o dejanskem lastniku tega poslovnega subjekta oziroma njegovih dejanskih lastnikih. Minimalni nabor podatkov o dejanskem lastniku, ki morajo biti vpisani v register, je določen v petem odstavku 30. člena Direktive 2015/849/EU in obsega osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega in začasnega prebivališča, državljanstvo ter višino lastniškega deleža ali drug način nadzora. Zaradi preverjanja in ažuriranja podatkov ter kronološke preglednosti vpisov predlog zakona predpisuje, da se v register dejanskih lastnikov poleg minimalnega nabora, ki ga določa že Direktiva 2015/849/EU, vpišejo še davčna številka, datum vpisa in datum izbrisa iz registra.

V drugem odstavku je določena časovna omejitev dostopa do podatkov tako, da so poleg zadnjega stanja podatkov sicer ohranjeni tudi vsi pretekli vpisi, spremembe podatkov in izbrisi po času nastanka in vrstah dogodkov, vendar je dostopnost omejena na pet let po izbrisu poslovnega subjekta iz Poslovnega registra Slovenije oziroma iz davčnega registra. Zaradi ciljev preprečevanja in predvsem odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma ter relativno dolgotrajnih predkazenskih in kazenskih postopkov v primeru pregona tovrstnih kaznivih dejanj pa so podatki za organe odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorne organe iz predlaganega 139. člena trajno dostopni.

Način vpisa je določen tako, da se izvede prek spletnega portala upravljavca registra, to je AJPes. Ob vpisu v register se na podlagi matične številke samodejno pridobijo podatki o poslovnih subjektih iz Poslovnega registra Slovenije, medtem ko se podatki o poslovnih subjektih, ki niso vpisani v Poslovni register Slovenije, pridobijo z uporabo davčne številke iz davčnega registra. Zadnje bo prišlo v poštev pri subjektih iz predlaganega 37. člena, saj tuji skladi, tuje ustanove ali podobni pravni subjekti tujega prava, navkljub davčnim obveznostim v Republiki Sloveniji, ne bodo vpisani v Poslovni register Slovenije. Predlagani člen v četrtem odstavku tudi omogoča, da se podatki o spremembah podatkov o poslovnih subjektih pridobijo samodejno iz Poslovnega registra Slovenije oziroma davčnega registra.

V petem odstavku predlaganega člena je določeno, da se osebni podatki o dejanskem lastniku ob vpisu v register na podlagi davčne številke samodejno pridobijo iz Centralnega registra prebivalstva. Prav tako se spremembe osebnih podatkov o fizičnih osebah pridobivajo iz Centralnega registra prebivalstva samodejno z uporabo davčne številke. Tovrstno posodabljanje podatkov v registru dejanskih lastnikov omogoča večjo stopnjo pravilnosti vpisanih podatkov in s tem večjo uporabnost podatkov zaradi njihove ažuriranosti. Enak cilj se zasleduje z določbo šestega odstavka predlaganega člena, v katerem se osebni podatki o dejanskem lastniku, ki je fizična oseba, ki ni vpisana v Centralni

register prebivalstva, ažurirajo smiselno enako s podatki iz davčnega registra. Če pa fizična oseba ni vpisana niti v Centralni register prebivalstva niti v davčni register, poslovni subjekt njene podatke prosto vnese v register.

Način vpisa podatkov v register, šifrant o načinu nadzora dejanskega lastnika nad poslovnim subjektom, način posredovanja javnih podatkov v svetovni splet, način vzdrževanja in upravljanja ter tehnične zahteve za vzpostavitev registra bodo določeni v pravilniku, ki ga bo sprejel minister, pristojen za gospodarstvo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

K 46. členu (dostop do podatkov o dejanskih lastnikih):

Predlog ureditve dostopa do podatkov o dejanskih lastnikih na način, da ima javnost vpogled v določene osebne podatke dejanskih lastnikov (osebno ime in bivališče), je utemeljena z višjo stopnjo transparentnosti in stabilnosti poslovnega okolja, v katerem je takšna javnost podatkov zagotovljena, to pa posledično vpliva na zmanjšanje tveganja finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma in s tem izboljšuje stanje v gospodarstvu v celoti. Tudi sedanja nacionalna ureditev dostopa javnosti do osebnih podatkov imetnikov poslovnih deležev gospodarskih družb, zakonitih zastopnikov in ustanoviteljev omogoča vpogled v podatke o osebnem imenu in naslovu teh fizičnih oseb, pri čemer gre za primerljive kategorije oseb.

Poslovno okolje s tovrstno transparentnostjo podatkov o dejanskih lastnikih postane privlačno za investitorje, saj se tudi s poznavanjem lastniške strukture gradi zaupanje med poslovnimi partnerji, pri čemer skritost in prikrivanje podatkov o lastnikih ne moreta biti v interesu gospodarske rasti in razvoja.

V skladu s predlaganim členom so podatki o osebnem imenu, stalnem in začasnem bivališču, o višini lastniškega deleža ali obliki nadzora dejanskih lastnikov ter datum vpisa in izbrisa dejanskega lastnika iz registra javni in brezplačno dostopni na spletni strani upravitelja registra. Javna dostopnost navedenih podatkov zasleduje cilj večje transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov, ki poslujejo v Republiki Sloveniji, in s tem večjo kredibilnost celotnega gospodarskega prostora Slovenije. Glede na dostopnost podatkov o družbenikih, zastopnikih ipd. v Poslovnem registru Slovenije predstavlja register dejanskih lastnikov dodatno stopnjo preglednosti lastniških struktur predvsem v tistem delu, ko gre za zapletene lastniške strukture z več lastniki, ki so pravne osebe. Stopnja transparentnosti lastniških struktur poslovnih subjektov ima vpliv na stopnjo privlačnosti določenega gospodarskega prostora za potencialne storilce kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma. Glede na navedeno ima določba o javni dostopnosti podatkov o dejanskem lastniku izrazit preprečevalni oziroma preventivni učinek v celotnem sistemu preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, pomembna pa je tudi v postopkih odkrivanja in pregona tovrstnih dejanj.

V skladu s splošnimi načeli varstva osebnih podatkov pa javnost nima pravice dostopa do podatkov iz registra na način, ki bi omogočal ugotovitev, ali je določena oseba dejanski lastnik poslovnega subjekta in dejanski lastnik katerega subjekta je. Takšen način javno dostopnih osebnih podatkov poznajo tako že različne prek spleta dostopne zbirke, npr. zemljiška knjiga.

Privilegiran dostop do vseh podatkov o dejanskih lastnikih, ki so vpisani v register, pa imajo zavezanci, ko izvajajo pregled stranke, ter organi odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodišča in nadzorni organi iz 139. člena predloga tega zakona, ko izvajajo pooblastila in naloge v zvezi s preprečevanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg naštetih imajo privilegiran dostop tudi tisti državni organi, ki odločajo o pravicah subjektov, ki imajo finančne posledice za državni proračun. Tako navedeni subjekti lahko iščejo podatke o dejanskih lastnikih tudi z uporabo kombinacije osebnega imena ter davčne številke, osebnega imena ter datuma rojstva ali kombinacije osebnega imena ter naslova stalnega prebivališča, vpisanega v register.

Upravljavcu registra je omogočeno, da v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, določi tarifo, ki jo zavezancu za dostop do podatkov iz registra zaračuna.

K 47. členu (dostop do podatkov o dejanskih lastnikih na podlagi upravičenega interesa):

Posebna skupina, ki je lahko upravičena do podatkov o dejanskem lastniku, so osebe ali organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji. Ti imajo poleg podatkov, ki so javno dostopni, tudi dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov. Ker morajo te osebe ali organizacije upravičen interes utemeljiti v skladu s točko c) petega odstavka 30. člena Direktive 2015/849/EU, je v členu predlagano, da vložijo zahtevo za dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu dejanskih lastnikov pri uradu. V zahtevi mora biti določeno navedeno, v zvezi s katerim dejanskim lastnikom zahtevajo dostop do podatkov o datumu rojstva in državljanstvu, ter podana utemeljitev, iz katere izhaja upravičenost njihovega interesa v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, ki mora biti v skladu z javnim interesom. Šteje se, da je upravičen interes podan, kadar seznanitev z zahtevanimi podatki vpliva na varovanje neposredne koristi ali pravice ali pravni položaj vlagatelja.

Postopek v zvezi z zahtevo vodi in o njej odloča urad po prostem preudarku v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, zoper odločbo pa je dovoljen upravni spor. V postopku se ugotovi nujnost pridobitve podatkov o datumu rojstva in državljanstvu za namen, ki izhaja iz utemeljitve vlagatelja zahteve ter pri tem upošteva načela, ki so določena v zakonu, ki ureja varstvo osebnih podatkov, pri čemer se zasleduje zagotavljanje podatkov o dejanskih lastnikih, ki bi sicer ostali skriti.

K 48. členu (nabor podatkov):

Predlagani 48. člen je dopolnjen zaradi novih obveznosti pregleda stranke pri transakcijah, ki se nanašajo na izplačila dobitkov ali vplačilnih stav pri igrah na srečo, ki presegajo 2.000 eurov iz predlaganega 17. člena tega zakona, ter novih obveznosti pregleda stranke pri transakcijah, ki predstavljajo prenos sredstev nad 1.000 eurov iz predlaganega 18. člena.

K 49. členu (skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti):

V predlogu 49. člena je zaradi novih določb o nacionalni oceni tveganja določeno, da zavezanec pri pogostosti spremljanja poslovnih aktivnosti stranke upošteva tudi podatke iz poročila o nacionalni oceni tveganja iz 9. člena predloga zakona. Zavezanec zagotovi, da se pridobljene listine in podatki o stranki posodobijo najmanj po preteku petih let od zadnjega pregleda stranke, če je stranka pri zavezancu v zadnjih dvanajstih mesecih izvedla vsaj eno transakcijo.

K 50. členu (obravnavanje neobičajnih transakcij):

V predlog 50. člena je v prvem odstavku vključeno besedilo, ki pojasnjuje, da zavezanec pri obravnavanju neobičajnih transakcij upošteva tudi izvor premoženja in sredstev ter smernice, ki so jih v zvezi s tem izdali pristojni nadzorni organi.

Nadalje ta člen določa upoštevanje delegiranega akta iz 9. člena Direktive 2015/849/EU. Pri obravnavi neobičajnih transakcij se tretji odstavek sklicuje na visoko tvegane tretje države s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Direktiva 2015/849/EU namreč ukinja pojem enakovrednih tretjih držav, ki ga je nadomestil pojem »visoko tvegane tretje države«. Evropska komisija bo namesto dosedanje »bele liste« z delegiranim aktom periodično sprejemala »črno listo« visoko tveganih tretjih držav, ki jih bo opredelila predvsem na podlagi ocen in poročil o neupoštevanju mednarodnih standardov FATF.

Pri obravnavi neobičajnih transakcij bodo zavezanci kot do zdaj morali upoštevati tudi države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma in so uvrščene na seznam, ki ga izdela urad na podlagi seznamov mednarodnih organizacij ter list Evropske unije in Organizacije združenih narodov.

Oba seznama bo urad objavljajal na svoji spletni strani, zavezanci pa ju morajo upoštevati tudi pri izvajanju nalog iz nekaterih drugih členov predloga zakona.

K 51. členu (prepustitev pregleda stranke tretji osebi):

Predlog 51. člena ohranja besedilo obstoječega zakona in je usklajen s 25. členom Direktive 2015/849/EU, ki določa, da lahko zavezanec prve tri ukrepe pregleda stranke, ki so ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke, ugotavljanje dejanskega lastnika stranke in pridobivanje podatkov o namenu in predvideni naravi poslovnega razmerja, prepusti tretji osebi. Prav tako ohranja končno odgovornost za izpolnjevanje zahtev v zvezi s pregledom stranke zavezanec, ki se zaneša na tretjo osebo.

K 52. členu (tretje osebe):

Glede na določbo 25. člena Direktive 2015/849/EU imajo države članice diskrecijsko pravico, da v nacionalnih zakonodajah same določijo, katerim tretjim osebam bo lahko zavezanec zaupal pregled stranke, pri čemer so tretje osebe lahko samo pooblaščen subjekti (zavezanci), navedeni v 2. členu Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem predlog zakona v veliki meri ohranja besedilo obstoječega zakona, a dopušča možnost, da lahko v vlogi tretje osebe nastopa tudi konzularno predstavništvo Republike Slovenije v drugi državi članici ali tretji državi.

Tretje osebe so lahko tudi banka, družba za upravljanje, investicijsko podjetje ali zavarovalnica s sedežem v tretji državi, pod pogojem, da sta izpolnjena oba zakonska pogoja iz drugega odstavka predlaganega 52. člena. Zavezanci samo preverijo, ali so izpolnjeni pogoji iz tega odstavka ob upoštevanju informacij, ki jih pridobijo tudi od urada. Predlog zakona torej ne predvideva več dosedanjega Pravilnika o določitvi pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko nastopa v vlogi tretje osebe.

V skladu z drugim odstavkom 26. člena Direktive 2015/849/EU je v predlog tega člena uvedena izrecna prepoved, da v vlogi tretjih oseb nastopajo osebe, ustanovljene v tretjih državah, ki so prepoznane kot visoko tvegane tretje države s strateškimi pomanjkljivostmi in v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ali v državah, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja. Ne glede na navedeno prepoved lahko zavezanec zaupa izvedbo pregleda stranke tretji osebi iz visoko tvegane tretje države, ki je podružnica ali hčerinska družba zavezanca, ustanovljenega v Evropski uniji, pod pogojem, da ta podružnica ali hčerinska družba izvaja politike in postopke skupine, ki so enakovredne določbam tega zakona (oziroma določbam 45. člena Direktive 2015/849/EU).

K 53. členu (izjeme v zvezi s strankami):

Predlagani 53. člen prepoveduje, da bi se zavezanec zanesel na tretjo osebo v primerih, ko je stranka tuja pravna oseba, ki ne opravlja ali ne sme opravljati dejavnosti v državi, v kateri je registrirana. Besedilo tega člena ne vsebuje več določbe, da prepoved velja tudi za fiduciarne ali druge podobne družbe tujega prava z neznanimi oziroma prikritimi lastniki ali upravljavci, saj situacija, da se sklepa poslovno razmerje s tujimi družbami z neznanimi ali prikritimi lastniki, sploh ne sme nastati. V primerih, ko ni mogoče ugotoviti dejanskega lastnika stranke bodisi da gre za neznane ali prikrite lastnike stranke, zavezanec namreč sploh ne sme skleniti poslovnega razmerja s stranko, kot je določeno v predlaganem 21. členu zakona.

K 54. členu (pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe):

V primerjavi z obstoječim zakonom v predlaganem 54. členu ni več določbe, da lahko zavezanec kot ustrezne sprejme tudi dokumentacijo ali podatke, ki so bili osnova za pregled stranke v zadevni državi, čeprav so drugačni, kakor so predpisani s predlogom zakona, ker Direktiva 2015/849/EU te možnosti več ne omogoča.

Zaradi zahtev varovanja osebnih podatkov je v tretjem odstavku tega člena določeno, da tretja oseba po posredovanju podatkov, kopij listin in dokumentacije iz prvega in drugega odstavka tega člena

zavezancu ne sme hraniti podatkov, listin in dokumentacije o stranki, ki jih je pridobila v okviru pregleda stranke.

Pri izvajanju obstoječega zakona (4. točka četrtega odstavka 27. člena ZPPDFT), ki določa, da zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni pridobil kopije identifikacijskih listin in druge dokumentacije o stranki, je bilo ugotovljeno, da se v zvezi s to prepovedjo v praksi pojavljajo številne težave, ki ovirajo poslovanje zavezancev, predvsem borznoposredniških družb. Določba bi predstavljala strožji režim, kot ga zahteva drugi odstavek 27. člena Direktive 2015/849/EU, in bi predstavljala nesorazmerno administrativno breme zavezancem. Zaradi tega navedena določba ni več vključena v predlagano besedilo 54. člena.

K 55. členu (tretje osebe in program skupine):

V predlogu 55. člena so v skladu z 28. členom Direktive 2015/849/EU določeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko zavezanec zaupa pregled stranke tretji osebi, ki je del skupine.

K 56. členu (splošno):

Predlog zakona ohranja dve posebni obliki pregleda stranke, vendar so zaradi večje skladnosti z direktivo in logičnim zaporedjem v zakon najprej prenesene določbe v zvezi z enostavnim pregledom stranke, ki jim sledijo določbe o poglobljenem pregledu stranke.

K 57. členu (splošno):

Predlagani 57. člen obravnava poenostavljen pregled stranke, ki v primerjavi z obstoječim zakonom daje zavezancem več samostojnosti pri odločanju o tem, v katerih primerih uporabiti ukrepe poenostavljenega pregleda stranke. V skladu s 15., 16. in 17. členom Direktive 2015/849/EU v predlaganem 57. členu ni več izrecno naštet, za katere stranke se lahko opravi poenostavljen pregled. Poleg tega ni več v veljavi izvedbena Direktiva 2006/70/ES, v kateri so bila določena tudi tehnična merila, ki so morala biti izpolnjena, da je lahko zavezanec zaradi nizkega tveganja opravil pregled stranke po poenostavljenem postopku. Kot že omenjeno, je ukinjen tudi pojem enakovrednih tretjih držav.

Glede na to, da predlog zakona v 57. členu ne našteva več skupin zavezancev, za katere je dopuščen poenostavljen pregled stranke, imajo zavezanci zdaj bolj proste roke pri ocenjevanju stopnje tveganosti stranke. Ključno je, da neznatno tveganje ugotovi zavezanec sam na podlagi izdelane ocene tveganja v skladu s prvim odstavkom 14. člena predloga zakona. Pri tem lahko upošteva tudi ugotovljeno neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma na nacionalnem nivoju v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena tega predloga zakona.

Zavezanec pri določanju strank, poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev, distribucijskih poti, držav ali geografskih območij, za katere ocenjuje, da predstavljajo neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, lahko upošteva dejavnike neznatnega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance. Minister v zvezi s tem upošteva tudi dejavnike za situacije s potencialno manjšim tveganjem iz Priloge II Direktive 2015/849/EU.

Pri določanju ukrepov poenostavljenega pregleda stranke mora zavezanec upoštevati tudi smernice nadzornih organov iz 139. člena tega predloga zakona o dejavnih tveganj in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih. V skladu s 17. členom Direktive 2015/849/EU Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevajo tudi smernice, ki jih do 26. junija 2017 izdajo evropski nadzorni organi, pri čemer se upoštevata narava in velikost zavezanca ter, kadar je to primerno in sorazmerno, predvidijo posebni ukrepi.

Glede na tretji odstavek 15. člena Direktive 2015/849/EU sedmi odstavek 57. člena predloga zakona vsebuje zahtevo, da mora zavezanec v zadostni meri spremljati poslovne aktivnosti stranke in transakcije, da lahko prepozna sumljive transakcije, in da poenostavljen pregled stranke ni dovoljen,

kadar v zvezi s stranko, transakcijo, premoženjem ali sredstvi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

K 58. členu (izvajanje poenostavljenega pregleda stranke):

Predlog člena je zaradi različnih tolmačenj besedila veljavnega zakona ustrezno spremenjen in dopolnjen. Kot omenjeno, je v Direktivi 2015/849/EU v njenem 15. členu določeno, da se lahko v primerih ugotovljenega nizkega tveganja uporabijo ukrepi poenostavljenega pregleda stranke, pri čemer pa nabora možnih ukrepov Direktiva 2015/849/EU ne navaja (ukrepi za kreditne in finančne institucije bodo vsebovani v smernicah, ki jih bodo izdali evropski nadzorni organi), nekoliko bolj določna so v zvezi s tem priporočila FATF.

Tako je v FATF priporočilu št. 10 in tudi v drugem odstavku 13. člena Direktive 2015/849/EU navedeno, da morajo zavezanci vedno izvajati vse štiri ukrepe pregleda stranke (ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke, ugotavljanje dejanskega lastnika stranke, ugotavljanje namena in predvidene narave poslovnega razmerja in transakcije ter redno skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti stranke), pri čemer se obseg teh ukrepov določi z uporabo pristopa na podlagi tveganja v skladu s pojasnili k priporočilu FATF št. 10 in 1. Kadar je tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma nizko, lahko zavezanci izvajajo poenostavljen pregled stranke z upoštevanjem narave nizkega tveganja. Ukrepi poenostavljenega pregleda stranke morajo biti sorazmerni z dejavniki tveganja in se lahko nanašajo samo na ukrepe v zvezi s sklepanjem poslovnega razmerja (*angl. »acceptance measures«*) in na ukrepe rednega skrbnega spremljanja poslovnih aktivnosti stranke.

Primeri možnih ukrepov poenostavljenega pregleda stranke v skladu s FATF priporočilom št. 10 so lahko naslednji: preverjanje istovetnosti stranke ali dejanskega lastnika se opravi po sklenitvi poslovnega razmerja, zmanjša se pogostost preverjanja dokumentacije, ki se nanaša na ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke, zmanjša se pogostost spremljanja transakcij ali pa se omeji pridobivanje določenih podatkov ali izvedenih ukrepov v zvezi z namenom in naravo poslovnega razmerja, če se da o namenu in naravi sklepati iz vrste transakcije ali sklenjenega poslovnega razmerja. Vsekakor pa se posamezni ukrepi pregleda stranke, na primer ugotavljanje dejanskega lastnika, ne smejo opustiti.

V skladu s FATF priporočilom št. 10 je v predlog 58. člena zakona vključena možnost, da lahko zavezanec pri izvajanju poenostavljenega pregleda stranke pridobi manjši nabor podatkov, vendar le pri sklepanju poslovnega razmerja in izvajanju transakcij, pridobivanju podatkov o namenu, predvideni naravi poslovnega razmerja ali transakcije in rednem skrbnem spremljanju poslovnih aktivnosti, ki jih stranka izvaja pri zavezancu, ne pa tudi pri pridobivanju podatkov o dejanskem lastniku stranke.

V 58. člen predloga je vključen tudi deveti odstavek, ki določa, katere podatke je treba pridobiti pri izvajanju poenostavljenega pregleda stranke, ki je fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik ali pooblaščenec. Zavezanec v okviru poenostavljenega pregleda stranke, ki je fizična oseba, pridobi le podatke, predpisane v tem členu, ni pa mu treba pridobivati podatkov o vrsti in nazivu izdajatelja uradnega osebne dokumenta, začasnega prebivališča ter namena in predvidene narave transakcije, če se da o namenu sklepati iz vrste transakcije.

K 59. členu (splošno):

Člen, ki prenaša 18. člen Direktive 2015/849/EU, obravnava primere, v katerih mora zavezanec opraviti poglobljen pregled stranke. Poglobljen pregled stranke je treba, kot do zdaj, opraviti v primerih sklepanja kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ter pri transakcijah in poslovnih razmerjih s politično izpostavljenimi osebami. Ker Direktiva 2015/849/EU ne vključuje primera pregleda stranke, ko ta ni osebno navzoča, ta obveznost v zakon ni več vključena. Nadalje je treba po novem opraviti poglobljen pregled stranke v vseh primerih, ko so upravičenci življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne police ali dejanski lastnik upravičenca politično izpostavljene osebe (določeno tudi v pojasnilih k FATF

priporočilu št. 12), in kadar je stranka oseba iz visoko tvegane tretje države s seznama, ki ga bo, kot omenjeno, periodično vzpostavljala Evropska komisija.

Poleg tega je treba opraviti poglobljen pregled stranke, kadar zavezanec sam oceni, da stranka, poslovno razmerje, transakcija, produkt, storitev, distribucijska pot, država ali geografsko področje predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, pri čemer upošteva dejavnike povečanega tveganja, ki jih s pravilnikom določi minister, pristojen za finance. Minister v zvezi s tem upošteva tudi dejavnike za situacije s potencialno povečanim tveganjem iz Priloge III Direktive 2015/849/EU.

Poglobljen pregled stranke mora zavezanec opraviti tudi, kadar je ugotovljeno povečano tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma na nacionalnem nivoju v skladu z 2. točko drugega odstavka 9. člena in uredbo iz četrtega odstavka 9. člena predloga zakona.

Pri določanju ukrepov poglobljenega pregleda stranke mora zavezanec upoštevati tudi smernice nadzornih organov iz 139. člena tega zakona o dejavniki tveganj in ukrepih, ki se lahko sprejmejo v teh primerih. V skladu s četrtem odstavkom 18. člena Direktive 2015/849/EU Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor upoštevajo tudi smernice, ki jih izdajo evropski nadzorni organi, pri čemer se upoštevata narava in velikost zavezanca ter, kadar je to primerno in sorazmerno, predvidijo posebni ukrepi. Te smernice se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU.

K 60. členu (kontokorentna bančna razmerja s kreditnimi institucijami tretjih držav):

Navedeni člen prenaša 19. člen Direktive 2015/849/EU in v veliki meri ohranja besedilo veljavnega zakona. Tako člen še vedno vsebuje termin »kontokorenten odnos«, ki je v uporabi v slovenskem bančnem prostoru in ki ponazarja vrsto odnosa, za katerega Direktiva 2015/849/EU sicer uporablja širši izraz korespondenčen odnos. 19. člen Direktive 2015/849/EU, ki se nanaša le na kreditne in finančne institucije, podrobneje določa, katere dodatne podatke, informacije in dokumentacijo mora pridobiti kreditna institucija, ko sklepa kontokorentno bančno razmerje z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi. Predlog zakona ob tem dopušča, da zavezanec zahtevane podatke pridobi z vpogledom v javne ali druge dostopne evidence podatkov ali z vpogledom v listine in poslovno dokumentacijo, ki mu jo posreduje banka oziroma druga podobna kreditna institucija iz tretje države.

V skladu s točko d) 19. člena Direktive 2015/849/EU je v tretjem odstavku določena obveznost dokumentiranja vseh dolžnosti zavezanca v zvezi s sklepanjem kontokoretnega razmerja.

60. člen nadalje določa, v katerih primerih zavezanec z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, ne sme skleniti kontokoretnega razmerja. Ob tem velja izpostaviti predvsem zahtevo, ki v skladu s 24. členom Direktive 2015/849/EU določa, da kreditne institucije (in po novem tudi finančne institucije) ne smejo skleniti ali nadaljevati kontokoretnega odnosa z banko oziroma drugo podobno kreditno institucijo iz tretje države, za katero ugotovijo, da bi lahko poslovala kot navidezna banka (*angl.* »shell bank«) ali da ima vzpostavljene oziroma sklepa korespondenčna ali druga poslovna razmerja in izvršuje transakcije z navideznimi bankami (prepoved poslovanja z navideznimi bankami sicer v celoti prepoveduje že 66. člen predloga zakona).

K 61. členu (politično izpostavljene osebe):

Pojem politično izpostavljenih oseb, kot je definiran v 3. členu Direktive 2015/849/EU, se razlikuje od definicije v slovarju revidiranih standardov FATF. Definicija FATF ločuje politično izpostavljene osebe na »tuje« in »domače«. Tuje so tiste, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v tuji državi, medtem ko so domače tiste osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v domači državi, pri čemer so v skladu s FATF priporočilom št. 12 ukrepi pregleda stranke za domače politično izpostavljene osebe nekoliko blažji.

V 61. členu predloga zakona je uveljavljena definicija iz 3. člena Direktive 2015/849/EU, ki izenačuje domače politično izpostavljene osebe s tujimi, saj med politično izpostavljene osebe šteje vsako fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnem javnem položaju, v kateri koli državi, ne glede na to, ali gre za domačo državo, državo članico ali tretjo državo. Novost v predlaganem členu je tudi, da se med politično izpostavljene osebe štejejo tudi člani vodstvenih organov političnih strank in predstojniki organov mednarodnih organizacij, kot so na primer predsedniki, generalni sekretarji, direktorji in sodniki, njihovi namestniki, člani vodstvenih organov ter nosilci enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah. Za mednarodno organizacijo se šteje vsaka skupnost držav, ustanovljena z mednarodno pogodbo ali mednarodnim dogovorom, lastnim statutom in stalnimi, avtonomnimi skupnimi organi. Mednarodna organizacija je subjekt mednarodnega prava s sposobnostjo sklepanja mednarodnih pogodb za doseganje skupnih ciljev vključenih držav. Primeri mednarodnih organizacij so Evropska unija, Evropska investicijska banka, Evropska vesoljska agencija, Mednarodna banka za obnovo in razvoj, Mednarodna organizacija za atomsko energijo, Organizacija združenih narodov, Svetovna zdravstvena organizacija itd.

Vsebina petega odstavka predlaganega člena je usklajena z definicijo ožjega sodelavca iz 11. točke 3. člena Direktive 2015/849/EU, po kateri so ožji sodelavci politično izpostavljene osebe vse fizične osebe, za katere je znano, da so skupaj dejanski lastniki ali da imajo kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo. Ožji sodelavec je tudi fizična oseba, ki je edini dejanski lastnik poslovnega subjekta ali podobnega pravnega subjekta tujega prava, za katerega je znano, da je bil ustanovljen v dejansko korist politično izpostavljene osebe.

Način ugotavljanja, katere osebe imajo status politično izpostavljene osebe, morajo zavezanci določiti npr. z uporabo vprašalnikov, javno dostopnih podatkov, podatkov iz medijev, interneta, komercialnih baz itd..

Predlagani člen v skladu z 20. členom Direktive 2015/849/EU ohranja nabor poglobljenih ukrepov pregleda stranke iz obstoječega zakona. V šestem odstavku je zdaj zaradi jasnosti določbe le izrecno navedeno, da se dodatni ukrepi poglobljenega pregleda stranke opravijo tudi, kadar je politično izpostavljena oseba zastopnik ali pooblaščenec stranke in kadar je politično izpostavljena oseba dejanski lastnik stranke (FATF priporočilo št. 12). V zvezi s pridobivanjem podatkov o izvoru premoženja je v šestem odstavku tega člena zaradi uskladitve s 3. členom Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilom št. 12 določeno, da mora zavezanec pridobiti podatke o virih celotnega premoženja in ne samo tistega, ki je ali bo predmet poslovnega razmerja ali transakcije. Navedene splošne informacije o premoženju lahko zavezanec pridobi tudi iz komercialnih baz in drugih javnih virov.

V zvezi z ukrepom obveščanja odgovorne osebe pred sklenitvijo poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba, je treba, kot do zdaj, pridobiti pisno odobritev odgovorne osebe, dodano je le, da gre za odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva. Pojem višjega vodstva je pojasnjen v 2. členu predloga zakona.

V ta člen je prenesen tudi 22. člen Direktive 2015/849/EU, ki zavezancem nalaga obveznost izvajanja ustreznih ukrepov pregleda stranke z upoštevanjem tveganja tudi potem, ko politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi. Ukrepi se izvajajo, dokler obstaja tveganje, in ne smejo trajati manj kot 12 mesecev.

K 62. členu (politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje):

Člen, ki prenaša 21. člen Direktive 2015/849/EU, predpisuje dva dodatna ukrepa, ki se morata izvajati, kadar se ugotovi, da so upravičenci življenjskega zavarovanja ali življenjskega zavarovanja, vezanega na enote investicijskih skladov, ali dejanski lastniki upravičencev politično izpostavljene osebe. V takih primerih mora zavezanec – vendar le, če ugotovi povečano tveganje – pred izplačilom police o tem obvestiti nadrejeno odgovorno osebo, ki zaseda položaj višjega vodstva, in posebej skrbno pregledati poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police, in v primeru razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma uradu posredovati sporočilo o sumljivih transakcijah.

K 63. členu (pregled strank iz visoko tveganih tretjih držav):

S predlaganim členom se prenaša 18. člen Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je določeno, da v primerih, ko je stranka oseba iz visoko tvegane tretje države ali ko je transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo, zavezanec v okviru poglobljenega pregleda stranke izvede še dodatne ukrepe pregleda stranke. Podobno tudi FATF standard št. 19 priporoča izvajanje poglobljenih ukrepov pregleda stranke iz visoko tveganih državah, ki so na listi, ki jo periodično objavlja FATF.

Zavezanci morajo torej upoštevati seznam visoko tveganih tretjih držav, ki ga bo sestavljala Evropska komisija in v katerega bodo, poleg visoko tveganih tretjih držav s strateškimi pomanjkljivostmi, v katerih ne veljajo ustrezni ukrepi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma z liste FATF, vključene tudi druge tvegane tretje države.

Ukrepi, določeni v tem členu, so povzeti iz FATF priporočila št. 10 in jih morajo zavezanci izvesti v primerih, ko je stranka ali transakcija povezana z visoko tvegano tretjo državo. Zavezanec lahko glede na ocenjeno povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma uporablja tudi druge ukrepe poglobljenega pregleda stranke. Ukrepi se morajo izvajati v primerih, kadar ima stranka ali njen zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali dejanski lastnik naslov ali sedež stalnega ali začasnega prebivališča v visoko tvegani državi oziroma kadar je stranka kako drugače povezana z visoko tvegano tretjo državo. Prav tako se morajo ukrepi izvajati v primerih, ko se transakcija izvaja v visoko tvegano državo ali sredstva transakcije ali premoženje izvirajo iz visoko tvegane države.

Predlog člena je usklajen s prvim odstavkom 18. člena Direktive 2015/849/EU, na podlagi katerega zavezancu ni treba izvajati dodatnih ukrepov, kadar kot stranka nastopa podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe s sedežem v Evropski uniji, ki je ustanovljena v visoko tvegani tretji državi. Izpolnjen mora biti le pogoj, da ta podružnica ali hčerinska družba v celoti izvaja politike in postopke skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona. V teh primerih zavezanec obseg ukrepov prilagodi oceni tveganja pranja denarja in financiranja terorizma iz 13. in 14. člena tega zakona.

K 64. členu (prepoved uporabe anonimnih produktov):

Predlog člena ohranja sedanje besedilo v skladu z 10. členom Direktive 2015/849/EU in prepoveduje odpiranje in izdajanje anonimnih računov, hranilnih knjižnic na geslo ali prinesitelja oziroma drugih produktov, ki omogočajo prikrivanje identitete stranke. Obveznosti zavezancev v zvezi z morebitnimi obstoječimi anonimnimi produkti so določene v prehodnih določbah predloga zakona v 179. členu.

K 65. členu (prepoved sklepanja poslovnega razmerja):

V členu je v skladu z drugim odstavkom 10. člena Direktive 2015/849/EU določena prepoved sklepanja poslovnega razmerja ali opravljanja transakcij iz 17. in 18. člena tega zakona, če stranka izkazuje lastništvo nad pravno osebo ali nad podobnim subjektom tujega prava na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni mogoča prek registra centralne klirinško-depotne družbe ali podobnega registra ali trgovalnega računa oziroma se ga ne da ugotoviti na podlagi druge poslovne dokumentacije. Delnice na prinosnika, izdane v materializirani obliki predvsem v državah, ki so prepoznane kot davčne oaze ali »off-shore« centri, so bile z namenom prikrivanja pravih lastnikov družb že zlorabljene v več obravnavanih zadevah, povezanih s pranjem denarja. Z navedeno prepovedjo se poskuša takim strankam onemogočiti vstop na slovenski trg.

K 66. členu (prepoved poslovanja z navideznimi bankami):

Predlagani 66. člen, ki prenaša 24. člen Direktive 2015/849/EU, je glede na obstoječi zakon dopolnjen tako, da prepoveduje sklepanje korespondenčnih ali kontokorentnih odnosov ne le s kreditnimi institucijami, temveč tudi s finančno institucijo, ki bi lahko poslovala kot navidezna banka.

K 67. členu (omejitev gotovinskega poslovanja):

Člen v veliki meri ohranja dosedanje besedilo in mejni znesek 5.000 eurov, vendar – da bi se izognili preozkemu tolmačenju kroga oseb, na katere se nanaša določba – ne našteva več primerov oseb, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve, saj je namen omejitve gotovinskega poslovanja v tem, da učinkuje na vse poslovne subjekte, ki opravljajo dejavnost prodaje blaga ali opravljajo storitve, ne pa le na ožji nabor teh subjektov. V zvezi s tem je zdaj veljavni zakon dopuščal možnost drugačne razlage, ki bi omejitev gotovinskega poslovanja določala le za ožji krog oseb. Dodan je nov četrti odstavek, ki določa, da se člen ne uporablja za prireditelje in koncesionarje, ki prirejajo igre na srečo, saj igralniška storitev ne ustreza definiciji storitve po Direktivi 2006/123/ES o storitvah na notranjem trgu, po kateri »storitev« pomeni vsako pridobitno dejavnost samozaposlene osebe, ki se praviloma opravlja za plačilo.

K 68. členu (obveznost sporočanja gotovinskih transakcij in nakazil v tvegane države ter roki):

V veljavnem zakonu je obveznost sporočanja tako gotovinskih kot sumljivih transakcij uradu predpisana v enem členu. V predlogu zakona je obveznost sporočanja urejena v dveh ločenih členih predvsem zaradi večje preglednosti in nekaterih dopolnitev, ki so predlagane v zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij uradu.

Glede na to, da izkušnje urada pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij kažejo, da dvigi in pologi gotovine v večjih zneskih še vedno predstavljajo povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, je v tem členu predlagano, da se mejni znesek za sporočanje gotovinskih transakcij uradu s 30.000 eurov zniža na 15.000 eurov. Prav tako je predlagano, da se s 30.000 eurov na 15.000 eurov zniža tudi mejni znesek za sporočanje podatkov o nakazilih v visoko tvegane tretje države in države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma. Na ta način se bodo zneski za sporočanje transakcij uradu izenačili z zneskom iz 17. člena zakona, ki se nanaša na obveznost opravljanja pregleda stranke pri vsaki transakciji v vrednosti 15.000 eurov ali več. Kljub temu, da se bo zaradi te spremembe število sporočenih transakcij uradu povečalo, bo poenotenje zneskov predstavljalo za zavezance tudi določeno olajšavo, urad pa bo razpolagal z več podatki, ki mu bodo koristili pri analizi sumov pranja denarja in financiranja terorizma.

Zaradi uskladitve z 69. členom predloga zakona je v tretjem odstavku 68. člena predpisano, da mora biti sporočilo o gotovinskih transakcijah in nakazilih v tvegane države uradu sporočeno po zaščiteni elektronski poti. Izjemoma se lahko sporoči samo v pisni obliki, če je sporočanje iz tehničnih razlogov oteženo ali onemogočeno.

K 69. členu (obveznost sporočanja sumljivih transakcij in roki):

Predlog člena je glede na besedilo veljavnega zakona dopolnjen tako, da zavezanci poleg samih podatkov uradu posredujejo tudi dokumentacijo v zvezi s posredovanimi podatki. Dosedanja praksa je pokazala, da je zaradi učinkovitosti postopka preverjanja prijavljenih sumljivih transakcij predložitev relevantne dokumentacije, kot so kopije otvoritvene dokumentacije, prometa na računu, naloga za nakazilo, pooblastila ipd., že ob sami prijavi sumljive transakcije smiselna. Z dopolnitvijo člena je tako podana pravna podlaga, da zavezanci že ob sami prijavi priložijo tudi dokumentacijo, ki se nanaša na posredovane podatke.

Glede na to, da je predvidena vzpostavitev sistema sporočanja podatkov uradu po zaščiteni elektronski poti za vse zavezance, je v prvem odstavku določeno, da mora biti sporočilo o sumljivi transakciji uradu posredovano po zaščiteni elektronski poti, izjemoma lahko tudi po telefonu, vendar mora biti uradu posredovano še po zaščiteni elektronski poti najpozneje naslednji delovni dan. Izjemoma se lahko sporoči samo v pisni obliki, če je iz tehničnih razlogov sporočanje oteženo ali onemogočeno.

V zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij je v predlogu tega člena na novo uveden pojem sumljive transakcije, prilagojen FATF priporočilu št. 20 in 33. členu Direktive 2015/849/EU. Direktiva 2015/849/EU še vedno ohranja pojma »sum« in »razlogi za sum«, kar pomeni najnižji dokazni standard, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. Ker pa v nadaljevanju uvaja pojem »kriminalna dejavnost« (*angl. »criminal activity«*), je v tretjem odstavku tega člena definicija temu ustrezno prilagojena. Definicija tako v prvem delu besedila povzema pojem kriminalne dejavnosti, ki ga opredeljuje kot razloge za sum, da premoženje ali sredstva izvirajo iz kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja ali so povezana s financiranjem terorizma, v drugem delu pa se sklicuje tudi na 85. člen predloga zakona, ki se nanaša na indikatorje za prepoznavanje sumljivih transakcij.

Takšna širša opredelitev vključuje tudi sum kaznivih dejanj, ki bi lahko predstavljala predhodno kaznivo dejanje pranja denarja, kar v veljavnem zakonu ni eksplicitno navedeno. Na ta način je pravna podlaga za sporočanje sumljivih transakcij oziroma sumov predhodnih kaznivih dejanj v zakonu bolj jasno definirana, diskrecijska pravica zavezancev o odločitvi, kaj je sumljiva transakcija, pa nekoliko bolj omejena in še bolj odvisna od izkušenj in znanj njihovega osebja, ki zaznava sumljive transakcije. Sicer pa uvedba definicije v predlog zakona ne pomeni, da morajo zavezanci zdaj že iz same sumljive transakcije v vsakem primeru sklepati, katero kaznivo dejanje bi bilo lahko storjeno.

K 70. členu (način sporočanja):

V zvezi s sporočanjem gotovinskih transakcij, nakazil v tvegane države in sumljivih transakcij je predviden enoten pravilnik, ki bo urejal način sporočanja. Skladno s tem je v predlaganem 70. členu določeno, da zavezanec podatke iz prvega in drugega odstavka 68. člena ter podatke iz prvega, drugega in tretjega odstavka 69. člena predloži uradu na način, ki ga s pravilnikom predpiše minister, pristojen za finance.

K 71. členu (obveznost izvajanja politike skupine):

V predlog 71. člena sta prenesena prvi in osmi odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem morajo zavezanci, ki so del skupine, izvajati politike in postopke v zvezi z ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma tudi na ravni skupine. Ti ukrepi se izvajajo prav tako na ravni podružnic in hčerinskih družb v večinski lasti v državah članicah in tretjih državah. Predlog tega člena uvaja tudi določbo, ki je obstoječi zakon ne vsebuje. V skladu z osmim odstavkom 45. člena Direktive 2015/849/EU se namreč dovoljuje izmenjava informacij znotraj skupine, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah iz 69. člena predloga zakona, razen če urad izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah izrecno nasprotuje. V primeru, da bo urad nasprotoval izmenjavi informacij o sumljivih transakcijah znotraj skupine, bo o tem pravočasno obvestil zavezanca.

Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države mora zavezanec zagotoviti, da prejemnik podatkov s sedežem v tretjih državah pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov ter da tretja država zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov.

K 72. členu (obveznost izvajanja ukrepov v državah članicah):

V prvi odstavku predlaganega člena je prenesen drugi odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU, ki se med drugim nanaša tudi na pravico do svobodnega opravljanja dejavnosti na območju Evropske unije, pri čemer ni nujno, da se dejavnost v drugih državah članicah opravlja prek podružnice. V skladu s tem lahko zavezanec opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici bodisi neposredno ali prek podružnice ali zastopnikov.

Predlog člena določa, da mora zavezanec v primerih, ko opravlja svojo poslovno dejavnost v drugi državi članici bodisi neposredno ali prek podružnice ali zastopnikov, zagotoviti, da podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo te države članice (države gostiteljice), ki ureja področje odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen prenaša tudi četrti in peti odstavek 48. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je določeno, da nadzor nad tem, ali podružnice in zastopniki upoštevajo zakonodajo države članice, v kateri gostujejo, izvajajo pristojni nadzorni organi te države članice gostiteljice v sodelovanju s pristojnimi nadzornimi organi iz 139. člena tega zakona (nadzorni organi domače države).

K 73. členu (osrednje kontaktne točke):

Predlog člena se nanaša na prenos devetega odstavka 45. člena Direktive 2015/849/EU in ureja poslovanje izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev na ozemlju Republike Slovenije, vendar le tistih, ki imajo sedež v drugi državi članici in poslujejo v Republiki Sloveniji izključno prek mreže več zastopnikov in torej ne prek podružnic.

V skladu s tem lahko Banka Slovenije zahteva od izdajateljev elektronskega denarja ali od ponudnikov plačilnih storitev, ki poslujejo na ozemlju Republike Slovenije prek mreže zastopnikov, da v Republiki Sloveniji imenujejo osrednjo kontaktno točko za izvajanje ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Zastopniki so lahko fizične ali pravne osebe, ki pri opravljanju poslov, povezanih z izdajo elektronskega denarja ali s plačilnimi storitvi, na podlagi pooblastila o zastopanju delujejo v imenu izdajateljev elektronskega denarja ali ponudnikov plačilnih storitev.

Osrednje kontaktne točke morajo imeti sedež ali stalno bivališče na območju Republike Slovenije. Njihova naloga je, da v imenu izdajateljev elektronskega denarja in ponudnikov plačilnih storitev zagotavljajo, da mreže zastopnikov izvajajo ukrepe preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, določene v tem zakonu, in da sodelujejo z Banko Slovenije, kadar ta izvaja nadzor. Pri določanju pogojev, ki morajo biti izpolnjeni za imenovanje kontaktne točke, Banka Slovenije upošteva tehnične standarde, ki jih v dveh letih od dneva začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU izda Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

Za potrebe vodenja evidence o osrednjih kontaktnih točkah Banka Slovenije pridobi podatke iz tretjega odstavka 137. člena tega zakona.

K 74. členu (nadzor nad zastopniki):

Predlog člena prenaša četrti odstavek 48. člena Direktive 2015/849/EU. Člen določa, da lahko Banka Slovenije v primerih, ko pri zastopnikih iz predhodnega člena ugotovi hujše pomanjkljivosti pri izvajanju ukrepov preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma, v okviru svojih pristojnosti sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za odpravo pomanjkljivosti, ki sočasni in prenehajo, ko so pomanjkljivosti odpravljene. Pri sprejemanju ukrepov in odpravljanju pomanjkljivosti iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi nadzornimi organi države članice, v kateri ima družba za izdajo elektronskega denarja ali ponudnik plačilnih storitev sedež.

K 75. členu (obveznost izvajanja ukrepov v tretjih državah):

S tem členom so preneseni tretji, četrti in peti odstavek 45. člena Direktive 2015/849/EU. Namen predlaganega člena je, da se zagotovi, da se tudi v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca, ki poslujejo v tretjih državah, uporabljajo evropski standardi. Če so v tretjih državah minimalni standardi manj strogi, kot so predpisani v predlogu zakona, zavezanec zagotovi, da njegove podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti sprejmejo in izvajajo ustrezne ukrepe, ki so enakovredni ukrepom, predpisanim v tem zakonu, kolikor to dopušča pravo te tretje države. V primerih, ko pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja ustreznih politik in postopkov, se o tem obvestijo evropski nadzorni organi in pristojni nadzorni organi drugih držav članic, da se uskladijo aktivnosti pri iskanju rešitve. V teh primerih lahko domači nadzorni organi naložijo zavezancu, da v tretji državi izvaja dodatne ukrepe za obvladovanje tveganj. Če ti ukrepi ne zaležejo, lahko Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev ali Agencija za zavarovalni nadzor naložijo še dodatne ukrepe, med katerimi so lahko tudi prepoved sklepanja poslovnih razmerij ali njihova prekinitve, prepoved izvajanja transakcij ali celo prenehanje opravljanja dejavnosti v tej tretji državi.

Tehnične standarde za sprejemanje in izvajanje ustreznih dodatnih ukrepov nadzora za finančne in kreditne institucije v roku 18 mesecev od uveljavitve Direktive 2015/849/EU predpiše Evropska komisija v sodelovanju z evropskimi nadzornimi organi.

K 76. členu (določitev pooblaščenca in njegovega namestnika):

Člen, ki določa obveznost imenovanja pooblaščenca in namestnikov, ohranja besedilo obstoječega zakona.

Določbe Direktive 2015/849/EU (8. in 46. člen) v zvezi z upravljanjem s skladnostjo (angl. »*compliance management*«) so prenesene v 15. člen predloga zakona, vendar obveznost imenovanja pooblaščenca za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma še vedno velja pri vseh zavezancah, ki imajo več kot štiri zaposlene.

K 77. členu (pogoji za pooblaščenca):

Pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, da lahko opravlja vlogo pooblaščenca, so glede na obstoječi zakon nespremenjeni. V prvem odstavku predlaganega 77. člena je izvedena le uskladitev kaznivih dejanj s spremembami v Kazenskem zakoniku. Tako je naslov kaznivega dejanja izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti nadomeščen z naslovom izdaje in neupravičene pridobitve poslovne skrivnosti, dosednji naslov kaznivega dejanja izdaje uradne tajnosti pa je nadomeščen z naslovom izdaje tajnih podatkov.

K 78. členu (dolžnosti pooblaščenca in namestnika pooblaščenca):

V členu, ki določa dolžnosti pooblaščenca in namestnika, je ohranjeno besedilo obstoječega zakona.

K 79. členu (dolžnosti zavezanca):

Določbe 79. člena, ki urejajo dolžnosti zavezancev v odnosu do pooblaščenca, ostajajo prav tako nespremenjene. Poleg neomejenega dostopa do relevantnih podatkov, rednega strokovnega usposabljanja ter primernih informacijsko-tehničnih in kadrovskih pogojev, predlog zakona še vedno določa, da mora pooblaščenec imeti ustrezna pooblastila za učinkovito izvajanje svojih nalog, notranje organizacijske enote pri zavezancu, vključno z upravo, pa so pooblaščenca dolžne zagotoviti pomoč in podporo pri opravljanju nalog in ga tekoče obveščati o vseh dejstvih, ki so ali bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma. Način sodelovanja med pooblaščencom in ostalimi deli zavezanca je zavezanec dolžan podrobneje urediti v svojem notranjem aktu.

Zavezanec je dolžan pooblaščenca zagotoviti, da svoje delo in naloge opravlja kot izključno delovno obveznost s polnim delovnim časom, če je zaradi velikega števila zaposlenih, narave ali obsega poslovanja oziroma drugih upravičenih razlogov trajno povečan obseg nalog na področju preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ter financiranja terorizma.

K 80. členu (obveznost rednega usposabljanja in izobraževanja):

V skladu s prvim odstavkom 46. člena Direktive 2015/849/EU je v predlogu tega člena dodan nov prvi odstavek, ki predpisuje, da morajo biti zaposleni, ki opravljajo naloge preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, seznanjeni z določbami tega zakona, vključno z zahtevami glede varstva podatkov, in da morajo biti sprejeti ukrepi za usposabljanje sorazmerni z vrsto in velikostjo zavezanca ter s tveganji za pranje denarja in financiranje terorizma.

Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka predloga člena so v primerjavi z obstoječim zakonom nespremenjene in deloma prenašajo 46. člen Direktive 2015/849/EU.

K 81. členu (obveznost redne notranje kontrole):

Predlog člena ohranja besedilo obstoječega zakona.

K 82. členu (podrobnejši predpisi o pooblaščenca, načinu izvajanja notranje kontrole, hrambi in varovanju podatkov, vodenju evidenc in strokovnem usposabljanju zaposlenih):

S podzakonskim aktom, ki je predviden v 82. členu, predlog zakona, kot do zdaj, daje pooblastilo ministru za finance, da s pravilnikom podrobneje uredi položaj pooblaščenca, notranjo kontrolo, hrambo in varovanje podatkov, vodenje evidenc in strokovno usposabljanje zavezancev.

K 83. členu (posebnosti v zvezi odvetniki, odvetniškimi družbami in notarji):

Odvetniki, odvetniške družbe in notarji skladno s točko 3b) prvega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU v predlogu zakona ostajajo med zavezanci za izvajanje določenih nalog s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja, vključno s financiranjem terorizma. Zaradi narave poklica, ki ga opravljajo, in še posebej zaradi posebnega razmerja z njihovimi strankami, so navedeni poklici v predlogu zakona kot tudi v mednarodnih aktih ločeni od ostalih zavezancev, čeprav zanje velja večina zakonskih obveznosti, pa tudi nekaj izjem.

V zvezi z obveznostmi odvetnikov, odvetniških družb ter notarjev je tako že v drugem odstavku 4. člena predloga zakona določeno, da se ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja ter financiranja terorizma izvajajo tudi pri njih. To pomeni, da morajo postopati po določbah tega zakona, ki ureja naloge in obveznosti ostalih zavezancev, razen če ni v zakonu (IV. poglavje predloga zakona) ali drugih členih določeno drugače.

Prvi odstavek 83. člena predloga zakona najprej navaja splošno izjemo, da so odvetniki, odvetniške družbe in notarji dolžni postopati po določbah tega zakona samo v primerih, ko stranki pomagajo pri načrtovanju ali izvajanju transakcij v zvezi z nakupom ali prodajo nepremičnine ali gospodarske družbe, upravljanjem strankinega denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja, odpiranjem ali upravljanjem bančnih računov, hranilnih vlog ali računov za poslovanje z vrednostnimi papirji, zbiranjem prispevkov, potrebnih za ustanovitve, delovanje ali upravljanje gospodarske družbe, ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem ustanove, sklada, gospodarske družbe ali druge podobne pravno-organizacijske oblike ter takrat, ko izvajajo v imenu in za račun stranke finančno transakcijo ali transakcijo v zvezi z nepremičnino.

V skladu z recitalom 9 Direktive 2015/849/EU je v drugem odstavku predlaganega 83. člena določeno, da za odvetnike, odvetniške družbe in notarje še naprej velja, da navedeno dejstvo – kadar stranka pri njih išče nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma – sporočijo uradu. S takšno ureditvijo predlog zakona zajema tudi primere, ko stranka išče nasvet v zvezi s storitvijo kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma, pa do storitve oziroma poskusa storitve niti še ne pride, pri čemer je navedeno zelo pomembno predvsem z vidika preventive oziroma preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma.

Sklop obveznosti, ki velja za omenjene poklice, se torej glede na veljavni zakon bistveno ne spreminja. Še vedno so dolžni upoštevati ukrepe skrbnega pregleda stranke, sporočati podatke o sumljivih transakcijah uradu, voditi evidence ter hraniti pridobljeno dokumentacijo. V zvezi z obveznostjo sporočanja sumljivih transakcij zanje še vedno velja dolžnost sporočanja podatkov uradu, vendar le v primerih, ko opravljajo zakonsko izrecno navedene posle iz prvega odstavka 83. člena tega zakona. Gre namreč za takšne vrste poslov, ki so po svoji naravi istovrstni poslom, ki jih na trgu lahko opravljajo tudi drugi pristojni finančni in ostali gospodarski subjekti, ki so prav tako zavezani za izvajanje nalog odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, pri čemer jih je posledično nujno in smiselno v tem delu izenačiti z vsemi ostalimi zavezanci.

Zaradi poenotenja določb v zvezi s sporočanjem podatkov o sumljivih transakcijah uradu in evidenc, ki jih morajo upravljati zavezanci, v predlogu zakona obveznosti odvetnikov, odvetniških družb ter notarjev v zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij niso več urejene v posebnem členu. To pomeni, da morajo odvetniki, odvetniške družbe in notarji pri sporočanju sumljivih transakcij zdaj upoštevati določbe 69. člena predloga zakona, pravilnik iz 70. člena o načinu sporočanja podatkov uradu in upravljati evidence iz prvega in drugega odstavka 137. člena predloga zakona. V zvezi s sporočanjem sumljivih transakcij uradu glede na dopolnitev 69. člena tudi za odvetnike, odvetniške družbe in notarje velja, da poleg predpisanih podatkov uradu posredujejo tudi dokumentacijo v zvezi s sumljivo

transakcijo. Dosedanja praksa je pokazala, da je zaradi učinkovitosti postopka preverjanja prijavljenih sumljivih transakcij predložitev relevantne dokumentacije, kot so kopije pogodb, pooblastila ipd., že ob sami prijavi sumljive transakcije smiselna. Z dopolnitvijo člena je tako podana pravna podlaga, da odvetniki, odvetniške družbe in notarji že ob sami prijavi priložijo tudi dokumentacijo, ki se nanaša na posredovane podatke.

Podobno tudi izvajanje ukrepov pregleda stranke za odvetnike, odvetniške družbe in notarje ni več urejeno v posebnem členu, kar pomeni, da zanje veljajo določbe predloga zakona, ki urejajo pregled stranke.

Za omenjene poklice še vedno velja tudi obveznost strokovnega usposabljanja in sestave seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, za katere morajo poskrbeti tako odvetniki, odvetniške družbe in notarji, in sicer ob sodelovanju urada in organov, pristojnih za nadzor nad opravljanjem odvetniških in notarskih storitev. Njihove obveznosti se nanašajo prav tako na imenovanje pooblaščenca in namestnika pooblaščenca ter zagotovitev pogojev za njihovo delo kakor tudi na skrb za redno strokovno usposabljanje zaposlenih ter zagotovitev redne notranje kontrole nad opravljanjem nalog po tem zakonu. Opozoriti velja, da za odvetnike, odvetniške družbe in notarje glede imenovanja pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov veljajo popolnoma enake obveznosti, kot so določene tudi za ostale zavezanke. Dolžnost strokovnega usposabljanja zaposlenih pri odvetniku, odvetniški družbi in notarju se nanaša le na tiste, ki opravljajo naloge po tem zakonu, nikakor pa ne na ostale, ki s področjem preprečevanja in odkrivanja pranja denarja nimajo zveze.

K 84. členu (izjeme):

Zaradi posebnega statusa, ki ga v razmerju do strank uživajo odvetniki, odvetniške družbe in notarji, 84. člen predloga zakona zanje predvideva tri izjeme, zaradi katerih jim v določenih primerih ni treba izvajati nekaterih, sicer obvezujočih, določil iz predloga tega zakona.

Prva izjema se nanaša na prenos drugega pododstavka četrtega odstavka 14. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem so odvetniki, odvetniške družbe in notarji izločeni iz izvajanja 21. člena predloga zakona v primerih, ko ugotavljajo pravni položaj stranke ali ko zastopajo stranko v sodnem postopku, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju takšnemu postopku, s čimer se varuje zaupni odnos med stranko in njenim pravnim svetovalcem.

Druga izjema se v skladu z drugim odstavkom 34. člena Direktive 2015/849/EU nanaša na dolžnost sporočanja podatkov uradu o osebah in strankah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja. Prvi odstavek 84. člena tako določa, da za odvetnike, odvetniške družbe ali notarje ne velja dolžnost sporočanja podatkov o transakcijah in nameravanih transakcijah oziroma osebah in strankah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, če gre za podatke, ki so jih dobili od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali pri zastopanju stranke v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju sodnemu postopku, ne glede na to, ali je takšen podatek pridobljen pred končanim sodnim postopkom, med njim ali po njem.

Tretja izjema velja glede sporočanja določenih podatkov na zahtevo urada. Poudariti velja, da ima urad v 92. členu predlaganega zakona pooblastilo, da lahko od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, ki je potrebna za odkrivanje in dokazovanje pranja denarja ali financiranja terorizma, če so v zvezi s transakcijo ali določeno osebo podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Ista pooblastila ima urad tudi glede oseb, za katere je mogoče sklepati, da so sodelovale oziroma so bile udeležene v transakcijah ali poslih osebe, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Izjema za odvetnike, odvetniške družbe in notarje pa nastopi tedaj, ko gre za podatke, ki so jih dobili od stranke ali o stranki pri ugotavljanju njenega pravnega položaja ali pri zastopanju stranke v zvezi s sodnim postopkom, kar vključuje svetovanje o predlaganju ali izogibanju sodnemu postopku, ne glede na to, ali je takšen

podatek pridobljen pred končanim sodnim postopkom, med njim ali po njem. V tem primeru morajo uradu brez odlašanja, najkasneje pa v petnajstih dneh od prejema zahteve, pisno sporočiti razloge, zaradi katerih niso ravnali v skladu z zahtevo urada.

Glede na obstoječi zakon v predlaganem členu ni več izjeme, da odvetniki, odvetniške družbe in notarji niso dolžni uradu sporočati gotovinskih transakcij nad 30.000 eurov (zdaj 15.000 eurov). V skladu z zaznamimi tveganji, ki se pojavljajo pri gotovinskem poslovanju odvetnikov in notarjev, bodo morali navedeni poklici uradu sporočati podatke o vsaki gotovinski transakciji, ki presega vrednost 15.000 eurov, vendar le tiste, ki se bodo nanašale na posle iz 83. člena predloga tega zakona. Pri sporočanju podatkov uradu morajo upoštevati nabor podatkov, ki je določen v prvem odstavku 68. člena predloga zakona, in podatke sporočiti na način, predpisan v pravilniku, ki ga v skladu s predlaganim 69. členom izda minister za finance.

K 85. členu (obveznost sestave in uporabe seznama indikatorjev):

Predlog zakona ohranja dosedanje besedilo člena in prenaša drugi odstavek 46. člena Direktive 2015/849/EU.

K 86. členu (sodelovanje pri sestavi seznama indikatorjev):

Predlog zakona ohranja dosedanje besedilo, zaradi prenosa pristojnosti nekdanjega Urada Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo na Finančno upravo Republike Slovenije je temu ustrezno prilagojen predlog tega člena.

K 87. členu (splošno):

S tem členom se prenaša 32. člen Direktive 2015/849/EU, ki je usklajen s FATF priporočilom št. 29. Predlagani člen uvaja podrobnejšo definicijo urada in vključuje določbe, ki se nanašajo na neodvisnost urada pri sprejemanju odločitev in zagotavljanju zadostnih virov za njegovo delovanje. Definicija urada zdaj podrobneje opredeljuje vse tri ključne funkcije urada, ki se nanašajo na sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah in drugih podatkov ter posredovanje rezultatov svojih analiz pristojnim organom.

V predlogu tega člena je nadalje eksplicitno določeno, da je urad pri opravljanju svojih nalog avtonomen, samostojen in operativno neodvisen, vključno pri sprejemanju odločitev o zbiranju in analiziranju podatkov ter posredovanju rezultatov svojih analiz pristojnim organom. Na ta način urad tudi navzven pridobi status neodvisnega in samostojnega organa.

Nadalje peti odstavek tega člena uvaja splošno določbo, ki predvideva, da mora imeti urad zagotovljen pravočasen, neposreden ali posreden dostop do informacij zavezancev, državnih organov, vključno z informacijami v zvezi z odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj (četrti odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU).

K 88. členu (usposabljanje):

V okviru svojih nalog urad izvaja tudi usposabljanje za zavezance zaradi poznavanja in razumevanja določb zakona, ki se nanašajo na preprečevanje in odkrivanje pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma. Usposabljanje zavezancev urad izvaja kot lastno dejavnost. O načinu opravljanja lastne dejavnosti, načinu oblikovanja cen, izkazovanju prihodkov in odhodkov ter drugih elementih lastne dejavnosti bo sprejeto ustrezno navodilo, vključno s cenikom za lastno dejavnost.

K 89. členu (sprejemanje in analiziranje podatkov in informacij):

V predlaganem 89. členu so vsebovane določbe, ki predstavljajo novost glede na obstoječi zakon. V tem členu je zdaj bolj pregledno in na enem mestu določeno, katere podatke in informacije sprejema in analizira urad. Urad sprejema in analizira sporočila o sumljivih in gotovinskih transakcijah ter nakazilih v visoko tvegane tretje države in države, pri katerih obstaja večja verjetnost za pojav pranja denarja ali financiranja terorizma, pobude nekaterih državnih organov, podatke Finančne uprave Republike Slovenije o prenosih gotovine nad 10.000 eurov preko meja Evropske unije, obvestila nadzornih organov o dejstvih, povezanih s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, podatke,

prejete na podlagi mednarodnega sodelovanja, ter druge podatke in informacije, pridobljene na drug način, pri katerih urad presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Navedene podatke urad sicer zbira in analizira že na podlagi obstoječega zakona, vendar to ni bilo eksplicitno naštet v samostojnem členu.

Dosedanja praksa delovanja urada je pokazala, da v obstoječem zakonu ni dovolj natančno opredeljeno, v katerih primerih lahko urad začne z zbiranjem in analizo podatkov, informacij in dokumentacije. Urad ima namreč precej široka pooblastila v primerih, ko zazna, da v zvezi z nekim poslovnim razmerjem, osebo ali transakcijo obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Zaradi tega je za zagotovitev tako pravne varnosti zavezancev in drugih oseb (fizičnih in pravnih), zoper katere se izvajajo ukrepi urada, kot tudi zaradi zakonitosti delovanja urada treba natančno opredeliti razloge, ki privedejo do začetka zbiranja in analize podatkov, informacij in dokumentacije.

Na novo je določeno le, da urad sprejema in analizira tudi druge podatke in informacije, vendar le pod pogojem, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Na ta način urad pridobi zakonsko podlago za zbiranje drugih informacij, ki jih bo pridobil od subjektov, kot so agencije z javnimi pooblastili, ali iz javno dostopnih podatkov. Urad bo seveda ohranil diskrecijsko pravico o tem, ali bo na podlagi podatkov, pridobljenih tudi na drug način, začel z operativno analizo ali bo sprejel odločitve, da operativne analize ne bo izvedel. Torej bo ne glede na morebitne zunanje vplive urad deloval v skladu z določbami predloga tega zakona, ki se nanašajo na njegovo operativno neodvisnost in samostojnost pri sprejemanju odločitev.

K 90. členu (analitična funkcija urada):

S členom se prenaša osmi odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki je usklajen tudi s pojasnili k FATF priporočilu št. 29. Direktiva 2015/849/EU v tretjem odstavku 32. člena najprej definira FIU kot osrednji nacionalni organ, odgovoren za sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah in drugih relevantnih informacij v zvezi s pranjem denarja, predhodnimi kaznivimi dejanji in financiranjem terorizma ter za posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom. V skladu s tem se analitični proces na FIU-ju načeloma začne z analizo posameznega ali več sporočil o sumljivih transakcijah (odvisno od količine prejetih sporočil), drugih podatkov, obvestil in informacij in se nadaljuje z analizo dodatno zbranih podatkov. Analitična funkcija FIU-jev je v nadaljevanju posebej urejena v osmem odstavku 31. člena Direktive 2015/849/EU, ki analize loči na operativne in strateške. Skladno s tem je v predlaganem členu opredeljeno, da urad na podlagi informacij, podatkov in dokumentacije, ki jih prejme na podlagi določil tega zakona, opravlja operativne analize, osredotočene na posamezne ali več sumljivih transakcij, osebe, premoženje ali sredstva in na druge prejete podatke, ter strateške analize, osredotočene na ugotavljanje tipologij in trendov pranja denarja in financiranja terorizma.

K 91. členu (zahteva zavezancu za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih):

S členom se prenaša četrti odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo imeti FIU pravočasen neposreden ali posreden dostop do finančnih in upravnih informacij in informacij v zvezi s kazenskim pregonom. Tako zahtevo vsebujeta tudi 12. člen Konvencije Sveta Evrope K198 in FATF priporočilo št. 29. Zaradi uskladitve s 33. členom Direktive 2015/849/EU je v predlaganem členu zdaj podrobneje določeno, da lahko urad od zavezancev (poleg sumov, povezanih s transakcijami in osebami) zahteva podatke in informacije, tudi če obstajajo razlogi za sum v zvezi s premoženjem in sredstvi, kot so definirana v 2. členu predloga zakona. Glede na novo določbo 100. člena predloga zakona je v prvem odstavku 91. člena dodatno navedeno, da lahko urad podatke od zavezanca zahteva tudi, če obravnava pobudo državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora.

V predlogu člena je v tretjem odstavku jasno določeno, da se podatki, ki jih lahko urad zahteva od zavezancev, nanašajo tako na določeno osebo, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, kot tudi na druge osebe, za katere je

mogoče sklepati, da so povezane z navedeno osebo oziroma njenimi transakcijami ali posli (podobno določbo ima tudi Zakon o kazenskem postopku v prvem odstavku 156. člena).

Glede vrste podatkov, ki jih lahko urad zahteva od zavezancev, predlog člena ohranja dosedanje besedilo, s tem, da je v 3. točki prvega odstavka besedilo razširjeno na podatke o »posameznih transakcijah«.

Predlog zakona ohranja že doslej veljavne roke za posredovanje zahtevanih podatkov in dokumentacije uradu (brez odlašanja, najpozneje pa v petnajstih dneh). Ohranjena je tudi možnost, da urad zavezancem določi krajši rok v nujnih primerih, ko obstaja možnost zaustavitve transakcij, ali zaradi posredovanja podatkov tujim organom in mednarodnim organizacijam ali v drugih nujnih primerih. Ta rok je odvisen od okoliščin vsakokratnega primera, pri čemer seveda tudi za take primere velja določba, ki zavezancem omogoča, da iz upravičenih razlogov zaprosijo za podaljšanje roka. Na ta način se dosednji koncept zakona ni bistveno spremenil, saj je že zdaj kot primarni rok določen rok brez odlašanja oziroma v 15 dneh. Poleg tega je predlog zakona na ta način bolj usklajen z določbo 42. člena Direktive 2015/849/EU, ki zahteva, »da zavezanci vzpostavijo take sisteme, ki omogočajo, da se v celoti in nemudoma odzovejo na poizvedovanja FIU ali drugih organov«.

K 92. členu (zahteva odvetniku, odvetniški družbi ali notarju za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih):

Predlagani člen v veliki meri ohranja dosedanje besedilo. Zaradi uskladitve s 33. členom Direktive 2015/849/EU je v predlaganem členu zdaj podrobneje določeno, da lahko urad od odvetnikov, odvetniških družb ali notarjev (poleg sumov, povezanih s transakcijami in osebami) zahteva podatke in informacije, tudi če obstajajo razlogi za sum v zvezi s premoženjem in sredstvi, kot so definirana v 2. členu predloga zakona. Glede na novo določbo 100. člena predloga zakona je v prvem odstavku 92. člena dodatno navedeno, da lahko urad podatke od odvetnika, odvetniške družbe ali notarja zahteva tudi, če obravnava pobudo državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora.

Ohranjena je določba, da lahko urad od odvetnikov, odvetniških družb ali notarjev zahteva podatke in dokumentacijo o osebah, premoženju ali sredstvih le v primerih, ko so razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma podani v zvezi s posli iz 83. člena predloga tega zakona.

K 93. členu (zahteva državnemu organu ali nosilcem javnih pooblastil za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih):

S členom se prenaša četrti odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa da morajo imeti FIU-ji pravočasen neposreden ali posreden dostop do finančnih in upravnih informacij in informacij v zvezi s kazenskim pregonom. Tako zahtevo vsebujeta tudi 12. člen Konvencije Sveta Evrope K198 in FATF priporočilo št. 29. Podobno kot pri pridobivanju podatkov od zavezancev se podatki, ki jih lahko urad zahteva od državnih organov ali nosilcev javnih pooblastil, nanašajo tako na določeno osebo, v zvezi s katero so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, kot tudi na druge osebe, za katere je mogoče sklepati, da so povezane z navedeno osebo oziroma njenimi transakcijami ali posli. Razen dopolnitev, opisanih že v prejšnjih dveh členih, predlagani 93. člen ohranja dosedanje besedilo.

K 94. členu (zahteva drugim osebam javnega in zasebnega prava za predložitev podatkov o sumljivih transakcijah, osebah, premoženju ali sredstvih):

Izkušnje pri izvajanju nalog urada v zvezi analiziranjem sumljivih transakcij so pokazale, da urad v posameznih primerih ni mogel pridobiti vseh podatkov od nekaterih subjektov, saj mu obstoječi zakon tega ne omogoča. Za odpravo te pomanjkljivosti je v predlaganem členu določeno, da lahko urad v primerih, ko presodi, da so v zvezi z neko transakcijo, osebo, premoženjem ali sredstvi podani razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, tudi od drugih oseb javnega in zasebnega prava, ki niso zajete v 93. členu, zahteva podatke, informacije in dokumentacijo, s katerimi taka oseba razpolaga in ki so potrebni za odkrivanje in dokazovanje storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali

kaznivega dejanja financiranja terorizma. Urad v zahtevi navede, katere podatke zahteva, pravno podlago za njihovo posredovanje, namen njihove obdelave in rok, v katerem morajo biti zahtevani podatki posredovani uradu.

K 95. členu (preverjanje pravilnosti podatkov):

Zaradi uvedbe elektronskega načina sporočanja gotovinskih transakcij, nakazil v tvegane države in sumljivih transakcij je v predlaganem členu uradu dana možnost, da preveri pravilnost posredovanih podatkov tako, da od pristojnega državnega organa pridobi enolični identifikacijski znak osebe, na katero se nanašajo posredovani podatki. Z zagotovitvijo pravilnosti podatkov je uradu omogočeno nadaljnje izvajanje operativnih analiz in s tem podana sorazmernost med poseganjem v osebne podatke na eni strani ter izvajanjem temeljnih nalog na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma na drugi strani.

K 96. členu (odredba o začasni ustavitvi transakcije):

V prvem odstavku 35. člena Direktive 2015/849/EU je določeno, da zavezanci ne smejo izvesti transakcije, za katero vedo ali sumijo, da so povezane s premoženjsko koristjo, pridobljeno s kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma, dokler o tem ne obvestijo FIU (sporočanje sumljivih transakcij) in izpolnijo navodila FIU-ja ali drugih pristojnih organov. Podobno določbo vsebuje tudi 14. člen Konvencije Sveta Evrope 198, ki določa, da se mora v teh primerih omogočiti FIU-ju ali drugim pristojnim organom, da začasno ustavijo ali odrečejo soglasje za transakcijo, pri čemer se najdaljše trajanje začasne ustavitve določi v nacionalni zakonodaji. Navedene določbe so prenesene v 96. in 97. člen tega zakona.

V zvezi z ukrepom začasne ustavitve transakcije se je v praksi pokazalo, da ima urad v primerih, ko odredi začasno ustavitev transakcije ob koncu tedna (četrtek ali petek) ali pred prazniki ali dela prostimi dnevi na voljo premalo časa, da zbere vse potrebne podatke za izdelavo obvestila o sumljivih transakcijah, ki ga mora v teh primerih poslati pristojnim organom (policiji in tožilstvu). Pomanjkanje časa je še posebej izrazito v zadevah, ki so povezane s tujino, saj je treba v razmeroma kratkem času prek vikenda pridobiti potrebne podatke od tujih FIU-jev. Da bi se izognili navedeni slabosti, se v predlogu zakona trajanje začasne ustavitve transakcije povečuje z 72 ur na tri delovne dni. Za delovni dan se šteje vsak dan v tednu, razen sobote, nedelje, praznikov in dela prostih dni. Rok treh delovnih dni začne teči z dnem izdaje odredbe o začasni ustavitvi transakcije, izteče pa se s potekom tretjega delovnega dne (ob 24.00). Navedena sprememba ne bo imela negativnih administrativnih učinkov, saj ne gre za bistveno podaljšanje ukrepa.

Zaradi uskladitve s sedmim odstavkom 32. člena Direktive 2015/849/EU je nadalje v drugem odstavku predloga tega člena izrecno navedeno, da je namen ukrepa začasne ustavitve transakcije v tem, da se uradu zagotovi potreben čas, da bi lahko analiziral sumljivo transakcijo in druge podatke in informacije ter svoje ugotovitve posredoval pristojnim organom. Podobno določbo vsebuje tudi 14. člen Konvencije Sveta Evrope 198.

Glede določila, ki se nanaša na izdajo ustne odredbe o začasni ustavitvi transakcije, je v predlogu zakona ostala določba, da mora ustni odredbi slediti pisna odredba, in sicer takoj, ko je mogoče. Pri tem je v zvezi z navodili urada zavezancu, zaradi težav, ki so pri izvajanju odredbe zaznane v praksi, četrti odstavek 96. člena dopolnjen tako, da urad lahko da navodila zavezancem tudi v zvezi z informacijami, ki se lahko razkrijejo stranki.

K 97. členu (prenehanje začasne ustavitve transakcije):

Predlog člena glede trajanja začasne ustavitve transakcije je usklajen s prejšnjim členom.

K 98. členu (zahteva za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke)

Predlagani člen, ki se nanaša na sprotno spremljanje transakcij (*angl. »monitoring order«*), ohranja besedilo iz obstoječega zakona z manjšimi redakcijskimi spremembami in dopolnitvami. Na ta način predlog zakona ostaja usklajen z določbo 7. člena Konvencije Sveta Evrope 198, ki med drugim

zahteva sprejem takšnih zakonskih ukrepov, s katerimi je mogoče v določenem obdobju spremljati bančne transakcije, ki se izvajajo prek enega ali več ugotovljenih računov.

Na podlagi zahteve za tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke lahko urad zbere vse podatke, potrebne za odločitev o morebitni začasni ustavitvi transakcij. V zvezi s tem je uradu dano pooblastilo, da izda pisno zahtevo o tekočem spremljanju finančnega poslovanja strank v primeru, ko so v zvezi z določeno osebo ali transakcijo podani razlogi za sum pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Urad lahko od zavezancev zahteva, da mu ti sproti sporočajo določene podatke o transakcijah ali poslih, ki jih pri njih opravi ali namerava opraviti taka oseba. Urad mora določiti rok, v katerem naj mu zavezanec sporoči določene podatke kot tudi maksimalni rok trajanja ukrepa (istovrsten ukrep za sodišča določa tudi 156. člen Zakona o kazenskem postopku), ki lahko traja največ tri mesece, iz utemeljenih razlogov pa se lahko njegovo trajanje podaljša vsakič še za en mesec, vendar skupno ne več kot šest mesecev.

K 99. členu (pobudniki):

Predlog zakona, tako kot doslej z manjšimi dopolnitvami, izrecno določa, kateri državni organi lahko na urad posredujejo obrazloženo pisno pobudo, ko so v zvezi s transakcijo ali osebo podani razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanja ali financiranja terorizma. Na ta način je predvidena možnost, da v primerih, ko se ti organi pri svojem delu srečajo s sumljivimi transakcijami, ki še ne omogočajo, da bi v skladu z Zakonom o kazenskem postopku podali kazensko ovadbo državnemu tožilstvu, o tem naslovijo pobudo na urad.

Poleg tega je v tem členu tudi določeno, da v primeru, ko je sum pranja denarja ali financiranja terorizma podan v zvezi z delovanjem neprofitne organizacije, lahko urad začne obravnavati zadevo tudi na podlagi obrazložene pisne pobude inšpektorata Republike Slovenije, pristojnega za notranje zadeve, in drugih inšpekcijskih organov, pristojnih za nadzor nad delovanjem neprofitnih organizacij.

V prvem odstavku predlaganega člena so poleg razlogov za sum pranja denarja ali financiranja terorizma vključeni tudi razlogi za sum povezanih predhodnih kaznivih dejanj. S tem je pravna podlaga za dajanje pobud na urad v zvezi s predhodnimi kaznivimi dejanji v zakonu bolj jasno definirana.

Glede na določbo obstoječega zakona je lahko na urad naslavljala pobude le Carinska uprava Republike Slovenije ne pa tudi Davčna uprava Republike Slovenije. Zaradi združitve obeh organov v Finančno upravo Republike Slovenije je s predlogom tega člena ta uvrščena med pobudnike, kar pomeni, da bo pobude, ki se nanašajo na sume pranja denarja ali financiranja terorizma, povezane tako s področjem davkov kot carin, na urad naslavljala Finančna uprava Republike Slovenije. Finančna uprava Republike Slovenije lahko torej na urad naslavlja pobude na podlagi 99. člena tega zakona, ker pa je v skladu s tem zakonom tudi nadzorni organ iz 139. člena, mora na urad na podlagi 153. člena tega zakona sporočati tudi dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma in ki jih odkrije pri izvajanju nadzora po tem zakonu ali drugih zakonih (glej obrazložitev k 153. členu predloga zakona).

Med pobudnike je uvrščena tudi Uprava Republike Slovenije za javna plačila, ker lahko pri opravljanju svojih nalog na področju plačilnih storitev in zaradi poznavanja javnofinančnih tokov zazna tudi sumljive transakcije oziroma razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

K 100. členu (pobuda državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora):

Namen predlaganega člena je, da urad pridobi določena pooblastila tudi v zvezi z odkrivanjem premoženja nezakonitega izvora. Zato je v tem členu vzpostavljen pravni temelj oziroma materialna podlaga za posredovanje podatkov urada tožilstvu. V primerih, ko državno tožilstvo vodi postopek finančne preiskave v skladu z zakonom, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko urad začne zbirati in analizirati podatke, informacije in dokumentacijo tudi na obrazloženo pisno pobudo

državnega tožilstva. Urad pri zbiranju podatkov smiselno uporablja pooblastila, določena v 93.–94. členu in poglavju o mednarodnem sodelovanju predloga tega zakona.

K 101. členu (obvestilo o sumljivih transakcijah):

Zaradi uskladitve besedila z ostalimi členi je v tem členu dodano, da urad pošlje pristojnim organom pisno obvestilo, tudi kadar presodi, da so razlogi za sum storitve kaznivega dejanja pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma podani tudi v zvezi s premoženjem ali sredstvi. Glede na novo določbo 100. člena predloga zakona je v prvem odstavku 101. člena dodatno navedeno, da lahko urad pošlje pisno obvestilo pristojnim organom (policija, tožilstvo), tudi če obravnava pobudo državnega tožilstva v zvezi s postopkom odvzema premoženja nezakonitega izvora.

K 102. členu (informacija o drugih kaznivih dejanjih):

Predlog člena ne navaja več kataloško, v zvezi s katerimi kaznivimi dejanji lahko urad pošlje informacijo pristojnim organom, ker se je v praksi pokazalo, da je urad sumil na kaznivo dejanje, ki ni sodilo v nobeno od teh kategorij, zato te informacije ni smel poslati pristojnim organom. Namesto tega predlog člena določa, da urad pošlje informacijo pristojnim organom, kadar so podani razlogi za sum storitve kaznivih dejanj, določenih v Kazenskem zakoniku, ki se preganjajo po uradni dolžnosti in za katere je predpisana kazen zapora. V členu je zdaj tudi izrecno navedeno, da je pisni informaciji priložena tudi potrebna dokumentacija, česar obstoječi zakon ne določa.

K 103. členu (povratna informacija):

V skladu s tretjim odstavkom 46. člena Direktive 2015/849/EU je v predlaganem členu v zvezi s povratnimi informacijami predpisana tudi obveznost urada, da zavezance obvešča o koristnosti in uporabnosti sporočenih sumljivih transakcij. V povratni informaciji urad ne navaja konkretnih ugotovitev v posamezni zadevi, temveč le podatek o tem, ali je bila zadeva posredovana v nadaljnjo obravnavo pristojnim organom (policija, tožilstvo, FURS) ali ne.

K 104. členu (splošne določbe):

Poglavje o mednarodnem sodelovanju je v tretji direktivi vsebovalo samo en člen, ker je bila ta materija podrobneje obravnavana v *Sklepu Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU) držav članic pri izmenjavi informacij*. V Direktivi 2015/849/EU je poglavje o sodelovanju širše zastavljeno in vsebuje podrobnejše, poglobljene in posodobljene določbe o sodelovanju med FIU-ji, ki povzemajo tudi določila omenjenega sklepa, določbe o nacionalnem sodelovanju, sodelovanju pristojnih organov z evropskimi nadzorniki in sodelovanju FIU-jev z Evropsko komisijo.

Predlog zakona v 104. členu zato na splošno določa, da se sodelovanje urada s tujimi FIU-ji nanaša na izmenjavo podatkov, informacij in dokumentacije na zaprosilo urada ali tuje FIU. Poleg tega je dovoljena tudi izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije na podlagi spontanih pobud za izmenjavo.

Nadalje člen navaja primere, v katerih urad sodeluje z Evropsko komisijo in drugimi pristojnimi telesi EU, kot je npr. Europol. V člen je vključena tudi določba, ki zagotavlja pravno podlago za podpisovanje dogovorov o sodelovanju s tujimi FIU-ji.

V sedmi odstavki predlaganega člena je prenesen 57. člen Direktive 2015/849/EU, ki določa, da različne definicije davčnih kaznivih dejanj v posameznih državah članicah in tretjih državah ne smejo ovirati izmenjav podatkov med FIU-ji držav članic in tretjih držav. »Davčna kazniva dejanja«, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, so namreč vključena v široko opredelitev pojma „kaznivo dejanje“ iz Direktive 2015/849/EU (4.f točka 3. člena) v skladu z revidiranimi priporočili FATF. Glede na to, da so lahko v posamezni državi članici različne davčne kršitve opredeljene kot „kaznivo dejanje“, ki se kaznuje s sankcijami, se lahko opredelitve davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu razlikujejo. Ker prizadevanja Direktive 2015/849/EU niso usmerjena v harmonizacijo opredelitev davčnih kaznivih

dejanj v nacionalnem pravu držav članic, morajo države članice v največji možni meri, ki jo nacionalno pravo še dovoljuje, omogočati izmenjavo informacij oziroma pomoč med FIU-ji.

K 105. členu (zaposilo tuji finančni obveščevalni enoti za predložitev podatkov):

105. člen predloga zakona v skladu s prvim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU vsebuje določbo, da lahko urad od tujega FIU-ja zahteva predložitev podatkov tudi, če v času izmenjave podatkov predhodno kaznivo dejanje ni identificirano. Nadalje je v drugem odstavku tega člena določeno, da mora zahteva za predložitev podatkov vsebovati pomembna dejstva in okoliščine v zvezi z razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in namen uporabe zaprosenih podatkov.

V četrtem odstavku je ohranjeno dosedanje besedilo, ki je usklajeno s 55. členom Direktive 2015/849/EU in določa, da se pridobljena informacija lahko uporabi samo za namene, za katere je bila pridobljena, in da urad prejetih podatkov ne sme pošiljati ali dati na vpogled brez predhodnega soglasja tujega FIU-ja.

K 106. členu (predložitev podatkov in informacij na zaposilo tuje finančne obveščevalne enote):

Določbe iz 105. člena so smiselno prenesene tudi v 106. člen, ki se nanaša na predložitev podatkov tujemu FIU-ju. V skladu z drugim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu določeno, da urad pri pridobivanju podatkov od zavezancev, kadar odgovarja na zaposilo tujega FIU-ja, uporabi vsa pooblastila, ki mu jih daje na voljo predlagani zakon.

V skladu s tretjim odstavkom 53. člena Direktive 2015/849/EU je v četrtem odstavku predlaganega 106. člena izrecno navedeno, da lahko urad zavrne izpolnitev zaprosila FIU-ja le izjemoma v primerih, ko ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov in namenu uporabe ali če bi bila predložitev podatkov in informacij v nasprotju s temeljnimi načeli pravnega reda Republike Slovenije. Zavrnitev zaprosila mora urad ustrezno obrazložiti.

Člen prenaša tudi prvi in drugi odstavek 55. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerima določa, da smejo tuji FIU-ji predložene podatke, informacije in dokumentacijo uporabiti izključno za namene, za katere so bile posredovane, in da jih ne sme pošiljati ali dati na vpogled tretjim osebam brez predhodnega soglasja urada ali jih uporabiti v nasprotju s pogoji in omejitvami, ki jih določi urad. Soglasje za pošiljanje informacij drugim organom mora biti dano v čim krajšem času in v največjem možnem obsegu. V členu je nadalje določeno, v katerih primerih lahko urad zavrne izdajo soglasja za odstop podatkov tretjim osebam.

K 107. členu (predložitev podatkov in informacij o dejanskih lastnikih na zaposilo tuje finančne obveščevalne enote države članice):

Skladno s sedmim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU je določena izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije o dejanskih lastnikih v okviru finančnih obveščevalnih enot držav članic na njeno pisno zaposilo. Za izmenjavo podatkov o dejanskih lastnikih med FIU-ji v okviru Evropske unije niso postavljene tako stroge zahteve, kot veljajo za predložitev podatkov, informacij in dokumentacije po prejšnjem členu, ki opredeljuje splošna pravila za vse tuje finančne obveščevalne enote – ne glede na to, ali so iz držav članic ali ne. Podatki o dejanskih lastnikih so pri odkrivanju kaznivih dejanj pranja denarja in financiranja terorizma med ključnimi za uspešen pregon storilcev teh dejanj, zato že iz same Direktive 2015/849/EU izhaja potreba po čim bolj prosti izmenjavi podatkov o dejanskih lastnikih.

Glede na konkretne okoliščine posameznega primera lahko urad določi dodatne pogoje in omejitve, ob upoštevanju katerih sme tuja finančna obveščevalna enota uporabiti posredovane podatke.

K 108. členu (spontana predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti):

Spontana predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti je določena v prvem odstavku 53. člena Direktive 2015/849/EU, tako v razmerju do drugih držav članic kot tretjih držav. V tretjem pododstavku prvega odstavka 53. člena Direktive 2015/849/EU pa je posebej določena predložitev

podatkov o sumljivih transakcijah med državami članicami, kar je predmet drugega odstavka predlaganega člena. V zvezi s tem se smiselno uporabljajo določbe tega predloga zakona o mednarodnem sodelovanju.

K 109. členu (povratna informacija):

Zaradi uskladitve s FATF priporočilom št. 40 je v predlogu 109. člena predpisano, da urad FIU-ju države članice ali tretje države na njeno zahtevo ob pogoju dejanske vzajemnosti pošlje povratno informacijo o koristnosti in uporabnosti prejetih podatkov in informacijo o rezultatu analize, ki jo je izdelal na podlagi podatkov, prejetih od tujega FIU-ja. Enako povratno informacijo lahko urad zahteva od tujega FIU-ja.

K 110. členu (začasna ustavitev transakcije na pobudo tuje finančne obveščevalne enote):

Predlagani člen prenaša sedmi odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa obveznost začasne ustavitve tudi na pobudo tujega FIU-ja, ki je sicer že vsebovana v obstoječem zakonu. Podobno je obveznost začasne ustavitve sumljive transakcije na predlog tujega organa oziroma FIU-ja urejena v 47. členu Konvencije Sveta Evrope 198. V skladu s tem lahko urad pod pogoji in roki, ki so predvideni za »domačo« ustavitev sumljive transakcije za tri delovne dni ustavi transakcijo tudi na pobudo tuje FIU. Urad lahko pobudo tujega sorodnega urada za začasno ustavitev transakcije zavrne, če presodi, da niso podani utemeljeni razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma in o tem obvesti pobudnika.

Člen tako v veliki meri ohranja sedanje besedilo s tem, da se zaradi uskladitve s predlaganim 96. členom čas začasne ustavitve transakcije v 110. členu predloga zakona z 72 ur podaljša na tri delovne dni.

K 111. členu (pobuda tuji finančni obveščevalni enoti za začasno ustavitev transakcije):

V tem členu je določeno, da lahko urad pobudo za ustavitev transakcije, ki se izvaja v tuji državi, pošlje FIU-ju te države.

K 112. členu (varni komunikacijski sistemi):

V skladu s prvima odstavkoma 53. in 56. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu predloga zakona določba, ki predpisuje uporabo varnih infrastruktur za izmenjavo informacij. Pri tem sta mišljena zlasti varno decentralizirano računalniško omrežje FIU.net ali njegov naslednik in metode, ki jih ponuja, ter zaščiteno računalniško omrežje »Egmont Secure Web«, ki ga uporabljajo članice skupine Egmont in tudi nekatere druge države.

K 113. členu (diagonalna izmenjava):

Predlog člena ureja mednarodno sodelovanje urada z organi, ki niso FIU-ji. Gre za tako imenovano diagonalno izmenjavo podatkov, ki jo Direktiva 2015/849/EU sicer ne obravnava, vendar je vključena v predlog zakona zaradi uskladitve s FATF priporočilom št. 40. V pojasnilih k temu priporočilu je namreč navedeno, da bi morale države dovoliti svojim organom posredno izmenjavo informacij, kar pomeni, da informacija potuje do prosilca prek enega ali več domačih ali tujih organov.

V skladu s tem je zaradi povečanja učinkovitosti mednarodnega sodelovanja in izmenjave podatkov med različnimi organi, ki niso FIU-ji, v predlogu člena uvedena možnost, da lahko urad za podatke, informacije in dokumentacijo posredno zaprosi tudi tuje organe države članice ali tretje države, pristojne za odkrivanje in preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, kot so organi odkrivanja in pregona, nadzorni organi in drugi organi, vendar mora takšna izmenjava podatkov, informacij in dokumentacije potekati izključno prek finančne obveščevalne enote te države z uporabo varnih komunikacijskih sistemov. Enako velja za zaprosila, ki jih na urad prek tujega FIU-ja naslovijo tuji organi, pristojni za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma.

K 114. členu (preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma):

Predlog člena v veliki meri ohranja besedilo iz obstoječega zakona ter natančneje opisuje načine izvajanja nalog preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki jih opravlja urad s tem, da je dosedanja določba, ki se nanaša na objavo statističnih podatkov, ki jih zbira urad, podrobneje predpisana in razdelana v podpoglavju, ki ureja zbiranje in objavo statističnih podatkov urada in drugih organov (133., 134. in 135. člen predloga zakona).

K 115. členu (predložitev podatkov uradu):

Glede na dosedanje besedilo je zaradi jasnosti določbe v predlog člena dodana 4. točka, ki določa, da lahko urad zahteva tudi podatke o vseh transakcijah in njihovih strankah, ki so opravljene znotraj Republike Slovenije. Nadalje je v sedmem odstavku pojasnjeno, da se objavljane analize urada na njegovi spletni strani nanaša le na strateške analize urada, kar pomeni, da objavljene analize ne smejo vsebovati osebnih podatkov.

K 116. členu (predložitev podatkov sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji):

Predlog zakona zasleduje tudi cilj izboljšanja sodelovanja in izmenjave informacij med uradom ter policijo, tožilstvom in sodiščem na operativnem področju, kot je predvideno v 32. členu Direktive 2015/849/EU in v FATF priporočilu št. 31. V skladu s predlogom 116. člena zakona lahko urad zdaj predloži policiji, tožilstvu ali sodišču na njihovo obrazloženo pisno zahtevo podatke iz evidenc oseb in transakcij, ki se nanašajo na gotovinske transakcije in nakazila v tvegane države, sumljive transakcije, podatke iz evidenc prejetih pobud, poslanih obvestil in informacij ter iz evidenc sporočenih dejstev o sumih pranja denarja ali financiranja terorizma, prejetih od nadzornih organov, ter nekaterih drugih evidenc. Iz obrazložene pisne zahteve za predložitev podatkov mora biti razvidno, da policija, tožilstvo ali sodišče podatke potrebujejo pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za odkrivanje, pregon ali sojenje kaznivih dejanj pranja denarja, predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma, ali pri raziskovanju okoliščin, pomembnih za zavarovanje ali odvzem premoženjske koristi.

Odločitev o morebitnem pošiljanju podatkov tem organom sprejme urad samostojno, kar pomeni, da lahko v izjemnih primerih, pod pogoji iz četrtega odstavka, zahtevo tudi zavrne. Operativna neodvisnost urada se namreč kaže predvsem v tem, kakšna je možnost dajanja navodil uradu s strani drugih organov in možnost dostopa do evidenc urada s strani drugih organov. Čim večja je ta možnost, tem manjša je stopnja operativne neodvisnosti urada.

V peti odstavek člena je prenesen tudi šesti odstavek 32. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa, da morajo policija, tožilstvo in sodišče uradu enkrat letno poslati tudi povratno informacijo o ukrepih, ki so jih sprejeli na podlagi prejetih podatkov, prejetih od urada, in o rezultatih preiskav ali pregledov, opravljenih na podlagi teh podatkov. V tem smislu policija poroča o tem, ali je na podlagi tako pridobljenih informacij pričela predkazenski postopek, ter o obliki zaključka postopka npr. z vložitvijo kazenske ovadbe ali poročilom po 148. členu Zakona o kazenskem postopku. Pri tem se ne posega v razmerje med policijo in tožilstvom glede obveščanje o ugotovitvah preiskav policije.

V zvezi s sodelovanjem med uradom in drugimi državnimi organi je treba omeniti, da že obstoječi zakon in tudi 99. člen predloga tega zakona omogočata pristojnim organom, da na urad podajo obrazloženo pisno pobudo, ki jo lahko urad zavrne, če oceni, da sumi niso dovolj obrazloženi. Urad torej prejema pobude pristojnih organov in se samostojno odloča, ali bo na njihovi podlagi začel obravnavati oziroma analizirati zadevo. Vendar v skladu z obstoječim zakonom in predlaganim 99. členom urad odgovori na pobudo s pisnim obvestilom o sumljivih transakcijah ali z informacijo le v primeru, če ugotovi razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma ali drugih določenih kaznivih dejanj. Do zdaj urad avtomatično ni odgovarjal na zahteve pristojnih organov po podatkih iz njegovih evidenc, kar bo z uveljavitvijo 116. člena omogočeno, seveda pod pogojem, da bo zahteva prosilca utemeljena skladno s prvim odstavkom 116. člena predloga zakona.

K 117. členu (predložitev podatkov Finančni upravi Republike Slovenije):

Predlog zakona nadalje daje možnost Finančni upravi Republike Slovenije, da od urada pisno zahteva podatke iz evidenc gotovinskih transakcij in nakazil v določene države, ki jih ta potrebuje za namene izvajanja nekaterih določb Zakona o finančni upravi in Zakona o davčnem postopku. Takšna ureditev je v svetu zelo redka, ker davčni in carinski organi večinoma niso organi odkrivanja ali pregona, vendar glede na izkušnje in dosedanje prakse sodelovanja med uradom in nekdanjo davčno in carinsko upravo ugotavljamo, da bi bili pri izvajanju finančnega nadzora in finančnih preiskav zanj koristni vsaj podatki iz evidence urada o gotovinskih transakcijah. Urad bo torej FURS na njeno obrazloženo pisno zahtevo lahko posredoval podatke, ki se nanašajo na gotovinske transakcije v vrednosti nad 15.000 evrov ter negotovinske transakcije, opravljene v države, ki so po ocenah mednarodnih organizacij »davčne oaze«, »off-shore« območja, ali v države, ki po oceni FAFT ne izpolnjujejo mednarodnih standardov, oziroma na račune družb, ki imajo sedež v teh državah. FURS bi podatke lahko pridobival izključno za namene finančnega nadzora, finančne preiskave, nadzora prirejanja iger na srečo, nadzora nad prijavo prenosa gotovine preko meja Evropske unije in izvajanja nalog na podlagi predpisov Evropske unije, ki urejajo medsebojno pomoč.

Odločitev o morebitnem pošiljanju podatkov FURS sprejme urad samostojno, kar pomeni, da lahko v izjemnih primerih, pod pogoji iz tretjega odstavka predlaganega člena, zahtevo tudi zavrne.

K 118. členu (predložitev podatkov stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe):

Predlagani člen uvaja zakonsko podlago za predložitev podatkov stalni koordinacijski skupini, ustanovljeni skladno z zakonom, ki ureja omejevalne ukrepe. V praksi se je izkazalo, da urad nima ustrezne pravne podlage za predložitev podatkov.

V predlog zakona je na ta način deloma preneseno tudi FATF priporočilo št. 2, ki nalaga državam, da vzpostavijo učinkovite mehanizme, ki bodo omogočali pristojnim organom, da sodelujejo in koordinirajo politike in aktivnosti – ne samo na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, temveč tudi na področju financiranja širjenja orožja za množično uničevanje.

Predložitev podatkov in zavrnitev zahteve sta v predlaganem členu urejena podobno kot v 116. členu predloga zakona.

K 119. členu (poročanje vladi):

Člen ohranja dosedanje besedilo in določa, da urad najmanj enkrat letno o svojem delu poroča vladi.

K 120. členu (Finančna uprava Republike Slovenije):

Zaradi združitve Davčne uprave Republike Slovenije in Carinske uprave Republike Slovenije v Finančno upravo Republike Slovenije so v členu izvedene le redakcijske spremembe, vsebinsko pa glede na obstoječi zakon ni sprememb.

K 121. členu (sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi):

Sodišča, državna tožilstva in drugi državni organi so zaradi centralizacije in analize podatkov s področja pranja denarja in financiranja terorizma uradu dolžni posredovati določene podatke, med katerimi so tudi podatki o fazi kazenskega postopka ali postopka o prekršku in njihovi zadnji odločitvi v posamezni fazi. Ker se je v praksi pokazalo, da ti podatki niso vedno posodobljeni, predlog zakona širi obseg posredovanih podatkov na opravilno številko zadeve, iz katere je mogoče razbrati fazo postopka. Zaradi poenostavitve poročanja navedenih organov pa predlog člena določa, da se poročanje namesto dvakrat letno izvaja enkrat na leto, najpozneje do konca januarja tekočega leta za preteklo leto.

K 122. členu (prepoved razkritja):

Predlagani člen prenaša prvi, drugi in šesti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU in se nanaša na prepoved razkritja (*angl. »tipping off«*) podatkov o sumljivih transakcijah, ki jih uradu sporočajo

zavezanci. Kot že v obstoječem zakonu tudi v predlaganem 122. členu na splošno velja, da zavezanci in njihovi zaposleni, člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov in druge osebe, ki so jim na kakršen koli način dostopni tajni podatki iz predloga zakona, ne smejo razkriti, da so podatke, ki se nanašajo na sumljive transakcije, posredovali uradu oziroma da so od urada prejeli zahtevo za posredovanje določenih podatkov, odredbo o začasni ustavitvi transakcije ali v zvezi s tem dana navodila ali zahtevo o tekočem spremljanju poslovanja stranke.

V zvezi z razkritjem informacij o začasni ustavitvi transakcije je zaradi težav, ki se pogosto pojavljajo pri izvajanju odredbe o začasni ustavitvi transakcije, v 3. točki prvega odstavka dodana možnost, da se taka informacija lahko razkrije, kadar je razkritje v skladu s četrtem odstavkom 96. člena tega zakona, ki ureja začasno ustavitev transakcije. V 96. členu je namreč zdaj predvidena možnost, da lahko urad da zavezanцу tudi navodila, ki se nanašajo na informacije, ki se lahko razkrijejo stranki. Novost v predlaganem 122. členu je tudi določba, da se ne sme razkriti niti podatek o tem, da urad zoper stranko ali tretjo osebo izvaja tako imenovano operativno analizo, pri čemer gre za uskladiitev s prvim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU. Še vedno velja tudi prepoved obveščanja stranke o tem, da je zoper njo ali tretjo osebo uveden predkazenski ali kazenski postopek zaradi pranja denarja ali financiranja terorizma. V zvezi s tem je zaradi jasnosti dosedanj izraz preiskava nadomeščen s predkazenskim in kazenskim postopkom.

Predlog zakona v četrtem odstavku v skladu z drugim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU izrecno določa, da prepoved razkritja ne velja v primeru, ko zavezanec razkrije podatke, ki so v skladu s tem zakonom obravnavani kot tajni, državnemu tožilstvu oziroma sodišču zaradi kazenskega pregona.

Ena od predlaganih novosti je, da zavezanci in njihovi zaposleni, člani upravnih, nadzornih ali drugih poslovnih organov in druge osebe, ki so jim na kakršen koli način dostopni tajni podatki iz predloga zakona, podatkov iz prvega odstavka 122. člena ne smejo razkriti niti nadzornim organom iz 139. člena predloga zakona, razen uradu. Vendar pa prepoved razkritja za nadzorne organe v skladu drugim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU ne velja za sumljive transakcije. Tako se lahko nadzornim organom, kot so Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev, Agencija za zavarovalni nadzor in drugim nadzornim organom, v skladu petim odstavkom 122. člena podatki o sumljivih transakcijah iz 1. točke prvega odstavka razkrijejo izključno v primerih, ko ti izvajajo nadzor nad izvajanjem določb predloga tega zakona. Ostale podatke iz 2.–6. točke prvega odstavka 122. člena, kot sta na primer odredba urada o začasni ustavitvi transakcije ali zahteva urada o tekočem spremljanju poslovanja stranke, pa lahko preverijo samo na uradu.

Predlog zakona še vedno posebej določa, da so tajni podatki tudi tisti, ki jih urad posreduje pristojnim državnim organom v obliki obvestil o sumljivih transakcijah ali informacij o drugih kaznivih dejanjih, na novo pa tudi vsi podatki, ki jih urad predloži policiji, tožilstvu, sodišču, Finančni upravi Republike Slovenije in Ministrstvu za zunanje zadeve na podlagi 116., 117. in 118. člena predloga zakona. Navedeni podatki in ukrepi urada torej predstavljajo tajnost v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, njihovo razkritje pa pomeni kršitev, ki je sankcionirana v Kazenskem zakoniku (izdaja tajnih podatkov po 260. členu KZ-1). Oznako tajnosti lahko umakne le predstojnik urada, zlasti v primerih, ko bo na primer kazenski postopek že v fazi javne glavne obravnave ali v drugih podobnih primerih, ko varovanje tajnosti ne bo več potrebno.

V tem členu je v skladu s šestim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU še vedno predvideno, da v primeru, ko poskušajo odvetniki, odvetniške družbe, notarji, revizijske družbe, samostojni revizorji in pravne ali fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja, stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja podatkov.

K 123. členu (razkritje podatkov v okviru skupine):

Tretja Direktiva 2005/60/ES je v tretjem in četrtem odstavku 28. člena določala tudi druge izjeme, ko naj prepoved razkritja ne bi veljala. Tako naj bi bilo iz tega izključeno tudi posredovanje podatkov

znotraj bank, zavarovalnic in investicijskih družb, ki so v istem finančnem konglomeratu, ter posredovanje podatkov osebam, ki opravljajo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži, ki ji pripada ta oseba. Glede na recital 33 Direktive 2005/60/ES, ki je izrecno določal, da je pri razlagi 28. člena treba primarno upoštevati nacionalno zakonodajo o varstvu podatkov in poslovne skrivnosti, navedene izjeme niso bile vključene v veljavni zakon.

Direktiva 2015/849/EU pa se zdaj v recitalih ne sklicuje več na nacionalno zakonodajo. Tako je v tretjem odstavku 39. člena Direktive 2015/849/EU iz prepovedi razkritja izključeno posredovanje podatkov o sumljivih transakcijah med kreditnimi in finančnimi institucijami iz držav članic ali med kreditnimi in finančnimi institucijami držav članic in njihovimi podružnicami ter hčerinskimi družbami v večinski lasti, če le-te izvajajo politike in postopke skupine. To pomeni, da zdaj izjema ne velja samo za posredovanje podatkov znotraj kreditnih ali finančnih institucij (bank, zavarovalnic itd.), ki so v istem finančnem konglomeratu, kot doslej, temveč velja za vse institucije znotraj iste skupine (*angl. »group«*).

V skladu s tretjim odstavkom 39. člena Direktive 2015/849/EU je zato v 123. členu predloga zakona določeno, da prepoved razkritja ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi institucijami in med finančnimi institucijami iz držav članic, ki so del iste skupine, in če so politike in postopki skupine enakovredni določbam tega zakona. Prepoved razkritja prav tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi ali finančnimi institucijami iz držav članic in njihovimi podružnicami ali hčerinskimi družbami v večinski lasti, ki so ustanovljene v tretjih državah, če sta izpolnjena pogoja, navedena v drugem odstavku 123. člena predloga zakona.

Takšna izmenjava podatkov ima ustrezno pravno podlago v nacionalni zakonodaji s področja varstva osebnih podatkov, ki določa, da je iznos osebnih podatkov v države članice Evropske unije prost. Iznos podatkov v tretje države je možen le pod pogojem, da nacionalni nadzorni organ izda odločbo, da država, kamor se podatki iznašajo, zagotavlja ustrezno raven varstva osebnih podatkov ali je na seznamu držav, za katere je že ugotovljeno, da izpolnjujejo te pogoje. Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države zavezanec zagotovi, da prejemnik podatkov s sedežem v tretjih državah pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov, kot je v Republiki Sloveniji.

Zavezanec za namene izvajanja tega člena upravlja evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru skupine, v kateri se obdelujejo podatki, navedeni v predlogu tega člena, in jo mora posredovati uradu na njegovo zahtevo brez odlašanja.

K 124. členu (razkritje podatkov v okviru mreže):

Predlagani člen prenaša četrti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim je v členu določena izjema, da prepoved razkritja ne velja, če gre za razkritje podatkov med odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji, pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev in storitev davčnega svetovanja, pod pogojem, da opravljajo svojo poklicno dejavnost v isti pravni osebi ali mreži in imajo sedež v državah članicah. Določba se smiselno uporabi tudi v primeru, ko imajo naštete osebe sedež v tretjih državah, pod pogojem, da se v tretjih državah izvajajo ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam iz tega zakona. Pojem mreža je obrazložen v 24. točki 3. člena predloga zakona.

Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države mora zavezanec zagotoviti, da prejemnik podatkov s sedežem v tretjih državah pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov, kot je v Republiki Sloveniji.

Zavezanec mora za namene izvajanja tega člena upravljati evidenco podatkov, za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru mreže, v kateri se obdelujejo podatki, navedeni v predlogu tega člena. Evidenco mora zavezanec posredovati uradu na njegovo zahtevo brez odlašanja.

K 125. členu (razkritje podatkov v okviru istih kategorij):

Predlagani člen prenaša peti odstavek 39. člena Direktive 2015/849/EU in določa, pod katerimi pogoji ne velja prepoved razkritja v primerih, ki se nanašajo na isto stranko ali transakcijo, v kateri sodelujeta dve ali več oseb. Prepoved razkritja sumljivih transakcij tako ne velja, če gre za razkritje podatkov med kreditnimi in finančnimi institucijami, odvetniki, odvetniškimi družbami, notarji, revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji ter pravnimi in fizičnimi osebami, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, storitev davčnega svetovanja, če so hkrati izpolnjeni taksativno naštetih pogoji iz 1.–5. točke prvega odstavka 125. člena predloga zakona. Transakcija se mora nanašati na isto stranko, navedene osebe morajo imeti sedež v državi članici ali tretji državi, ki izvaja ukrepe odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, enakovredne zahtevam iz tega zakona, opravljati morajo istovrstno dejavnost ali pripadati isti kategoriji poklicev, poleg tega morajo zanje veljati obveznosti glede varovanja poklicne in poslovne skrivnosti ter osebnih podatkov.

V skladu s tem členom je torej razkritje podatkov o sumljivi transakciji dovoljeno tudi v okviru iste dejavnosti, na primer med dvema ali več bankami v Republiki Sloveniji ali med banko v Republiki Sloveniji in banko v državi članici ali banko v tretji državi, če banka iz tretje države izvaja ukrepe, enakovredne zahtevam tega zakona. Gre torej za banke, ki niso del skupine ali mreže iz prejšnjih dveh členov. Enako velja za iste kategorije poklicev, kot so na primer odvetniki ali notarji.

Pred iznosom osebnih podatkov v tretje države mora zavezanec zagotoviti, da prejemnik podatkov s sedežem v tretjih državah pri svojem poslovanju zagotavlja enako stopnjo varstva osebnih podatkov, kot je v Republiki Sloveniji.

Zavezanec mora za namene izvajanja tega člena upravljati evidenco podatkov – za katere ne velja prepoved razkritja in ki so bili razkriti v okviru istih kategorij – v kateri se obdelujejo podatki, navedeni v predlogu tega člena. Evidenco mora zavezanec posredovati uradu na njegovo zahtevo brez odlašanja.

K 126. členu (izjema od načela varovanja tajnosti):

Člen ohranja besedilo iz veljavnega zakona, pri čemer je pojem bančna tajnost nadomeščen s pojmom zaupni bančni podatki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

K 127. členu (uporaba pridobljenih podatkov):

Zaradi dopolnjenega 116. člena in novih 117. in 118. člena predloga zakona je bilo treba ustrezno uskladiti drugi odstavek predlaganega 127. člena. Na novo je določena izrecna prepoved obdelave podatkov, informacij in dokumentacije, ki so pridobljeni po tem zakonu, v kakršne koli druge namene, kot na primer komercialne namene, s čimer je prenesena določba drugega odstavka 41. člena Direktive 2015/849/EU.

K 128. členu (obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov):

S predlaganim členom se prenaša 41. člen Direktive 2015/849/EU. Zavezanec mora vsako stranko, za katero zbira osebne podatke na podlagi določb predloga zakona, že pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcij, za katere se zahteva pregled, stranke obvestiti o obdelavi osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Predlagana določba zasleduje uresničevanje pravice posameznika, da je seznanjen z obdelavo svojih osebnih podatkov, pri tem pa ne gre za morebitno omogočanje razkritja podatkov, za katere že po 122. členu predloga zakona velja prepoved razkritja.

K 129. členu (rok hrambe podatkov pri zavezancu):

Nabor podatkov, ki jih morajo zavezanci hraniti, je v predlaganem prvem odstavku tega člena ustrezno dopolnjen, glede na nekatere nove določbe predloga zakona. Tako je treba na primer hraniti tudi podatke, pridobljene v zvezi z izvajanjem pregleda stranke pri občasnih transakcijah nad 1.000 eurov, delno opustitvijo pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem, ugotavljanjem in

preverjanjem istovetnosti stranke z uporabo videoelektronske identifikacije, ter podatke v zvezi s pregledom strank iz visoko tveганиh tretjih držav. Poleg tega morajo zavezanci hraniti tudi podatke o sporočenih gotovinskih in sumljivih transakcijah uradu, začasni ustavitvi transakcij in o zahtevi urada za tekoče spremljanje poslovanja stranke, česar obstoječi zakon eksplicitno ne določa.

Rok hrambe podatkov v predlaganem 129. členu zakona za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu s prvim odstavkom 40. člena Direktive 2015/849/EU se ohranja v trajanju deset let. Tako morajo zavezanci podatke in dokumentacijo o pregledu stranke in posameznih transakcijah hraniti še deset let po prekinitvi poslovnega razmerja s stranko ali opravljeni transakciji. V FATF priporočilu št. 11 je sicer predlagan rok hrambe najmanj pet let, prav tako tudi v Direktivi 2015/849/EU. Vendar prvi odstavek 40. člena Direktive 2015/849/EU določa, da se lahko po preteku petih let zahteva nadaljnja hramba podatkov in dokumentacije, če je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje pranja denarja in financiranja terorizma. Podaljšanje roka hrambe podatkov in pripadajoče dokumentacije za dodatnih pet let, torej za skupno deset let, je glede na sorazmerno dolgo trajanje predkazenskih in kazenskih postopkov v Republiki Sloveniji potrebno za nemoteno izvedbo postopkov nadzora nad izvajanjem tega zakona, predkazenskega ali kazenskega postopka.

Nadalje je v drugem odstavku predlaganega 129. člena, glede na pomanjkljivost veljavnega zakona, v skladu s FATF priporočilom št. 11 določeno, kaj vse lahko obsega pripadajoča dokumentacija, ki jo je treba hraniti. Med pripadajočo dokumentacijo med drugim sodi tudi dokumentacija o poslovnih razmerjih in računih (bančni, trgovanjski itd.), dokumentacija o poslovni korespondenci ter dokumentacija, na podlagi katere je mogoča sledljivost domačih in čezmejnih transakcij. Dokumentacija o poslovni korespondenci predstavlja medsebojne pisemske stike med zavezancem in stranko, ki lahko vključuje, pisma, dopise, priloge dopisov, elektronsko pošto in podobno dokumentacijo.

K 130. členu (rok hrambe podatkov pri Finančni upravi Republike Slovenije):

Predlog zakona ohranja obstoječi 12-letni rok hrambe pri Finančni upravi Republike Slovenije, kar je v skladu z dolžino rokov zastaranja za kazniva dejanja pranja denarja in razmeroma dolgimi kazenskimi postopki v kazenskih zadevah pranja denarja.

K 131. členu (rok hrambe podatkov pri Banki Slovenije):

Predlog zakona za novo evidenco o osrednjih kontaktnih točkah, ki jo upravlja Banka Slovenije, predvideva hrambo podatkov deset let od dneva, ko fizična ali pravna oseba preneha biti osrednja kontaktna točka. Po tem roku se podatki uničijo.

K 132. členu (rok hrambe podatkov v uradu):

Predlog zakona ohranja obstoječi 12-letni rok hrambe podatkov pri uradu, kar je v skladu z dolžino rokov zastaranja za kazniva dejanja pranja denarja in razmeroma dolgimi kazenskimi postopki v kazenskih zadevah pranja denarja.

K 133. členu (zbiranje statističnih podatkov urada):

Zbiranje statističnih podatkov za potrebe ugotavljanja učinkovitosti sistemov za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma in za namene priprave nacionalne ocene tveganja je zaradi doseganja natančnosti in primerljivosti med posameznimi državami članicami posebej urejeno v prvem odstavku 44. člena ter v točkah (a), (b), (c) in (d) drugega odstavka 44. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s tem in zaradi zaznanih praktičnih težav pri zbiranju statističnih podatkov od različnih državnih organov je v 133. členu predloga zakona najprej izrecno določeno, katere statistične podatke mora zbirati urad, in ločeno v 134. členu, katere morajo zbirati sodišča, tožilstva in drugi državni organi.

Ker je urad kot osrednji organ na tem področju že do zdaj zbiral in objavljajl statistične podatke v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma, je v 133. členu predloga zakona naveden nabor

podatkov, kot jih zahteva Direktiva 2015/849/EU in ki se nanašajo predvsem na število sporočenih sumljivih transakcij uradu in število obvestil o sumljivih transakcijah, ki jih je urad posredoval pristojnim organom. Med temi statističnimi podatki so po novem tudi podatki o obsegu, velikosti in pomembnosti različnih sektorjev, ki spadajo v področje uporabe tega zakona.

K 134. členu (zbiranje statističnih podatkov drugih državnih organov):

V predlagani člen sta prav tako prenesena prvi odstavek 44. člena in točka (b) drugega odstavka 44. člena Direktive 2015/849/EU. Člen predpisuje, katere statistične podatke morajo zbirati sodišča, tožilstva in drugi državni organi (policija). Statistični podatki se nanašajo predvsem na število oseb, zoper katere potekajo predkazenski in kazenski postopki, in sicer od kriminalistične preiskave, ki jo izvaja policija, do sodbe, ki jo izreče sodišče v zadnji fazi postopka.

Zaradi centralizacije statističnih podatkov je v predlogu zakona predlagana rešitev, da sodišča, tožilstva in drugi državni organi svoje statistične podatke enkrat letno, najkasneje pa do konca januarja tekočega leta za preteklo leto, posredujejo uradu. Na ta način bo urad imel na enem mestu zbrane vse podatke, ki jih med drugim potrebuje tudi za izvajanje svojih nalog pri usposabljanju zavezancev in posredovanju povratnih informacij zavezancem o učinkovitosti nacionalnega sistema za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma.

K 135. členu (objava statističnih podatkov):

V skladu s tretjim odstavkom 44. člena Direktive 2015/849/EU in zaradi centralizacije statističnih podatkov je v predlogu zakona predlagana rešitev, da statistične podatke urada, sodišča, tožilstva in drugih državnih organov enkrat letno na svoji spletni strani objavi urad in jih v skladu s četrtem odstavkom 44. člena Direktive 2015/849/EU tudi pošlje Evropski komisiji.

K 136. členu (upravljanje evidenc):

V tem členu predloga zakona so natančno določene evidence, ki so jih dolžni upravljati zavezanci in posebej Finančna uprava Republike Slovenije in urad. Poleg teh evidenc, ki jih predpisuje že obstoječi zakon, je zaradi nove obveznosti v drugem odstavku predpisano upravljanje evidence o kontaktnih točkah, ki jo obdeluje Banka Slovenije. Zaradi nove obveznosti poslovnih subjektov, da morajo voditi evidenco o svojih dejanskih lastnikih iz 35., 36. in 37. člena tega predloga zakona, je v petem odstavku 136. člena dodatno predpisana tudi ta nova evidenca. V 5. točki četrtega odstavka predlaganega člena pa so kot del evidence o iznesenih osebnih podatkih poleg podatkov, ki se nanašajo na predložitev podatkov in informacij o dejanskih lastnikih na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote države članice ter na spontano predložitev podatkov tuji finančni obveščevalni enoti, opredeljeni tudi podatki, ki so izneseni na podlagi zaprosila tuji finančni obveščevalni enoti za predložitev podatkov ter na podlagi predložitve podatkov in informacij na zaprosilo tuje finančne obveščevalne enote.

Zaradi učinkovitega izvajanja nalog urada, ki se nanašajo na sprejemanje in analiziranje sporočil o sumljivih transakcijah ter drugih podatkov, informacij in dokumentacije o morebitnem pranju denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanjih ali financiranju terorizma, je predlagani člen dopolnjen tudi z določbami o konkretnih zbirkah podatkov, iz katerih urad brezplačno pridobiva, uporablja in obdeluje podatke, vključno z osebnimi podatki, in med katere spadajo Centralni register prebivalstva, Evidenca gospodinjstev, Evidenca registriranih motornih vozil in priklopnih vozil ter Evidenca o vodnih plovilih, podatki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, FURS-a, GURS-a, okrajnih sodišč (zemljiške knjige), KDD, SISBON-a in AJ PES-a. Zaradi čim bolj učinkovitega dostopanja ter posledično nižjih stroškov poslovanja je v okviru tehničnih možnosti dovoljen dostop do pisnih in grafičnih podatkov z neposredno računalniško povezavo.

Z namenom učinkovitega izvajanja nalog urada je dovoljeno tudi povezovanje zbirk podatkov, tako tistih, ki jih vodita urad in FURS (vnos ali iznos gotovine), kot tudi tistih, ki so navedene v šestem

odstavku. Kot povezovalni znak se v tem primeru uporablja davčno številko ali EMŠO, matično številko oziroma tudi evidenčno oznako, določeno s strani urada.

Namen povezovanje zbirk podatkov iz predlaganega člena je v hitrejši obdelavi podatkov, ki jih sprejme urad, njihovem preverjanju glede pravilnosti oziroma točnosti ter glede morebitne predhodne obravnave na uradu. Podatki kot so na primer podatki o lastništvu in vrednosti posameznih nepremičnin, vozil in plovil služijo analizi konkretnih primerov sumljivih transakcij, pri katerih je potrebno sumljivost in morebitno pranje denarja, predhodno kaznivo dejanje ali financiranje terorizma potrditi z določenimi podatki, ki pa so razpršeni v celi vrsti različnih zbirk podatkov z različnimi upravljavci. V celotnem procesu dostopanja, pridobivanja, uporabe in povezovanja bodo upoštevana temeljna načela varstva osebnih podatkov, ki se jih ne bo pridobivalo na zalogo, vsak dostop pa bo evidentiran in zagotovljena bo revizijska sled.

K 137. členu (vsebina evidenc):

Predlog zakona v 137. členu posebej opredeljuje nabor konkretnih podatkov, ki jih morajo vsebovati predpisane evidences. Gre za katalog podatkov, na katerega se navezujejo tudi druge določbe v predlogu zakona. Zaradi uvedbe enotnih določil v zvezi s pregledom stranke ter sporočanjem podatkov o gotovinskih in sumljivih transakcijah uradu, ki zdaj veljajo tudi za odvetnike, odvetniške družbe ter notarje, predpisana vsebina evidenc v prvem in drugem odstavku predlaganega 137. člena velja za vse zavezance, vključno za odvetnike, odvetniške družbe ter notarje. To pomeni, da morajo tudi odvetniki, odvetniške družbe in notarji upravljati evidences iz prvega in drugega odstavka 137. člena predloga zakona.

Zaradi uskladitve z določbami, ki se nanašajo na predložitev podatkov urada policiji, tožilstvu, sodišču in Finančni upravi Republike Slovenije, na pobude tožilstva v zvezi z odvzemom premoženja nezakonitega izvora, uskladitve z določili, ki Banki Slovenije nalagajo upravljanje evidences o kontaktnih točkah in določili, ki nalagajo poslovnim subjektom vodenje in upravljanje evidenc o svojih dejanskih lastnikih, so v tem členu predpisane vsebine teh novih evidenc.

V skladu s petim odstavkom 30. člena Direktive 2015/849/EU, ki posredno določa tudi minimalni nabor podatkov za identifikacijo dejanskega lastnika stranke, je nabor podatkov v prvem in novem šestnajstem odstavku 137. člena predloga zakona razširjen tudi na datum rojstva, državljanstvo in višino lastniškega deleža ali načina nadzora dejanskega lastnika v gospodarskem subjektu.

Z natančno določitvijo evidenc, ki jih morajo na podlagi predloga zakona upravljati zavezanci, Finančna uprava Republike Slovenije, urad in poslovni subjekti, je v celoti zadoščeno zahtevam zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Predlog zakona na novo določa obveznost pridobivanja in sporočanja podatkov o državljanstvu za posamezne osebe, ki nastopajo kot stranke, njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenici. Podatek o državljanstvu je potreben za izvajanje operativnih analiz urada, kadar gre za izmenjavo podatkov v okviru mednarodnega sodelovanja s finančnimi obveščevalnimi enotami, saj šele podatek o državljanstvu omogoča identificiranje države, ki se ji posreduje zaprosilo. Prav tako je podatek o državljanstvu potreben za izdelavo strateških analiz, v okviru katerih se ugotavljajo tipologije in trendi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, katerih sestavni del je analiza o deležu tujih državljanov, vključenih v dejanja, povezana s pranjem denarja in financiranjem terorizma. Namen te novosti je tudi v poenotenju nabora podatkov, ki jih morajo v zvezi z dejanskimi lastniki pridobivati zavezanci skladno s 30. členom Direktive 2015/849/EU. Skladno s to določbo se pridobiva tudi podatek o državljanstvu dejanskega lastnika, kar je utemeljeno s potrebo po razpolaganju z informacijami, ki so ključni pri iskanju storilcev kaznivih dejanj. Državljanstvo kot podatek, ki je lahko ključen za odkrivanje in pregon storilcev kaznivih dejanj, povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, se zato pridobi ne le v zvezi z dejanskimi lastniki poslovnih subjektov, temveč tudi v zvezi z vsemi drugimi osebami, ki nastopajo v različnih vlogah v posameznih poslovnih razmerjih pri zavezancih (kot stranke, zakoniti zastopniki in pooblaščenici), ker je edino na tak način mogoče

celovito obravnavati podatke, povezane s posamezno sumljivo transakcijo, oziroma izdelati celovito strateško analizo o novih trendih in tipologijah. Navedene naloge pa so ključne naloge, ki jih je urad dolžan v skladu s 87. členom izvajati na področju pranja denarja in financiranja terorizma. Pridobivanje podatka o državljanstvu posamezne osebe v kasnejših fazah izdelovanja operativnih in strateških analiz je praktično zelo oteženo, zato so zavezanci k pridobivanju tega podatka zavezani že hkrati s pridobitvijo vseh ostalih relevantnih podatkov o posamezniku.

Predlog člena je v sedemnajstem odstavku dopolnjen glede na besedilo veljavnega zakona, in sicer se izjema, v skladu s katero v evidencah ni treba voditi podatka o matični oziroma davčni številki, nanaša na nerezidente le v primeru, ko tem nerezidentom matična ali davčna številka ni bila določena.

K 138. členu (evidenca o dostopu nadzornih organov do podatkov, informacij in dokumentacije)

Predlog zakona posebej ureja tudi obveznost vodenja posebne ločene evidence o dostopu organov nadzora do podatkov, ki so jih skladno s predlogom zakona dolžni pridobivati in uradu posredovati zavezanci. Obveznost vodenja takšne evidence vključuje tudi zahtevo po obveščanju urada s strani zavezanca o vsakem dostopu do teh podatkov, ki ga je pri zavezancu opravil pristojni organ nadzora, in sicer v roku treh delovnih dni.

K 139. členu (nadzorni organi in njihovo ukrepanje):

Določbe v zvezi z nadzornimi organi in njihovimi pristojnostmi za ukrepanje se v predlogu zakona vsebinsko ne razlikujejo od obstoječe ureditve. Glede na to, da je bil Urad Republike Slovenije za nadzor prirejanja iger na srečo ukinjen, njegove pristojnosti pa prenesene na Finančno upravo Republike Slovenije, je bila potrebna ustrezna redakcijska sprememba v točki e) prvega odstavka predlaganega člena.

K 140. členu (nadzor in ocena tveganja):

Predlagani 140. člen prenaša nekatere določbe 48. člena Direktive 2015/849/EU. V skladu s šestim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU je v tem členu določeno, da morajo nadzorni organi pri nadzoru nad zavezanci uporabljati pristop, ki temelji na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma. To pomeni, da morajo biti pogostost, obseg in intenzivnost nadzora odvisni od ugotovljenih tveganj za pranje denarja in financiranje terorizma iz nacionalne ocene tveganja, mednarodnih tveganj in tveganj posameznih zavezancev.

V skladu z desetim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor pri načrtovanju in izvajanju inšpekcijskega nadzora upoštevati tudi smernice evropskih nadzornih organov, ki se izdajo v dveh letih od začetka veljavnosti Direktive 2015/849/EU. Smernice bodo vsebovale tudi ukrepe, ki jih bo treba sprejeti pri nadzoru, ki temelji na tveganjih, pri čemer se bosta upoštevala predvsem narava in obseg poslovanja zavezancev.

Četrty odstavky predlaganega 140. člena določa vlogo urada v zvezi s pristopom, ki temelji na oceni tveganja. Urad ima kot osrednji organ za sprejemanje podatkov o nadzoru pregled nad vsemi podatki o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah, ki jih izrekajo drugi nadzorni organi, opravlja pa tudi strateške in operativne analize. Glede na stopnjo tveganja, ki izhaja iz navedenih podatkov, s katerimi razpolaga urad, je v tem členu določeno, da lahko ostalim nadzornim organom predlaga izvedbo nadzora pri določenem zavezancu ali vrsti zavezancev.

K 141. členu (splošne pristojnosti urada):

V predlaganem členu so splošne pristojnosti urada enake obstoječi ureditvi in se nanašajo na pristojnost zbiranja in preverjanja podatkov, informacij in dokumentacije tako pri zavezancih kot državnih organih in nosilcih javnih pooblastil. Sprememba je predvidena le glede skrajnega roka, v katerem morajo zavezanci uradu pisno posredovati podatke, informacije in dokumentacijo, in sicer je

ta v predlogu zakona določen na osem dni. V obstoječem zakonu je določen na 15 dni, kar pa se je v praksi izkazalo kot nepotrebno dolgo odmerjen rok, saj mora zavezanec v vsakem primeru posredovati podatke brez odlašanja.

K 142. členu (pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru):

V predlaganem 142. členu in nadaljnjih členih se omogoči uradu kot osrednjemu organu za preprečevanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma opravljanje inšpekcijskih nadzorov na sami lokaciji. Namen te novosti je izboljšanje in poenotenje sistema nadzora nad zavezanci ter učinkovitejše sankcioniranje, ki bo s preventivnimi učinki vplivalo na izboljšanje celotnega sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Trenutna ureditev uradu ne omogoča optimalnega izvajanja njegovih nalog na področju nadzora nad izvajanjem zakona in posledično tudi na področju preprečevanja pranja denarja oziroma financiranja terorizma. Za učinkovitejše opravljanje teh nalog nadzora je treba vzpostaviti zakonsko možnost za izvajanje vrste različnih dokaznih sredstev oziroma dejanj v postopku nadzora, kot so ogled in pregled vseh poslovnih prostorov, listin, dokumentacije ter podatkov v elektronski obliki, zaslišanje strank in prič, zaseg listin in predmetov, da naštejemo le najpomembnejše značilnosti tako imenovanih »on-site« inšpekcijskih nadzorov. Potreba po podelitvi inšpekcijskih pooblastil z namenom povečanja učinkovitosti nadzora nad celotnim sistemom preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma je potrjena tudi s strani zunanjih ocenjevalcev, ki so v Sloveniji opravili pregled implementacije tega sistema in ugotovili pomanjkljivosti v zvezi z nadzorom. V okviru četrtega ocenjevanja Republike Slovenije je bilo v poročilu MONEYVAL ugotovljeno, da so v Sloveniji na ravni zakonodaje s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter druge področne zakonodaje vzpostavljene denarne in upravne sankcije, vključno z odvzemom ali zamrznitvijo licence finančni instituciji kot sankcijo v primeru, če le-ta ne izpolnjuje svojih obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranjem terorizma. Vendar je število sankcij, izrečenih v primeru kršitev teh predpisov, zelo majhno v razmerju do števila zavezancev po zakonu, navedena praksa pa lahko vpliva na zmanjšanje učinkovitosti kaznovalnega režima. Pri tem je treba posebej poudariti, da bo za tiste zavezance, ki nimajo primarnega nadzornika in lahko le urad opravi nadzor nad njimi, z uvedbo inšpekcijskih pooblastil končno omogočeno izvajanje nadzora na sedežu zavezanca ali v kraju, kjer le-ta neposredno izvaja zakonske ukrepe, ki mu jih nalaga predlog tega zakona.

K 143. členu (inšpektor za preprečevanje pranja denarja):

Izvajanje inšpekcijskega nadzora bo naloga uradnih oseb oziroma inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja.

K 144. členu (uporaba zakona):

V zvezi s pooblastili, pristojnostmi, postopki in ukrepanjem predlog zakona uveljavlja načelo samostojnosti pri opravljanju nalog nadzora.

K 145. členu (službena izkaznica):

Inšpektorji za preprečevanje pranja denarja se bodo izkazovali s službenimi izkaznicami. Minister, pristojen za finance, bo v ta namen predpisal obliko službene izkaznice in postopek za njeno izdajo.

K 146. členu (pooblastila inšpektorja):

V predlaganem členu so natančneje določena pooblastila inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja in se nanašajo na konkretne okoliščine pri izvedbi »on-site« inšpekcijskih nadzorov. Pri določitvi pooblastil se izhaja iz načela učinkovitosti pri zagotavljanju dostopa do vseh relevantnih podatkov z namenom izboljšanja sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg splošnih določb o pooblastilih inšpektorja v prvem in drugem odstavku predlaganega člena ter načelu sorazmernosti v tretjem odstavku, so v četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku posebne določbe za odvetnike in odvetniške družbe, ki z izvajanjem odvetniškega poklica nudijo pravno pomoč svojim strankam, vključno z zastopanjem v sodnih postopkih. Zaradi ključne vloge, ki jo imajo pri uresničevanju pravice do sodnega varstva, pravice do pravnega sredstva in jamstev poštenega postopka, ter posebnega zaupanja v razmerju do svoje stranke, mora odvetnik varovati osebnostne

podatke ter druge informacije, ki mu jih stranka zaupa, kot poklicno tajnost, pri čemer država vanjo ne sme nedopustno posegati. Na temelju tega inšpektor za preprečevanje pranja denarja predhodno obvesti Odvetniško zbornico Slovenije o okvirnem terminu in lokaciji nameravanega opravljanja inšpekcijskega nadzora z namenom zagotovitve navzočnosti njihovega predstavnika pri inšpekcijskem nadzoru. Odvetnik oz. odvetniška družba lahko zahteva navzočnost predstavnika Odvetniške zbornice Slovenije pri inšpekcijskem nadzoru, pri čemer se do njegovega prihoda vsa dejanja v inšpekcijskem nadzoru prekinejo, vendar ne več kot za dve uri od trenutka, ko odvetnik ali odvetniška družba zahtevata njegovo navzočnost. Po preteku tega roka se nadzor nadaljuje brez njegove navzočnosti.

Inšpektor za preprečevanje pranja denarja je pri izvajanju svojih pooblastil omejen z varovanjem odvetniške zaupnosti, ki uživa posebno varstvo, kar je opredeljeno tudi v Odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-115/14, Up-218/14 z dne 21.1.2016 (Uradni list RS, št. 8/16). Skladno s to odločbo predlog zakona v primeru morebitnega posega v odvetniško zasebnost napotuje na smiselno uporabo določb zakona, ki ureja kazenski postopek. V času priprave predloga zakona ugotovljena neustavnost veljavnega Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13 in 87/14) še ni odpravljena, zaradi česar je potrebno pri izvajanju dejanj pri odvetnikih in odvetniških družbah upoštevati navedeno odločbo Ustavnega sodišča.

K 147. členu (oviranje nadzora):

Za učinkovito izvedbo nadzora je treba zagotoviti ustrezno sodelovanje zavezanca. V predlaganem členu so zato predpisani ukrepi za primere oviranja inšpekcijskega nadzora s strani zavezanca. Tako je predvidena možnost opravljanja nadzora proti zavezančevi volji in celo ob pomoči policije, razen v primeru, ko je zavezanec odvetnik ali odvetniška družba, iz enakih razlogov, kot je obrazloženo k prejšnjemu členu.

K 148. členu (zapisnik):

Urad kot inšpekcijski organ in njegovi inšpektorji za preprečevanje pranja denarja bodo v skladu z določbami za vodenje inšpekcijskega nadzora sestavili zapisnik z vsemi sestavinami, ki jih mora imeti zapisnik v upravnem inšpekcijskem postopku. Glede na to, da bo lahko ugotovljeno dejansko stanje v inšpekcijskem nadzoru predmet obravnave prekrškovnega postopka, je v drugem odstavku predlaganega člena določeno, da se v zapisnik zapišejo tudi podatki, ki so potrebni za vodenje prekrškovnega postopka.

K 149. členu (odločba):

Po opravljenem inšpekcijskem nadzoru ima inšpektor za preprečevanje pranja denarja pristojnost zavezancu z odločbo odrediti izvajanje zakonov in drugih predpisov iz svoje pristojnosti, zavezanec pa je dolžan o izvršitvi te odločbe obvestiti urad.

K 150. členu (pritožbeni organ):

Zoper odločbo, ki ima naravo upravnega akta, je dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za finance.

K 151. členu (drugi nadzorni organi):

Predlog tega člena v veliki meri ohranja besedilo obstoječega zakona in določa, pri katerih zavezancih posamezni nadzorni organi opravljajo nadzor. Pristojnosti nadzora Agencije za trg vrednostnih papirjev nad zavezanci iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka 4. člena predloga zakona je treba natančneje opredeliti, saj je v praksi prihajalo do prekrivanja pooblastil in različnih tolmačenj pristojnosti Agencije za trg vrednostnih papirjev in Banke Slovenije pri nadzoru določenega segmenta dejavnosti, ki jih tovrstni zavezanci opravljajo (dejavnost in storitve investicijskega bančništva). Z dopolnitvijo drugega odstavka bo zdaj pristojnost za nadzor nad izvajanjem določil predloga zakona pri zavezancih, ki opravljajo dejavnost in storitve investicijskega bančništva, nedvoumno prešla na Agencijo za trg vrednostnih papirjev, ki pa lahko nadzor še vedno vrši v sodelovanju z Banko Slovenije.

Ker v obstoječem zakonu pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo prometa plemenitih kovin ter izdelkov iz njih, niso imele primarnega nadzornika, je v šestem odstavku tega člena predlagano, da nadzor nad njimi izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

K 152. členu (sporočanje kršitev in ukrepov):

Predlagani člen, podobno kot veljavni zakon, nalaga nadzornim organom iz 139. člena tega zakona, da morajo o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah pisno obveščati urad. Urad namreč kot osrednji nadzorni organ za izvajanje te funkcije potrebuje tudi podatke, navedene v drugem odstavku predlaganega člena. Glede na veljavni zakon predlog člena zdaj bolj pregledno in natančno opredeljuje nabor podatkov, ki jih morajo pristojni nadzorni organi poslati uradu v pisnem obvestilu.

V tretjem odstavku predloga tega člena, je ohranjeno besedilo ki nadzornemu organu, ki je zaznal kršitev, nalaga, da v primeru, ko so njegove ugotovitve nadzora pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov, o tem obvesti tudi druge nadzorne organe.

K 153. členu (sporočanje dejstev):

Predlog člena ohranja besedilo veljavnega zakona in prenaša prvi odstavek 36. člena Direktive 2015/849/EU. Člen določa, da morajo nadzorni organi, ki v okviru izvajanju nadzora nad zavezanci odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem obvestiti urad. Ker je Finančna uprava Republike Slovenije uvrščena tudi med pobudnike iz 99. člena predloga zakona, hkrati pa je nadzorni organ iz 139. člena tega zakona, lahko na urad naslavlja pobude na podlagi 99. člena tega zakona ali pa sporoča dejstva v skladu s 153. členom tega zakona.

K 154. členu (izdajanje priporočil in smernic):

Navedeni člen ohranja besedilo veljavnega zakona, ki je usklajeno s FATF priporočilom št. 33, in daje nadzornim organom iz 139. člena predloga zakona izrecno pooblastilo za pripravo in izdajo podrobnejših usmeritev za izvajanje določb novega zakona, s čimer bi se zagotovilo enotno izvajanje določb novega zakona s strani zavezancev.

K 155. členu (nacionalno sodelovanje):

S predlaganim členom, ki prenaša 49. člen ter deloma tudi peti odstavek 58. člena Direktive 2015/849/EU, je poudarjena potreba po tesnem sodelovanju nadzornih organov z namenom, da se z ukrepi nadzora dosežejo želeni rezultati. Namen tega člena je tudi, da se dosežeta poenotenje nadzorniških praks in primerljivost metodološkega pristopa pri izvajanju ukrepov nadzora.

K 156. členu (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi držav članic):

Predlagani člen ureja sodelovanje urada in drugih nadzornih organov iz 139. člena tega zakona s pristojnimi nadzornimi organi držav članic v skladu s petim odstavkom 48. člena Direktive 2015/849/EU in FATF priporočilom št. 40. Gre predvsem za sodelovanje glede nadzora nad zavezanci, ki poslujejo v Republiki Sloveniji zlasti prek podružnic in hčerinskih družb v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža.

K 157. členu (sodelovanje s pristojnimi nadzornimi organi tretjih držav):

Podobno je urejeno tudi sodelovanje z nadzornimi organi tretjih držav, vendar le pod pogojem, da so v teh tretjih državah uveljavljeni ustrezni standardi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so enakovredni določbam tega zakona, mednarodnim standardom ali drugim predpisom.

K 158. členu (sodelovanje z evropskimi nadzornimi organi):

S tem členom se prenaša 50. člen Direktive 2015/849/EU, v skladu s katerim morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor evropskim nadzornim organom zagotoviti vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njihovih nalog v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

K 159. členu (interni sistem obveščanja o kršitvah):

Namen predlaganih členov je, da se že pri zavezancih samih in tudi pri nadzornih organih iz 139. člena predloga tega zakona vzpostavijo učinkoviti in zanesljivi mehanizmi za spodbujanje sporočanja morebitnih ali dejanskih kršitev določb tega zakona. Tako predlagani 159. člen, ki prenaša prvi in tretji odstavek 61. člena Direktive 2015/849/EU, nalaga zavezancem vzpostavitev sistema obveščanja o kršitvah, ki omogoča zaposlenim pri zavezancu, da prijavijo kršitve določb tega zakona. Gre za interni sistem obveščanja, ki se mora vzpostaviti znotraj organizacijske strukture zavezanca na način, ki je sorazmeren z naravo in velikostjo zavezanca. Sistem obveščanja mora biti anonimen, kar pomeni, da se identiteta prijavitelja kršitve ne sme razkriti.

K 160. členu (sistem obveščanja nadzornih organov o kršitvah)

S 160. členom se prenašata prvi in drugi odstavek 61. člena Direktive 2015/849/EU. Predlagani člen določa, da morajo nadzorni organi iz 139. člena tega zakona vzpostaviti učinkovit in zanesljiv sistem obveščanja, ki omogoča zaposlenim in osebam v primerljivem položaju pri zavezancih, da jim posredujejo prijave o možnih ali dejanskih kršitvah določb tega zakona.

Nadzorni organi morajo zagotoviti enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev, interne postopke za sprejem in obravnavo prijav ter ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper zavezanca, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Pomembno je, da podatkov oseb, ki so podale prijavo, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, ni dovoljeno razkriti brez soglasja prijavitelja in domnevnega kršitelja, razen kadar je razkritje njune identitete v skladu z zakonom nujna za izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka. Nadzorni organi si morajo prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete prijavitelja in domnevnega kršitelja.

K 161. členu (razkritje informacij o izrečenih ukrepih):

S tema dvema členoma se prenašata 60. in 62. člen Direktive 2015/849/EU. Po vzoru drugih evropskih finančnih direktiv je v 60. členu Direktive 2015/849/EU določeno, da morajo nadzorni organi na svojih uradnih spletnih straneh javno objavljati informacije o izrečenih ukrepih nadzora in razkriti identiteto kršitelja. 62. člen Direktive 2015/849/EU pa določa, da nadzorni organi o kršitvah, ukrepih in kršiteljih obvestijo tudi evropske nadzorne organe, ki te podatke objavijo na svojih spletnih straneh. Skladno s tem je v predlaganem 161. členu določeno, da morajo nadzorni organi iz 139. člena predloga tega zakona z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, javno objaviti informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrškov, ki so jih izrekli zaradi kršitev tega zakona. Namen javne objave informacij je v preprečevanju kršitev zakonskih določb in s tem večje pravne varnosti pri sklepanju poslovnih razmerij in integritete poslovnega okolja, ter obveščanju zainteresirane javnosti o delovanju poslovnih subjektov, ki delujejo v poslovnem okolju in pravnem prometu, na področju predpisov o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.

V drugem odstavku tega člena je naveden nabor podatkov, ki se morajo javno objaviti. Tretji odstavek določa, kdaj morajo biti informacije iz drugega odstavka objavljene. Informacije morajo biti objavljene takoj, ko je kršitelj ali zavezanec za izvedbo ukrepa seznanjen z odločbo, s katero je postopek pravnomočno končan, in so na spletni strani dostopne pet let po objavi.

V skladu s tretjim odstavkom 62. člena Direktive 2015/849/EU morajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor informacije iz drugega odstavka tega člena posredovati pristojnim evropskim nadzornim organom.

K 162. členu (razkritje identitete kršitelja):

Predlagani 162. člen ureja razkritje identitete kršitelja v skladu s prvim odstavkom 60. člena Direktive 2015/849/EU oziroma pogoje, pod katerimi se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo. Gre za primere, če sta ukrep nadzora ali sankcija izrečena fizični osebi zaradi lažjih kršitev predloga tega

zakona ali če bi objava informacij o identiteti kršitelja ali zavezanca za izvedbo ukrepa lahko škodovala izvedbi predkazenskega ali kazenskega postopka. V teh primerih se hkrati z izdajo odločbe, s katero se izrečejo ukrepi nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi ali pa se objava identitete kršitelja začasno zadrži.

K 163. členu (najtežje kršitve):

Člen določa vsebino najtežjih prekrškov in globe, ki se zanje izrekajo. Glede na obstoječi zakon so določbe o najtežjih kršitvah dopolnjene s sankcioniranjem določb iz šestega odstavka 13. člena, drugega odstavka 14. člena, prvega odstavka 15. člena, 27. člena, tretjega odstavka 31. člena in tretjega odstavka 34. člena predloga zakona. Poleg tega je sankcioniranje najtežjih kršitev nadgrajeno tako, da je upoštevana zahteva iz 59. člena Direktive 2015/849/EU o strožjem sankcioniranju kršitev v zvezi s skrbnim preverjanjem strank, prijavljanjem sumljivih transakcij, vodenjem evidenc in notranjo kontrolo. Namen je določitev nabora učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij in ukrepov za hude, ponavljajoče se ali sistematične kršitve določb, kar bi ublažilo tveganje razdrobljenosti odziva Evropske unije v svojih prizadevanjih v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma. V navedenih primerih je zato najvišja višina globe določena v skladu s točko c) drugega odstavka 59. člena Direktive 2015/849/EU in postavljena na 1.000.000 eurov oziroma dvakratni znesek pridobljene koristi. Še strožje sankcije so določene za kršiteljice, ki so kreditne in finančne institucije, saj je zanje najvišja globa določena na 5.000.000 eurov oziroma 10 odstotkov letnega prometa, kot je definirano v a) točki tretjega odstavka 59. člena Direktive 2015/849/EU oziroma vsaj na 5.000.000 eurov tudi, kadar je kršitelj fizična oseba, kot je definirano v (b) točki tretjega odstavka 59. člena Direktive 2015/849/EU, kar sta v slovenski pravni ureditvi samostojni podjetnik posameznik ter posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost. Dodatno so možni ukrepi pri sankcioniranju pravnih oseb umik dovoljenj za opravljanje dejavnosti ter pri sankcioniranju fizičnih oseb prepoved izvrševanja vodstvenih nalog. Glede na uvedbo inšpekcijskih pooblastil Urada je med najtežje kršitve dodano tudi oviranje nadzora, in sicer če zavezanec inšpektorju za preprečevanje pranja denarja ne omogoči dostopa do prostorov ter do poslovnih knjig in druge dokumentacije ali kako drugače ovira inšpektorja pri izvajanju pooblastil. Skladno z obrazložitvijo k 146. členu predloga zakona se bo navedena prekrškovna določba uporabila v primeru oviranja nadzora s strani odvetnika ali odvetniške družbe le v primeru, ko inšpekcijski nadzor ne bo predstavljal posega v odvetniško zasebnost.

V zvezi z odgovornostjo za storitev prekrška je v posameznih odstavkih predlaganega člena ter naslednjih členih, zaradi usklajenosti z zakonom, ki ureja prekrške, posebej določena odgovornost pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika, posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, in tudi odgovorne osebe vseh navedenih subjektov v osnovni in kvalificirani obliki storitve prekrška.

Poleg izreka globe je možen tudi trajni ali začasni umik dovoljenja za opravljanje dejavnosti, ki ga kršitelj za opravljanje svoje dejavnosti potrebuje. Odredbo o umiku dovoljenja lahko izda le organ, ki je takšno dovoljenje izdal, in sicer v postopku, ki ga uvede sam ali pa na predlog urada. Enako velja za odredbo o začasni prepovedi izvrševanja vodstvenih nalog odgovorne osebe.

K 164. členu (težje kršitve):

V predlaganem členu so določene težje kršitve in globe, ki se od obstoječe ureditve ne razlikujejo, pri čemer je dodana sankcija za kršitev prvega odstavka 71. člena, ki na novo uvaja obveznost izvajanja politik in postopkov skupine.

K 165. členu (lažje kršitve):

V predlaganem členu so določene lažje kršitve in globe, ki se od obstoječe ureditve ne razlikujejo.

K 166. členu (kršitve izdajateljev sredstev elektronske identifikacije):

Ta člen določa vsebino kršitve izdajateljev sredstva elektronske identifikacije in se od obstoječe ureditve ne razlikuje.

K 167. členu (kršitve poslovnih subjektov v zvezi s podatki o dejanskih lastnikih):

Skladno z uvedbo obveznosti poslovnih subjektov v 41., 42. in 44. členu, da ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, da v zvezi s tem upravljajo evidenco, podatke posodabljajo, jih hranijo, posredujejo zavezancem ter organom odkrivanja in pregona kaznivih dejanj, sodiščem in nadzornim organom, ter da jih vpišejo v register dejanskih lastnikov, je opustitev teh obveznosti sankcionirana z enakim razponom višine globe, kot je določen za težje kršitve zavezancev. Glede na to, da se navedene nove določbe ne uporabljajo med drugim za samostojne podjetnike posameznike ter posameznike, ki samostojno opravljajo dejavnost, predlagani člen ne vsebuje določb o odgovornosti tovrstnih subjektov.

K 168. členu (kršitve zaposlenih pri zavezancu):

V predlaganem členu so določene kršitve, ki jih storijo zaposleni pri zavezancih v primeru sklepanja kontokorentnega razmerja z banko ali drugo podobno kreditno institucijo, ki ima sedež v tretji državi, oziroma v primeru sklepanja poslovnega razmerja s stranko, ki je politično izpostavljena oseba. V navedenih primerih so zaposleni namreč dolžni pridobiti pisno odobritev take sklenitve od nadrejene odgovorne osebe, ki zaseda položaj višjega vodstva.

K 169. členu (posebne kršitve revizijske družbe, samostojnega revizorja ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja):

Posebej so določene kršitve, ki jih zaradi izjeme, določene v predlogu šestega odstavka 57. člena tega zakona v zvezi s poenostavljenim pregledom stranke, lahko storijo le revizijske družbe, samostojni revizorji ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

Z vidika kategorij kršiteljev, kjer so v slovenskem pravnem redu ločeno obravnavne pravne osebe ter posebej samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, je predlagani člen ustrezno preoblikovan, tako da je navedena delitev enako upoštevana tudi za predmetne poklice. Samostojni revizor je tako oseba, ki svojo dejavnost opravlja kot samostojni podjetnik posameznik oz. posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost. V kolikor pa samostojni revizor opravlja delo kot zaposleni delavec revizijske družbe, je potrebno smiselno uporabiti prekrškovne določbe o revizijski družbi oziroma odgovorni osebi.

K 170. členu (kršitve odvetnikov, odvetniških družb in notarjev):

Posebej sta za odvetnike, odvetniške družbe in notarje določeni kršitvi v zvezi sporočanjem, da je stranka pri njih iskala nasvet za pranje denarja ali financiranje terorizma, ter v zvezi z obveznostjo sporočanja podatkov, informacij in dokumentacije, kadar so podani razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, na zahtevo urada.

Z vidika kategorij kršiteljev, kjer so v slovenskem pravnem redu ločeno obravnavne pravne osebe ter posebej samostojni podjetniki posamezniki in posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, je predlagani člen ustrezno preoblikovan, tako da je navedena delitev enako upoštevana tudi za predmetne poklice.

K 171. členu (izrekanje globe v hitrem prekrškovnem postopku):

Navedena določba predstavlja izjemo od tretjega odstavka 52. člena ZP-1. Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 172. členu (uporaba določb o prekrških):

Navedena določba vnaša v zakon pooblastilo za izrekanje glob, ki presegajo sistemske okvire 17. člena ZP-1, tako da se do sprememb določb ZP-1 o višinah in razponih glob višine in razponi glob, ki so določeni v 163. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe ZP-1.

K 173. členu (podzakonski predpisi):

Predlog zakona predvideva, da lahko Vlada Republike Slovenije sprejme dve uredbi. Prva se nanaša na prvi odstavek 5. člena zakona, ki določa, da lahko Vlada Republike Slovenije z uredbo določi, da se prireditelji iger na srečo, pri katerih obstaja nizko tveganje za pranje denarja ali financiranje

terorizma, izvzamejo iz izvajanja ukrepov po tem zakonu. Uredba mora biti sprejeta v šestih mesecih od izdelave poročila o tveganjih, ki ga izdelata Finančna uprava Republike Slovenije v sodelovanju z uradom.

Druga uredba se nanaša na četrti odstavek 9. člena tega zakona in določa, da Vlada Republike Slovenije z uredbo določi sektorje in dejavnosti z neznatnim ali povečanim tveganjem glede na ugotovitve iz poročila nacionalne ocene tveganja. Navedeno uredbo je treba sprejeti v roku šestih mesecev, ko se Vlada Republike Slovenije seznani s poročilom o ugotovitvah nacionalne ocene tveganja.

Predlog člena nadalje določa, da se v roku šestih mesecev od uveljavitve zakona skupaj sprejme deset pravilnikov, od katerih jih devet sprejme minister, pristojen za finance, enega pa minister, pristojen za gospodarstvo, v soglasju z ministrom za finance. Prvi pravilnik bo natančneje določal tehnične pogoje za uporabo sredstva elektronske identifikacije v postopku ugotavljanja istovetnosti stranke. Glede na uvedbo možnosti sklepanja poslovnega razmerja brez navzočnosti stranke bo sprejet tudi pravilnik o postopku ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi videoelektronske identifikacije. Sprejeti bo treba tudi nov pravilnik, v katerem bodo predpisani postopek in tehnični pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za izvedbo ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke na podlagi sredstva elektronske identifikacije. Minister, pristojen za gospodarstvo, bo v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, v pravilniku podrobneje opredelil način vzdrževanja in upravljanja registra dejanskih lastnikov ter tehničnih pogojev za vzpostavitev registra. Nadalje bodo v enem pravilniku opredeljeni tudi dejavniki neznatnega in povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma. V skladu s predlogom zakona se bodo s pravilnikom tudi na novo določili načini in obrazci za sporočanje gotovinskih in sumljivih transakcij ter tisti pogoji, v primeru katerih sporočanje gotovinskih transakcij ne bo potrebno. Podobno kot v obstoječi ureditvi bo poseben pravilnik določil zahteve za izvajanje notranje kontrole, pooblaščenca, hrambo in varstva podatkov ter upravljanja evidenc. Zaradi novih pooblastil urada glede vodenja inšpekcijskega nadzora bosta predmet posebnega pravilnika tudi oblika in izdaja službene izkaznice za bodoče inšpektorje za preprečevanje pranja denarja.

K 174. členu (izdaja smernic):

V predlogu zakona je predviden rok za izdajo smernic, ki jih nadzorni organi izdajo z namenom zagotovitve enotnega izvajanja določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov pri zavezancih. Izvajanje določb traja dovolj časa, da nadzorni organi izdajo smernice za izvajanje določb zakona. Smernice morajo biti na podlagi tega člena izdane najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona. Gre za obvezo nadzornih organov, da v razumnem roku izdajo smernice in s tem omogočijo zavezancem, da izdelajo oceno tveganja v skladu z drugim odstavkom 13. člena predlaganega zakona.

K 175. členu (izvedba ocene tveganja):

Predlog zakona zahteva, da zavezanci izvedejo ocene tveganj za posamezne skupine ali vrste strank, poslovna razmerja, transakcije, produkte, storitve ali distribucijske poti ob upoštevanju dejavnikov geografskega tveganja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma. Navedene ocene tveganj morajo zavezanci izdelati v roku šestih mesecev od izdaje smernic iz 174. člena predloga zakona. Do izvedbe ocene tveganja po določbah tega zakona zavezanci uporabljajo obstoječe analize tveganja.

K 176. členu (ugotavljanje in vpis podatkov o dejanskih lastnikih v Poslovni register Slovenije):

Pomembna novost predloga zakona je v ugotavljanju podatkov o dejanskih lastnikih pri poslovnih subjektih in njihovi objavi v javnem Registru o dejanskih lastnikih. Zaradi možnosti prilagoditve na to novost je kot rok za izvedbo novih določb zakona glede samega ugotavljanja podatkov o dejanskih lastnikih postavljen rok enega leta od njegove uveljavitve. V naslednjih dveh mesecih od pridobitve podatkov o svojih dejanskih lastnikih morajo poslovni subjekti podatke o svojih dejanskih lastnikih posredovati v register dejanskih lastnikov.

K 177. členu (ugotavljanje dejanskih lastnikov):

Zaradi novih zakonskih določil v zvezi z dejanskimi lastniki je v tej prehodni določbi predvideno, da zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona za obstoječe stranke ugotovijo njihove dejanske lastnike v skladu z določbami tega zakona.

K 178. členu (ugotavljanje politično izpostavljenih oseb):

Zaradi uvedbe novosti, po kateri se politična izpostavljenost ne ugotavlja le za tuje osebe, temveč tudi za domače, je predvidena prehodna določba, po kateri morajo zavezanci v dveh letih od uveljavitve tega zakona ugotoviti, ali so obstoječe stranke, njeni zakoniti zastopniki, pooblaščenca ali dejanski lastniki domače politično izpostavljene osebe iz 61. člena tega zakona.

K 179. členu (uskladitev pri anonimnih produktih):

V skladu s prvim odstavkom 10. člena Direktive 2015/849/EU je v prehodnih določbah predloga zakona v tem členu določeno, da morajo zavezanci pri anonimnih produktih, ki morda še obstajajo na dan uveljavitve tega zakona in pri katerih ni mogoče ugotoviti imetnika, opraviti pregled stranke oziroma drugega uporabnika produkta v skladu s 16. členom tega zakona ob prvi transakciji, ki jo stranka ali drug uporabnik opravi na podlagi takega produkta.

K 180. členu (razveljavitev predpisov):

Predlog zakona vsebuje obširne novosti in spremembe, ki so terjale pripravo novega zakona, ne pa samo sprememb in dopolnitev obstoječega zakona. V zvezi s tem je treba obstoječi zakon po uveljavitvi predloga zakona razveljaviti, hkrati s tem pa tudi razveljaviti podzakonske akte, ki so bili izdani na podlagi obstoječega zakona. Zaradi preprečevanja pravnih praznin in nemotenega prehoda iz obstoječe v novo pravno ureditev preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma se uporaba podzakonskih aktov podaljša do izdaje novih podzakonskih aktov, če niso v nasprotju s tem zakonom.

K 181. členu (začetek veljavnosti in uporabe):

Vacatio legis je določen v skladu s 154. členom Ustave Republike Slovenije in znaša 15 dni.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Predlog novega zakona bo nadomestil obstoječi zakon.

V. PRILOGE

Osnutki podzakonskih predpisov na podlagi predloga Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma:

OSNUTEK

Na podlagi prvega odstavka 27. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije

1. člen

S tem pravilnikom se določajo natančnejši pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da zavezanci iz prvega odstavka 5. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX; v nadaljnjem besedilu: zakon) v okviru elektronskega poslovanja z uporabo sredstva elektronske identifikacije lahko ugotavljajo in preverjajo istovetnost stranke, ki je:

- fizična oseba oziroma njen zakoniti zastopnik, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost,
- pooblaščenec stranke iz prejšnje alineje,
- zakoniti zastopnik in pooblaščenec pravne osebe.

2. člen

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

»sredstvo elektronske identifikacije«

ima enak pomen, kot v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 73)

- ;
- »informacijski sistem« je programska, strojna, komunikacijska in druga oprema, ki deluje samostojno ali v omrežju in je namenjena zbiranju, procesiranju, distribuciji, uporabi in drugi obdelavi podatkov v elektronski obliki.

3. člen

(1) Sredstvo elektronske identifikacije, na podlagi katerega zavezanci iz prvega odstavka 5. člena zakona (v nadaljnjem besedilu: zavezanci) ugotavljajo in preverjajo istovetnost stranke, mora biti izdano v skladu s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo.

(2) Sredstvo elektronske identifikacije iz prvega odstavka tega člena lahko izda izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v Republiki Sloveniji ali izdajatelj sredstva elektronske identifikacije s sedežem v drugi državi članici Evropske unije ali tretji državi pod pogoji, določenimi s predpisi, ki urejajo elektronsko identifikacijo če za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke v skladu s 1. členom tega pravilnika obstajajo tehnološke možnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena zavezanci ne smejo ugotavljati in preverjati istovetnosti stranke na podlagi sredstva elektronske identifikacije, ki je izdano pod psevdonimom.

4. člen

(1) Zavezanci, ki ugotavljajo in preverjajo istovetnost stranke z uporabo sredstva elektronske identifikacije, morajo zagotoviti, med drugim tudi z uporabo ustreznega informacijskega sistema, preverjanje:

- veljavnosti sredstev elektronske identifikacije,
- veljavnosti podpisnega zasebnega ključa,
- ustreznega registra preklicanih sredstev elektronske identifikacije,
- izdajatelja sredstev elektronske identifikacije (ali gre za registriranega izdajatelja sredstev elektronske identifikacije).

(2) Zavezanci, ki ugotavljajo in preverjajo istovetnost stranke z uporabo sredstev elektronske identifikacije, morajo preveriti tudi morebitne omejitve v zvezi z uporabo tega potrdila in se seznaniti z javnim delom notranjih pravil registriranega overitelja.

5. člen

(1) Zavezanci morajo imeti oblikovano politiko beleženja dogodkov, to je revizijske sledi, ki se nanašajo na vstopanje v njihov informacijski sistem z uporabo sredstev elektronske identifikacije.

(2) S politiko beleženja zavezanci definirajo, katere podatke vsebuje revizijska sled. Revizijska sled mora vsebovati podatke vsaj o naslednjih dogodkih:

- preverjanju in ugotavljanju istovetnosti stranke (enolična oznaka potrdila in njegovega izdajatelja in enolična oznaka stranke);
- datumu in uri prijave in odjave;
- omrežnem naslovu (IP naslov), s katerega se je izvedla prijava v njen informacijski sistem;
- uspešnih in zavrženih dostopih v njen informacijski sistem.

6. člen

Zavezanci morajo pred začetkom ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank z uporabo sredstev elektronske identifikacije podati pisno izjavo Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, da izpolnjujejo zahteve iz 4. in 5. člena tega pravilnika.

7. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o določitvi pogojev za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila stranke, št. 007-19/2008/2 z dne 16.01.2008.

Številka:
Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Na podlagi petega odstavka 28. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati video elektronska identifikacijska sredstva

1. člen

S tem pravilnikom se določajo tehnični pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke na podlagi video elektronskega identifikacijskega sredstva.

2. člen

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

- »video elektronska identifikacija« je identifikacija stranke z oddaljenega računalnika ali mobilne naprave (npr. elektronska tablica, pametni telefon ipd.), ki ima nameščeno video snemalno napravo.

3. člen

Zavezanci iz prvega odstavka 5. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX; v nadaljevanju: zakon) lahko izključno za stranko, ki je fizična oseba ugotovijo in preverijo njeno istovetnost tudi brez njene navzočnosti z uporabo video elektronske identifikacije, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz xx. člena zakona.

4. člen

Opomba: Tehnični pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke na podlagi video elektronskega identifikacijskega sredstva, še niso dokončno določeni saj so predmet razprave s strokovno javnostjo.

5. člen

Zavezanci iz prvega odstavka 5. člena zakona morajo pred začetkom ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank na podlagi video elektronske identifikacije podati pisno izjavo Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, da izpolnjujejo tehnične pogoje iz XX. do XX. člena tega pravilnika, ki so potrebni za izvedbo video elektronske identifikacije.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Na podlagi petega odstavka 31. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati sefi in video elektronska identifikacijska sredstva oziroma sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti

1. člen

S tem pravilnikom se določijo tehnični pogoji, ki jih morajo izpolnjevati sefi in video elektronska identifikacijskega sredstva oziroma sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

2. člen

Posamezni pojmi, uporabljeni v tem pravilniku, imajo naslednji pomen:

- »elektronska identifikacijska sredstva« so elektronski mehanizmi za ugotavljanje identifikacije, kot npr. identifikacijska kartica zaščitena z osebnim geslom ipd.;
- »video elektronska identifikacijska sredstva« so sredstva, s katerimi se z uporabo video snemalnih naprav omogoča identifikacija stranke;
- »biometrične značilnosti« so telesne in vedenjske značilnosti stranke, s katerimi je možna njena identifikacija.

3. člen

Zavezanci iz prvega odstavka 5. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX; v nadaljevanju: zakon) morajo zagotoviti, da je dovoljen vsakokratni dostop k sefu zgolj stranki, ki je bila predhodno uspešno identificirana na podlagi video elektronskih identifikacijskih sredstev oziroma sredstev, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti.

4. člen

Opomba: Natančnejši tehnične pogoje, ki jih morajo izpolnjevati sefi, video elektronska identifikacijska sredstva in sredstva, ki omogočajo identifikacijo stranke na podlagi njenih biometričnih značilnosti, še niso dokončno določeni saj so predmet razprave s strokovno javnostjo.

5. člen

Zavezanci iz prvega odstavka 5. člena zakona morajo Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja podati pisno izjavo, da izpolnjujejo tehnične pogoje iz XX. do XX. člena tega pravilnika.

6. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:

dr. Dušan Mramor

OSNUTEK

Na podlagi tretjega odstavka 58. člena in tretjega odstavka 60. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št.) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o dejavniki neznatnega in povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma

I. SPLOŠNA DOLOČBA**1. člen**

(vsebina pravilnika)

(1) S tem pravilnikom se določajo dejavniki neznatnega in povečanega tveganja v zvezi s stranko, poslovnim razmerjem, transakcijo, produktom, storitvijo, distribucijsko potjo ali državo, ki jih upošteva zavezanec iz XX odstavka XX. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: zakon) pri ocenjevanju tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(2) S tem pravilnikom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU)

II. DEJAVNIKI NEZNATNEGA TVEGANJA**2. člen**

(dejavniki neznatnega tveganja v zvezi s strankami)

V zvezi z XX odstavkom XX. člena zakona, lahko zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja strank za pranje denarja ali financiranje terorizma upošteva naslednje stranke kot dejavnike neznatnega tveganja:

1. družba, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu v eni ali več državah članicah v skladu z zakonodajo Evropske unije, oziroma družba s sedežem v tretji državi, katere vrednostni papirji so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu v državi članici ali tej tretji državi, pod pogojem, da v tej tretji državi veljajo zahteve po razkritju podatkov v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi;
2. javni organ, ki opravlja naloge v javnem interesu kot so državni organi (vlada, ministrstva in organi v njihovi sestavi, zlasti upravne enote), javne agencije, javni zavodi, javni skladi, javna podjetja, organi lokalne samouprave (občine, deli občin) pod pogojem, da je istovetnost stranke mogoče zanesljivo preveriti iz javno dostopnih virov;
3. drugo javno telo, ki ni javni organ iz prejšnje točke, izvaja pa določena javna pooblastila, ki izhajajo iz tujega pravnega reda ali mednarodnih aktov pod pogojem, da je istovetnost stranke mogoče zanesljivo preveriti iz javno dostopnih virov;
4. pravna oseba, ki ima sedež v državah iz 4. člena tega pravilnika;
5. fizična oseba, ki ima stalno ali začasno prebivališče v državah iz 4. člena tega pravilnika, ali državljanstvo teh držav.

3. člen

(dejavniki neznatnega tveganja v zvezi s poslovnim razmerjem, transakcijami, produkti, storitvami ali distribucijskimi potmi)

V zvezi z XX. odstavkom XX. člena zakona, lahko zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev ali distribucijskih poti za pranje denarja ali financiranje terorizma, upošteva naslednje dejavnike neznatnega tveganja:

1. police življenjskega zavarovanja, pod pogojem, da posamezen obrok premije ali več obrokov premije zavarovanja skupaj, ki jih je treba plačati v enem letu, ne presega vrednosti 1000 eurov, ali v primerih ko plačilo enkratne premije zavarovanja ne presega vrednosti 2500 eurov;
2. posle pokojninskega zavarovanja pod pogojem, da gre;
 - za sklenitev zavarovalne police pokojninske sheme, če ni predvidena možnost predčasnega izstopa iz sheme in da zavarovalne police ni mogoče prenesti na tretjo osebo ali jo uporabiti kot zavarovanje za najem kredita ali posojila;
 - za sklenitev kolektivnega zavarovanja v okviru pokojninske ali druge podobne sheme, ki zaposlenim zagotavlja pravico do pokojnine, če se premije zavarovanja vplačujejo z odtegotvanjem od plače in v okviru pravil sheme ni dovoljen prenos pravic na drugo osebo;
3. finančne produkte ali storitve, ki določenim vrstam strank zagotavljajo ustrezno opredeljene in omejene storitve, da bi tako povečale dostop za namene finančne vključenosti;
4. produkte, pri katerih se tveganja pranja denarja in financiranja terorizma obvladuje z drugimi dejavniki, kot sta omejitev poslovanja na bančnem ali drugem računu ali zagotavljanje preglednosti lastništva, na primer pri določenih vrstah elektronskega denarja.

4. člen

(dejavniki neznatnega geografskega tveganja)

V zvezi z XX. odstavkom XX. člena zakona, lahko zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja stranke, poslovnega razmerja, transakcij, produktov, storitev ali distribucijskih poti za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot potencialne dejavnike neznatnega geografskega tveganja upošteva naslednje države:

1. države članice Evropske unije;
2. tretje države, ki imajo vzpostavljene učinkovite sisteme preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma;
3. tretje države, za katere je na podlagi zanesljivih virov, kot je na primer Transparency International, ugotovljeno, da imajo nizko stopnjo korupcije ali drugih kriminalnih aktivnosti kot sta na primer trgovanje z mamili ali finančni kriminal;
4. tretje države, ki so podvržene ocenjevanju skladnosti izvajanja ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma z mednarodnimi priporočili FATF (Skupina za finančno ukrepanje pod okriljem OECD), ki ga izvajajo FAFT, odbor Moneyval pri Svetu Evrope ali Mednarodni denarni sklad, pod pogojem, da iz vzajemnih poročil o ocenjevanju izhaja, da te tretje države priporočila FATF učinkovito izvajajo.

5. člen

(obveznost zavezanca)

Zavezanec mora preveriti, ali so izpolnjeni pogoji iz 1., 2. in 3. točke 2. člena tega pravilnika ter od osebe, ki jo obravnava kot stranko, za katero ocenjuje, da predstavlja nezatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, pridobiti pisno izjavo o izpolnjevanju teh pogojev.

III. DEJAVNIKI POVEČANEGA TVEGANJA

6. člen

(dejavniki povečanega tveganja v zvezi s strankami)

V zvezi z XX odstavkom XX. člena zakona, zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja stranke za pranje denarja ali financiranje terorizma upošteva vsaj naslednje dejavnike povečanega tveganja:

1. poslovni odnos s stranko poteka v nenavadnih okoliščinah, kot je na primer velika nepojasnjena geografska oddaljenost med zavezancem in stranko;
2. pravna oseba, ustanova ali podoben pravni subjekt tujega prava razpolagajo z lastnimi osebnimi finančnimi sredstvi ali drugim premoženjem;
3. stranka je delniška družba, ki omogoča tretjim osebam, da opravljajo vlogo zastopnika v imenu delničarja ali delniška družba izdaja delnice na prinosnika, razen v primerih iz 1. točke drugega člena tega pravilnika;
4. stranka intenzivno posluje v gotovini;
5. lastniška struktura stranke je neobičajna ali prekomerno zapletena glede na naravo njenega poslovanja;

6. stranka je pravna oseba, ki ima sedež v državah iz 4. člena tega pravilnika;
7. stranka je fizična oseba, ki ima stalno ali začasno prebivališče v državah iz 4. člena tega pravilnika, ali državljanstvo teh držav.

7. člen

(dejavniki povečanega tveganja v zvezi s poslovnim razmerjem, transakcijami, produkti, storitvami ali distribucijskimi potmi)

V zvezi z XX odstavkom XX. člena zakona, zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja poslovnih razmerij, transakcij, produktov, storitev ali distribucijskih poti za pranje denarja ali financiranje terorizma upošteva vsaj naslednje dejavnike povečanega tveganja:

1. upravljanje premoženja stranke v okviru storitve privatnega bančništva;
2. produkti ali transakcije, ki se nagibajo k anonimnosti;
3. poslovna razmerja ali transakcije v nenavzočnosti stranke brez določenih zaščitnih ukrepov, kot je na primer elektronski podpis;
4. prejemanje plačil od neznanih ali nepovezanih tretjih oseb;
5. novi produkti in nove poslovne prakse, vključno z novim načinom distribucijske poti, ter uporaba novih ali razvijajočih se tehnologij za nove in obstoječe produkte.

8. člen

(dejavniki povečanega geografskega tveganja)

V zvezi z XX odstavkom XX. člena zakona, zavezanec iz 5. člena zakona pri ocenjevanju tveganja stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve ali distribucijske poti za pranje denarja ali financiranje terorizma, kot dejavnike povečanega geografskega tveganja upošteva vsaj države, ki so:

1. države, za katere je na podlagi ocenjevanja skladnosti izvajanja ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma z mednarodnimi priporočili FATF (Skupina za finančno ukrepanje pod okriljem OECD), ki ga izvajajo FAFT, odbor Moneyval pri Svetu Evrope ali Mednarodni denarni sklad, ugotovljeno, da nimajo razvitih učinkovitih sistemov preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma;
2. države za katere je na podlagi zanesljivih virov, kot je na primer Transparency International, ugotovljeno, da imajo znatno stopnjo korupcije ali drugih kriminalnih aktivnosti kot sta na primer trgovanje z mamili ali finančni kriminal;
3. države, za katere veljajo sankcije, embargi ali podobni ukrepi, ki jih je izdala Evropska unija ali Organizacija združenih narodov;
4. države, ki zagotavljajo financiranje ali podporo terorističnim organizacijam ali v katerih delujejo teroristične organizacije s seznama potrjenih terorističnih organizacij.

9. člen

(seznam tveganih držav)

Pri določanju držav iz prejšnjega člena tega pravilnika, ki predstavljajo dejavnike povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma zavezanec upošteva tudi seznama držav iz XX odstavka XX. člena zakona, ki ju na spletnih straneh objavlja Urad RS za preprečevanje pranja denarja.

IV. KONČNI DOLOČBI

10. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o določitvi pogojev za obravnavo osebe kot stranke z neznatnim tveganjem za pranje denarja ali financiranje terorizma (Uradni list RS, št. 10/08)

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:

Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Na podlagi 71. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja

1. člen

Zavezanci iz 5. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. XX; v nadaljevanju: zakon) Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: urad) sporočajo podatke:

- o transakcijah, sredstvih, premoženju ali strankah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (sumljive transakcije),
- o gotovinskih transakcijah nad 15.000 EUR (gotovinske transakcije).

Zavezanci iz 1., 2., 3., 4., in 18. točke prvega odstavka 5. člena zakona sporočajo uradu:

- podatke o nakazilih nad 15.000 EUR, ki se na zahtevo stranke opravijo na račune pravnih in fizičnih oseb v države s seznama, objavljenega na spletni strani urada in na račune pravnih in fizičnih oseb s sedežem oziroma stalnim prebivališčem v omenjenih državah (nakazila v tujino).

2. člen

Vsi zgoraj navedeni podatki se uradu sporočajo v elektronski obliki na strežnik urada na enega od naslednjih načinov:

- v strukturiranem zapisu XML formata, preko aplikacijskega vmesnika urada,
- preko vnosne maske objavljene na spletnih straneh urada.

3. člen

(1) Elektronski prenos podatkov zavezanci iz prvega in drugega odstavka 1. člena tega pravilnika (v nadaljevanju: zavezanci) izvajajo skladno s specifikacijo ZBS_B2B 2.0. v obliki, ki jo določi urad v strukturi zapisa za elektronsko sporočanje podatkov uradu. »Struktura zapisa za elektronsko sporočanje podatkov Uradu« je priloga in sestavni del tega pravilnika označena s Priloga 1.

(2) Zavezanci pošiljajo podatke uradu v strukturiranem zapisu XML formata, ki je enak ne glede na način posredovanja podatkov, in je skupaj z »Navodilom o načinu izpolnjevanja obrazcev« priloga in sestavni del tega pravilnika označen s Priloga 2.

4. člen

(1) V nujnih primerih, ko sumljiva transakcija še ni izvršena, njihova narava pa ne omogoča odlašanja izvršitve, se lahko podatki o sumljivi transakciji posredujejo tudi po telefonu, vendar morajo biti najkasneje naslednji dan uradu posredovani tudi na enega od načinov, navedenih v 2. členu tega pravilnika.

(2) V izjemnih primerih, ko zavezanci nimajo dostopa do interneta ali pri drugih resnih tehničnih težavah (izpadi elektrike, nedelovanja informacijskih sistemov ipd. in je s tem onemogočeno posredovanje podatkov v elektronski obliki, se lahko podatki sumljive transakcije posredujejo tudi:

- v pisni obliki po pošti ali kurirju ali
- v pisni obliki po telefaksu.

V teh primerih morajo biti podatki o sumljivih transakcijah posredovani na način, predpisan v 2. členu tega pravilnika, takoj, ko so tehnične težave odpravljene.

(3) Zavezanci pri sporočanju podatkov o sumljivih transakcijah, premoženju, sredstvih ali strankah, posredujejo dokumentacijo o sklenjenih poslovnih razmerjih skupaj z obrazcem, ki omogoča pripenjanje datotek, medtem ko so podatki o samih transakcijah, premoženju, sredstvih in strankah del samega obrazca.

5. člen

Zavezanci pošiljajo uradu podatke o gotovinskih transakcijah in nakazilih v tujino samo z elektronskim prenosom podatkov, predpisanem v 2. členu tega pravilnika.

6. člen

Če zaradi tehničnih ovir elektronski prenos podatkov o gotovinskih transakcijah in nakazilih v tujino ni mogoč, zavezanci o tem brez odlašanja pisno obvestijo urad in začasno zagotovijo sporočanje podatkov na drugem nosilcu podatkov (npr. cd-rom, USB ključ).

7. člen

Podatki, ki se pošiljajo uradu z elektronskim prenosom podatkov, se posredujejo po ACK ZBS_B2B 2.0. in GPG šifriranjem tako, da je zagotovljena njihova nerazpoznavnost.

8. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o načinu sporočanja podatkov Uradu Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja (Uradni list RS, št. 90/11).

9. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:

dr. Dušan Mramor

Datum:

Minister za finance

Na podlagi 83. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. ...) izdaja minister za finance

PRAVILNIK

o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter upravljanju evidenc pri zavezancih

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina pravilnika)

(1) S tem pravilnikom se določajo podrobnejša pravila za izvajanje nalog, določenih v Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št.; v nadaljnjem besedilu: zakon), in sicer:

- način izvajanja notranje kontrole pri zavezancih iz 5. člena zakona;
- postopek priprave seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: seznam indikatorjev) pri zavezancih, ter uporaba tega seznama;
- delovanje pooblaščenca in namestnika pooblaščenca pri zavezancu;
- način upravljanja evidenc zavezancev o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah ter sporočenih podatkov Uradu RS za preprečevanje pranja denarja (v nadaljnjem besedilu: urad);
- način varstva in hrambe podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah pri zavezancih.

(2) S tem pravilnikom se določajo minimalni standardi. Podrobnejša pravila, vključno s postopki, roki in načinom izvajanja notranje kontrole, določi zavezanec v svojih notranjih aktih.

II. NOTRANJA KONTROLA

2. člen

(1) Notranja kontrola izvajanja nalog po zakonu je sestavni del kontrole poslovanja zavezanca.

(2) Zavezanec zagotovi redno kontrolo izvajanja določil zakona, razen če ima zaposlene manj kot štiri delavce.

(3) Namen kontrole je preprečevanje, zaznavanje in odpravljanje napak pri izvajanju zakona ter izboljšanje notranjega sistema odkrivanja transakcij ali strank, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma.

3. člen

Notranja kontrola se nanaša na:

- dolžnost izvedbe ocene tveganja oziroma postopka za določitev ocene tveganja posamezne skupine ali vrste stranke, poslovnega razmerja, transakcije, produkta, storitve, distribucijske poti, države ali geografskega območja glede na možne zlorabe za pranje denarja ali financiranje terorizma (XX. člen zakona);
- dolžnost vzpostavljanja učinkovitih politik, kontrol in postopkov za učinkovito ublažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma (XX. člen zakona);
- dolžnost izvajanja ukrepov pregleda stranke v primerih iz prvega odstavka XX. člena zakona (XX člen zakona);
- dolžnost ugotavljanja oziroma preverjanja istovetnosti stranke, ko stranka pristopi k sefu ali

vstopi v igralnico oziroma igralni salon (XX. člen zakona);

- dolžnost sporočanja podatkov o vsaki transakciji, ki se izvaja v gotovini in presega vrednost 15 000 eurov, dolžnost sporočanja podatkov uradu o nakazilih v tvegane države, ki presegajo 15 000 eurov in dolžnost sporočanja podatkov uradu, kadar v zvezi s transakcijo ali stranko obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (XX členi zakona)
- dolžnost zadrževanja izvršitve sumljive transakcije (XX. člen zakona);
- dolžnost izvajanja politik in postopkov skupine vključno z izmenjavo informacij, ki se nanašajo na izvajanje ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti zavezanca v državah članicah in tretjih državah (XX. člen zakona);
- dolžnost upoštevanja zakonodaje države članice v zvezi z ukrepi odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma kadar zavezanec opravlja poslovno dejavnost v državi članici preko podružnice ali zastopnikov (XX. člen);
- dolžnost izvajanja ukrepov odkrivanja in preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v podružnicah in hčerinskih družbah v njegovi večinski lasti v tretjih državah v obsegu kakršnega dopušča pravo tretjih držav (XX. člen zakona);
- dolžnost hranjenja podatkov in pripadajoče dokumentacije deset let po prenehanju poslovnega razmerja, opravljeni transakciji, vstopu stranke v igralnico oziroma igralni salon ali pristopu k sefu (XX. člen zakona);
- dolžnost upravljanja evidenc podatkov o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah iz XX. člena zakona in evidenc sporočenih podatkov uradu iz XX. člena zakona (XX. odstavek in XX. odstavek XX. člena zakona);
- dolžnostčasneustavitvetransakcijeza največ tri delovne dni po odredbi urada in dolžnost ravnati se po navodilih urada o postopku z osebami, na katere sečasnaustavitev transakcije nanaša (XX. člen zakona);
- dolžnost posredovanja podatkov, informacij in dokumentacije o strankah in transakcijah, ki jih je zavezanec pridobil ali jih vodi na podlagi zakona (XX. člena zakona);
- dolžnost imenovanja pooblaščenca in enega ali več namestnikov pooblaščenca, ki uradu sporoča podatke v skladu z XX. členom zakona (XX. člen zakona);
- dolžnost priprave seznama indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (XX. člen zakona);
- dolžnost varovanja tajnosti podatkov oziroma prepoved razkritja stranki ali tretji osebi (XX. člen zakona).

4. člen

(1) Za vzpostavitev in organiziranje notranje kontrole sta odgovorna zavezanec in njegovo poslovodstvo.

(2) V zvezi z izvajanjem notranje kontrole se v notranjem aktu zavezanca določi in razmeji odgovornost med poslovodstvom zavezanca, organizacijskih enot oziroma podružnic, pooblaščencom, namestnikom pooblaščenca in drugimi službami zavezanca.

5. člen

(1) Če urad za izvajanje XX. člena zakona tako zahteva, mora zavezanec v pisni obliki sestaviti letno poročilo o izvajanju notranje kontrole in ukrepov v preteklem letu in ga uradu posredovati najkasneje v 15 dneh od prejema zahteve.

(2) Za zavezanca, ki so kreditne ali finančne institucije iz XX. člena zakona, mora poročilo iz prejšnjega odstavka vsebovati podatke o:

- številu sporočenih gotovinskih transakcij nad 15 000 eurov;
- številu transakcij ali strank, v zvezi s katerimi so obstajali razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, sporočenih uradu;
- številu transakcij ali strank, v zvezi s katerimi so obstajali razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, sporočenih pooblaščenцу, ki jih ta ni poslal uradu;
- številu tretjim osebam prepuščenih pregledov strank pri sklepanju poslovnega razmerja v skladu s XX. členom zakona;
- izvedenih prilagoditvah glede izvajanja XX. člena zakona pri zavezancu (ocena tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma);
- izvedenih prilagoditvah glede izvajanja XX. člena zakona pri zavezancu (obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma);
- zaznanih težavah pri izvajanju ukrepov odkrivanja ter preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, določenih v zakonu, v okviru skupine, svojih podružnicah in hčerinskih družbah v večinski lasti, ki imajo sedež v državi članici ali tretji državi;
- pogostosti uporabe posameznih indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma v prijavah, sporočenih pooblaščenцу;
- številu in ugotovitvah kontrol, ki so bile v skladu s tem pravilnikom opravljene pri zavezancu (npr. o vrsti zaznanih in odpravljenih napak);
- ukrepah, ki jih je zavezanec sprejel na podlagi ugotovitev kontrol;
- računalniški podpori v zvezi z izvajanjem zakona (npr. ali ta omogoča nemoten prenos podatkov uradu in centralno vodenje podatkov o strankah);
- obsegu in vsebini izobraževalnih programov s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ali financiranja terorizma, podatke o kraju in osebah, ki so izobraževanje vodile, številu delavcev, ki so se udeležili izobraževanja in oceni potreb izobraževanja v prihodnje.

(3) Za vse druge zavezance, ki niso institucije iz XX. člena zakona, mora poročilo iz prvega odstavka tega člena vsebovati podatke o:

- številu sporočenih gotovinskih transakcij nad 15.000 EUR;
- številu transakcij ali strank, v zvezi s katerimi so obstajali razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, sporočenih uradu;
- številu transakcij ali strank, v zvezi s katerimi so obstajali razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, sporočenih pooblaščenцу, ki jih ta ni poslal uradu;
- številu tretjim osebam prepuščenih pregledov strank pri sklepanju poslovnega razmerja v skladu s XX. členom zakona;
- pogostosti uporabe posameznih indikatorjev za prepoznavanje strank in transakcij, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma v prijavah, sporočenih pooblaščenцу;
- številu in ugotovitvah kontrol, ki so bile v skladu s tem pravilnikom opravljene pri zavezancu (npr. o vrsti zaznanih in odpravljenih napak) ter ukrepah, ki jih je zavezanec sprejel na podlagi ugotovitev kontrol;
- obsegu in vsebini izobraževalnih programov s področja preprečevanja in odkrivanja pranja denarja ali financiranja terorizma, podatke o kraju in osebah, ki so izobraževanje vodile, številu delavcev, ki so se udeležili izobraževanja in oceni potreb izobraževanja v prihodnje.

(4) Zavezanec o svojih statusnih spremembah ter spremembah sedeža, vključno s spremembami v zvezi s poslovnimi enotami, obvesti urad najkasneje v 15 dneh od nastanka spremembe.

III. POOBLAŠČENEC

6. člen

(1) V kolikor zavezanec v skladu s XX. členom zakona imenuje pooblaščenca in enega ali več njegovih namestnikov, mora v svojih notranjih aktih jasno razmejiti odgovornost med pooblaščencom in namestnikom pooblaščenca.

(2) Pri sporočanju podatkov o osebah ali transakcijah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma (XX odstavek XX. člena in XX odstavek XX. člena zakona), pooblaščenec sam oceni, ali v sporočilih, ki jih je prejel od ostalih delavcev pri zavezancu, obstajajo

razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Če se odloči, da prejetega sporočila ne bo poslal uradu, mora o tem napisati uradni zaznamek in v njem navesti razloge za takšno odločitev.

IV. VARSTVO IN HRAMBA PODATKOV TER UPRAVLJANJE EVIDENC

7. člen

(1) Zavezanec v svojem notranjem aktu v skladu s svojo področno zakonodajo določi ustrezno stopnjo tajnosti podatkov, ki jih po zakonu pridobiva, obdeluje in sporoča uradu, razen če zakon določa drugače.

(2) Dostop do podatkov iz prejšnjega odstavka je omejen. Zavezanec v svojih notranjih aktih določi, kdo ima poleg pooblaščenca in namestnika pooblaščenca dostop do navedenih podatkov.

8. člen

(1) Zavezanec hrani podatke in pripadajočo dokumentacijo v zvezi z izvajanjem zakona po kronološkem redu in na način, ki omogoča dostop v celotnem obdobju, kot je v skladu z zakonom predpisana njihova hramba.

(2) Zavezanec podatke, informacije in dokumentacijo o transakcijah in osebah, v zvezi s katerimi obstajajo razlogi za sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ki so na podlagi XX. člena zakona označeni z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke oziroma v skladu z notranjim aktom zavezanca, hrani ločeno od ostalih evidenc.

(3) Dokumentacija o strokovnem usposabljanju pri zavezancih mora vsebovati tudi dokazila o udeležbi posameznih delavcev na seminarjih ali drugih oblikah izobraževanja.

(4) Zavezanec podrobneje določi način hranjenja podatkov in dokumentacije, ki vključuje tudi prostor za hranjenje, v svojih notranjih aktih.

9. člen

Zavezanec, ki uradu sporoča podatke po elektronski pošti, hrani datoteke o aktivnostih v zvezi s prenosom podatkov še deset let po opravljenem prenosu.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

Zavezanec izda oziroma uskladi svoje notranje akte s tem pravilnikom najkasneje v 90 dneh po uveljavitvi tega pravilnika.

11. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o izvajanju notranje kontrole, pooblaščenca, hrambi in varstvu podatkov ter upravljanju evidenc pri organizacijah, odvetnikih, odvetniških družbah in notarjih (Uradni list RS, št. 10/08).

12. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:

Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Na podlagi šestega odstavka 69. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. ...) izdaja minister za finance

PRAVILNIK
o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o
gotovinskih transakcijah

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji, pod katerimi zavezancem iz prvega odstavka 5. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (Uradni list RS, št. 60/07; v nadaljnjem besedilu: zakon) za nekatere stranke ni treba sporočiti podatkov o gotovinskih transakcijah na podlagi XX odstavka XX. člena zakona.

2. člen

Obveznost sporočanja gotovinskih transakcij iz XX odstavka XX. člena zakona ne velja za revizijske družbe, samostojne revizorje ter pravne in fizične osebe, ki opravljajo računovodske storitve ali storitve davčnega svetovanja.

3. člen

(1) Zavezancu iz prvega odstavka 5. člena zakona ni treba sporočiti podatkov o določenih gotovinskih transakcijah, če so hkrati izpolnjeni naslednji pogoji:

1. stranka ima status pravne osebe;
2. stranka je registrirana za opravljanje vsaj ene izmed dejavnosti, ki je po predpisih, ki urejajo standardno klasifikacijo dejavnosti, uvrščena v:
 - področje »G« Trgovina, popravila motornih vozil in izdelkov široke porabe,
 - področje »I« Gostinstvo;
3. stranka opravlja kot glavno vsaj eno izmed dejavnosti iz 2. točke tega odstavka;
4. če se gotovinska transakcija nanaša na strankino polaganje dnevnih iztržkov iz naslova prodaje blaga ali storitev v dobro računa, ki ga ima ta stranka odprtega pri katerikoli organizaciji iz 1. in 2. točke prvega odstavka 5. člena zakona.

(2) Zavezancu iz prvega odstavka 5. člena zakona prav tako ni treba sporočiti podatkov o določeni gotovinski transakciji, če to gotovinsko transakcijo opravlja stranka, za katero se v skladu s prvim odstavkom XX. člena zakona lahko opravi poenostavljen pregled stranke.

(3) Zavezancu iz 1., 2., 4. in 10. točke prvega odstavka 5. člena zakona pa ni potrebno sporočiti tudi podatkov o gotovinski transakciji, ki poteka med zavezancem iz 1., 2. ali 4. točke prvega odstavka 5. člena zakona in zavezancem iz 10. točke prvega odstavka 5. člena zakona in se hkrati nanaša na odkup ali prodajo tuje gotovine.

4. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o določitvi pogojev, pod katerimi za nekatere stranke ni treba sporočati podatkov o gotovinskih transakcijah (Uradni list RS, št. 10/08).

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma (Uradni list RS, št. ***) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K
o službeni izkaznici inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja

1. člen

Ta pravilnik določa obliko, vsebino in postopek izdaje službenih izkaznic inšpektorjev za preprečevanje pranja denarja.

2. člen

(1) Službena izkaznica je sestavljena iz usnjenega ovitka in identifikacijske kartice s posebnimi zaščitnimi elementi.

(2) Službena izkaznica je veljavna, če vsebuje oba dela, določena v prejšnjem odstavku.

3. člen

(1) Ovitek je iz črnega usnja, velikosti 100 x 73 mm.

(2) Na sprednji strani usnjenega ovitka je na vrhu vtisnjen grb Republike Slovenije, pod njim pa napisano besedilo: »Službena izkaznica«.

(3) Na notranji strani usnjenega ovitka je prostor za vstavev identifikacijske kartice.

4. člen

(1) Identifikacijska kartica je velika 85 x 54 mm.

(2) Identifikacijska kartica je v treh odtenkih modro-sive barve z belimi napisi.

5. člen

Obrazec identifikacijske kartice je določen v prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika.

6. člen

Notranja organizacijska enota Ministrstva za finance, pristojna za kadrovske zadeve, izvaja administrativno-tehnične naloge v zvezi z izdajo službenih izkaznic in v kadrovski evidenci Ministrstva za finance poleg osebnega imena inšpektorja evidentira datum izdaje, prenehanja veljavnosti, odvzema, uničenja oziroma nadomestitev izkaznice, registrsko številko službene izkaznice ter razlog za prenehanje veljavnosti, odvzem, uničenje oziroma nadomestitev službene izkaznice.

7. člen

Službene izkaznice ni dovoljeno posojati, odtujiti, zastavljati ali uporabljati v nasprotju z namenom, za katerega je izdana.

8. člen

(1) Službena izkaznica se zamenja in izda nova:

- če je bila imetniku ukradena,
- če jo je inšpektor izgubil,
- če je poškodovana,
- če inšpektor spremeni osebno ime ali
- če se spremeni drug bistven podatek iz službene izkaznice.

(2) Inšpektor mora v primeru izgube službene izkaznice ali v primeru katerega koli drugega razloga iz prejšnjega odstavka to dejstvo nemudoma sporočiti organizacijski enoti iz 7. člena tega pravilnika, da to označi v svojih evidencah in uredi preklic njene veljavnosti.

(3) Preklic službene izkaznice se objavi na spletni strani Urada RS za preprečevanje pranja denarja.

(4) Če je bila namesto službene izkaznice, ki je bila izgubljena ali ukradena, izdana nova službena izkaznica, se naknadno najdena službena izkaznica uniči.

9. člen

(1) Službena izkaznica preneha veljati z dnem, ko inšpektorju preneha delovno razmerje ali, ko iz drugih razlogov izgubi status oziroma pooblastila inšpektorja.

(2) Službena izkaznica se inšpektorju odvzame za čas prepovedi opravljanja dela.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena mora inšpektor takoj po prejemu posamičnega akta vrniti službeno izkaznico organizacijski enoti iz 6. člena tega pravilnika.

10. člen

(1) Vrnjene službene izkaznice se komisijsko uničijo. Za ta namen imenuje predstojnik Urada RS za preprečevanje pranja denarja tričlansko komisijo, ki o uničenju sestavi zapisnik.

(2) Za uničenje se šteje večkratno preluknjanje ali fizično uničenje.

KONČNA DOLOČBA

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Datum:

dr. Dušan Mramor
Minister za finance

Uredba Vlade Republike Slovenije v zvezi z igrami na srečo, ki so v celoti ali delno izvzete k izvajanju ukrepov Zakona o preprečevanju pranja denarja ali financiranja terorizma (prvi odstavek 6. člena)

V uredbi Vlade Republike Slovenije bo določeno, za katere zavezanke oziroma posamezne igre na srečo se lahko deloma ali v celoti opustijo ukrepi izvajanja zakona. Navedene izjeme omogočajo določbe drugega odstavka 2. člena Direktive 2015/849/EU. Če bo Finančna uprava Republike Slovenije na podlagi izdelane ocene tveganje, ugotovila da pri posameznih zavezancih ali posameznih igrah na srečo obstaja neznatno tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma bo lahko Vlada Republike Slovenije z uredbo te ponudnike, v celoti ali delno, izvzela iz izvajanja ukrepov po tem zakonu (na primer: srečelovi, tombole, kviz loterije). Navedena izjema ne bo veljala za koncesionarje, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah oziroma igralnih salonih.

Uredba Vlade Republike Slovenije o sektorjih ali dejavnostih neznatnega ali povečanega tveganja za pranje denarja ali financiranje terorizma (četrti odstavek 10. člena)

Poročilo o ugotovitvah nacionalna ocena tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma iz 10. člena predloga zakona bo namenjeno predvsem ugotavljanju področij ali sektorjev povečanega ali neznatnega tveganja, ki bodo nato določena z vladno uredbo. Z uredbo bo tako lahko Vlada Republike Slovenije določila sektorje ali dejavnosti za katere bo iz nacionalne ocene tveganja izhajalo, da predstavljajo neznatno ali povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma.

Pravilnik o vzpostavitvi in upravljanju Registra dejanskih lastnikov (osmi odstavek 46. člena):

S tem pravilnikom bo minister pristojen za gospodarstvo v soglasju z ministrom, pristojnim za finance podrobneje predpisal način vpisa podatkov, ki se vpišejo v register, šifrant o načinu nadzora dejanskega lastnika nad poslovnim subjektom, način posredovanja javnih podatkov v svetovni splet ter način vzdrževanja in upravljanja Registra dejanskih lastnikov ter tehnične zahteve za vzpostavitev registra.

Preglednica pripomb in predlogov v javni obravnavi z navedbo predlagateljev ter razlogi za upoštevanje oziroma neupoštevanje (objavljeno tudi na spletni strani Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, www.uppd.gov.si).

Zakon o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma – Odgovori na bistvene pripombe, prejete v fazi javne obravnave (tabela)		
Predlogi in pripombe	Nosilec pripombe ali predloga	Stališče Urada RS za preprečevanje pranja denarja
Pri koncesionarjih, ki prirejajo posebne igre na srečo v igralnicah in igralnih salonih obstaja nižje tveganje za pranje denarja ali financiranje terorizma, zato predlagajo, da se igralnice, igralne salone, prireditelje, ki trajno prirejajo športne stave in prireditelje, ki prirejajo igre na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih delno ali v celoti izvzame iz izvajanja ukrepov določenih v predlogu zakona saj opravljajo že vrsto pregledov v skladu z Zakonom o igrah na srečo (ZIS), Zakonom o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma (ZPPDFT), bančnimi navodili,	HIT d.d., Turistično gostinska zbornica Slovenije, Casino Portorož d.d.	Pripomba je bila deloma upoštevana, saj Direktiva 2015/849/EU ne omogoča izjem za igralnice, prav tako izjeme ne bodo možne za igralne salone. Za ostale prireditelje, bodo izjeme možne, vendar le v primeru, če bo na podlagi ocene tveganja za posamezno igro na srečo ugotovljeno nizko tveganje za pranje denarja ali financiranja terorizma. Če bo ugotovljeno, da posamezen prireditelj ali koncesionar, ki prireja igre na srečo, ali posamezna igra na srečo predstavljata nizko stopnjo tveganja, se lahko z vladno uredbo takega prireditelja, koncesionarja (razen igralnic in igralnih

Pravilnikom o nadzorno informacijskem sistemu igralnih naprav. Predpostavljajo, da za negotovinske transakcije, kot transakcije z bančnimi karticami, čeki in transakcije preko igralno depozitnega računa ne bo potrebno vzpostaviti posebnih (dodatnih) evidenc, saj te podatke že zagotavljajo v obstoječih evidencah.		salonov) ali igro na srečo, v celoti ali deloma izvzame iz izvajanja ukrepov po tem zakonu, vključno z ukrepi, ki se nanašajo na pregled stranke v zvezi s transakcijami, ki znašajo 2 000 eurov ali več.
Koncesionar mora pri vstopu vsake stranke v igralnico ali igralni salon le-to identificirati v skladu z Zakonom o igrah na srečo. Poleg tega mora koncesionar identificirati vsako stranko tudi na podlagi predloga zakona. Glede na navedeno, je stranka identificirana/pregledana ne glede na to ali bo stranka v igralnici opravila kakršnokoli transakcijo ali ne. Stranka je lahko v istem igralnem dnevu tudi večkrat preverjena, in sicer v skladu z določili ZPPDFT pri vsaki transakciji v višini 15 000 eurov in več. Identifikacija stranke je opravljena tudi pri transakcijah z bančno kartico, čekom in transakcijami preko igralno depozitnega računa. Prav tako so vsi igralniški procesi v skladu z ZIS izvajajo pod video nadzorom, vse transakcije se vpisujejo v nadzorno informacijske sisteme, sprejeli so strategijo odgovornega igralništva in izdelano imajo analizo tveganja. Glede na navedeno jih zanima ali bo koncesionar kljub že omenjenim identifikacijam stranke primoran opravljati še dodatne preglede stranke pri vsakem izplačilu dobitka ali ob vplačilu stavnega vložka, kadar gre za transakcije v vrednosti 2 000 eurov ali več, ne glede na to, ali transakcija poteka posamično ali z več transakcijami, ki so med seboj očitno povezane? V igralnicah in igralnem salonu je namreč izredno veliko število zgoraj opisanih transakcij in v kolikor bi mednje prišteli tudi povezane transakcije, bi se končna številka najmanj potrojila. Iz tega razloga bi omenjeno določilo v kolikor bi koncesionarja obvezovalo k pregledu stranke ob vsaki transakciji, ki presega 2 000 eurov povzročilo povečanje stroškov dela (večje število zaposlenih na blagajnah za zagotavljanje kvalitetne in hitre storitve) ter dodaten strošek zaradi potrebe po posodobitvi obstoječe informacijske podpore. Poleg omenjenega pa bi to povzročilo negodovanje gostov, s tem manjši obisk		Pripomba je bila deloma upoštevana. V skladu z 11. členom Direktive 2015/849/EU je namreč na novo določena obveznost izvajanja pregleda stranke pri vseh prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo, ob izplačilih dobitkov, ob vplačilu stav ali obojem (odvisno od vrste igre na srečo in tveganja) kadar gre za transakcije v vrednosti 2 000 eurov ali več (tudi povezane). V primerih ko je bila identifikacija stranke opravljena ob vstopu v igralnico ali igralni salon bo potrebno pri transakcijah v vrednosti 2 000 eurov ali več, pridobiti le majkajoče podatke o transakciji (znesek in namen).

in izpad prihodkov. Temu sledi tudi direktiva, ki v uvodnih določbah določa, da podjetja, kljub oblikovanju regulativnega okolja v skladu z direktivo lahko širijo svoje poslovanje in pri tem nimajo nesorazmernih stroškov zaradi zagotavljanja skladnosti s predpisi.		
Direktiva državam članicam nalaga pridobitev osebnega podatka o izvoru premoženja zgolj v primerih poslovnih odnosov s politično izpostavljenimi osebami zato menijo, da je določba o pridobivanju podatkov o izvoru premoženja pri običajnem pregledu stranke vprašljiva in nesmiselna.		Pripomba je bila upoštevana, pridobivanje podatkov o izvoru premoženja pri običajnem pregledu stranke ne bo potrebno.
Predlagajo, da se definicija ožjega sodelavca uskladi z definicijo v Direktivi 2015/849/EU, iz katere izhaja, da je ožji sodelavec osebe vsaka fizična oseba, za katero je znano, da ima skupno dejansko lastništvo pravnih subjektov ali kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo.		Pripomba je bila upoštevana. Definicija je usklajena z 11. točko 3. člena Direktive 2015/849/EU.
Predlagajo, da se iz nabora osebnih podatkov, navedenih v členu, ki ureja vsebino evidenc, izključi pridobitev podatka o državljanstvu stranke ter podatku o stalnem in začasnem prebivališču stranke. Direktiva državam članicam v nobenem primeru ne nalaga pridobitve osebnega podatka o državljanstvu stranke. Podatek o državljanstvu ni zajet v vseh osebnih dokumentih strank, s katerimi se stranka identificira ob vstopu v igralnico. Vezano na podatek o prebivališču stranke predlagajo, da se namesto dikcije »naslov stalnega in začasnega prebivališča«, vnese dikcija »naslov stalnega ali začasnega prebivališča«, katero uporablja tudi trenutno veljavni zakon.		Predloga v zvezi s pridobitvijo podatka o državljanstvu stranke nista bila upoštevana. Predlog zakona na novo določa obveznost pridobivanja in sporočanja podatkov o državljanstvu za posamezne osebe, ki nastopajo kot stranke, njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenici. Podatek o državljanstvu je potreben za izvajanje operativnih analiz urada, kadar gre za izmenjavo podatkov v okviru mednarodnega sodelovanja s finančno obveščevalnimi enotami, saj šele podatek o državljanstvu omogoča identificiranje države, kateri se zaprosilo posreduje. Prav tako je podatek o državljanstvu potreben za izdelavo strateških analiz, v okviru katerih se ugotavljajo tipologije in trendi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, katerih sestavni del je analiza o deležu tujih državljanov, vključenih v dejanja, povezana s pranjem denarja in financiranjem terorizma. Namen te novosti je tudi v poenotenju nabora podatkov, ki jih morajo v zvezi z dejanskimi lastniki pridobivati zavezanci skladno s 30. členom Direktive 2015/849/EU. Skladno s določbo se pridobiva tudi podatek o državljanstvu dejanskega lastnika, kar je utemeljeno s potrebo po razpolaganju z informacijami, ki so ključni pri iskanju storilcev kaznivih dejanj. Državljanstvo kot podatek, ki je lahko ključen za odkrivanje in pregon

		storilcev kaznivih dejanj, povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, se zato pridobi ne le v zvezi z dejanskimi lastniki poslovnih subjektov, temveč tudi v zvezi z vsemi drugimi osebami, ki nastopajo v različnih vlogah v posameznih poslovnih razmerjih pri zavezancih (kot stranke, zakoniti zastopniki in pooblaščenici), ker je edino na tak način mogoče celovito obravnavati podatke, povezane s posamezno sumljivo transakcijo, oziroma izdelati celovito strateško analizo o novih trendih in tipologijah. Navedene naloge pa so ključne naloge, ki jih je urad dolžan v skladu z zakonom izvajati na področju pranja denarja in financiranja terorizma. Pridobivanje podatka o državljanstvu posamezne osebe v kasnejših fazah izdelovanja operativnih in strateških analiz je praktično zelo oteženo, zato so zavezanci k pridobivanju tega podatka zavezani že hkrati s pridobitvijo vseh ostalih relevantnih podatkov o posamezniku. V zvezi s pripombo glede stalnega in začasnega prebivališča pa je v predlogu zakona med pojmi definirano, da je potrebno pridobiti podatek tako o stalnem kot o začasnem prebivališču, pri čemer se podatek o začasnem prebivališču pridobi le, v kolikor obstaja. Utemeljitev za pridobivanje teh podatkov je smiselno enaka kot glede pridobivanja podatka o državljanstvu.
Menijo, da je na novo določen skrajni rok treh delovnih dni, v katerem morajo zavezanci uradu pisno posredovati podatke, informacije in dokumentacijo nerazumen in prekratek. Posredovanje podatkov ne sme ovirati delovnega procesa pri zavezancu in mu ne sme povzročiti dodatnih stroškov, ki bi jih lahko imel v primeru, da bi moral zaradi kratkega roka prerazporejati delovno silo, ipd. Zato predlagajo podaljšanje roka, tako da bo lahko zavezanec brez večjih ovir za delovni proces pripravi potrebne podatke v skladu z zahtevo urada.		Pripomba je bila delno upoštevana, rok za posredovanje se je iz treh delovnih dni povečal na osem delovnih dni.
Mejni znesek za pregled stranke pri transakcijah v višini nad 2 000 eurov naj se upošteva le v primeru sumljivih transakcij, ki jih ugotovi koncesionar, obvezen pregled stranke pri vplačilih in izplačilih pa se ohrani meja 15 000 eurov. S tem naj bi bil na podlagi ocene tveganosti iz vidika pranja denarja v igralnicah v RS v visoki meri zadoščeno	PROZIS - Profesionalno združenje igralnih salonov RS	Predlog ni bil upoštevan, ker je v skladu z novo obveznostjo Direktive 2015/849/EU določeno v njenem 11. členu, potrebno opraviti pregled stranke pri vsakem izplačilu dobitov, vplačilu stav, ali obojem, kadar gre za transakcije, ki znašajo 2 000 eurov ali več.

standardom in ukrepom, navedenih v Direktivi 2015/849/EU.		
Z novelo zakona naj se uredi identifikacija strank, in sicer različno glede na način igranja, tj., preko interneta in igranje, kjer vplačila in izplačila potekajo na izplačilnih mestih. Pri internetnih igralcih naj šteje za sklenjeno poslovno razmerje trenutek, ko igralec prvič zahteva izplačilo dobitka (na primer nad 2 000 eurov). Obstoječe in že več let odlično delujoče ugotavljanje in preverjanje istovetnosti igralca po tretji osebi na podlagi davčne številke pri Finančni upravi Republike Slovenije, naj se sedaj tudi zakonsko uredi v novem Zakonu o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Če tovrstno ugotavljanje istovetnosti ne povzamemo z zakonom, lahko družba ob upoštevanju tudi drugih okoliščin, preneha s poslovanjem v zelo kratkem času. V primeru igranja stav, ki ne poteka preko interneta, pa naj se prav tako predpiše obvezna osebna identifikacija, in sicer, ko gre za izplačila preko 2 000 eurov (tudi povezana izplačila).	Športna loterija d.d., Finančna uprava Republike Slovenije	Predlog je bi deloma upoštevan. V skladu z 11. členom Direktive 2015/849/EU je namreč na novo določena obveznost izvajanja pregleda stranke pri vseh prirediteljih in koncesionarjih, ki prirejajo igre na srečo. V zakon vključena obveznost pregleda stranke ob izplačilih dobitkov, vplačilih stav ali obojem, kadar gre za transakcije v vrednosti 2 000 eurov ali več (tudi povezane). Odločitev ali bo zavezanec opravil pregled stranke ob izplačilu dobitka ali vplačilu stav je odvisna od vrste igre in ocene tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma. Ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke na podlagi davčne številke ne bo izrecno predpisano v zakonu. Kljub temu se bo v primerih ugotovljenega neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma z vladno uredbo takega prireditelja, koncesionarja ali igro na srečo, razen igralnic in igralnih salonov, v celoti ali deloma izvzelo iz izvajanja ukrepov po tem zakonu. To pomeni, da bo obstajala možnost, da se bo lahko ukrep ugotavljanja in preverjanje istovetnosti stranke v celoti izvzel iz izvajanja zakona, ali pa se bo izvajal le deloma (na primer na podlagi davčne številke).
Predlagajo, da se v zakonu jasno določi, da prireditelji in koncesionarji, ki prirejajo klasične igre na srečo niso zavezani po tem zakonu kadar igralci opravljajo vplačila po klasični poti (papirnate srečke na prodajnih mestih), ko torej ne gre za prirejanje iger na srečo po internetu ali drugih telekomunikacijskih sredstvih. Predlagajo, da se v členu, ki ureja obveznost pregleda stranke in določa, v katerih primerih se opravi pregled stranke, jasno navede ali za prireditelje in koncesionarje veljajo vse točke člena. Prav tako ni jasno opredeljen pojem transakcije. Za transakcije bi lahko šlo tudi v primeru nakazila sredstev s strani Loterije Slovenije na igralni račun ali nakazilo sredstev iz igralnega računa na transakcijski račun igralca.	Loterija Slovenije d.d.	Predlog ni bi upoštevan. Izjeme v zvezi z igrami na srečo bodo določene z vladno uredbo na podlagi izvedene ocene tveganja in ugotovljenega nizkega tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma. To pomeni, da bo tudi tak način vplačil, lahko deloma ali v celoti izvzet iz izvajanja ukrepov predloga zakona. Predlog je bil upoštevan tako, da je v členu, ki sedaj posebej ureja obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ta obveznost določena le v primeru, ko transakcijo izvaja stranka, ki z zavezancem nima sklenjenega poslovnega razmerja. Transakcije nakazil Loterije Slovenije na igralni račun in nakazil iz igralnega računa na transakcijski račun že temeljijo na sklenitvi poslovnega razmerja s stranko (otvoritev igralnega računa), zato v teh primerih ponovni pregled stranke pri prenosu sredstev nad 1 000 eurov ne bo obvezen.

Predlagajo, da se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti igralca po tretji osebi na podlagi davčne številke pri FURS-u zakonsko uredi v novem zakonu s tem, da se FURS v zakonu navede kot tretja oseba.		Predlog ni bil upoštevan, ker FURS niti v veljavnem, niti v predlogu novega zakona ni določen kot zavezanec za izvajanje ukrepov pregleda stranke, je pa eden od nadzornih organov. V skladu s 25. členom Direktive 205/849/EU lahko kot tretje osebe nastopajo le zavezanci ne pa tudi državni organi. Zaradi tega ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke na podlagi davčne številke ne bo izrecno predpisano v zakonu. Kljub temu se bo v primerih ugotovljenega neznatnega tveganja za pranje denarja ali financiranja terorizma z vladno uredbo takega prireditelja, koncesionarja ali igro na srečo, razen igralnic in igralnih salonov v celoti ali deloma izvzelo iz izvajanja ukrepov po tem zakonu. To pomeni, da bo obstajala možnost, da se bo lahko ukrep ugotavljanja in preverjanje istovetnosti stranke v celoti izvzel iz izvajanja zakona, ali pa se bo izvajal le deloma (na primer na podlagi davčne številke).
Predlagajo, da se med zavezance vključi tudi plačilne institucije z opustitvijo in družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo.	Banka Slovenije	Pripomba je bila upoštevana.
Predlagajo, da se pri delni opustitvi pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem namesto pojma »družba za izdajo elektronskega denarja« uporablja pojem »izdajatelj elektronskega denarja«.		Pripomba je bila upoštevana.
Predlagajo, da se zmanjša predpisan obseg zakonsko zahtevanih podatkov, ki naj bi jih zavezanci bili po novem dolžni pridobiti v postopku ugotavljanja dejanskega lastnika.		Pripomba je bila upoštevana. Iz nabora podatkov, ki jih mora zavezanec pridobiti pri ugotavljanju dejanskega lastnika se izločijo podatki o številki, vrsti in izdajatelju osebnega dokumenta dejanskega lastnika.
Predlagajo, da se v zvezi z izvajanjem poenostavljenega pregleda stranke navede tudi nabor podatkov, ki jih mora zavezanec pridobiti v okviru poenostavljenega pregleda v primerih, ko stranka ni pravna oseba.		Pripomba je bila upoštevana. Manjši obseg pridobljenih podatkov bo dovoljen tudi pri poenostavljenem pregledu stranke, ki je fizična oseba.
Predlagajo, da se v novem zakonu ohranijo zahteve glede pojmovanja in načina obravnave politično izpostavljenih oseb kot to izhaja iz FATF priporočil.		Predlog ni bil upoštevan. Direktiva 205/849/EU je strožja kot FATF priporočila in določa izvajanje poglobljenega pregleda stranke tako za tuje kot tudi domače politično izpostavljene osebe. Definicija iz 3. člena Direktive 2015/849/EU izenačuje domače politično izpostavljene osebe s tujimi, saj med politično izpostavljene osebe šteje »vsako fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnih javnih

		<i>položajih</i> «, torej v katerikoli državi, ne glede na to, ali gre za domačo državo, državo članico ali tretjo državo.
Banka Slovenije ima zadržke do možnosti zadrževanja izvršitve sumljive transakcije za 24 ur, potem ko je bila sporočena uradu, zato predlagajo, da se ponovno preuči smotnost uveljavitve te določbe.		Predlog je bil upoštevan, določba ne bo vključena v zakon.
Predlagajo, da se tudi v primeru zavezancev, ki se ukvarjajo z različnimi dejavnostmi in imajo večje število zaposlenih, pri čemer se z dejavnostmi, zaradi katerih so zavezani po zakonu ukvarjajo le trije ljudje ali manj, predvidi izjema, ki zavezancem s štirimi zaposlenimi dopušča možnost, da ne imenujejo pooblaščenca in ne izvajajo notranjih kontrol po tem zakonu.		Predlog ni bil upoštevan. Število zaposlenih kot kriterij pri določanju obveznosti imenovanja pooblaščenca za preprečevanje pranja denarja pri zavezancu in za opravljanje notranjih kontrol se je v dosedanji praksi izkazalo kot ustrezno za potrebe sistema preprečevanja pranja denarja. Posamezni dejanski primeri, ki bi izkazovali potrebo po drugačni ureditvi, so lahko predmet razlage zakona ob upoštevanju vseh konkretnih okoliščin, ne bi pa bilo ustrezno, da se vsaka konkretna situacija, ki je predhodno niti ni mogoče predvideti, zajame v splošni in abstraktni pravni akt, kar zakon je.
Predlagajo, da se v okviru zakonsko opredeljenega nabora podatkov, ki so jih zavezanci dolžni pridobiti o stranki, pridobijo podatki o stalnem in začasnem prebivališču v kolikor le-to obstaja.		Pripomba je bila upoštevana na način, da je v predlogu zakona v členu, kjer so definirani pojmi uveden pojem stalnega in začasnega prebivališča, ki predvideva pridobivanje podatkov tako o stalnem kot o začasnem prebivačlišču pri čemer se podatek o začasnem prebivališču pridobi le v kolikor obstaja.
V zvezi s členom, ki ureja nadzor in oceno tveganja, predlagajo, da se predlagano besedilo nadomesti z naslednjim besedilom: <i>«Urad ostalim nadzornim organom iz prejšnjega člena enkrat letno, in sicer najkasneje do 30.9. v tekočem letu, posreduje ugotovitve opravljenih strateških in operativnih analiz, ki so pomembne za pripravo ocene tveganosti ter načrtovanje njihovih nadzorniških aktivnosti»</i> .		Predlog ni bil upoštevan. Sodelovanje urada in drugih nadzornih organov pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora je prvenstveno predvideno že v okviru določbe o nacionalnem sodelovanju. Ta namreč med drugim vključuje tudi možnost, da se nadzorni organi že pred izvedbo nadzorniških aktivnosti, pri uradu seznanijo in pridobijo podatke, ki jih potrebujejo v zvezi s subjektom nadzora, kar je bila že dosedanja praksa. Namen te določbe je ravno spodbujanje tvornega in ažurnega sodelovanja med uradom in nadzornimi organi, zato ne vidimo potrebe po dodatni določbi, kot jo predlaga BS. Poleg tega mora urad že na podlagi predloga zakona na svoji spletni strani obveščati javnost o pojavnih oblikah pranja denarja in financiranja terorizma ter objavljati rezultate opravljenih strateških analiz v obliki rednega ali posebnega poročila o delu urada.
Predlagajo naj se namesto 3 dnevnega roka za posredovanje zahtevanih		Predlog je bi delno upoštevan. Rok za posredovanje se je iz treh delovnih dni

podatkov, informacij in dokumentacije, ki so jih zavezanci dolžni posredovati uradu v zvezi z opravljanjem svojih nalog, ohrani 15 dnevni rok, kot je opredeljen tudi v obstoječi zakonski ureditvi.		povečal na osem delovnih dni.
Predlagajo, da se finančni sektor izvzame iz inšpekcijskega nadzora, ki naj bi ga izvajal urad.		Predlog ni bil upoštevan. Iz poročila Odbora Moneyval pri Svetu Evrope iz 4. kroga ocenjevanja, ki obstoječi sistem nadzora ocenjuje kot neučinkovit, posredno izhaja nujna potreba po pridobitvi inšpekcijskih pooblastil urada. Ugotovitve iz Poročila MONEYVAL (Odbor strokovnjakov pri Svetu Evrope) o implementaciji sistemskih ukrepov za PPFT v Sloveniji se nanašajo med drugim na dejstvo, da sistem sankcioniranja ni dovolj učinkovit. Na podlagi poročila MONEYVAL je Vlada RS sprejela »Akcijski načrt za uresničitev priporočil Posebnega odbora MONEYVAL«, in se s tem zavezala k odpravi ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti. Ravno on-site nadzor je tisti, ki omogoča od samih zavezancev pridobitev dodatnih podatkov za namen učinkovitega izvajanja svojih nalog. Glede pripomb, ki se nanašajo na tveganje podvajanja nadzora že sam predlog zakona spodbuja usklajeno sodelovanje nadzornih organov in ustrezno izmenjavo podatkov pri izvajanju nalog nadzora, kar potrjuje že obstoječa praksa (uporaba možnosti, da BS pred vsakim nadzorom od urada pridobi podatke o zavezancu, ki bo predmet nadzora).
V zvezi s členom, ki ureja sporočanje kršitev in ukrepov uradu predlagajo spremembo, ki naj določa da morajo nadzorni organi do 31.1. v tekočem letu obvestiti urad o opravljenih nadzorih v preteklem letu, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah. Poleg tega predlagajo, da se zmanjša obseg podatkov (izvzeli bi npr. podatke o kršitelju ter kopijo izvoda odločbe oz. odredbe), ki jih morajo nadzorni organi posredovati uradu v zvezi z opravljenim nadzorom in da se briše določba, ki določa, da morajo zavezanci uradu posredovati izvod odločbe izdane v postopku o prekršku.		Predlog ni bil upoštevan, ker že iz same vloge urada kot centralnega nadzornega organa izhaja potreba po ažurnosti pošiljanja predpisanih podatkov. Pošiljanje podatkov na letni ravni bi onemogočilo zaznavo anomalij sistema preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Prav tako ni bil upoštevan predlog, da se zmanjša obseg podatkov, ki jih morajo nadzorni organi posredovati uradu v zvezi z opravljenim nadzorom. Urad za namen izvajanja nalog centralnega nadzornega organa potrebuje celoten nabor podatkov, na podlagi katerih lahko sprejme ustrezne ukrepe. Izvod odločbe, izdane v postopku o prekršku ter odločbe ali odredbe, s katero so odrejeni drugi ukrepi je potreben za namen izvajanja zakonsko določenih

		nalog urada, zato se določba ne briše.
Predlagajo, da se določba, ki ureja nacionalno sodelovanje nadzornih organov ustrezno preoblikuje, saj je poenotenje nadzorniških praks možno edino na nivoju primerljivih sektorjev.		Pripomba ni bila upoštevana, ker predlog zakona velja za celoten nabor zavezancev, ukrepe v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranje terorizma pa morajo izvajati vsi zavezanci, ne glede na vrsto sektorja. Zato je potrebno poenotenje nadzorniških praks na nivoju vseh sektorjev.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja sodelovanje BS, ATPV in AZN z evropskimi nadzornimi organi, doda določba, ki naj določa oblikovanje posebne koordinacijske skupine na nivoju finančnih nadzornikov (BS, AZN, ATPV).		Predlog ni bil upoštevan, ker ni potrebe po zakonskem določilu za kreiranje tovrstne koordinacijske skupine, saj je že v okviru določbe o nacionalnem sodelovanju predvidena in hkrati spodbujana možnost sodelovanja med nadzornimi organi. Oblikovanje dodatnih skupin na nivoju nadzornikov bi zato pomenila nepotrebno dodatno, tako administrativno kot tudi stroškovno breme za državo.
Predlagajo, da se v zvezi z vzpostavitvijo internega (na nivoju zavezanca) in zunanjega sistema (na nivoju pristojne nadzorne institucije), ki omogoča anonimno prijavo kršitev na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, opravi celovita presoja o tem, ali je uvedba omenjene zahteve smiselna za vse zavezance oziroma pristojne nadzorne organe.		Pripomba ni bila upoštevana, saj gre za prenos 61. člena Direktive 2015/849/EU, iz katere izhaja zahteva, da pristojni (nadzorni) organi vzpostavijo mehanizme za spodbujanje poročanja o kršitvah določb o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma. Prav tako iz Direktive 2015/849/EU izhaja tudi zahteva, da imajo vsi zavezanci vzpostavljen sistem obveščanja o kršitvah, z upoštevanjem sorazmernosti z naravo in velikostjo zavezanca.
Predlagajo, da se v zvezi z najtežjimi kršitvami kot so globa v višini 5 000 000 eurov ali 10% skupnega letnega prometa oblikuje poseben člen v katerem se določi, da se pristojnost za izrek teh kazni omeji samo na finančne nadzornike, ki so tudi sicer pristojni za licenciranje in izvajanje nadzora nad finančnimi institucijami.		Predlog ni bil upoštevan, ker že zaradi same sistemske ureditve nadzora nad zavezanci predlog ni sprejemljiv. Omejevanje izrekanja zgolj določenega nabora sankcij s strani le enega nadzornika se ne sklada z predlaganim konceptom nadzornega sistema, ki vključuje na eni strani primarne nadzornike (kot so nadzorniki finančnega sektorja za svoj krog zavezancev) ter na drugi strani urad kot osrednji organ v sistemu preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.
Predlagajo brisanje člena, ki se nanaša na kršitve zaposlenih pri zavezancu.		Predlog ni bil upoštevan, ker se člen nanaša na zaposlenega medtem ko drugi členi urejajo kaznovanje pravne osebe oziroma njene odgovorne osebe.
V zvezi s členom, ki v prehodnih določbah določa roke za izvedbo ocene tveganja, predlagajo, da zavezanci, ki že imajo izdelano oceno tveganja, zagotovijo upoštevanje vseh sprememb zakonskih določil ter smernic, ki jih		Predlog je bil delno upoštevan. V prehodnih določbah je predpisano, da nadzorni organi v enem letu po uveljavitvi zakona izdelajo smernice, zavezanci pa v nadaljnjih šestih mesecih od izdaje teh smernic izdelajo

izdajo pristojni nadzorni organi v okviru postopkov njenega rednega posodabljanja.		oceno tveganja. Posodabljanje se izvaja ob vseh spremembah poslovnih procesov, uvedbi novih produktov, najkasneje pa na vsaki dve leti.
V zvezi z vpisom podatkov o dejanskih lastnikih v poslovni register predlagajo, da se opredeli ustrezen nadzorni organ ter kazenske določbe v primeru neupoštevanja predpisane zakonske zahteve.		Predlog je bil upoštevan. Vzpostavljen s poslovnim registrom se bo vzpostavil »Register dejanskih lastnikov«. Za vpis pravih in posodobljenih podatkov o dejanskih lastnikih v register bodo odgovorni poslovni subjekti, ki bodo za neizvajanje določb o vpisu sankcionirani v skladu s kazenskimi določbami predloga zakona.
Predlagajo, da se v okviru prenove obstoječe zakonodaje preuči možnost, da se omogoči izvajanje pregleda stranke brez njene osebne navzočnosti z uporabo alternativnih oblik identifikacije.		Predlog je bil upoštevan. Z novim členom je za fizične osebe predvidena možnost ugotavljanja in preverjanja istovetnosti stranke z uporabo video elektronske identifikacije.
Predlagajo, da se v zakon vključi zahteva po obvezni pridobitvi fotokopije osebne dokumenta. Ob tem je potrebno zagotoviti tudi ustrezno zakonsko podlago za hrambo fotokopij osebnih dokumentov v digitalni obliki, saj obstoječa Zakon o osebni izkaznici in Zakon o potnih listinah te možnosti ne dopuščata.		Predlog ni bil upoštevan, saj se ne sme hraniti kopije osebne izkaznice ali potne listine v elektronski obliki, ker oba področja zakona Zakon o osebni izkaznici in Zakon o potnih listinah, prepovedujeta njuno hrambo v elektronski obliki.
Predlagajo, da se v okviru izjem, ki jih omogoča člen, ki ureja izjeme v zvezi z občasnim opravljanjem finančne dejavnosti, preuči možnost vključitve dodatnih poslov kot sta na primer plačilo položnice in menjalniški posli.		Predlog je bil upoštevan. V členu, ki določa obveznost pregleda stranke je dodana določba, ki predvideva da se za sklenitev poslovnega razmerja po tem zakonu ne šteje izvajanje plačilnih transakcij na podlagi univerzalnega plačilnega naloga pri ponudnikih plačilnih storitev, pri katerem plačnik nima odprtega plačilnega računa, ki ne presegajo 1 000 eurov in izvajanje menjalniških poslov, ki ne presegajo vrednosti 1 000 eurov.
Predlagajo, naj se ocena tveganja, ki jo izvajajo zavezanci posodablja vsaka štiri leta.	Združenje bank Slovenije	Predlog ni bil upoštevan. Ocena tveganja se posodobi in dokumentira (ne pa izdela) na vsaki dve leti. Ocena tveganja je namreč dokument, ki zahteva redno posodabljanje, na primer ob vseh pomembnih spremembah poslovnih procesov, najkasneje pa na dve leti.
Predlagajo, da se za kreditne institucije predvidi možnost ugotavljanja in preverjanja istovetnosti strank, ki so banke in druge podobne kreditne institucije ter njihovih zakonitih zastopnikov na podlagi virov, ki so običajni v mednarodnih medbančnih razmerjih.		Predlog je bil upoštevan z vključitvijo novega člena, ki omogoča ugotavljanje in preverjanje istovetnosti banke in druge podobne kreditne institucije, njihovih zakonitih zastopnikov in pooblaščenec s skrbnim zbiranjem in presojo razpoložljivih javno dostopnih informacij o banki ali drugi podobni kreditni instituciji z uporabo virov, ki so običajni v mednarodnih bančnih razmerjih. Obseg pridobljenih podatkov

		mora biti enak, kot je določeno v primeru poenostavljenega pregleda stranke.
V členu, ki določa obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranje terorizma, predlagajo brisanje določbe, ki določa, da se politike, kontrole in postopki nanašajo tudi na varno zaposlovanje.		Predlog ni bil upoštevan, saj gre za prenos 8. člena Direktive 2015/849/EU.
Predlagajo, da se nova obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ki pomenijo prenos sredstev nad 1 000 eurov določi v posebnem členu in v obsegu kot ga predvideva Uredba 2015/847/EU.		Predlog je bil upoštevan z vključitvijo novega člena, ki določa tudi definicijo prenosa sredstev.
Predlagajo, da se med pojmi uvrsti definicija anonimnega elektronskega denarja.		Predlog je bil upoštevan.
V zvezi s pooblastilom, ki je potrebno v primeru sklepanja poslovnega razmerja za fizično osebo preko pooblaščenca, naj se določi starost pooblastila.		Predlog je bil upoštevan. Člen, ki ureja ugotavljanje in preverjanje istovetnosti pooblaščenca fizične osebe je dopolnjen z določbo, da pooblastilo ne sme biti starejše od treh mesecev.
Predlagajo, da se v zakonu predvidi možnost alternativne oblike identifikacije za produkt transakcijski račun in varčevalni račun. Identifikacija bi bila vezana na on-line tehnologijo, ki jo stranke praviloma že uporabljajo (scanner, telefon) in bi bila omejena le na polnoletne fizične osebe.		Predlog je bil upoštevan. V skladu določili novega člena se bo lahko ugotavljalo in preverjalo istovetnost fizičnih oseb z uporabo video elektronske identifikacije.
Predlagajo, da se pojem višjega vodstva v členu, ki določa dejanskega lastnika gospodarskega subjekta nadomesti s pojmom poslovodstvo.		Predlog je bil upoštevan.
V zvezi z ugotavljanjem dejanskega lastnika društev ni jasno ali je potrebno pridobivati podatke o vseh ustanoviteljih društva.		Pripomba je bila upoštevana. Zaradi jasnosti je v novem členu določeno kdo je dejanski lastnik pri subjektih, ki nimajo poslovnih deležev, kot so društva, zavodi, politične stranke, sindikati, verske skupnosti in so ustanovljeni v Republiki Sloveniji. Člen, ki določa dejanske lastnike tujih oseb pa se spremeni tako, da bo jasno, da se nanaša le na tuje sklade (»trusts«), tuje ustanove in njim podobne pravne ureditve tujega prava (»legal arrangements«).
V zvezi s členom, ki določa nabor podatkov o dejanskih lastnikih, ki jih morajo voditi poslovni subjekti predlagajo, da se nabor izenači s podatki, ki jih morajo pridobivati zavezanci (na primer podatki o osebnem dokumentu). Predlagajo tudi, da se ne ugotavlja državljanstvo dejanskih lastnikov.		Predlog je bil deloma upoštevan. V skladu s 30. členom Direktive 2015/849/EU morajo podatki o dejanskem lastniku vsebovati vsaj osebno ime, mesec in leto rojstva, državljanstvo, državo prebivališča in višino deleža. Glede na to je podatek o osebnem dokumentu (številka, izdajatelj) iz nabora podatkov izključen, ne pa tudi državljanstvo, ki je v skladu z Direktivo 2015/849/EU obvezen

Predlagajo, da se sankcije za neizvajanje vpisa podatkov v poslovni register) predpišejo v zakonu.		podatek. Predlog je bil upoštevan. Sankcije za neizvajanje vpisa podatkov v poslovi register (sedaj Register dejanskih lastnikov) so predvidene v novem členu v poglavju o kazenskih določbah.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja obveznosti zavezanca glede ugotavljanja dejanskega lastnika briše besedilo: »pri čemer se ne sme izključno zanašati na podatke v registru«.		Predlog ni bil upoštevan, saj gre za prenos 30. člena Direktive 2015/849/EU.
Predlagajo, da se člen, ki ureja obravnavanje neobičajnih transakcij vnese določba, da v primeru izvedbe poglobljenega pregleda stranke zavezanci in njihovi zaposleni ne odgovarjajo za škodo, povzročeno strankam ali tretjim osebam, nastalo z izvajanjem teh ukrepov.		Predlog ni bil upoštevan. Če zavezanec upošteva določbe zakona ni protipravnosti. Obstoj elementov odškodninske odgovornosti so predmet ugotavljanja v civilnih postopkih, ne pa materija predlaganega zakona.
V zvezi s členom, ki se nanaša na politično izpostavljene osebe predlagajo, da se opredeli kaj je mišljeno pod drugi tesni poslovni stiki. Vzpostavi naj se register domačih politično izpostavljenih oseb in definira pojem mednarodne organizacije.		Predlog ni bil upoštevan, ker se nejasnosti v zvezi s politično izpostavljenimi osebami lahko pojasnijo v smernicah. Pojem mednarodne organizacije je pojasnjen v obrazložitvah k posameznim členom zakona.
V zvezi s členom, ki ureja pregled stranke iz visoko tveganih držav, naj se natančneje opredeli, kdo je stranka, kaj naj bi bili dodatni podatki o namenu, ter kako naj zavezanec preveri, da stranka (podružnica ali hčerinska družba v večinski lasti družbe iz EU) izpolnjuje predpisane pogoje, lahko tudi s pisno izjavo.		Pripomba je bila delno upoštevana, in sicer je določeno, da se dodatni ukrepi izvajajo ne zgolj v primeru, ko je sama stranka iz visoko tvegane tretje države, temveč tudi, ko je stranka le povezana z visoko tvegano tretjo državo (npr. sedež ali naslov bivališča v taki državi, zakoniti zastopnik, pooblaščenec ali dejanski lastnik iz take države, ipd.). V zvezi z dodatnimi podatki o namenu poslovnega razmerja pa pripomba ni upoštevana, ker je nabor dodatnih podatkov širok in specifičen glede na vrsto zavezancev in poslovnih razmerij, ki se sklepajo. Njihovo navajanje v zakonu bi po nepotrebnem omejevalo zavezance pri uresničevanju cilja te določbe, to pa je dodatno preverjanje vseh okoliščin v primeru, ko je stranka (ali osebe, ki nastopajo v njenem imenu) povezana z visoko tvegano tretjo državo. Konkretni načini ugotavljanja, ali so v posameznem primeru upoštevani pogoji iz drugega odstavka člena (izvajanje politike in postopkov skupine, ki so enaki ali enakovredni določbam tega zakona), ki določa pregled stranke iz visoko tveganih držav, so prav tako lahko zelo raznovrstni in različni, zavezanec pa lahko sam najbolje uporabi tiste

		načine, ki so v posameznem primeru najustreznejši. Materija bi predstavljala preveč konkretno navajanje in s tem omejevanje zavezancev, kar ni namen zakona kot abstraktnega pravnega akta.
Predlagajo, da se v zvezi s sporočanjem gotovinskih transakcij iz nabora podatkov izključi podatek o izvoru sredstev. Predlagajo tudi poenostavitev poročanja uradu in brisanje določb o sporočanju negotovinskih transakcij uradu (nakazila v visoko tvegane države).		Predlog se upošteva v zvezi z izključitvijo podatkov o izvoru sredstev. Prav tako se bo sporočanje podatkov o gotovinskih transakcij poenostavilo z uvedbo zaščitene elektronske poti. Predlog, ki se nanaša na brisanje določb o sporočanju negotovinskih transakcij ni bil upoštevan, saj gre za pomemben vir podatkov, ki jih urad uporablja pri operativnih in strateških analizah.
Predlagajo, da se sankcije, ki določajo globe v primerih ko zavezanec ne sporoči uradu sumljive transakcije prestavijo iz najtežjih med lažje kršitve.		Predlog ni bil upoštevan saj je sporočanje sumljivih transakcij eden od ključnih ukrepov pri odkrivanju pranja denarja in financiranja terorizma. Poleg tega je tudi v 59. členu Direktive 2015/849/EU neizvajanje obveznosti sporočanja uvrščeno med hude kršitve.
V zvezi s podaljšanjem roka trajanjačasne ustavitve transakcije iz 72 ur na pet delovnih dni menijo, da je predlagani rok predolg.		Pripomba je bila deloma upoštevana, saj se je rok iz pet delovnih dni skrajšal na tri delovne dni. Da bi se izognili pomanjkanju časa, ko je potrebno razmeroma kratkem času preko vikenda pridobiti vse potrebne podatke, se v predlogu zakona trajanječasne ustavitve transakcije vseeno povečuje z 72 ur na tri delovne dni.
V zvezi s členom, ki se nanaša na povratne informacije predlagajo, da urad zavezancem pošilja tudi povratne informacije o strankah za katere so prejeli v preteklosti različne zahteve urada (zahteva za predložitev podatkov, odredba očasni ustavitvi transakcije, zahteva za tekoče spremljanje).		Predlog ni bil upoštevan, ker je potrebno upoštevati tudi določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja prepoved razkritja briše določba, da so obvestila o sumljivih transakcija, informacije o drugih kaznivih dejanjih ter drugi podatki označeni z ustrezno stopnjo tajnosti v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke.		Predlog ni bil upoštevan, ker se morajo navedeni podatki v skladu z mednarodnimi standardi obravnavati kot tajni in ker je edini zakon, ki ureja navedeno področje Zakon o tajnih podatkih.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja razkritje podatkov okviru skupine navede, da kreditne in finančne institucije iz držav članic, ki so del skupine, lahko med seboj izmenjujejo vsebine evidenc o strankah, poslovnih razmerjih in transakcijah, ki jih upravljajo zavezanci. Navodila bančne skupine zahtevajo, da se validacija bolj rizičnih stranka izvaja v matični bank, zato se zavzemajo za zakonsko		Pripomba ni upoštevana v smislu spremembe besedila zakona, saj zakonsko podlago za izmenjavo informacij predstavlja člen, ki ureja obveznost izvajanja politike skupine, vključno z izmenjavo informacij o sumljivih transakcijah, razen če urad taki izmenjavi izrecno nasprotuje, ter ob izvajanju dodatnega ukrepa pred iznosom osebnih podatkov v tretje države zaradi zagotavljanja varstva

podlago, ki bi dovoljevala pošiljanje podatkov o strankah v tujino, razen če je zakonska podlaga v členu, ki ureja obveznost izvajanja politike skupine.		osebnih podatkov.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja razkritje podatkov v okviru istih kategorij podrobneje opredeli, kdaj in kako se lahko ti podatki izmenjujejo. Ocenjujejo, da člen daje tudi pravno podlago za izmenjavo podatkov med bankami o sumljivih transakcijah, zahtevah urada in odredbah za tekoče spremljanje poslovanja stranke.		Besedilo člena je bilo zaradi jasnosti ustrezno spremenjeno tako, da se sedaj razkritje podatkov nedvomno dovoli le za podatke v zvezi z sumljivimi transakcijami, tako da ta člen ne predstavlja pravne podlage za izmenjavo podatkov o zahtevah urada ter odredbah za tekoče spremljanje poslovanja stranke.
V zvezi s členom, ki ureja obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov ni jasno zakaj je ta člen sploh potreben, glede na to, da morajo banke že upoštevati Zakon o varstvu osebnih podatkov.		S predlaganim členom se prenaša 41. člen Direktive 2015/849/EU. Zavezanec mora vsako stranko, za katero zbira osebne podatke na podlagi določb predloga zakona, pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo transakcij za katere se zahteva pregled stranke obvestiti o obdelavi osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
V členu, ki ureja hrambo podatkov naj se opredeli kako dolgo se morajo hraniti podatki o sporočenih gotovinskih in sumljivih transakcijah ter prejetih zahtevah urada (začasna ustavitev, tekoče spremljanje finančnega poslovanja stranke). Ni jasno kaj je poslovna korespondenca.		Predlog je bil upoštevan z dopolnitvijo člena, ki ureja hrambo podatkov. Pojem poslovne korespondence je pojasnjen v obrazložitvah člena.
Predlagajo, da se v člen, ki ureja upravljanje evidenc vnese določba, da zavezanci, poleg evidence sumljivih transakcij, upravljajo tudi evidenco o gotovinskih transakcijah in nakazilih v tvegane države.		Predlog je bil upoštevan.
Nabor podatkov v členu, ki ureja vsebino evidenc, mora vsebovati podatke o stalnem in začasnem bivališču, državljanstvu in izvoru premoženja in sredstev. Predlagajo, da se podatek o državljanstvu briše iz nabora obveznih podatkov.		Predloga v zvezi s pridobitvijo podatka o državljanstvu stranke nismo upoštevali. Predlog zakona na novo določa obveznost pridobivanja in sporočanja podatkov o državljanstvu za posamezne osebe, ki nastopajo kot stranke, njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenici. Podatek o državljanstvu je potreben za izvajanje operativnih analiz urada, kadar gre za izmenjavo podatkov v okviru mednarodnega sodelovanja s finančno obveščevalnimi enotami, saj šele podatek o državljanstvu omogoča identificiranje države, kateri se zaprosilo posreduje. Prav tako je podatek o državljanstvu potreben za izdelavo strateških analiz, v okviru katerih se ugotavljajo tipologije in trendi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, katerih sestavni del je analiza o deležu tujih državljanov, vključenih v dejanja, povezana s

		pranjem denarja in financiranjem terorizma. Namen te novosti je tudi v poenotenju nabora podatkov, ki jih morajo v zvezi z dejanskimi lastniki pridobivati zavezanci skladno s 30. členom Direktive 2015/849/EU. Skladno s določbo se pridobiva tudi podatek o državljanstvu dejanskega lastnika, kar je utemeljeno s potrebo po razpolaganju z informacijami, ki so ključni pri iskanju storilcev kaznivih dejanj. Državljanstvo kot podatek, ki je lahko ključen za odkrivanje in pregon storilcev kaznivih dejanj, povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, se zato pridobi ne le v zvezi z dejanskimi lastniki poslovnih subjektov, temveč tudi v zvezi z vsemi drugimi osebami, ki nastopajo v različnih vlogah v posameznih poslovnih razmerjih pri zavezancih (kot stranke, zakoniti zastopniki in pooblaščenici), ker je edino na tak način mogoče celovito obravnavati podatke, povezane s posamezno sumljivo transakcijo, oziroma izdelati celovito strateško analizo o novih trendih in tipologijah. Navedene naloge pa so ključne naloge, ki jih je urad dolžan izvajati na področju pranja denarja in financiranja terorizma. Pridobivanje podatka o državljanstvu posamezne osebe v kasnejših fazah izdelovanja operativnih in strateških analiz je praktično zelo oteženo, zato so zavezanci k pridobivanju tega podatka zavezani že hkrati s pridobitvijo vseh ostalih relevantnih podatkov o posamezniku. V zvezi s pripombo glede stalnega in začasnega prebivališča pa je v predlogu zakona med pojmi definirano, da je potrebno pridobiti podatek tako o stalnem kot o začasnem prebivališču, pri čemer se podatek o začasnem prebivališču pridobi le, v kolikor obstaja. Utemeljitev za pridobivanje teh podatkov je smiselno enaka kot glede pridobivanja podatka o državljanstvu.
V zvezi s členom, ki določa pristojnosti urada v inšpekcijskem nadzoru predlagajo, da urad ne izvaja inšpekcijskega nadzora nad zavezanci, za katere inšpekcijsko nadzorstvo izvajajo Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor. Menijo, da določanje urada kot dodatnega inšpekcijskega organa nad zavezanci, ki že imajo določene primarne nadzornike ni primerno saj obstaja		Pripomba ni bila upoštevana. Glavni namen dodelitve inšpekcijskih pooblastil uradu je opravljanje nadzorov nad zavezanci, ki nimajo primarnega nadzornika, to so pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo računovodskih storitev, storitev davčnega svetovanja, prometa plemenitih kovin, trgovanja z umetninami, in drugimi. Hkrati bi urad na podlagi inšpekcijskih pooblastil lahko po potrebi opravljal inšpekcijski

nevarnost ponovnega odločanja v isti stvari.		nadzor tudi nad drugimi zavezanci, ki že imajo primarnega nadzornik pri čemer bi bil vsak tak nadzor izveden v koordinaciji s primarnimi nadzorniki, da ne bi prihajalo do ponovnega odločanja o isti zadevi.
Kazni za neizvajanje določb zakona so nesorazmerne in previsoke glede na velikost slovenskih bank in hranilnic.		Pripomba ni bila upoštevana, ker gre za prenos 59. člena Direktive 2015/849/EU, ki določa strožje sankcioniranje kršitev v zvezi s skrbnim preverjanjem strank, prijavljanjem sumljivih transakcij, vodenjem evidenc in notranjo kontrolo. Namen je določitev nabora učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih sankcij in ukrepov za hude, ponavljajoče se ali sistematične kršitve določb.
Predlagajo, da se v primerih, ko zastopnik pravne osebe banki predloži neresnične podatke ali dokumentacijo in jo s tem zavede glede tega, kdo so dejanski lastniki, doda kršitev drugih oseb.		Predlog ni upoštevan, ker je zavezančeva obveznost, da ugotovi dejanskega lastnika. V kolikor pri tem ugotavljanju izkazuje zadostno skrbnost, zavezanec ne more biti odgovoren za upoštevanje morebitnih neresničnih podatkov ali dokumentacije. Urejanje odgovornosti posameznika, ki s tem namenoma zavezanca zavaja, pa je predmet drugih postopkov o ugotavljanju odgovornosti.
Predlagajo, da se rok za izvedbo ocene tveganja, ki jo mora izdelati zavezanec uskladi z izdajo podzakonskih aktov, ki se nanašajo na pogoje pod katerimi sta dovoljena poenostavljena in poglobljen pregled stranke. Dodatno predlagajo, da se v zakonu določi rok za izdajo smernic nadzornih organov.		Predlog je bil upoštevan. Nadzorni organi v enem letu po uveljavitvi zakona izdelajo smernice, zavezanci pa v nadaljnjih šestih mesecih od izdaje teh smernic izdelajo oceno tveganja. Posodabljanje se izvaja ob vseh spremembah poslovnih procesov, uvedbi novih produktov, najkasneje pa na vsaki dve leti.
Predlagajo, da se zaradi predvidenega roka za vpis dejanskih lastnikov poslovnih subjektov v register določi tudi prehodno obdobje za pridobitev novo zahtevanih podatkov za zavezance.		Predlog je bil upoštevan. Poslovni subjekti v enem letu od uveljavitve tega zakona ugotovijo podatke o svojem dejanskem lastniku, ki jih v 14 mesecih od uveljavitve tega zakona vpišejo v Register dejanskih lastnikov. Skladno s tem prehodnim obdobjem ravnajo tudi zavezanci kadar pridobivajo podatke o dejanskih lastnikih.
Predlagajo, da se zakon začne uporabljati eno leto po objavi v uradnem listu.		Predlog ni bil upoštevan, ker predlog zakona vsebuje prehodne določbe za implementacijo zahtev zakona (za ocene tveganja, smernice, dejanske lastnike in politično izpostavljene osebe).
Predlagajo, da se v zakonu definirata pojma kreditni posrednik in kreditni posrednik v pomožni funkciji, ter se v zakonu loči njune obveznosti v glede na zahteve zakona.		Predlog je bil upoštevan na način, da je v zvezi zavezanci, ki posredujejo pri sklepanju kreditnih in posojilnih poslov določena izjema. Zavezanci tako niso tiste pravne in fizične osebe, pri katerih dejavnost posredništva ni glavna dejavnost in poslov ne sklepajo v imenu in za račun finančne ali kreditne

		institucije (kreditni posredniki v pomožni funkciji).
Predlagajo, da se v členu, ki ureja obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma črta določba, ki predvideva vzpostavitev samostojne službe notranje revizije za preverjanje notranjih politik.		Predlog ni bil upoštevan. S členom se prenaša ena od pomembnih novosti, ki jo uvaja 8. člen Direktive 2015/849/EU. Zavezanci vzpostavijo samostojno službo notranje revizije za preverjanje notranjih politik, postopkov in kontrol, vendar le v primerih, kadar gre za srednjo ali veliko družbo v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, saj morajo biti ukrepi sorazmerni z vrsto in velikostjo zavezancev.
Predlagajo, da se člen predloga zakona, ki ureja pridobitev podatkov in dokumentacije od tretje osebe, uskladi z določili Direktive 2015/849/EU, ki se nanaša na izvajanje pregledov stranke preko tretjih oseb. Direktiva 2015/849/EU namreč ne zahteva, da zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja s stranko, v kolikor ne pridobi kopij identifikacijskih listin in drugo dokumentacijo o stranki, tako kot je določeno v tem členu osnutka zakona, ampak v 27. členu določa zgolj, da pooblaščen subjekti od tretje osebe, na katero se zanesejo sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba <i>na zahtevo</i> (torej za nazaj) takoj zagotovijo kopije identifikacijskih in potrditvenih podatkov ter drugo potrebno dokumentacijo o identitete stranke ali dejanskega lastnika.	Unicredit Bank Slovenija d.d.	Predlog je upoštevan. Pri izvajanju obstoječega zakona, ki določa, da zavezanec ne sme skleniti poslovnega razmerja, če od tretje osebe, ki je opravila pregled stranke, predhodno ni pridobil kopije identifikacijskih listin in druge dokumentacije o stranki, je bilo ugotovljeno, da se v zvezi s to prepovedjo v praksi pojavljajo številne težave, ki ovirajo poslovanje zavezancev, predvsem borzno-posredniških družb. Določba bi predstavljala strožji režim, kot ga zahteva drugi odstavek 27. člena Direktive 2015/849/EU in bi predstavljala nesorazmerno administrativno breme zavezancem, zaradi česar je ta točka iz obstoječega zakona v predlaganem besedilu črtana.
Predlagajo, da se v zakonu določijo izjeme, ki opredeljujejo zavarovalne produkte, za katere obveznosti osnutka zakona ne veljajo in sicer življenjska zavarovanja, pri katerih posamezni obrok premije ali več obrokov premije zavarovanja skupaj, ki jih je treba plačati v enem letu, ne presega vrednosti 1 000 eurov, ali v primerih, ko plačilo enkratne premije zavarovanja ne presega vrednosti 2 500 eurov, pokojninska zavarovanja pod pogojem, da gre za a) sklenitev takšne vrste zavarovanja, v okviru katerega zavarovalne police ni mogoče prenesti na tretjo osebo ali je uporabiti kot zavarovanje za najem kredita ali posojila, ali b) sklenitev kolektivnega zavarovanja v okviru pokojninske ali druge podobne sheme, ki zaposlenim zagotavlja pravico do pokojnine, če se premije zavarovanja vplačujejo z odtegotovanjem od plače in v okviru pravil sheme ni dovoljen prenos pravic na tretjega ter življenjska zavarovanja, ki	Slovensko zavarovalno združenje, Agencija za zavarovalni nadzor	Predlog ni bil upoštevan. Ker nova Direktiva 2015/849/EU takšni izjemi opustitve pregleda stranke ne dopušča več, nista vključeni v predlog novega zakona. Kljub vsemu bodo lahko zavezanci v zvezi s tema dvema produktoma izvedli poenostavljen pregled stranke, saj gre za dejavnika s seznama dejavnikov nizkega tveganja kot ju opredeljuje Annex II Direktive 2015/849/EU. Možni primeri dejavnikov nizkega tveganja, med katerimi sta tudi primera iz prve in druge alineje, bodo določeni v pravilniku o dejavnih neznatnega in povečanega tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma, ki ga bo izdal minister za finance. Popolna opustitev pregleda stranke torej ne bo več možna, lahko pa bo zavezanec v teh dveh primerih izvajal poenostavljen pregled stranke. Čeprav zadnji primer (življenjska zavarovanja, ki krijejo zgolj zavarovalni primer smrti zavarovane osebe) ni vključen v pravilnik se bo

krijejo zgolj zavarovalni primer smrti zavarovane osebe.		lahko zavezanec tudi v primerih iz tretje alineje odločil za poenostavljen pregled stranke, vendar le, če bo na podlagi izvedene ocene tveganja ocenil, da produkt predstavlja neznatno tveganje, ter bo ugotovitve ustrezno dokumentiral in jih predložil nadzornim organom na njihovo zahtevo.
Predlagajo, da se v členu, ki določa pojme ali na drugem mestu v zakonu natančneje opredelijo obveznosti zavezancev po »finančno obveščevalne enote«.		Predlog ni bil upoštevan. Obveznosti do urada (oziroma FIU) so natančno določene v posameznih členih zakona in jih ni potrebno na tem mesto posebej naštevati. Obveznosti do urada se lahko zaradi večje jasnosti in preglednosti določijo na primer v smernicah, ki jih izdajo pristojni nadzorni organi.
Predlagajo, da se definicija »prenos sredstev« jasno navede v tem zakonu, saj gre za eno izmed okoliščin, za katero je predpisana obveznost pregleda stranke kot temeljnega ukrepa s področja zakona. Jasna določitev vsebine obveznosti je zato ključna.		Predlog je bil upoštevan na način, da je prenos sredstev definiran v posebnem členu, ki določa obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ki pomenijo prenos sredstev in presegajo 1 000 eurov.
Pri sklepanju življenjskih zavarovanj ob izpolnjevanju ponudbe, upravičenec praviloma ni prisoten. Prav tako se tekom trajanja zavarovanja upravičenec lahko spremeni. Obstoječa določba zakona, ki zahteva preverjanje istovetnosti upravičenca, če je ta opredeljen kot točno določena oseba, tako pomeni poseg v ureditev zavarovalne pogodbe življenjskega zavarovanja. Zato menijo, da je potrebno v zakonu navesti, da se istovetnost upravičenca ugotovi in preveri pred izplačilom.		Predlog je bil upoštevan.
Predlagajo, da se določba o posebnem pridobivanju podatkov o osebnem dokumentu črta in se v primeru sklepanja zavarovanja z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila pobirajo le podatki iz potrdila.		Predlog ni bil upoštevan. Manjkajoče podatke, ki niso razvidni iz digitalnega potrdila je potrebno na nek način pridobiti vendar zavezanec zaradi zakonske prepovedi hrambe podatkov v elektronski obliki le-teh ne sme hraniti.
Predlagajo, da se dejanski lastnik določi tako, da bo jasno, katere osebe pridejo v poštev kot dejanski lastnik, ali ta vedno obstaja in kako se ta status ugotavlja. Prav tako menijo, da osebo višjega vodstva ni mogoče šteti za dejanskega lastnika. Višje vodstvo je v osnutku zakona določen kot vodstvena raven, ki je neposredno podrejena poslovodstvu družbe in je odgovorna za sprejemanje tekočih poslovno-operativnih odločitev v zvezi s poslovanjem družbe, za upravljanje s tveganji ter izvajanje odločitev, ki jih sprejme poslovodstvo. Krog teh oseb je		Predlog je bil upoštevan z dopolnitvijo določb o dejanskih lastnikih. V primerih, ko ni identificirana nobena oseba kot dejanski lastnik v skladu z definicijo, potem se za dejanskega lastnika šteje fizična oseba ali osebe, ki zasedajo položaj poslovodstva.

v praksi lahko precej širok, ker pa so podrejeni poslovodstvu, tudi nimajo moči obvladovanja družbe.		
Predlagajo, da se definicija dejanskega lastnika popravi tako, da bo bolj jasna in bo kriterij dejanskega lastnika tudi v praksi mogoče ugotavljati.		Predlog je bil upoštevan. Zaradi jasnosti je v novem členu določeno kdo je dejanski lastnik pri subjektih, ki nimajo poslovnih deležev, kot so društva, zavodi, politične stranke, sindikati, verske skupnosti in so ustanovljeni v Republiki Sloveniji. Člen, ki določa dejanske lastnike tujih oseb pa se spremeni tako, da bo jasno, da se nanaša le na tuje sklade (»trusts«), tuje ustanove in njim podobne pravne ureditve tujega prava (»legal arrangements«).
Ni pa jasno, zakaj nista tudi podatka o državljanstvu in rojstni podatek javna podatka o dejanskem lastniku.		Pripomba ni bila upoštevana. Zaradi varstva osebnih podatkov podatka o rojstnem podatku in državljanstvu ne moreta biti javna. Navedena podatka bodo zavezanci pridobivali le v primerih ko bodo izvajali pregled stranke za namene predloga zakona (najverjetneje on line dostop do registra poslovnih subjektov).
Predlagajo črtanje oziroma ustrezno spremembo določila, ki določa, da se zavezanec ne sme izključno zanašati na podatke vpisane v register dejanskih lastnikov.		Predlog ni bil upoštevan, saj gre za prenos 30. člena Direktive 2015/849/EU. Predlagani člen ne predpisuje, da je potrebno dodatno ugotavljanje dejanskega lastnika gospodarskega subjekta, kadar je ta že razviden iz registra ampak pojasnjuje, da se zavezanci ne smejo izključno zanašati le na register, kar pomeni, da morajo kljub temu, da je dejanski lastnik vpisan v register, na primer preveriti pri stranki ali ni morda od zadnjega vpisa dejanskega lastnika v register nastopila kakšna sprememba, ki morda še ni vpisana v register.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja politično izpostavljene osebe doda besedilo: <i>»Ugotavljanje politične izpostavljenosti oseb se lahko izvaja tudi na način samopotrditve«.</i>		Predlog ni bil upoštevan. Zakon ne predpisuje načinov ugotavljanja politično izpostavljenih oseb zato ni potrebe, da se način s »samopotrditvijo«, ki je sicer tudi možen, izrecno določi v zakonu.
V zvezi s členom, ki ureja politično izpostavljene osebe in življenjsko zavarovanje predlagajo, da se črta določba, ki se nanaša na skrbno spremljanje poslovnega razmerja in odstavek, ki določa najmanj 12 mesečni rok izvajanja ukrepov po tem ko politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju.		Predlog v zvezi s črtanjem določbe ni bil upoštevan ampak se je besedilo drugače definiralo, tako da je namesto besedne zveze »skrbno spremljanje poslovnega razmerja« uporabljena dikcija »posebej skrbno pregleda« poslovno razmerje, sklenjeno z imetnikom police«. Če se namreč poslovno razmerje ob izplačilu police zaključi potem spremljanje poslovnega

		razmerja res ni več mogoče. Prav tako ni bil upoštevan drugi predlog. Poslovno razmerje se ob izplačilu police sicer zaključi, vendar lahko pride do situacij ko ima politično izpostavljena oseba sklenjenih več zavarovalnih polic pri istem zavezancu in je v teh primerih spremljanje poslovnega razmerja še smiselno.
Predlagajo, da se navede tudi rok, v katerem urad po prijavi suma odredi začasno zaustavitev transakcije. V zavarovalništvu je namreč zakonsko določen rok za izplačilo zavarovalnine 14 dni po izkazanem temelju in višini terjatve zavarovalca ali upravičenca. Smiselno bi bilo, da zavezanec že v naprej ve, v kakšnem času lahko potencialno prejme odredbo in torej vedno počaka, da ta rok mine.		Predlog ni bil upoštevan saj je nemogoče določiti v katerem trenutku po prijavi sumljive transakcije bodo nastale okoliščine na podlagi katerih bo urad lahko presodil, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum storitve kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma.
Vsebina člena, ki določa obveščanje posameznika o obdelavi osebnih podatkov. Zakon o varstvu osebnih podatkov predvideva obveščanje posameznika le v posebnih primerih (npr. pred posredovanjem njegovih podatkov tretji osebi), sicer pa je obdelava utemeljena v zakonu in pogodbi. Menimo, da je potrebna jasnejša definicija, kdaj naj bi bilo tako obveščanje po zakonu potrebno.		Pripomba je bila upoštevana. Gre za prenos tretjega odstavka 41. člena Direktiva 2015/849/EU, ki določa, da morajo zavezanci novim strankam zagotoviti informacije, ki se zahtevajo na podlagi 10. člena Direktive 95/46/ES. Te informacije, ki se nanašajo na obdelavo osebnih podatkov mora zavezanec sporočiti stranki pred sklenitvijo poslovnega razmerja ali izvedbo občasne transakcije, kar je definirano v predlogu zakona.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja rok hrambe podatkov pri zavezancu doda, da je rok hrambe pet let, razen, če področna zakonodaja zavezanca ne predvideva daljšega roka hrambe.		Predlog je bil upoštevan. V prvem odstavku 40. člena Direktive 2015/849/EU je določeno, da morajo zavezanci po preteku roka 5-ih let zbrisati osebne podatke, razen če je drugače določeno z nacionalno zakonodajo. Če je v Zakonu o zavarovalništvu določen daljši rok hrambe (10 let) potem se v tem primeru po preteku roka hrambe petih let osebni podatki ne izbrišejo.
Menijo, da so pooblastila inšpektorja urada nepotrebna ali vsaj preširoka, zato predlagamo njihovo črtanje oziroma ustrezno omejitev.		Pripomba ni bila upoštevana, ker so pristojnosti inšpektorjev urada usklajene s pristojnostmi drugih inšpekcij.
Za pravne osebe, ki so finančne institucije, ter njihove odgovorne osebe, so predvidene enormno visoke kazni, kar je po naši oceni pretirano glede na vsebino opredeljenih prekrškov. Tako visoke kazni bi bile po naši oceni upravičene le v primerih, ko zavezanec ukrepov sploh ne izvaja ali nima		Predlog v zvezi z višino kazni ni bil upoštevan, saj gre za prenos 59. člena Direktive 2015/849/EU. Predlog v zvezi z določanjem kazni glede na poslovno okolje in finančno situacijo v državi oziroma zavezanca ni bil upoštevan v okviru predloga tega, saj je ta materija že določena z Zakonom o prekrških. V

oblikovanega sistema zagotavljanja ukrepov in ne v posameznih primerih opustitev. Področje je gotovo pomembno in mora biti sankcionirano, ni pa po našem mnenju primerna sankcija finančna potopitev ali prenehanje poslovanja določenega subjekta zaradi posameznega prekrška na področju preprečevanja pranja denarja ali financiranja terorizma. Sankcija naj bi imela vlogo discipliniranja kršitelja in mora biti sorazmerna storjenemu prekršku. V kolikor je pretirana za zavezanca predstavlja nesorazmerno tveganje v poslovanju, kar pomeni, da bo najverjetneje ravnal pretirano in bo s tem obremenjeval tudi nadzorni organ. Pri višinah predpisanih sankcij je potrebno upoštevati tudi poslovno okolje in gospodarsko ter finančno situacijo v državi, kar pomeni, da naj implementacija direktive upošteva tudi ta vidik.		četrtem odstavku 60. člena Direktive 2015/849/EU, je sicer navedeno, da se pri določanju vrste kazni ali ukrepov upoštevajo vse relevantne okoliščine, med katerimi so tudi resnost in trajanje kršitve, stopnja odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe, finančna trdnost pravne ali fizične osebe, višina pridobljene koristi in morebitne izgube, ki je zaradi kršitve nastala, če jo je mogoče določiti, vendar podobne določbe že vsebuje Zakon o prekrških v zvezi z pravili za odmero sankcije, zato menimo, da se navedene okoliščine pri določanju višine kazni že uporabljajo.
Predlagajo daljše prehodno obdobje za uveljavitev sprememb zakona, saj slednje zahtevajo prenovu postopkov ugotavljanja politično izpostavljenih oseb, dejanskega lastnika, spreminjajo izjeme pri opustitvah pregledov strank, spremembo v tabeli tveganj ipd. Menijo, da je primeren rok za uskladitev, ki zahteva tudi nove dokumente (nova sklepalna dokumentacija) na področju zavarovalništva, eno leto od uveljavitve.		Predlog ni bil upoštevan v smislu enotnega daljšega prehodnega obdobja v enem letu po uveljavitvi zakona, ampak predlog zakona vsebuje prehodne določbe za implementacijo posameznih zahtev zakona v zvezi z izdelavo smernic, ocene tveganja, ugotavljanjem dejanskih lastnikov in politično izpostavljenih oseb.
Predlagajo, da se v členu, ki določa pomen pojmov natančneje določi kaj so finančni instrumenti, pri čemer se se seznam ne sme izključno nanašati na instrumente navedene v definiciji.	Agencija za trg vrednostnih papirjev	Predlog je bil upoštevan.
Zaradi prilagoditve Zakonu o trgu finančnih instrumentov, predlagajo, da se besedilo člena, ki opredeljuje zavezanca, ki so borznoposredniške družbe dopolni s terminom investicijsko podjetje, ker se ta termin uporablja za podobne subjekte v državah članicah in tretjih državah		Predlog je bil upoštevan.
Pri opredelitvi zavezancev s področja trga kapitala niso bile v celoti upoštevane določbe Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-3), Zakona o premostitvenem zavarovanju poklicnih in vrhunskih športnikov in drugih zakonov, zato predlagajo, da se na novo opredelijo zavezanci kot so investicijski skladi, družbe za		Predlog je bil upoštevan.

upravljanje in upravljavci alternativnih investicijskih skladov. Skladno s tem naj se spremni tudi člen, ki ureja obveznost pregleda stranke.		
Menijo, da je posodabljanje ocene tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma, ki jo mora zavezanec posodobiti najmanj vsake dve leti smotrna le za nove produkte, nove poslovne prakse, nove tehnologije, itd., medtem ko za vse obstoječe produkte, poslovne prakse, tehnologije, itd., ni nobene potrebe.		Pripomba ni bila upoštevana, ker je ocena tveganja dokument, ki mora odražati aktualna specifična tveganja pri zavezancu. V kolikor v dveh letih ni prav nobenih sprememb, je vseeno potrebno to ugotoviti s pregledom celotne ocene tveganja.
Za ATVP ni sprejemljivo, da urad dobi inšpekcijska pooblastila tudi za zavezance, za katere opravlja nadzor ATVP kot primarni nadzornik saj je doslej vedno korektno sodelovala z uradom zato ne vidijo potrebe za takšno ureditev.		Pripomba ni bila upoštevana. Določitev urada kot inšpekcijskega organa je potrebna zaradi sistemske ureditve nadzora na celotnem področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, kar je bilo kot pomanjkljivost ugotovljeno tudi s strani odbora Moneyval pri Svetu Evrope. Predvidena ureditev ne posega v pristojnost izvajanja nadzora primarnih nadzornikov, dodatno pa poudarja potrebo po nacionalnem sodelovanju, za kar je dosedanja dobra komunikacija tudi v prihodnje izjemno dobrodošla.
Ne strinjajo se, da je v zvezi s tretjimi osebami zakon strožji od Direktive 2015/849/EU. V členu, ki ureja pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe je določena prepoved sklepanja poslovnega razmerja, če predhodno ni pridobljena kopija identifikacijskih listin. To predstavlja v praksi problem, nekateri tuji predstavniki napovedujejo, da se bodo zaradi takih dodatnih specifičnih zahtev investitorji izogibali Sloveniji.		Predlog je bil upoštevan. Določba, ki prepoveduje sklenitev poslovnega razmerja, če zavezanec od tretje osebe ni pridobil kopij identifikacijskih listin je bila iz predlaganega člena brisana.
Predlagajo, da se člen, ki določa javno obveznost razkritja informacij o izrečenih ukrepih nadzora nanaša samo na urad in ne tudi na AZN. Predvidena obveznost naj bi bila v nasprotju z Direktivo Solventnost 2, po kateri nadzorni organ na področju zavarovalništva ne sme razkriti podatkov, s katerimi se seznani med opravljanjem svoje dolžnosti.	Agencija za zavarovalni nadzor	Predlog ni bil upoštevan, ker se z določbo prenaša 60. člen Direktive 2015/849/EU.
Predlagajo, da se dopolni člen, ki med zavezance določa tudi borzoposredniške družbe »in druge osebe, ki lahko v skladu z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, izvajajo posamezne	KDD-Centralna klirinško depotna družba	Predlog je bil smiselno upoštevan s spremembo besedila, ki označuje posamezne vrste zavezancev, v skladu s predlogom nadzornika ATVP.

storitve v zvezi z vrednostnimi papirji». Dikcija je preširoka, saj navedene druge storitve izvajata tudi borza in KDD, ki pa jih zakon ne namerava uvrstiti med zavezanke. Predlagajo, da se besedilo dopolni z besedno zvezo »investicijske in pomožne investicijske storitve«.		
Predlagajo, da zavezanec opravi analizo tveganja za pranje denarja in financiranja vsake tri leta, ker se narava dejavnosti, produktov in strank ne spreminja tako pogosto, da bi bil potreben fiksni dvoletni rok za obnavljanje analize.	Združenje družb za upravljanje investicijskih skladov	Predlog ni bil upoštevan. Ocena tveganja je dokument, ki mora odražati aktualna specifična tveganja pri zavezancu zato je dvoletni rok primeren. V kolikor v dveh letih ni prav nobenih sprememb, je vseeno potrebno to ugotoviti s pregledom celotne ocene tveganja.
V zvezi s členom, ki določa pojem prenos sredstev in členom, ki ureja pregled stranke predlagajo jasnejšo definicijo pojma prenos sredstev in ne samo sklicevanje na Uredbo 2015/847/EU, kjer je prenos sredstev opredeljen.		Predlog je bil upoštevan. Pojem prenosa sredstev je jasno opredeljen v novem členu, ki sedaj posebej ureja obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ki pomenijo prenos sredstev in presegajo 1 000 eurov.
Predlagajo, da se za revizorje, računovodje in davčne svetovalce predvidi enake oprostitve kot jih predlog zakona ureja za odvetnike in notarje.	Slovenski inštitut za revizijo, Agencija za javni nadzor nad revidiranjem	Predlog ni bil upoštevan, ker revizorji, računovodje in davčni svetovalci v našem pravnem redu ne zastopajo strank v sodnem postopku.
Predlagajo, da se pojem »mreža« dopolni tako, da se ne bo zahtevala kumulativna izpolnitev vseh pogojev.		Predlog je bil upoštevan.
V zvezi s členom, ki ureja pregled stranke menijo, da je zahteva po dodatnem zbiranju podatkov v zvezi z isto stranko pri sklepanju dodatnega poslovnega razmerja neustrezno, če tako poslovno razmerje ne nakazuje na večje tveganje pranja denarja in financiranje terorizma. Zato predlagajo, da se člen dopolni z dikcijo »če novo poslovno razmerje pomeni povečano tveganje«.		Predlog ni bil upoštevan, ker je namen določbe, da zavezanec pri sklepanju dodatnega poslovnega razmerja v vsakem primeru pridobi podatke o tem dodatnem poslovnem razmerju (npr. namen, predvidena narava poslovnega razmerja), ki jih ni pridobil v okviru obstoječega poslovnega razmerja. Enako je potrebno pridobiti manjkajoče podatke za transakcije v vrednosti 15 000 eurov ali več.
Predlagajo, da se v členu, ki določa dejanske lastnike gospodarskih subjektov razlikuje med pojmi »imetnik deleža«, »udeležba v kapitalu« in »obvladujoč položaj«. Ni namreč jasno ali je v zvezi s pojmom »obvladujoč položaj« mišljena fizična oseba, ki opravlja dejavnost.		Pripomba ni bila upoštevana, ker sedaj posamezni novi in dopolnjeni členi predloga zakona, ki določajo ugotavljanje dejanskih lastnikov posameznih tipov subjektov, dovolj jasno ločujejo med posameznimi pojmi.
Predlagajo, da se člen, ki določa obveznosti poslovnih subjektov v zvezi s hrambo podatkov o dejanskih lastnikih dopolni z besedilom »pet let od dneva prenehanja statusa dejanskega lastnika po tem zakonu«.		Predlog je bil upoštevan.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja obveznosti zavezanca glede ugotavljanja dejanskega lastnika briše besedilo, ki poleg podatkov o		Pripomba je bila upoštevana na način, da je sedaj v členu jasno navedeno, da se pridobitev podatkov o ustanoviteljih, skrbnikih premoženja, itd. izključno

dejanskem lastniku, zahteva tudi pridobitev podatkov o ustanoviteljih, skrbnikih premoženja, prejemnikih koristi, itd., če iz namena zakona izhaja usmerjenost k dejanskim lastnikom.		nanaša na tuje sklade, tuje ustanove ali podobnega pravnega subjekta tujega prava.
Predlagajo, da se v členu, ki ureja skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti stranke črta besedilo »vključno z izvorom sredstev s katerim ta posluje« ker zakon ne določa na kakšen način se mora to izvajati.		Predlog ni bil upoštevan, saj gre za prenos 13. člena Direktive 2015/849/2015.
V zvezi s členom, ki ureja skrbno spremljanje poslovnih aktivnosti stranke predlagajo, da se besedilo zapiše drugače, saj pravna oseba ne more pridobiti statusa politično izpostavljene osebe.		Predlog je bil upoštevan.
Predlagajo, da se svetovalnim družbam, ki so v večinski lasti revizijske družbe, z zakonom omogoči, da lahko opravijo pregled stranke kot tretje osebe.		Predlog ni upoštevan, ker kriterij lastništva posamezne družbe ne more biti merodajen za določitev statusa tretje osebe, ki je vezan na položaj zavezanca in druge pogoje po zakonu.
Predlagajo, da se člen, ki na splošno ureja poenostavljen pregled stranke dopolni z besedilom da revizijska družba ali samostojni revizor lahko opravi poenostavljen pregled pravne osebe v primerih, kadar se poslovno razmerje s stranko sklepa zaradi zahtev zakona, ki ureja njeno poslovanje.		Predlog je bil upoštevan.
V členu, ki ureja politično izpostavljene osebe, naj se beseda dobiček nadomesti z besedo korist.		Predlog je bil upoštevan.
Menijo, da v zakonu ni jasno kdo je prekrškovni organ. V členu, ki ureja nadzorne organe in njihovo ukrepanje ni ustrezna rešitev, da nadzor nad revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji izvajata dva nadzorna organa, Slovenski inštitut za revizijo in Agencija za javni nadzor nad revidiranjem.	Agencija za javni nadzor nad revidiranjem	Pripomba ni bila upoštevana. Zaradi specifične področne zakonodaje predlog novega zakona ohranja ureditev veljavnega zakona glede nadzornih organov na revizijskimi družbami in samostojnimi revizorji. Obenem pa v skladu z novo sistemsko ureditvijo nadzora pridobi urad inšpekcijska pooblastila za nadzor nad vsemi zavezanci. Postopek o prekršku vodi in o njem odloča pooblaščen uradna oseba nadzornega organa.
Predlagajo, da se podatki o dejanskih lastnikih ne vodijo v Poslovnem registru Slovenije ampak bi bila boljša rešitev, da se vzpostavi vzporeden Register o dejanskih lastnikih. Roki za izvedbo naloge vzpostavitve in vpisa v register so po njihovem mnenju nerealni, prav tako nimajo planiranih finančnih sredstev za vzpostavitev tovrstnih rešitev. Za vzpostavitev registra bi potrebovali 12 mesecev od sprejema podzakonskega akta, v katerem bo določen način vpisa in vodenja in	Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve	Predlog v zvezi z vzpostavitvijo vzporednega registra je bil upoštevan. V prehodnih določbah predloga zakona je sedaj določeno, da poslovni subjekti 12 mesecev od uveljavitve zakona ugotovijo podatke o svojih dejanskih lastnikih in jih nato v 14 mesecih predložijo AJPES za vpis v register. Upoštevan je bil tudi predlog, da se v zakonu določi, na katere poslovne subjekte se vpis nanaša ter da AJPES zavezancem za dostop do registra zaračunava tarifo. Tarifo določi

vodenja podatkov. Iz predloga zakona tudi ni mogoče razbrati na katere poslovne subjekte se vpis dejanskih lastnikov nanaša. Pogrešajo tudi določbo glede možnosti zaračunavanja nadomestil za pridobitev informacij iz registra.		upravljavec registra v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.
Predlagajo, naj se med zavezance pri posedovanju v prometu z nepremičninami vključi tudi investitorje kjer gre za večje količine denarja, ki se z namenom prikritja izvora vlaga v nepremičnine.	Tržni inšpektorat RS	Predlog je upoštevan z novo definicijo zavezancev, ki poslujejo z nepremičninami, med katere spadajo tudi investitorji, ki poslujejo z lastnimi nepremičninami.
V zakon naj se, poleg splošnih pristojnosti urada, jasno zapiše, da urad v skladu s svojimi pooblastili nadzira uresničevanje tega zakona in izreka ukrepe v skladu z zakonom.		Predlog ni bil upoštevan, ker že iz dosedanjega besedila izhajajo pristojnosti nadzora in izrekanja ukrepov v skladu z zakonom.
Glede na to, da bo urad dobil inšpekcijska pooblastila ne vidijo razloga, da bi kot nadzorni organi ostali tudi drugi nadzorni organi. Urad je namreč specializiran za področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in bi lažje in učinkoviteje sam opravil nadzor.		Pripomba ni bila upoštevana. V skladu z novo sistemsko ureditvijo nadzora je urad sicer postal inšpekcijski organ za nadzor nad vsemi zavezanci, vendar bodo nadzor nad posameznimi skupinami zavezancev še vedno izvajali pristojni primarni nadzorniki.
V kolikor bodo nadzorni organi ostali v zakonu predlagajo, da nadzor nad prometom plemenitih kovin in dragih kamnov ter izdelkov iz njih izvaja Urad RS za meroslovje oziroma Finančna uprava RS.		Predlog ni bil upoštevan, saj ne vidimo razloga, da se pristojnost nadzora nad temi zavezanci iz Tržnega inšpektorata RS prenese na druge nadzornike.
Predlagajo, da se v členu, ki opredeljuje posamezne pojme pojem nepridobitnih organizacij opredeli kot »neprofitne organizacije«, ki so društva, ustanove, zavodi, verske skupnosti in druge pravne osebe, ki so ustanovljene v skladu z veljavno zakonodajo in ki niso ustanovljene z namenom pridobivanja dobička«.	CNVOS - Center za informiranje sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij	Predlog je bil upoštevan.
Predlagajo, da se iz nabora zavezancev izloči prireditelje občasnih klasičnih iger na srečo, to je društva in neprofitne humanitarne organizacije. Čeprav so izjeme pri prirediteljih iger na srečo možne z vladno uredbo bi bilo ustreznejše, da se jih izloči že s samim zakonom.		Predlog ni bil upoštevan. Izjeme v zvezi z igrami na srečo bodo določene z vladno uredbo na podlagi izvedene ocene tveganja in ugotovljenega nizkega tveganja za pranje denarja in financiranja terorizma.
Predlagajo posebno ureditev dejanskih lastnikov pri pravnih osebah, ki ne poznajo poslovnih deležev ali delnic, kot so društva, zavodi, politične stranke in podobno. Pri njih naj se za dejanske lastnike štejejo njihovi zastopniki, v primeru ustanov pa ustanovitelj ustanove, ali njen skrbnik oziroma zastopnik ustanove, če za dejanskega lastnika ni mogoče šteti ustanovitelja ustanove..		Predlog je bil upoštevan v novem členu, ki ureja dejanske lastnike subjektov, ki nimajo poslovnih deležev in ustanov.

V zvezi s členom, ki določa obvladovanje tveganja za pranje denarja in financiranje terorizma, menijo, da je nesorazmerno, da se kot kriterij za vzpostavitev samostojne službe za notranjo revizijo upošteva zgolj velikost družbe, ne pa tudi majhen obseg poslovanja. Obseg poslovanja bi se moral nanašati le na poslovanje družbe v zvezi z dejavnostjo, za katero so zavezani (na primer posredovanje z nepremičninami lahko obsega zgolj majhen del dejavnosti družbe). Menijo, da bi bilo bolj ustrezno, če bi se v zvezi z vzpostavitvijo samostojne revizijske službe in tudi določitvi pooblaščenca upošteval obseg poslovanja zavezane dejavnosti glede na celotno dejavnost družbe (relativni kriterij) ali obseg poslovanja zavezane dejavnosti ne glede na celotno dejavnost družbe (absolutni kriterij), ali oba kriterija skupaj, ne pa zgolj velikost družbe.	Domplan d.d.	Pripomba ni bila upoštevana. V skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, se pri razvrstitvi družbe v posamezni velikostni razred upoštevajo trije kriteriji, in sicer število zaposlenih, dosežen čisti prihodek od prodaje in vrednost aktive. Srednja družba je tako družba, ki ni mikro ali majhna družba, ter izpolnjuje dve od treh meril, ki so povprečno število zaposlenih največ 250 v poslovnem letu, čisti prihodki ne presegajo 40 milijonov eurov ter vrednost aktive ne presega 20 milijonov eurov. Menimo, da so navedeni kriteriji ustrezni za potrebe sistema preprečevanja pranja denarja. Upoštevajoč navedene kriterije se obveznost ustanavljanja službe za notranjo revizijo nalaga le tistim gospodarskim subjektom, pri katerih obseg poslovanja upravičuje takšno ustanovitev. V primeru subjektov, ki so zavezanci po 4. členu tega zakona le v manjšem obsegu svojega poslovanja, bodo pri ugotavljanju kriterijev upoštevali specifikko svojega poslovanja.
Ne zdi se jim smiselno, da se med zavezanca na novo uvršča tudi pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi posredovanjem pri dajanju nepremičnin v najem.	Informacijski pooblaščenec	Predlog ni bil upoštevan, saj ne gre za širjenje kroga zavezancev. Nepremičninske posrednike smo namreč že do sedaj šteli med zavezanca. Glede na to, da je v zvezi s tem že prihajalo do nejasnosti je dikcija spremenjena v skladu z standardno klasifikacijo tako, da je sedaj jasno, da gre za pravne in fizične osebe, ki opravljajo posle v zvezi z dejavnostjo »poslovanja z nepremičninami, kamor spada trgovanje z lastnimi nepremičninami, oddajanje ali obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin, ter posredništvo v prometu z nepremičninami«.
Menijo, da je v zvezi s prenosom sredstev meja 1 000 eurov na podlagi katere je obvezen pregled stranke neustrezna, oziroma prenizka in pomeni prekomeren poseg v zasebnost plačnikov oziroma prejemnikov.		Pripomba ni bila upoštevana, saj gre za prenos 11. člena Direktive 2015/849/EU, ki med drugim določa tudi novo obveznost pregleda stranke pri občasnih transakcijah, ki pomenijo prenos sredstev in presegajo 1 000 eurov. Zaradi jasnosti, da se navedena obveznost pregleda stranke nanaša samo na občasne transakcije, je bil v predlog zakona dodan nov člen, ki določa obveznost pregleda stranke pri

		občasnih transakcijah prenosa sredstev, ki presegajo 1 000 eurov. V tem členu je podana tudi definicija prenosa sredstev.
V členu, ki ureja pregled stranke pri sklenitvi poslovnega razmerja obstaja nejasnost glede na tekst člena in obrazložitev člena. Ni jasno ali se upravičenca po polici življenjskega zavarovanja identificira ob sklepanju poslovnega razmerja ali ob izplačilu.		Pripomba je bila upoštevana. Pregled upravičenca se opravi ob izplačilu, če pa so upravičenci že ob sklepanju posla točno določene osebe se ob sklepanju posla pridobi le podatke njihovem osebnem imenu in datumu rojstva.
Predlagajo, da bi bilo primerno, da se v zakonu določi, da se posredovanje osebnih dokumentov v elektronski oziroma digitalni obliki iz predloga zakona izključi ali zakonsko določi, da se kopije dokumentov posredovanih v elektronski oziroma digitalni obliki po pridobitvi podatkov uniči. V skladu z Zakonom o osebni izkaznici in Zakonom o potnih listinah je kopije teh dokumentov prepovedano hraniti v elektronski obliki.		Predlog ni bil upoštevan, ker že oba področna člena prepovedujeta hrambo kopij osebnih dokumentov v elektronski obliki in ni potrebe, da se v predlog zakona posebej navaja, da je treba te kopije uničiti.
V zvezi s členom, ki ureja obveznost poslovnih subjektov v zvezi z dejanskimi lastniki predlagajo, da se člen spremeni na način, da bo rok za izbris podatkov začel teči od dneva, ko v evidenco vpisana oseba izgubi status dejanskega lastnika.		Predlog je bil upoštevan.
V zvezi s členom, ki ureja vpis podatkov o dejanskih lastnikih v register menijo, da gre za veliko breme na poslovni subjektih, da zagotavljajo točnost in ažurnost podatkov, ker so podatki o dejanskih lastnikih spremenljivi in glede na pravila korporacijskega prava neodvisni od volje pravne osebe.		Pripomba ni bila upoštevana, ker gre za prenos 30. člena Direktive 2015/849/EU v katerem je določeno, da morajo poslovni subjekti imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastniku, vključno s podatki o deležih.
V zvezi s členom, ki ureja dostop do podatkov o dejanskem lastniku se jim pojavlja vprašanje primernosti in nujnosti javne objave osebnih podatkov dejanskega lastnika (osebno ime, stalno in začasno prebivališče, višina lastniškega deleža) glede na namen obdelave podatkov (izvajanje ukrepov preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma).		Pripomba ni bila upoštevana. Direktiva 2015/849/EU sicer ne določa obveznosti javne objave podatkov o dejanskih lastnikih, vendar predlog zakona ureja dostop do podatkov o dejanskih lastnikih na način, da ima javnost vpogled v določene osebne podatke dejanskih lastnikov, kar bo pomenilo višjo stopnjo transparentnosti in stabilnosti poslovnega okolja, v katerem je takšna javnost podatkov zagotovljena, to pa posledično vpliva na zmanjšanje tveganja finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma in s tem izboljšuje stanje v gospodarstvu v celoti. Tudi sedanja nacionalna ureditev dostopa javnosti do osebnih podatkov imetnikov poslovnih deležev gospodarskih družb, zakonitih zastopnikov in ustanoviteljev omogoča vpogled v podatke o osebnem imenu

		in naslovu teh fizičnih oseb, pri čemer gre za primerljive kategorije oseb.
V predlogu zakona ni implementirana možnost izjeme iz devetega odstavka 30. člena Direktive 2015/849/EU, ki državam članicam omogoča, da lahko določijo izvzetje glede dostopa do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej in v izjemnih okoliščinah, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil tveganju prevar, ugrabitve, izsiljevanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače nesposoben.		Pripomba ni bila upoštevana, ker gre za opsijsko možnost prenosa devetega odstavka 30. člena Direktive 2015/849/EU.
Dikcija v členu, ki ureja dostop do podatkov o dejanskih lastnikih na podlagi vložitve zahteve in se nanaša na »osebe in organizacije, ki izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji« je preširoka saj ni jasno kateri je tisti upravičen interes, niti kako se ga bo ugotavljalo.		Pripomba ni bila upoštevana. V skladu s točko c) petega odstavka 30. člena Direktive 2015/849/EU imajo dostop do podatkov o dejanskih lastnikih (vsaj do imena, meseca in leta rojstva, državljanstva, države prebivališča ter do vrste in višine deleža) vse osebe ali organizacije, ki lahko izkažejo upravičen interes. Recital 14 Direktive 2015/849/EU pojasnjuje, da morajo države članice zagotoviti, da je odobren dostop do podatkov o dejanskem lastniku tudi drugim osebam ali organizacijam, ki lahko izkažejo upravičen interes v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji, kot so korupcija, davčna kazniva dejanja in goljufije.
Ker urad ni upravljavec evidence, ni primerno, da se nanj naslovi zahteva za dostop do podatkov o dejanskem lastniku, temveč bodisi na poslovni subjekt, bodisi na upravljavca poslovnega registra.		Pripomba ni bila upoštevana. Ker mora biti upravičen interes izkazan v zvezi s pranjem denarja, financiranjem terorizma in povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji je urad tisti, ki ima največ vsebinskega znanja, da odloči o zahtevi za dostop do podatkov o dejanskem lastniku.
Prav tako ni primerno, da informacijski pooblaščenec o pritožbi zoper odločbo urada odloča na drugi stopnji, ker gre za povsem novo področje odločanja, ki ni primerljivo z nobeno od dosedanjih pristojnosti informacijskega pooblaščenca.		Pripomba je bila upoštevana. Informacijski pooblaščenec ne bo odločal na drugi stopnji. Zoper odločbo urada namreč pritožba ne bo dovoljena, temveč bo dovoljen upravni spor.
V zvezi s členom, ki ureja pridobivanje podatkov in dokumentacije od tretje osebe predlaga, da se v zakonu določi, da tretja oseba pridobljenih osebnih podatkov ni upravičena hraniti in jih mora v celoti predati zavezancem.		Predlog je bil upoštevan.
Določba člena, ki prepoveduje sklepanje poslovnega razmerja, če stranka izkazuje lastništvo pravne osebe na podlagi delnic na prinosnika, katerih sledljivost ni omogočena preko		Pripomba ni bila upoštevana, saj gre za prenos drugega odstavka 10. člena Direktive 2015/849/EU, ki nalaga državam članicam, da sprejmejo ukrepe za preprečevanje zlorab delnic

centralne klirinško depotne družbe ali drugega registra ni jasna. Možen je namreč zaključek, da zavezanec lahko zavrne vsako stranko, ki ne more izkazati svojega lastništva nad pravno osebo z ustrezno sledljivostjo v registrih ne glede na naravo poslovnega razmerja.		na prenosnika. Delnice na prinosnika, izdane v materializirani obliki predvsem v državah, ki so prepoznane kot davčne oaze ali »off shore« finančni centri, so bile z namenom prikrivanja pravih lastnikov družb že zlorabljene v več obravnavanih zadevah, povezanih s pranjem denarja. Z navedeno prepovedjo se poskuša takim strankam onemogočiti vstop na slovenski trg.
Javna objava podatkov na spletni strani urada v zvezi z nakazili v tvegane države in prejemniki teh nakazil, ki so lahko tudi fizične osebe je nepotrebna, saj zgolj dejstvo, da je podatek javen ne bo vplivalo na izvrševanje zakonskih pooblastil državnih organ. Vsaka transakcija nakazil v te države ni namenjena pranju denarja ali financiranju terorizma in ni drugače zakonita. Ker javna objava posega tudi v zasebnost prejemnikov transakcij, ki so fizične osebe predlagajo, da se iz predloga zakona izvzame javna objava prejemnikov transakcij, ki so fizične osebe.		Predlog je bil upoštevan, tako da bodo podatki o namenu transakcije, osebnem imenu ter naslovu stalnega in začasnega prebivališče fizične osebe, izvzeti iz javne objave.
V zvezi s členom, ki določa z izmenjavo informacij znotraj skupine v predlogu zakona niso opredeljeni podatki, ki bodo predmet posredovanja. Poleg tega je skladno z Zakonom o varstvu podatkov za vsakršen iznos podatkov v tretje države potrebna odločba Informacijskega pooblaščenca razen če zakon to dopušča. Navedeni člen je lahko pravna podlaga za iznos podatkov, vendar v zakonu pogrešajo izrecno zahtevo, da zavezanec pred iznosom osebnih podatkov v tretje države zagotovi, da ostali člani skupine s sedežem v tretjih državah pri svojem poslovanju zagotavljajo enako stopnjo varstva osebnih podatkov. Enako velja tudi glede ureditve, ki jo vsebujeta člena razkritje podatkov v okviru skupine in mreže.		Predlog je bil upoštevan z vključitvijo določbe v navedene člene, da zavezanec pred iznosom podatkov v tretje države pridobi zagotovila o enaki stopnji varnosti osebnih podatkov.
V predlog zakona je potrebno skladno z Ustavo navesti nabor podatkov o kontaktnih točkah, ki so fizične osebe, in dopolniti zakon z evidenco o kontaktnih točkah, ki jo vodi Banka Slovenije s podrobno opredelitvijo nabora podatkov v tej evidenci kot tudi rokom hrambe v tej evidenci.		Predlog je bil upoštevan.
V členu, ki ureja naloge urada v zvezi s sprejemanjem in analiziranjem podatkov in informacij je navedeno, da urad sprejema in analizira tudi vse druge podatke in informacije, pridobljene na drug način, pri katerih		Pripomba ni bila upoštevana. V tem členu so za zagotovitev tako pravne varnosti zavezancev in drugih oseb, zoper katere se izvajajo ukrepi urada, kot tudi zaradi zakonitosti delovanja urada, na enem mestu natančno

presodi, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. V zvezi s tem obstaja nevarnost zbiranja podatkov na zalogo.		opredeljeni razlogi, ki privedejo do pričetka zbiranja in analize podatkov, informacij in dokumentacije. Na novo je določeno le, da urad sprejema in analizira tudi druge podatke in informacije, vendar le pod pogojem, da vsebujejo razloge za sum pranja denarja ali financiranja terorizma. Na ta način bo urad pridobil zakonsko podlago za zbiranje drugih informacij, ki jih bo pridobil od subjektov, kot so agencije z javnimi pooblastili, ali iz javno dostopnih podatkov.
Predlagajo, da se v členu, ki se nanaša na izdajo uredbe o začasni ustavitvi transakcije namesto pojma pristojni organi konkretizira kdo so ti pristojni organi saj z vidika opredelitve ustavnoskladne obdelave osebnih podatkov, ki bi jih predstavljalo posredovanje podatkov pristojnim organom ni dopustno. Enako velja za druge člene, kjer se pojavlja navedena besedna zveza.		Predlog ni bil upoštevan, ker je iz vsebine posameznih določb, v katerih se pojavlja pojem »pristojni organi«, dovolj jasno razvidno, kateri drugi organi so po svoji funkciji v posameznih postopkih in dejanjih, povezanih s sistemom preprečevanja in odkrivanja pranja denarja in financiranja terorizma, pristojni za pridobivanje podatkov in informacij. Zaradi njihove raznovrstnosti ter različnih poimenovanj, predvsem ko gre za mednarodne pristojne organe, njihovo poimenovanje ne bi bilo smiselno. Največkrat so pristojni organi glede na področje, ki ga ureja zakon, organi odkrivanja, pregon in sojenja kaznivih dejanj ter različni nadzorni organi, ki so prav tako zavezani k varstvu osebnih podatkov.
Člen, ki predvideva posredovanje povratnih informacij urada zavezancem, pobudnikom in nadzornim organom, bi bilo potrebno dopolniti s pojasnilom, da obvestilo pristojnim subjektom ne vključuje tudi osebnih podatkov saj ocenjujejo, da za doseganje namenov, zaradi katerih se povratna informacija posreduje to ni potrebno. Enako naj velja za povratne informacije tujim finančno obveščevalnim enotam.		Pripomba ni bila upoštevana. Urad že sedaj posreduje povratne informacije izključno tistim zavezancem, pobudnikom in nadzornim organom, ki so uradu sporočili sumljivo transakcijo, ki že tako in tako vsebuje osebne podatke. Povratna informacija se torej nanaša na osebe, katerih osebni podatki so zavezancu pobudniku ali nadzornemu organu že znani.
V zvezi s členi, ki urejajo mednarodno sodelovanje menijo, da urad ne more biti pristojni organ za ugotavljanje ustreznosti ravni varstva osebnih podatkov v tretji državi, saj je pristojni organ informacijski pooblaščenec. Prav tako ne more biti merodajna presoja urada, da zavrne posredovanje informacije, če ne pridobi zagotovila o varstvu osebnih podatkov. Sporno je tudi, kdo na drugi strani je pristojen, da takšna zagotovila sploh daje.		Pripomba ni bila upoštevana. Urad je zavezan k sodelovanju z drugimi FIU na podlagi številnih mednarodnih dokumentov (FATF priporočila, Direktiva 2015/849/EU, Konvencija Sveta Evrope 198), ki je učinkovito, zato ni smiselno v zvezi s tem vzpostavljati dodatne administrativne ovire. Urad lahko ustreznost varstva osebnih podatkov v tretji državi preveri pri Informacijskem pooblaščenču.
V členu, ki ureja spontano predložitev podatkov tuji FIU je pojmovno nedoločeno besedilo, da se podatki nanašajo na drugi državo članico ali tretjo osebo. Predlagajo dopolnitev		Predlog ni bil upoštevan. Zaradi različnosti možnih situacij v katerih se lahko podatek, informacija ali dokumentacija nanaša na drugo državo članico ali tretjo državo, mora

besedila z določbo, ki bi definirala kdaj se določeni dokument oz. informacija nanaša na drugo državo članico ali tretjo državo in katere (osebne) podatke sme pri tem urad posredovati. Dopolniti besedilo tako, da obvestilo ne vključuje osebnih podatkov, saj to za doseganje namena (koristnost informacije) ni potrebno.		člen ostati v predlaganem besedilu zaradi narave mednarodnega sodelovanja, ki predvideva različen obseg podatkov, ki se posredujejo.
V členu, ki ureja predložitev podatkov uradu naj se doda izrecna določba, da je dopustna objava izključno v anonimizirani obliki (brez osebnih podatkov).		Predlog je bil deloma upoštevan na način, da je v besedilu člena, jasno določeno, da urad objavlja le rezultate strateških analiz, ki že po samem namenu, za katerega se izvajajo (tipologije, trendi) ne vsebujejo osebnih podatkov.
Dejstvo, da se stranki (fizični osebi) ne sme razkriti, da so bili določeni podatki posredovani uradu, pomeni poseg v ustavno pravico do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki, po Zakonu o varstvu osebnih podatkov lahko zakon to pravico omeji izključno v obsegu, ki je nujen za doseg namena. Predlagajo, da se določi rok, po izteku katerega bodo posamezniku osebni podatki dostopni (ko ne bo več potrebe po varovanju interesov, zaradi katerih je bila omejitev vzpostavljena).		Predlog ni bil upoštevan v tem členu, saj je dostopnost podatkov osebam, na katere se nanašajo že predpisana v členu, ki ureja rok hrambe podatkov v uradu.
V členu, ki ureja izjeme od načela varovanja tajnosti naj se briše besedilo »ali na njegovi podlagi sprejetih predpisih«.		Predlog je bil upoštevan.
V členu, ki ureja uporabo pridobljenih podatkov, bi bilo potrebno zaradi uskladitve z Direktivo 2015/849/EU izrecno navesti, da je obdelava osebnih podatkov za komercialne namene prepovedana.		Predlog je upoštevan in ustrezno dopolnjen člen, ki ureja uporabo pridobljenih podatkov.
V členih, ki urejajo hrambo podatkov se jim ne zdi sorazmerno, da je rok hrambe za zavezance pet let, za urad in FURS pa kar dvanajst let, kar ni pojasnjeno v obrazložitvah k členom predloga zakona.		Pripomba ni bila upoštevana, ker je trenutno veljaven dvanajstletni rok primeren zaradi dolgotrajnosti sodnih postopkov s področja pranja denarja.
V zvezi s členom, ki ureja vsebino evidenc ni obrazložitve, zakaj je treba nabor širiti z državljanstvom, ni pojasnil o opravljenem testu sorazmernosti. V zvezi s podatki od dejanskih lastnikov ni jasno, zakaj se pridobiva cel rojstni datum in ne zgolj mesec in leto. Enako pripombo imajo tudi glede zbiranja podatka o datumu rojstva pri dejanskih lastnikih pri poslovnih subjektov. Prav tako se zastavlja tudi vprašanje potrebnosti vodenja podatka o vrsti in nazivu izdajatelja uradnega osebnega dokumenta pri dejanskem lastniku.		Predlog zakona na novo določa obveznost pridobivanja in sporočanja podatkov o državljanstvu za posamezne osebe, ki nastopajo kot stranke, njihovi zakoniti zastopniki ali pooblaščenca. Podatek o državljanstvu je potreben za izvajanje operativnih analiz urada, kadar gre za izmenjavo podatkov v okviru mednarodnega sodelovanja s finančno obveščevalnimi enotami, saj šele podatek o državljanstvu omogoča identificiranje države, kateri se zaprosilo posreduje. Prav tako je podatek o državljanstvu

Ugotavljajo tudi, da člen ne vsebuje obveznosti vodenja in nabora podatkov o iznesenih osebnih podatkih na podlagi spontane pobude urada.		potreben za izdelavo strateških analiz, v okviru katerih se ugotavljajo tipologije in trendi na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, katerih sestavni del je analiza o deležu tujih državljanov, vključenih v dejanja, povezana s pranjem denarja in financiranjem terorizma. Namen te novosti je tudi v poenotenju nabora podatkov, ki jih morajo v zvezi z dejanskimi lastniki pridobivati zavezanci skladno s 30. členom Direktive 2015/849/EU. Skladno s to določbo se pridobiva tudi podatek o državljanstvu dejanskega lastnika, kar je utemeljeno s potrebo po razpolaganju z informacijami, ki so ključni pri iskanju storilcev kaznivih dejanj. Državljanstvo kot podatek, ki je lahko ključen za odkrivanje in pregon storilcev kaznivih dejanj, povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, se zato pridobi ne le v zvezi z dejanskimi lastniki poslovnih subjektov, temveč tudi v zvezi z vsemi drugimi osebami, ki nastopajo v različnih vlogah v posameznih poslovnih razmerjih pri zavezancih (kot stranke, zakoniti zastopniki in pooblaščenici), ker je edino na tak način mogoče celovito obravnavati podatke, povezane s posamezno sumljivo transakcijo, oziroma izdelati celovito strateško analizo o novih trendih in tipologijah. Navedene naloge pa so ključne naloge, ki jih je urad dolžan izvajati na področju pranja denarja in financiranja terorizma. Pridobivanje podatka o državljanstvu posamezne osebe v kasnejših fazah izdelovanja operativnih in strateških analiz je praktično zelo oteženo, zato so zavezanci k pridobivanju tega podatka zavezani že hkrati s pridobitvijo vseh ostalih relevantnih podatkov o posamezniku. Pripomba v zvezi z vodenjem podatka o vrsti in nazivu izdajatelja uradnega osebnega dokumenta pri dejanskem lastniku je bila upoštevana, podatek je iz nabora podatkov izključen. Pripomba v zvezi vodenjem in naborom podatkov o iznesenih osebnih podatkih na podlagi spontane pobude urada je bila upoštevana.
V zvezi s členoma ki urejata razkritje informacij o izrečenih ukrepih nadzora in identitete kršitelja ugotavljajo, da bodo nadzorni organi objavljali tudi osebno ime fizične osebe, kar pomeni prekomeren poseg v zasebnost		Predlog ni bil upoštevan, ker že predlagano besedilo vključuje določbo o namenu objave, ki je v preprečevanju in odvratanju ravnanj, ki pomenijo kršitve zakona. Prav tako je določeno, kateri osebni podatki so

kršiteljev. Navedena člena sicer predstavljata implementacija 60. člena Direktive 2015/849/EU pri čemer ugotavljajo, da ob sprejemanju Direktive 2015/849/EU ni bilo upoštevano mnenje evropskega nadzornika za varstvo osebnih podatkov, ki je predlagal, da bi bilo treba v Direktivi 2015/849/EU vsekakor določiti še naslednje: namen takšne objave, osebne podatke, ki bi jih bilo treba objaviti, in posameznike, na katere se podatki nanašajo, obvestiti pred objavo sklepa na spletni strani. Zaradi tega bi bilo potrebno predlog zakona nujno dopolniti z namenom tovrstne obdelave osebnih podatkov ter določiti dolžnost obveščanja posameznika pred objavo sklepa na spletni strani.		predmet objave, in sicer je to za fizične osebe le osebno ime. Posamezniki, na katere se podatki nanašajo, so ugotovljeni tekom nadzornega in prekrškovnega postopka ter so lahko zavezanci za izvedbo odrejenega ukrepa v nadzornem postopku oziroma kršitelji, ugotovljeni v prekrškovnem postopku. S pravnimi akti, izdanimi v navedenih postopkih, bodo posamezniki tudi obveščeni o objavi podatkov na spletni strani, ki bo izvedena po pravnomočnosti postopka.
Opozarjajo na napačen prevod Direktive 2015/849/EU v slovenskem jeziku, ki s popolnim omejevanjem uporabe vseh različnih vrst elektronskega denarja, na Republiko Slovenijo, popolnoma spreminja namen Direktive 2015/849/EU in bistveno močnejše omejuje uporabo člena, ki sicer dopušča opustitve obvezne identifikacije uporabnika. Predlagajo popravek besedila člena, ki ureja opustitev določenih ukrepov pregleda stranke v zvezi z elektronskim denarjem.	Mc2, kreativne rešitve d.o.o.	Predlog je bil upoštevan, saj gre za pravilno interpretacijo 12. člena Direktive 2015/849/EU. V osnutku zakona je sedaj določen pogoj, da najvišji znesek elektronskega denarja, naloženega na elektronskem mediju, ne presega 250 eurov.
Zahteva, da se ugotovi in preveri istovetnost stranke v njeni osebni navzočnosti se dejansko nanaša izključno na ponudnike, ki delujejo v okviru slovenskega pravnega reda, tujih ponudnikov pa ne zadeva, saj delujejo izven okvira. Slovenski ponudniki so s tem diskriminirani tako v Sloveniji, še bolj pa v tujini, kamor, zaradi te posebne zahteve slovenski ponudniki sploh ne morejo prodati svojih storitev. Zato predlagajo, da se posebna slovenska zahteva po osebni prisotnosti uskladi s splošnimi standardi v EU, kjer osebna prisotnost ni zahtevana in je večji poudarek na zbiranju podatkov iz več zanesljivih (državnih) virov, kot je tudi opredeljeno v Direktivi 2015/849/EU.		Predlog je bil upoštevan. V osnutku novega zakona je sicer ohranjeno pravilo, da se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke izvede v osebni navzočnosti stranke vendar je bil v zakon vključen nov člen, ki poleg obstoječega ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke v njeni osebni navzočnosti in na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila, predvideva tudi možnost uvedbe video elektronske on-line identifikacije.
Predlagajo, da se zakonodaja spremeni s čim daljšim prehodnim obdobjem, ki bo dala ponudnikom vsaj nekaj prostora za prilagoditve na bistveno zaostrene pogoje dela.		Predlog je bil upoštevan.

Opozarjajo na diskriminacijo slovenskih uporabnikov, saj je uporaba nosilca znotraj države EU izredno restriktivna zahteva. Izvedba zahteve je tehnološko precej zahtevna, izvedba omejitev pa je izredno draga tako tehnološko, kot tudi organizacijsko, v smislu dodatnega izobraževanja uporabnikov. Sama zahteva je še bolj restriktivna v primeru Slovenije, kot izredno majhnega trga. Sama zahteva tako diskriminira slovenske uporabnike bistveno bolj kot uporabnike večjih držav in trgov. Zato predlagajo, da se, v ustreznih podzakonskih aktih, samo uporabo znotraj države regulira tako, da se omejena uporaba na RS nanaša le na elektronske nosilce, pri čemer je, pri uporabi v Sloveniji lahko uporabnik nosilca ali trgovec, ki storitve prodaja, uporaba fizičnih nosilcev elektronskega denarja, ki jih je uporabnik pridobil v Sloveniji pa se določi kot uporaba znotraj Slovenije (ex-teritorialno, po principu veleposlaništev).		Predlog ni bil upoštevan ker gre za prenos 12. člena Direktive 2015/849/EU.
Predlagajo vzpostavitev centralnega enotnega državnega registra osebnih podatkov (po principu predloga davčne blagajne) s pooblastili izdajateljem in pooblaščenim pravnim subjektom povezanim z izdajateljem za takojšnji in neposredni vpogled v zbrane podatke z namenom preverjanja istovetnosti prejetih dokumentov ali podatkov oziroma celo z namenom odprave zbiranja in obdelave osebnih podatkov, na osnovi enkratnega žetona ali gesla, ki ga uporabnik prejme od centralnega registra in ga posreduje izdajatelju v ta namen (varovanje osebnih podatkov državljanov kot temeljne državne skrivnosti, na nivoju države).		Predlog ni bil upoštevan ker uvedba centralnega enotnega državnega registra osebnih podatkov ne more biti predmet urejanja zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.
Predlagajo, da se davek na finančne storitve povezane z elektronskim denarjem v celoti ukine ali vsaj spremeni iz principa prometnega davka v princip davka na dodano vrednost.		Predlog ni bil upoštevan. Davek na finančne storitve v zvezi z elektronskim denarjem se ne naša na vsebino Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, zato ga je potrebno nasloviti na Ministrstvo za finance.
Predlagajo, da se uporabo elektronskega denarja dovoli tudi za izplačila plač in socialnih transferjev, za kar si prizadeva tudi Ministrstvo za delo, socialo in enake možnosti s svojim razpisom za izdajo predplačniških kartic. Z odpravo omejitve bi se odpravila diskriminacija slovenskih državljanov v primerjavi z državljani drugih držav EU, kjer se elektronski denar vse bolj uporablja za izplačila		Ob upoštevanju vseh zahtev Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma ni ovir za uporabo elektronskega denarja za izplačila plač in socialnih transferjev.

plač in drugih prejemkov.		
Sumijo, da je prišlo do napačnega prevoda Direktive 2015/849/EU. Najbolj pereča zadeva je omejitev uporabe tovrstnega plačilnega instrumenta zgolj v Sloveniji, kar prinaša številna tehnična in implementacijska vprašanja. Prav tako izpostavljajo omejevanje možnosti neposredne izdaje plačilnih kartic s strani bank in plačilnih institucij, ki bi za razliko od klasičnih bančnih kartic (debetnih, kreditnih), rade izkoristile enostavnejšo izdajo predplačniške kartice v omejenih zneskih in nato stranko vodile do popolne identifikacije ter s tem poenostavile postopke.	Mastercard	Pripomba je bila upoštevana. V osnutku zakona je sedaj določen pogoj, da najvišji znesek elektronskega denarja, naloženega na elektronskem mediju, ne presega 250 eurov.
Predlagajo uvedbo možnosti identifikacije na daljavo s pomočjo osebnega dokumenta, računov gospodinjestev in ostalih elementov, ki omogočajo, da imetnik registrira svojo kartico in jo kot takšno – identificirano – uporablja naprej. Ker Slovenija ne omogoča takšne identifikacije je v neenakopravnem položaju v primerjavi z drugimi ponudniki (PayPal, itd,) ki ne zahtevajo identifikacije v navzočnosti.		Predlog je bil upoštevan. V osnutku novega zakona je sicer ohranjeno pravilo, da se ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke izvede v osebni navzočnosti stranke, vendar je bil v zakon vključen nov člen, ki poleg obstoječega ugotavljanje in preverjanje istovetnosti stranke v njeni osebni navzočnosti in na podlagi kvalificiranega digitalnega potrdila, predvideva tudi možnost uvedbe video elektronske on-line identifikacije.
Predlagajo, da bi bilo za predplačniške kartice, ki predstavljajo nizko tveganje dovoljen poenostavljen pregled stranke.		Pripomba je upoštevana tako, da lahko zavezanec v skladu s členom, ki ureja neznatno in povečano tveganje, če oceni, da produkt predstavlja nizko tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma uporabi ukrepe poenostavljenega pregleda stranke.
Predlagajo, da se v zvezi s sporočanjem gotovinskih transakcij uradu ohrani dosedanja izjema, da odvetnikom in odvetniškim družbam ni potrebno teh podatkov sporočati uradu. Prav tako nasprotujejo znižanju zneska za sporočanje gotovinskih transakcij iz 30 000 na 15 000 eurov.	Odvetniška zbornica Slovenije	Predlog ni bil upošteva. V skladu z zaznanimi tveganji, ki se pojavljajo pri gotovinskem poslovanju odvetnikov in notarjev, v predlaganem členu ni več izjeme, da odvetniki, odvetniške družbe in notarji niso dolžni uradu sporočati gotovinskih transakcij nad 15 000 eurov. Tako bodo morali navedeni poklici uradu sporočati vse gotovinske transakcije nad navedenim zneskom v zvezi s svojimi strankami, vendar le tiste, ki se bodo nanašale na posle v zvezi s katerimi so zavezani za izvajanje določb predloga tega zakona. Predlog v zvezi z ohranitvijo mejnega zneska 30 000 eurov za sporočanje gotovinskih transakcij uradu ni bil upoštevan. Glede na to, da izkušnje urada pri obravnavanju konkretnih zadev s področja sumljivih transakcij kažejo, da dvigi in pologi gotovine v večjih zneskih še vedno predstavljajo

		povečano tveganje za pranje denarja in financiranje terorizma, je predlagano, da se mejni znesek za sporočanje gotovinskih transakcij uradu s 30 000 eurov zniža na 15 000 eurov.
--	--	---